

กฎเกณฑ์ในการปราบปรามการสนับสนุนทางการเงินแก่การแพร่ขยาย
อาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูงตามกฎหมายระหว่างประเทศ
และการศึกษาเปรียบเทียบการอนุวัติการ

โดย

นางสาววนิดา แซ่มพวงงาม

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

นิติศาสตรมหาบัณฑิต

สาขากฎหมายระหว่างประเทศ

คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

ปีการศึกษา 2559

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

กฎเกณฑ์ในการปราบปรามการสนับสนุนทางการเงินแก่การแพร่ขยาย
อาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูงตามกฎหมายระหว่างประเทศ
และการศึกษาเปรียบเทียบการอนุวัติการ

โดย

นางสาววนิดา แซ่มพวงงาม

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

นิติศาสตรมหาบัณฑิต

สาขากฎหมายระหว่างประเทศ

คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

ปีการศึกษา 2559

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

RULES ON THE SUPPRESSION OF THE WEAPONS OF MASS DESTRUCTION
FINANCING UNDER INTERNATIONAL LAW AND THE COMPARATIVE
STUDY ON THEIR IMPLEMENTATION

BY

MISS VANIDA CHAMPUANGNGAM

A THESIS SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT OF THE REQUIREMENTS FOR
THE DEGREE OF MASTER OF LAWS
INTERNATIONAL LAW
FACULTY OF LAW
THAMMASAT UNIVERSITY
ACADEMIC YEAR 2016
COPYRIGHT OF THAMMASAT UNIVERSITY

มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
คณะนิติศาสตร์

วิทยานิพนธ์

ของ

นางสาววนิดา แซ่มพวงงาม

เรื่อง

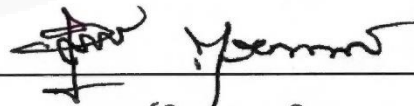
กฎเกณฑ์ในการปราบปรามการสนับสนุนทางการเงินแก่การแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง
ตามกฎหมายระหว่างประเทศ และการศึกษาเปรียบเทียบการอนุวัติการ

ได้รับการตรวจสอบและอนุมัติ ให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

นิติศาสตรมหาบัณฑิต

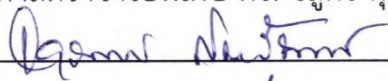
เมื่อ วันที่ 18 สิงหาคม พ.ศ. 2560

ประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

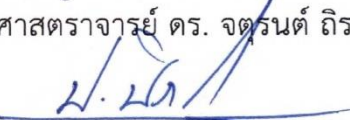
(ศาสตราจารย์พิเศษ ดร. วิสูตร ตูวานนท์)

กรรมการและอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

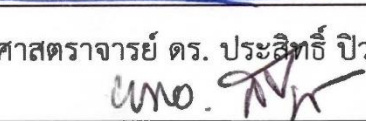
(ศาสตราจารย์ ดร. จิตรนนต์ อีระวัฒน์)

กรรมการสอบวิทยานิพนธ์

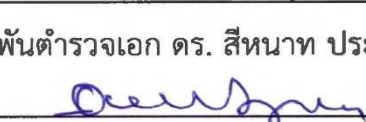
(ศาสตราจารย์ ดร. ประสิทธิ์ ปิวาวัฒนพานิช)

กรรมการสอบวิทยานิพนธ์

(พันตำรวจเอก ดร. สีนหาท ประยูรรัตน์)

คณบดี

(ศาสตราจารย์ ดร. อุดม รัฐอมฤต)

หัวข้อวิทยานิพนธ์	กฎเกณฑ์ในการปราบปรามการสนับสนุนทางการเงิน แก่การแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง ตามกฎหมายระหว่างประเทศ และการศึกษา เปรียบเทียบการอนุวัติการ
ชื่อผู้เขียน	นางสาววนิดา แซ่มพวงงาม
ชื่อปริญญา	นิติศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชา/คณะ/มหาวิทยาลัย	กฎหมายระหว่างประเทศ คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์	ศาสตราจารย์ ดร. จตุรนต์ ธีระวัฒน์
ปีการศึกษา	2559

บทคัดย่อ

ปัจจุบันอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง (Weapons of Mass Destruction : WMD) ถือเป็นภัยคุกคามต่อสันติภาพและความมั่นคงระหว่างประเทศเป็นอย่างยิ่ง โดยส่งผลกระทบต่อทั้งด้านการเมือง เศรษฐกิจ และสังคม เนื่องจากอาวุธประเภทดังกล่าวมีอานุภาพร้ายแรงกว่าอาวุธประเภทอื่นหลายเท่า ด้วยการตระหนักและเห็นถึงความจำเป็นของการต่อต้านอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูงนี้ องค์การสหประชาชาติและองค์การระหว่างประเทศอื่น จึงมีการออกกฎเกณฑ์และมาตรการที่สำคัญหลายประการเพื่อให้ทุกประเทศร่วมมือกันในการป้องกันและปราบปรามการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูงประเภทนี้

นอกจากในหมวด 7 ของกฎบัตรสหประชาชาติที่มีบทบาทในการดำเนินการเกี่ยวกับการคุกคามต่อสันติภาพ การละเมิดสันติภาพ และการกระทำการรุกรานในทางระหว่างประเทศแล้ว คณะมนตรีความมั่นคงแห่งสหประชาชาติ ซึ่งเป็นองค์กรที่อยู่ในกำกับดูแลของสหประชาชาติ ได้มีการออกข้อมติคณะมนตรีความมั่นคงเพื่อต่อต้านและยับยั้งการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูงเช่นกัน นอกจากนี้ คณะทำงานเฉพาะกิจด้านมาตรการทางการเงิน (Financial Action Task Force : FATF) ซึ่งเป็นหน่วยงานที่จัดตั้งขึ้นโดยองค์การระหว่างรัฐบาลประเทศต่างๆ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อดูแลระบบการเงินระหว่างประเทศให้มั่นคงและมีประสิทธิภาพ ได้มีการกำหนด

มาตรการต่างๆ เพื่อให้เป็นมาตรฐานสากลของแต่ละประเทศในอนุวัติการให้สอดคล้องกับข้อมติ คณะมนตรีความมั่นคงแห่งสหประชาชาติ ทั้งในด้านการต่อต้านการฟอกเงิน (Money Laundering) การสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย (Terrorist Financing) รวมทั้งกำหนดมาตรการ ที่เกี่ยวกับการสนับสนุนทางการเงินแก่การแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง (Financing of Proliferation) ด้วย

สำหรับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ มุ่งเน้นศึกษาถึงกฎเกณฑ์และมาตรการในการปราบปราม การสนับสนุนทางการเงินแก่การแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง เนื่องจากเห็นความสำคัญว่า ลำพังแต่เพียงการป้องกันและปราบปรามเกี่ยวกับอาวุธ วัสดุอุปกรณ์ หรือเทคโนโลยีที่ใช้ในการผลิต อาวุธดังกล่าวนั้น ไม่เพียงพอต่อการป้องกันและปราบปรามการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลาย ล้างสูงดังกล่าวได้ แต่หากมีกฎเกณฑ์หรือมาตรการทางการเงินเข้ามาส่งเสริมสนับสนุนก็จะเป็นการ ตัดท่อน้ำเลี้ยงหรือทุนที่ใช้ในการสนับสนุนแก่การแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูงดังกล่าว ได้อย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น นอกจากนี้ ยังเป็นการศึกษาให้เห็นถึงผลจากการไม่ปฏิบัติตาม พันธกรณีระหว่างประเทศว่าก่อให้เกิดผลกระทบอย่างไรในทางระหว่างประเทศทั้งในด้านการค้า การลงทุน ตลอดจนการทำธุรกรรมทางการเงินระหว่างประเทศซึ่งจะส่งผลกระทบต่อระบบเศรษฐกิจ โดยรวมของประเทศ

คำสำคัญ: อาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง, การสนับสนุนทางการเงินแก่การแพร่ขยายอาวุธที่มี อานุภาพทำลายล้างสูง, ข้อมติคณะมนตรีความมั่นคงแห่งสหประชาชาติ, ข้อเสนอ FATF

Thesis Title	RULES ON THE SUPPRESSION OF THE WEAPONS OF MASS DESTRUCTION FINANCING UNDER INTERNATIONAL LAW AND THE COMPARATIVE STUDY ON THEIR IMPLEMENTATION
Author	Miss Vanida Champuangngam
Degree	Master of Laws
Department/Faculty/University	International Law Faculty of Law Thammasat University
Thesis Advisor	Professor Jaturon Thirawat, Ph.D.
Academic Years	2016

ABSTRACT

At present, weapons of mass destruction are considered as great threat to international peace and security. They affect political, economic and social stability as its power far exceed to other type of weapons. Realizing and foreseeing the need to combat against these weapons of mass destruction, the United Nations as well as other international organizations set out a number of rules and measures to ensure cooperation in prevention and suppression of proliferation of these weapons of mass destruction.

Other than Chapter 7 of the United Nations Charter, which has provision regarding actions with respect to threat to the peace and breaches of the peace and other act of aggression, the United Nations Security Council, which is an organ under the United Nations, also has its resolution to suppress proliferation of weapons of mass destruction. Moreover, the Financial Action Task Force, which is an intergovernmental organization with the objective to ensure security and efficiency of global financial system, issued Recommendations which were regarded as international standards in implementation in line with United Nations Security Council relating to money

laundering and terrorism financing as well as financing of proliferation of weapons of mass destruction.

This thesis focuses on the study of rules and measures in suppression of proliferation of weapons of mass destruction financing, realizing that prevention and suppression of weapons, equipment or production technology alone are not sufficient to prevent and suppress proliferation of weapons of mass destruction. If there is another rules or financial sanction to support these existing measures, will effectively limit and coverage financial support and fund for the proliferation of mass destruction weapons. The study will also focus on the result of non-compliance with international obligation and its effect to international trade and investment, including international transaction which further effect national economy.

Key words: Weapons of Mass Destruction, Financing of Proliferation of Weapons of Mass Destruction, United Nations Security Council Resolution, FATF Recommendations

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดีก็ด้วยความกรุณาของศาสตราจารย์ ดร.จตุรนต์ ธีระวัฒน์ ที่รับเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ให้แก่ผู้เขียน ซึ่งท่านอาจารย์ได้สละเวลาอันมีค่าในการให้คำปรึกษาและข้อเสนอแนะ ตลอดจนผลักดันและให้กำลังใจผู้เขียนในการมุ่งมั่น และพยายามจัดทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ให้ประสบความสำเร็จ อีกทั้ง ผู้เขียนกราบขอบพระคุณ ศาสตราจารย์พิเศษ ดร.วิสูตร ตูยานนท์ ที่ได้สละเวลาอันมีค่ารับเป็นประธานกรรมการและให้คำชี้แนะที่มีคุณค่าทั้งที่สุภาพร่างกายท่านไม่แข็งแรง รวมทั้งกราบขอบพระคุณศาสตราจารย์ ดร.ประสิทธิ์ ปิวาวัฒนพานิช และพันตำรวจเอก ดร.สีหนาท ประยูรรัตน์ ที่กรุณารับเป็นกรรมการสอบวิทยานิพนธ์และให้ข้อเสนอแนะอันเป็นประโยชน์อย่างยิ่งแก่วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

นอกจากนี้ ผู้เขียนกราบขอบพระคุณคุณแม่ นิธิยา สังข์ชู และครอบครัวของผู้เขียนทุกท่านที่คอยสนับสนุนการศึกษาเล่าเรียนและเป็นกำลังใจให้ผู้เขียนตลอดมา และกราบขอบพระคุณคณาจารย์ชั้นบัณฑิตศึกษาคณะนิติศาสตร์ทุกท่านที่กรุณาถ่ายทอดความรู้จนผู้เขียนสำเร็จการศึกษา รวมทั้ง ผู้เขียนขอขอบคุณเพื่อนพี่น้องสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินทุกท่าน อาทิ นายพงศ์ธร ทองด้วง นายศิริมาศ สุขประสงค์ นายสัจชัย แสงเสถียรโย นางสาวสุปราณี สติธัยชัยเจริญ และบุคคลอื่นอีกมากมายที่มีได้เอื้อนาม ซึ่งได้คอยช่วยเหลือสนับสนุนข้อมูลและเป็นกำลังใจเสมอมา

ท้ายนี้ หากวิทยานิพนธ์ฉบับนี้มีคุณประโยชน์อยู่บ้างประการใด ผู้เขียนขอมอบคุณความดีทั้งหมดแต่บิดามารดา คณาจารย์ บุคคลที่ให้การสนับสนุนแก่ผู้เขียนทุกท่าน และอุทิศให้แก่ ศาสตราจารย์พิเศษ ดร.วิสูตร ตูยานนท์ ผู้ล่วงลับ แต่หากวิทยานิพนธ์ฉบับนี้มีข้อผิดพลาดประการใด ผู้เขียนขอน้อมรับไว้แต่เพียงผู้เดียว

นางสาววนิดา แซ่มพวงงาม

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	(1)
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	(3)
กิตติกรรมประกาศ	(5)
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 ความเป็นมาและสภาพปัญหา	2
1.2 วัตถุประสงค์	4
1.3 ขอบเขตของการศึกษา	4
1.4 วิธีการศึกษาวิจัย	5
1.5 ผลที่คาดว่าจะได้รับ	6
ภาคที่ 1 กฎเกณฑ์ระหว่างประเทศ และพันธกรณีของรัฐที่เกี่ยวกับการปราบปราม การสนับสนุนทางการเงินแก่การแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง	
บทที่ 2 กฎเกณฑ์ระหว่างประเทศ และสถานะทางกฎหมายที่เกี่ยวกับการปราบปราม การสนับสนุนทางการเงินแก่การแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง	8
2.1 กฎเกณฑ์ และสถานะทางกฎหมายในทางระหว่างประเทศ	8
2.1.1 กฎเกณฑ์ที่มีผลผูกพันทางกฎหมายในฐานะที่เป็นสนธิสัญญาระหว่างประเทศ	8
2.1.1.1 กฎบัตรสหประชาชาติ	9
2.1.1.2 อนุสัญญาระหว่างประเทศว่าด้วยการปราบปรามการสนับสนุน ทางการเงินแก่การก่อการร้าย ค.ศ. 1999	16
2.1.1.3 สนธิสัญญาและอนุสัญญาที่เกี่ยวข้องกับการปราบปราม การแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง	18

2.1.2 กฎเกณฑ์ที่มีผลผูกพันทางกฎหมายในฐานะที่เป็นข้อมติแห่งสหประชาชาติ	20
ข้อมติคณะมนตรีความมั่นคงแห่งสหประชาชาติ	20
2.1.3 กฎเกณฑ์ที่ไม่มีผลผูกพันทางกฎหมายแต่มีสภาพบังคับในทางปฏิบัติ	24
ข้อเสนอแนะคณะทำงานเฉพาะกิจด้านมาตรการทางการเงิน	24
2.1.4 ปัญหาสถานะทางกฎหมายระหว่างประเทศต่อประเทศไทย	27
2.2 กฎเกณฑ์ระหว่างประเทศเกี่ยวกับการปราบปรามการสนับสนุนทางการเงิน	29
2.2.1 การกำหนดคำนิยาม	29
2.2.1.1 การฟอกเงิน	29
2.2.1.2 การสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย	32
2.2.1.3 การสนับสนุนทางการเงินแก่การแพร่ขยายอาวุธ	34
ที่มีอำนาจทำลายล้างสูง	
2.2.2 ลักษณะของการกระทำความผิดทางการเงิน	35
2.2.2.1 การกระทำความผิดฐานฟอกเงิน	35
2.2.2.2 การกระทำความผิดฐานสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย	36
2.2.2.3 การกระทำความผิดฐานสนับสนุนทางการเงินแก่การแพร่ขยาย	37
อาวุธที่มีอำนาจทำลายล้างสูง	
2.2.3 บุคคลที่ต้องรับผิดฐานสนับสนุนทางการเงิน	39
2.2.3.1 บุคคลที่ถูกกำหนด	38
2.2.3.2 บุคคลที่ไม่มีรายชื่อเป็นบุคคลที่ถูกกำหนด	40
บทที่ 3 พันธกรณีของรัฐต่อกฎเกณฑ์ระหว่างประเทศ และผลจากการไม่ปฏิบัติตาม	41
พันธกรณีระหว่างประเทศที่เกี่ยวกับการปราบปรามการสนับสนุนทางการเงิน	
แก่การแพร่ขยายอาวุธที่มีอำนาจทำลายล้างสูง	
3.1 พันธกรณีของรัฐต่อกฎเกณฑ์ระหว่างประเทศ	41
3.1.1 การดำรงไว้ซึ่งสันติภาพ และความมั่นคงระหว่างประเทศ	42
3.1.2 การออกกฎหมายภายในที่เกี่ยวข้องกับอาวุธที่มีอำนาจทำลายล้างสูง	43
3.1.3 การเข้าร่วมในสนธิสัญญาหรือความผูกพันที่เกี่ยวข้อง	45
อาวุธที่มีอำนาจทำลายล้างสูง	
3.1.4 การให้ความช่วยเหลือต่อประชาคมโลก	45

3.2 ผลจากการไม่ปฏิบัติตามพันธกรณีระหว่างประเทศ	46
3.2.1 ผลทางกฎหมาย	47
3.2.1.1 การระงับหรือการยกเลิกการใช้บังคับสนธิสัญญา	47
3.2.1.2 การตัดสิทธิหรือฐานะของรัฐสมาชิก	48
3.2.1.3 การถอนตัวออกจากการเป็นภาคีแห่งสนธิสัญญา	50
3.2.1.4 ความรับผิดชอบของรัฐ	50
3.2.2 ผลทางด้านอื่น	52
3.2.2.1 ผลจากมาตรการทางการทูต	52
3.2.2.2 ผลจากมาตรการทางเศรษฐกิจ	54
3.2.2.3 ผลจากมาตรการด้านการคมนาคม	58
3.2.2.4 ผลจากมาตรการกีดกันทางการค้า	59
<p>ภาคที่ 2 มาตรการในการอนุวัติการ และปัญหาที่เกี่ยวกับการปราบปราม การสนับสนุนทางการเงินแก่การแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง : ศึกษาเปรียบเทียบ กฎหมายในทางระหว่างประเทศ กฎหมายต่างประเทศ และกฎหมายประเทศไทย</p>	
บทที่ 4 มาตรการในการอนุวัติการเกี่ยวกับการปราบปรามการสนับสนุนทางการเงิน แก่การแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูงตามกฎหมายระหว่างประเทศ ของต่างประเทศและประเทศไทย	62
4.1 มาตรการที่เกี่ยวข้องทางการเงิน	63
4.1.1 มาตรการละเว้นจากการสนับสนุนทางการเงินแก่ การพัฒนา ผลิต ครอบครอง	63
4.1.2 มาตรการควบคุมการจัดหาเงินทุนและบริการเกี่ยวกับ การขนส่งและส่งออก	69
4.2 มาตรการป้องกันการค้าอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง	71
4.2.1 มาตรการค้าอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง	71
4.2.2 มาตรการสินค้าที่ใช้ได้สองทางและมาตรการผู้ใช้สุดท้าย	74

4.3	มาตรการเกี่ยวกับบุคคล	78
4.3.1	มาตรการกำหนดรายชื่อรัฐ บุคคลหรือกลุ่มบุคคลที่เกี่ยวข้อง และการเพิกถอนรายชื่อ	78
4.3.2	มาตรการระงับการดำเนินการกับทรัพย์สินของบุคคลที่ถูกกำหนด	81
4.4	มาตรการกำกับสถาบันการเงินและไม่ใช่สถาบันการเงิน	87
4.4.1	มาตรการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้า	87
4.4.2	มาตรการประเมินความเสี่ยงเกี่ยวกับเทคโนโลยีทันสมัย	89
4.4.3	มาตรการโอนเงินทางอิเล็กทรอนิกส์	90
4.4.4	มาตรการควบคุมภายใน สำนักงานสาขาต่างประเทศ และบริษัทในเครือ	92
4.4.5	มาตรการประเมินประเทศที่มีความเสี่ยงสูง	94
บทที่ 5	ปัญหาในการอนุวัติการเกี่ยวกับขอบเขตการบังคับใช้และองค์กรที่เกี่ยวข้อง	95
	อาวูร์ที่มีอำนาจทำลายล้างสูงในทางระหว่างประเทศ และกฎหมายประเทศไทย	
5.1	ปัญหาขอบเขตการบังคับใช้	95
5.1.1	ปัญหาความแตกต่าง และความไม่ชัดเจนในการนิยามการสนับสนุนทางการเงินแก่การแพร่ขยายอาวูร์ที่มีอำนาจทำลายล้างสูง	95
5.1.1.1	สภาพปัญหา	95
5.1.1.2	แนวทางแก้ไข	98
5.1.2	ปัญหาความแตกต่างในการกำหนดฐานความผิดและบทลงโทษ	98
5.1.2.1	สภาพปัญหา	98
5.1.2.2	แนวทางแก้ไข	99
5.2	องค์กรที่เกี่ยวข้องกับอาวูร์ที่มีอำนาจทำลายล้างสูง	99
5.2.1	องค์กรที่ควบคุมเกี่ยวกับอาวูร์ที่มีอำนาจทำลายล้างสูง	100
5.2.1.1	องค์กรระหว่างประเทศ	100
5.2.1.2	องค์กรในประเทศไทย	103
5.2.2	องค์กรที่ควบคุมด้านการเงิน	107
5.2.2.1	องค์กรระหว่างประเทศ	107
	(1) คณะทำงานเฉพาะกิจด้านมาตรการทางการเงิน	107
	(2) ธนาคารโลก	107

	(10)
(3) กองทุนการเงินระหว่างประเทศ	108
(4) กลุ่มหน่วยข่าวกรองทางการเงินระหว่างประเทศ	108
5.2.2.2 องค์กรในประเทศไทย	109
(1) สำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน	109
(2) ธนาคารแห่งประเทศไทย	110
(3) สำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์	110
(4) สำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจ ประกันภัย	111
(5) กรมส่งเสริมสหกรณ์	111
(6) กรมการปกครอง	112
5.2.3 ปัญหาองค์กรที่บังคับใช้กฎหมายเกี่ยวกับอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง	113
5.2.3.1 ปัญหาความทับซ้อนของอำนาจหน้าที่ระหว่างองค์กร	113
(1) สภาพปัญหา	113
(2) แนวทางแก้ไข	114
5.2.3.2 ปัญหาการขาดองค์กรหลักในการดำเนินงาน	114
(1) สภาพปัญหา	114
(2) แนวทางแก้ไข	114
บทที่ 6 บทสรุปและข้อเสนอแนะ	
6.1 บทสรุป	115
6.2 ข้อเสนอแนะ	121
บรรณานุกรม	124
ภาคผนวก	130
ภาคผนวก ก United Nations Security Council Resolution 1540 (2004)	131
ภาคผนวก ข United Nations Security Council Resolution 1718 (2006)	136
ภาคผนวก ค United Nations Security Council Resolution 1730 (2006)	141

ภาคผนวก ง United Nations Security Council Resolution 1737 (2006)	144
ภาคผนวก จ United Nations Security Council Resolution 1747 (2007)	154
ภาคผนวก ฉ United Nations Security Council Resolution 1803 (2008)	164
ภาคผนวก ช United Nations Security Council Resolution 1874 (2009)	172
ภาคผนวก ซ United Nations Security Council Resolution 1929 (2010)	178
ภาคผนวก ฌ United Nations Security Council Resolution 1977 (2011)	197
ภาคผนวก ฎ United Nations Security Council Resolution 2087 (2013)	204
ภาคผนวก ฏ United Nations Security Council Resolution 2094 (2013)	210
ภาคผนวก ฐ United Nations Security Council Resolution 2270 (2016)	220
ภาคผนวก ฑ FATF Recommendation 7	240
ประวัติผู้เขียน	243

บทที่ 1

บทนำ

ด้วยวิวัฒนาการที่ก้าวหน้าในสังคมปัจจุบัน เทคโนโลยีที่ล้ำสมัย ประกอบกับเศรษฐกิจที่กำลังเติบโตในทุกขณะ แต่ละประเทศต่างมีความต้องการที่จะเป็นผู้ครอบครองแหล่งทรัพยากรธรรมชาติที่สมบูรณ์ และต้องการทรงอิทธิพลเหนือดินแดนของรัฐอื่น อีกทั้ง ความขัดแย้งที่มีมาแต่เดิมทั้งในเรื่องเชื้อชาติ ศาสนา และเผ่าพันธุ์ ดังนั้น จึงแทบจะปฏิเสธไม่ได้ว่าทุกรัฐต้องการได้มาซึ่งอำนาจ หรือสิ่งซึ่งสามารถบ่งบอกถึงการแสดงแสนยานุภาพของรัฐตนเองได้ สิ่งหนึ่งซึ่งช่วยเสริมสร้างอำนาจ คือการมีความพร้อมด้านกำลังทหาร ซึ่งรวมถึงอาวุธยุทธโปกรณ์ที่มีประสิทธิภาพ จึงก่อให้เกิดอาวุธประเภทหนึ่ง ซึ่งทำให้เห็นว่า หากรัฐใดเป็นผู้ครอบครองแล้วก็ถือได้ว่ามีอิทธิพลหรืออำนาจต่อรองมากกว่ารัฐอื่น อาวุธประเภทนี้ก็คือ อาวุธที่มีอำนาจทำลายล้างสูง (Weapons of Mass Destruction หรือ WMD)

อาวุธที่มีอำนาจทำลายล้างสูง ประกอบด้วยอาวุธ 3 ประเภท ได้แก่ อาวุธนิวเคลียร์ อาวุธเคมี และอาวุธชีวภาพ ซึ่งอาวุธเหล่านี้ มีอำนาจการทำลายล้างชีวิตผู้คนเป็นจำนวนมาก และสามารถสร้างผลกระทบอย่างมากมาย ทั้งด้านการเมือง ความมั่นคง เศรษฐกิจ สังคม สภาวะแวดล้อม และจิตวิทยา¹ การใช้นิวเคลียร์ เคมี หรือชีวภาพมีทั้งให้คุณและโทษ อาทิ การใช้พลังงานนิวเคลียร์เพื่อนำไปทำพลังงานไฟฟ้าถือว่าการใช้ในทางสันติ แต่หากใช้ในทางที่ผิด คือในการทำลายล้างกัน ก็จะทำให้เกิดความเสียหายอย่างใหญ่หลวงต่อมวลมนุษยชาติ เช่น การระเบิดอาวุธนิวเคลียร์สร้างผลกระทบให้กับพื้นที่บริเวณที่มีการทดลอง² ศาลยุติธรรมระหว่างประเทศได้มีโอกาสดำเนินการพิจารณาเรื่องที่มีขบวนการประชาชาติเสนอมาเมื่อเดือนธันวาคม ค.ศ.1994 เพื่อขอความเห็นชอบเกี่ยวกับปัญหาว่าการคุกคามที่จะใช้หรือการใช้อาวุธนิวเคลียร์ในสภาวะการณ์ใดๆ เป็นสิ่งที่ต้องห้ามตามกฎหมายระหว่างประเทศหรือไม่ ศาลยุติธรรมระหว่างประเทศได้ทำความเห็นเชิงปรึกษาเมื่อวันที่ 8 กรกฎาคม ค.ศ.1996 โดยศาลยุติธรรมระหว่างประเทศยอมรับว่าอาวุธนิวเคลียร์เป็นอาวุธที่มีอำนาจในการทำลายล้างที่สูงยิ่ง และส่งผลกระทบต่ออารยธรรมและระบบนิเวศวิทยาทั้งหมดของโลก และการใช้

¹ ฉัตรวดี จินดาวงษ์, “อาเซียนกับการเป็นเขตปลอด WMD,” *ASEAN Highlights*, น.32 (2011).

² Jozef Goldblat and David Cox, *Nuclear Weapon Tests : Prohibition or Limitation?*, (United States : Oxford University Press, 1988), pp.75.

อาวุธนี้ต้องอยู่ภายใต้บังคับของกฎหมายมนุษยธรรมระหว่างประเทศ³ ดังนั้น นอกจากวิธีการควบคุมการนำเข้าส่งออกสินค้าและวัสดุที่นำมาใช้ผลิตอาวุธดังกล่าวแล้ว การควบคุมทางการเงินที่เกี่ยวข้องกับอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูงก็เป็นอีกวิธีการหนึ่งที่ใช้เพื่อยับยั้งและปราบปรามการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูงที่มีประสิทธิภาพได้เช่นกัน

1.1 ความเป็นมาและสภาพปัญหา

เมื่อวันที่ 28 เมษายน ค.ศ. 2004 คณะมนตรีความมั่นคงในการประชุมครั้งที่ 4956 เห็นว่าการแพร่ขยายอาวุธนิวเคลียร์ อาวุธเคมี และอาวุธชีวภาพ รวมถึงอุปกรณ์นำส่ง⁴ (Means of delivery) ถือว่าเป็นภัยคุกคามต่อสันติภาพและการรักษาความปลอดภัยของนานาชาติ จึงเห็นพ้องกันในการแก้ปัญหาโดยการดำเนินการที่เหมาะสมและมีประสิทธิภาพต่อการกระทำที่เป็นภัยคุกคามต่อสันติภาพและความมั่นคงระหว่างประเทศที่เกิดจากการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูงตามหลักที่บัญญัติไว้ในกฎบัตรสหประชาชาติ ดังนั้น คณะมนตรีความมั่นคงจึงออกข้อมติที่ 1540 เพื่อใช้ในการควบคุมและปราบปรามการดำเนินการที่เกี่ยวข้องกับอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง โดยเฉพาะอย่างยิ่งบุคคลที่ไม่ใช่รัฐ (Non-State actors) ซึ่งเป็นภัยคุกคามต่อการก่อการร้ายซึ่งได้เคยมีผลบังคับใช้ก่อนหน้านี้แล้ว ตามข้อมติที่ 1267 และบุคคลที่เกี่ยวข้องตามข้อมติที่ 1373

ปัจจุบันการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูงได้ส่งผลกระทบต่อความมั่นคงระหว่างประเทศ อีกทั้ง มีแนวโน้มที่ผู้ก่อการร้ายจะใช้อาวุธดังกล่าวในการก่อเหตุมากขึ้น อันเป็นภัยคุกคามประเทศต่างๆ เป็นอย่างมาก สิ่งที่น่าตกใจที่ทำให้การโจมตีด้วยอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูงมีความสำคัญกับผู้ก่อการร้ายมี 2 ประการ ประการแรก ทศนคติในความเลื่อมใสของผู้ก่อการร้ายและประการที่สอง ในวงวิชาการหรือนโยบายมีการถกเถียงกันน้อยกว่าผู้ก่อการร้ายได้รับอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูงมาได้อย่างไร⁵

³ จตุรนต์ ธีระวัฒน์, กฎหมายมนุษยธรรมระหว่างประเทศ, (กรุงเทพมหานคร : คณะกรรมการกาชาดระหว่างประเทศ, 2550), น.113.

⁴ เครื่องนำส่ง (Means of delivery) หมายถึง ซีปนาวุธ จรวด และระบบไร้คนควบคุมอื่น ที่มีความสามารถในการส่งอาวุธนิวเคลียร์ อาวุธเคมี หรืออาวุธชีวภาพ ที่ได้รับการออกแบบเป็นพิเศษสำหรับการใช้งานดังกล่าว

⁵ David P. Auerswald, “Deterring Nonstate WMD Attacks,” Political Science Quarterly pp.543, 544-545 (2006).

ถึงแม้ประเทศไทยจะมีกฎหมายว่าด้วยการควบคุมยุทธภัณฑ์โดยกำหนดให้ การแพร่ขยายซึ่งอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูงเป็นความผิดอาญา อีกทั้งกำหนดให้ความผิดเกี่ยวกับ ยุทธภัณฑ์ตามกฎหมายดังกล่าวเป็นความผิดมูลฐานตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปราม การฟอกเงินไว้แล้วก็ตาม แต่มาตรการตามกฎหมายที่มีอยู่ยังไม่ครอบคลุมมาตรการในการปราบปราม การสนับสนุนทางการเงินแก่การแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง ซึ่งมีวัตถุประสงค์ในการ สกัดกั้นมิให้ผู้ที่เกี่ยวข้องกับการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูงสามารถเข้าถึงแหล่งเงิน หรือทุนได้ นอกจากนี้ การกระทำดังกล่าวยังเป็นการกระทำในลักษณะการร่วมมือกระทำความผิด ระหว่างประเทศซึ่งคณะมนตรีความมั่นคงแห่งสหประชาชาติได้มีมติที่ 1718 เมื่อวันที่ 14 ตุลาคม ค.ศ. 2006 และมีมติที่ 1737 เมื่อวันที่ 23 ธันวาคม ค.ศ. 2006 ขอให้ทุกประเทศร่วมมือดำเนินการ ป้องกันและปราบปรามการกระทำใดที่เป็น การแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง

การสนับสนุนทางการเงินแก่การฟอกเงิน การก่อการร้าย และการแพร่ขยายอาวุธที่มี อานุภาพทำลายล้างสูงนั้น เข้ามามีบทบาทสำคัญในระบบเศรษฐกิจในระดับระหว่างประเทศ ทั้งในเรื่องการค้า การลงทุน และธุรกรรมทางการเงิน เนื่องจากมีการปล่อยให้มีการสนับสนุนทาง การเงินแก่การกระทำผิดดังกล่าวย่อมทำให้เกิดความเสียหายต่อระบบเศรษฐกิจ จึงต้องมีการออก มาตรการต่างๆ เพื่อควบคุมการสนับสนุนทางการเงินซึ่งมีความสำคัญเป็นอย่างมาก และหากประเทศ ใดไม่ปฏิบัติตามก็ย่อมจะได้รับผลกระทบทั้งด้านการค้าและธุรกรรมทางการเงินด้วย

ที่ผ่านมาเคยมีการศึกษาในเรื่องการควบคุมการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง ตามข้อมติที่ 1540 โดยเกี่ยวเนื่องกับข้อมติที่ 1267 และ 1373 ในส่วนของการสนับสนุนทางการเงิน แก่การก่อการร้าย แต่สำหรับการสนับสนุนทางการเงินแก่การแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้าง สูงยังไม่มีการศึกษาวิจัย และขาดกฎเกณฑ์ที่มาควบคุมเพื่อเป็นการสกัดกั้นการเข้าถึงแหล่งเงินหรือ ทุนได้ อีกทั้ง เพื่อเป็นการตัดวงจรหรือท่อน้ำเลี้ยงในการนำเงินไปสนับสนุนการกระทำความผิด และ ในฐานะที่ประเทศไทยเป็นภาคีของสหประชาชาติ จึงต้องหาแนวทางปฏิบัติให้สอดคล้องกับข้อมติ ดังกล่าว ประกอบกับการสนับสนุนทางการเงินแก่การแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลาย ล้างสูง ยังมีสาระสำคัญที่แตกต่างจากการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย ซึ่งกฎหมาย ที่ประเทศไทยใช้บังคับยังไม่ครอบคลุมกฎหมาย ในทางระหว่างประเทศดังกล่าว จึงจำเป็นต้องมี การปรับปรุงแก้ไขและพัฒนากฎหมาย โดยหามาตรการรองรับการปราบปรามทางการสนับสนุน ทางการเงิน เพื่อให้สอดคล้องกับกฎเกณฑ์ระหว่างประเทศดังกล่าวด้วย

1.2 วัตถุประสงค์

1.2.1 ศึกษาแนวคิด และความสำคัญของการป้องกันและปราบปรามการสนับสนุนทางการเงินแก่การแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูงว่ามีผลกระทบต่อประชาคมโลกอย่างไร

1.2.2 ศึกษากฎเกณฑ์ตามกฎหมายระหว่างประเทศ และกฎหมายต่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันและปราบปรามการสนับสนุนทางการเงินแก่การแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูงว่ามีแนวทางปฏิบัติอย่างไร เพื่อปราบปรามการสนับสนุนทางการเงินแก่การแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง

1.2.3 ศึกษากฎหมายของประเทศไทยในปัจจุบันที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันและปราบปรามการสนับสนุนทางการเงินแก่การแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูงว่าสอดคล้องหรือครอบคลุมกฎเกณฑ์ทางกฎหมายระหว่างประเทศหรือไม่

1.2.4 ศึกษาและวิเคราะห์ปัญหาการป้องกันและปราบปรามการสนับสนุนทางการเงินแก่การแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูงว่ากฎเกณฑ์ระหว่างประเทศมีผลผูกพันกับประเทศไทยอย่างไร และประเทศไทยมีพันธกรณีใดที่ต้องปฏิบัติตาม โดยเปรียบเทียบกับแนวทางปฏิบัติ และมาตรการในการอนุวัติการของต่างประเทศ เพื่อเป็นแนวทางในการเสนอแนะให้มีการปรับปรุงแก้ไขกฎหมายการป้องกันและปราบปรามการสนับสนุนทางการเงินแก่การแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูงของประเทศไทยให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

1.3 ขอบเขตของการศึกษา

ขอบเขตของการศึกษาวิจัยวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ มุ่งเน้นศึกษาอนุสัญญาระหว่างประเทศเพื่อการปราบปรามการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย ค.ศ. 1999 ข้อมติคณะมนตรีความมั่นคงแห่งสหประชาชาติที่ 1540 และมติที่สืบเนื่อง ข้อมติที่ 1718 ข้อมติที่ 1730 ข้อมติที่ 1737 ข้อมติที่ 1747 ข้อมติที่ 1803 ข้อมติที่ 1874 ข้อมติที่ 1929 ข้อมติที่ 1977 ข้อมติที่ 2087 ข้อมติที่ 2094 ข้อมติที่ 2231 และข้อมติที่ 2270 ข้อเสนอ FATF กฎหมายต่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับการสนับสนุนทางการเงินแก่การแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง กล่าวคือ ออสเตรเลีย ตามพระราชบัญญัติการปราบปรามการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง ค.ศ. 1995 (Weapons of Mass Destruction (Prevention of Proliferation) Act 1995) มาเลเซีย ตามพระราชบัญญัติการค้าเชิงยุทธศาสตร์ ค.ศ. 2010 (Strategic Trade Act 2010) และสหรัฐอเมริกา ตามคำสั่งของฝ่ายบริหาร (Executive Order) คำสั่งที่ 13382 คำสั่งที่ 13608 และ

คำสั่งที่ 13687 ตลอดจน พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. 2542 พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายและการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง พ.ศ. 2559 เพื่อศึกษามาตรการตามกฎหมายระหว่างประเทศและกฎหมายของต่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันและปราบปรามการสนับสนุนทางการเงินแก่การแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง และศึกษากฎหมายของประเทศไทยในปัจจุบันที่เกี่ยวข้อง เพื่อผลักดันให้มีการแก้ไขกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันและปราบปรามการสนับสนุนทางการเงินแก่การแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง และเพื่อป้องกันการสนับสนุนทางการเงินแก่การแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูงในประเทศไทยให้มีประสิทธิภาพและเพิ่มมาตรการให้สอดคล้องกับกฎหมายระหว่างประเทศและมาตรฐานสากล

1.4 วิธีการศึกษาวิจัย

ศึกษาค้นคว้าจากเอกสาร (Documentary Research) โดยรวบรวมข้อมูลจากหนังสือ บทความ งานนิพนธ์ เอกสารต่างๆ ทั้งที่เป็นภาษาไทย และภาษาต่างประเทศ และบทความในเว็บไซต์ต่างๆ แล้วนำมาศึกษาวิจัยทางกฎหมายในเชิงพรรณนาวิเคราะห์และวิเคราะห์วิจัยถึงปัญหาต่างๆ โดยนำหลักกฎหมายระหว่างประเทศและกฎหมายต่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันและปราบปรามการสนับสนุนทางการเงินแก่การแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูงมาเปรียบเทียบกับกฎหมายที่มีอยู่ในปัจจุบันของประเทศไทย และหาแนวทางสกัดกั้นมิให้มีการสนับสนุนทางการเงินแก่การแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูงในประเทศไทยอย่างมีประสิทธิภาพ

โดยการศึกษาเป็นสองภาค ในภาคแรก จะศึกษาเกี่ยวกับกฎเกณฑ์ระหว่างประเทศและพันธกรณีของรัฐที่เกี่ยวข้องกับการปราบปรามการสนับสนุนทางการเงินแก่การแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง ว่าในทางระหว่างประเทศการสนับสนุนทางการเงินแก่การแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูงมีกฎเกณฑ์ หรือแนวทางในการปฏิบัติอย่างไร และเหตุใดจึงต้องมีการปฏิบัติตามกฎหมายระหว่างประเทศ และหากมิได้มีการปฏิบัติตามจะเกิดผลอย่างไร ในภาคที่ 2 จะศึกษาเกี่ยวกับมาตรการในการอนุวัติการ และปัญหาที่เกี่ยวข้องกับการปราบปรามการสนับสนุนทางการเงินแก่การแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง โดยศึกษาเปรียบเทียบกับกฎหมายในทางระหว่างประเทศ กฎหมายต่างประเทศ และกฎหมายประเทศไทย ว่ามีการอนุวัติการกฎหมายระหว่างประเทศอย่างไร และประเทศไทยควรดำเนินการอนุวัติการให้เป็นแบบใดเพื่อให้สอดคล้องกับกฎหมายระหว่างประเทศ และทำให้เกิดความเชื่อมั่นในสังคมนระหว่างประเทศว่าประเทศไทยมีความมุ่งหมายที่จะปราบปรามการสนับสนุนทางการเงินแก่การแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูงอย่างจริงจัง

1.5 ผลที่คาดว่าจะได้รับ

1.5.1 เกิดความรู้ความเข้าใจกฎเกณฑ์ในทางระหว่างประเทศในการปราบปรามการสนับสนุนทางการเงินแก่การแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูงตามข้อมติคณะมนตรีความมั่นคงแห่งสหประชาชาติ และข้อเสนอแนะจากคณะกรรมการเฉพาะกิจด้านมาตรการทางการเงิน (FATF) ที่มีแนวทางปฏิบัติที่สอดคล้องกับข้อมติดังกล่าว

1.5.2 ตระหนักถึงความจำเป็นในการอนุวัติการ และผลผูกพันในทางระหว่างประเทศที่ประเทศไทยจำเป็นต้องปฏิบัติตามข้อมติคณะมนตรีความมั่นคงแห่งสหประชาชาติ และข้อเสนอแนะจากคณะกรรมการเฉพาะกิจด้านมาตรการทางการเงิน และหากไม่ปฏิบัติตามประเทศไทยจะได้รับผลอย่างไร

1.5.3 ทำให้ทราบถึงสภาพปัญหาของประเทศไทย ว่ามีกฎหมายที่ครอบคลุม หรือ สอดคล้องกับกฎเกณฑ์ระหว่างประเทศในการป้องกันและปราบปรามการสนับสนุนทางการเงินแก่การแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูงหรือไม่ โดยศึกษาเปรียบเทียบแนวทางปฏิบัติของกฎหมายต่างประเทศเป็นแนวทางในการอนุวัติการ

1.5.4 เสนอแนะแนวทางแก้ไขของประเทศไทย เพื่อให้สอดคล้องกับกฎเกณฑ์ระหว่างประเทศในการป้องกันและปราบปรามการสนับสนุนทางการเงินแก่การแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูงอย่างมีประสิทธิภาพ

ภาคที่ 1

กฎเกณฑ์ระหว่างประเทศ และพันธกรณีของรัฐที่เกี่ยวกับการปราบปราม
การสนับสนุนทางการเงินแก่การแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง

บทที่ 2

กฎเกณฑ์ระหว่างประเทศ และสถานะทางกฎหมายที่เกี่ยวกับการปราบปรามการสนับสนุนทางการเงินแก่การแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง

การปราบปรามการสนับสนุนทางการเงินแก่การแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูงมีความสำคัญในระดับประชาคมโลก จึงได้มีการออกกฎเกณฑ์ระหว่างประเทศเพื่อใช้เป็นหลักในการปราบปรามการสนับสนุนทางการเงินแก่การแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง โดยแบ่งการศึกษาออกเป็นสองภาค ภาคแรกเป็นเรื่องกฎเกณฑ์ระหว่างประเทศ และพันธกรณีของรัฐที่เกี่ยวกับการปราบปรามการสนับสนุนทางการเงินแก่การแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง และภาคที่สองเป็นเรื่องมาตรการในการอนุวัติการ และปัญหาที่เกี่ยวกับการปราบปรามการสนับสนุนทางการเงินแก่การแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง : ศึกษาเปรียบเทียบกฎหมายในทางระหว่างประเทศ กฎหมายต่างประเทศ และกฎหมายประเทศไทย

2.1 กฎเกณฑ์ และสถานะทางกฎหมายในทางระหว่างประเทศ

การปราบปรามการสนับสนุนทางการเงินแก่การแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูงมีกฎเกณฑ์ระหว่างประเทศที่รองรับมาตรการดังกล่าว อีกทั้งมีความสำคัญที่ทุกประเทศจำเป็นต้องปฏิบัติตามโดยสถานะทางกฎหมายที่แตกต่างกัน ซึ่งได้มีการศึกษาในเรื่องดังกล่าวโดยแบ่งเป็น 3 ส่วน ได้แก่ กฎเกณฑ์ที่มีผลผูกพันทางกฎหมายในฐานะที่เป็นสนธิสัญญาระหว่างประเทศ กฎเกณฑ์ที่มีผลผูกพันทางกฎหมายในฐานะที่เป็นข้อมติแห่งสหประชาชาติ และกฎเกณฑ์ที่ไม่มีผลผูกพันทางกฎหมายแต่มีสภาพบังคับในทางปฏิบัติ ซึ่งขออธิบายในรายละเอียดแต่ละส่วน ดังนี้

2.1.1 กฎเกณฑ์ที่มีผลผูกพันทางกฎหมายในฐานะที่เป็นสนธิสัญญาระหว่างประเทศ

ตามอนุสัญญากรุงเวียนนาว่าด้วยสนธิสัญญา ค.ศ. 1969¹ และอนุสัญญากรุงเวียนนาว่าด้วยสนธิสัญญา ค.ศ. 1986² สนธิสัญญา (Treaty) หมายถึง ความตกลงระหว่างประเทศ

¹Article 2 (a) “treaty” means an international agreement concluded between States in written form and governed by international law, whether embodied in a single instrument or in two or more related instruments and whatever its particular designation.

²Article 2 (a) “treaty” means an international agreement governed by international law and concluded in written form.

ที่กระทำขึ้นระหว่างรัฐ รัฐกับองค์การระหว่างประเทศ หรือระหว่างองค์การระหว่างประเทศด้วยกัน เป็นลายลักษณ์อักษร และอยู่ภายใต้บังคับกฎหมายระหว่างประเทศ ไม่ว่าจะกระทำขึ้นเป็นตราสารฉบับเดียว หรือหลายฉบับ ที่มีความเกี่ยวเนื่องสัมพันธ์กัน และไม่ว่าจะมีชื่อเรียกว่าอย่างไรก็ตาม ซึ่งทำให้สนธิสัญญาดังกล่าวเป็นกฎเกณฑ์ระหว่างประเทศที่มีผลผูกพันให้รัฐ หรือองค์การระหว่างประเทศที่เข้าผูกพันตนตามสนธิสัญญาดังกล่าวจะต้องปฏิบัติตาม จากการศึกษาได้แบ่งออกเป็น 2 ประการ ได้แก่ กฎบัตรสหประชาชาติ (United Nations Charter) และอนุสัญญาระหว่างประเทศว่าด้วยการปราบปรามการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย ค.ศ. 1999 ซึ่งจะได้อธิบายในรายละเอียด ดังนี้

2.1.1.1 กฎบัตรสหประชาชาติ (United Nations Charter)

ความสูญเสียอย่างใหญ่หลวงในสงครามโลกครั้งที่ 1 (World War) ทำให้แต่ละรัฐมีความพยายามในการสร้างความร่วมมือระหว่างประเทศขึ้น เพื่อวัตถุประสงค์ที่จะป้องกันมิให้เกิดสงครามในอนาคตขึ้นอีก จึงได้มีการประชุมเพื่อสันติภาพ (Peace Conference) ขึ้นที่เมืองปารีส ในปี ค.ศ. 1919 เพื่อที่จะร่วมกันร่างกฎบัตรสันนิบาตชาติโดยมีวัตถุประสงค์หลักเพื่อส่งเสริมความร่วมมือระหว่างประเทศและธำรงไว้ซึ่งสันติภาพและความมั่นคงระหว่างประเทศ (To promote international co-operation and to achieve international peace and security) และกฎบัตรสันนิบาตชาติดังกล่าวจึงเป็นสนธิสัญญาในการก่อตั้งองค์การสันนิบาตชาติ (The League of Nations)³ แต่จากความล้มเหลวขององค์การสันนิบาตชาติในการที่จะบังคับให้รัฐสมาชิกปฏิบัติตามพันธกรณีในการที่จะนำมาซึ่งสันติภาพและความมั่นคง ทำให้องค์การสันนิบาตชาติ

(i) between one or more States and one or more international organizations; or

(ii) between international organizations, whether that agreement is embodied in a single instrument or in two or more related instruments and whatever its particular designation.

³ D.W. Bowett, The Law of International Institutions, Fourth Edition (London : Stevens and Son Press, 1982), pp.17. อ้างใน เมือง พรหมเกษา, “สถานะเหนือกว่าของพันธกรณีตามกฎบัตรสหประชาชาติต่อพันธกรณีตามข้อตกลงตามกฎหมายระหว่างประเทศอื่น : กรณีศึกษาข้อมติคณะมนตรีความมั่นคงว่าด้วยการต่อต้านการก่อการร้ายและคำวินิจฉัยของศาลยุติธรรมแห่งสหภาพยุโรป,” (วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต คณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2555), น.11.

ต้องล่มสลาย ต่อมาในปี ค.ศ. 1941 กลุ่มประเทศพันธมิตร (The Allies) โดยประธานาธิบดี Roosevelt และนายกรัฐมนตรีของอังกฤษ Churchill ได้มีแถลงการณ์ร่วมกันว่าจะต้องมีการระหว่างประเทศเพื่อที่จะสืบสานเจตนารมณ์ตามพันธกรณีขององค์การสันนิบาตชาติ และกลุ่มประเทศพันธมิตรได้เรียกตัวเองว่า “The United Nations”⁴

ในปี ค.ศ. 1943 หลังจากที่รัฐบาลสาธารณรัฐประชาชนจีน สหภาพโซเวียต สหราชอาณาจักร และสหรัฐอเมริกา ได้ยอมรับแถลงการณ์มอสโก (Moscow Declaration) ซึ่งนำไปสู่การประชุมของคณะผู้แทนรัฐเพื่อที่จะร่วมเจรจาสร้างกฎบัตรสหประชาชาติที่เมือง Dumbarton Oaks ในปี ค.ศ. 1944 และคณะผู้แทนได้ตกลงยอมรับร่างกฎบัตรสหประชาชาติ และเป็นผลทำให้มีการประชุมลงนามการก่อตั้งองค์การสหประชาชาติที่ San Francisco เมื่อวันที่ 26 มิถุนายน ค.ศ. 1945 และกฎบัตรสหประชาชาติมาตรา 103 (3) กำหนดให้กฎบัตรมีผลใช้บังคับหลังจากที่ประเทศสมาชิกถาวร 5 ประเทศ⁵ และประเทศสมาชิกส่วนใหญ่ได้ให้สัตยาบัน ซึ่งต่อมากฎบัตรสหประชาชาติได้มีผลบังคับใช้เมื่อวันที่ 24 ตุลาคม ค.ศ. 1945⁶

(1) ความมุ่งหมายและหลักการในกฎบัตรสหประชาชาติ (Purposes and Principles of the United Nations Charter)

ในข้อ 1 แห่งกฎบัตรสหประชาชาติ ได้กำหนดความมุ่งหมายขององค์การสหประชาชาติด้วยกัน 4 ประการ โดยมีสาระสำคัญได้แก่ การธำรงไว้ซึ่งสันติภาพและความมั่นคงระหว่างประเทศ (to maintain international peace and security) เพื่อป้องกันการคุกคามต่อสันติภาพหรือการรุกราน (threats to the peace) เพื่อพัฒนาความสัมพันธ์ระหว่างประชาชาติทั้งหลาย (to develop friendly relations) เพื่อบรรลุถึงความร่วมมือระหว่างประเทศในการแก้ไขปัญหาทางเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม (to achieve international co-operation in solving international problems of economic social cultural) และเพื่อเป็นศูนย์กลางประสานการดำเนินการของประชาชาติทั้งหลาย (to be a centre for harmonizing the action of nations)⁷ โดยมีหลักการเพื่อให้องค์การสหประชาชาติและสมาชิกขององค์การสหประชาชาติอนุวัติการให้สอดคล้องดังปรากฏในข้อ 2 แห่งกฎบัตรสหประชาชาติ ดังนี้

⁴ เมือง พรหมเกษา, *เพ็ญอ้วง*, น.12.

⁵ สมาชิกถาวร 5 ประเทศ ได้แก่ สาธารณรัฐประชาชนจีน สหภาพโซเวียต สหราชอาณาจักร รัสเซีย และสหรัฐอเมริกา

⁶ Leland M. Goodrich, *The United Nations in a Changing World*, (New York : Columbia University Press, 1974), pp.8. อังใน เมือง พรหมเกษา, *อ้วงแล้ว เชิงอรรถที่ 8*.

⁷ Article 1 of United Nations Charter

ประการแรก องค์การสหประชาชาติย่อมยึดหลักการแห่งความเสมอภาคในอธิปไตยของสมาชิกทั้งปวงเป็นมูลฐาน (All Members have sovereign equality)

ประการที่สอง สมาชิกทั้งปวงจะต้องปฏิบัติตามข้อผูกพันซึ่งตนยอมรับตามกฎบัตรฉบับปัจจุบันโดยสุจริตใจ (All Members must obey the Charter)

ประการที่สาม สมาชิกทั้งปวงต้องระงับกรณีพิพาทระหว่างประเทศของตนโดยสันติวิธี (All Members shall settle their international by peace)

ประการที่สี่ สมาชิกทั้งปวงจะต้องละเว้นการคุกคาม หรือการใช้กำลังต่อบุรณภาพแห่งอาณาเขตของรัฐใดๆ (All Members shall refrain in their international relations from the threat or use of force against the territorial integrity of any state)

ประการที่ห้า สมาชิกทั้งปวงจะต้องให้ความช่วยเหลือทุกประการแก่สหประชาชาติ และต้องละเว้นการให้ความช่วยเหลือแก่รัฐใดๆ ที่กำลังถูกสหประชาชาติดำเนินการป้องกันหรือบังคับอยู่ (All Members shall give UN every assistance and shall refrain from giving assistance to any state against)

ประการที่หก รัฐที่มีได้เป็นสมาชิกของสหประชาชาติจะต้องปฏิบัติโดยสอดคล้องกับหลักการเหล่านี้เท่าที่จะเป็นเพื่อธำรงไว้ซึ่งสันติภาพและความมั่นคงระหว่างประเทศ (not Members of the UN act in accordance with these Principle of international peace and security)

ประการสุดท้าย สหประชาชาติจะต้องไม่เข้าไปแทรกแซงในเรื่องซึ่งโดยสาระสำคัญแล้วอยู่ในเขตอำนาจภายในของรัฐ แต่ไม่กระทบกระเทือนการใช้มาตราบังคับตามหมวด 7 (noting shall authorize the UN to intervene in matter which are essentially within the domestic jurisdiction of any state but enforcement measures under Charter VII)⁸

หากพิจารณาจากความมุ่งหมายและหลักการในกฎบัตรสหประชาชาติแล้ววัตถุประสงค์ของกฎบัตรสหประชาชาติก็เพื่อรักษาไว้ซึ่งสันติภาพและความมั่นคงระหว่างประเทศที่ต้องการให้ทุกประเทศอยู่ด้วยกันอย่างสงบสุข ซึ่งในกรณีอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูงนั้น หากมีการใช้อาวุธดังกล่าวไม่ว่าจะด้วยวัตถุประสงค์ใดก็ตาม ย่อมเป็นการคุกคามและรุกรานซึ่งสันติภาพและความมั่นคงระหว่างประเทศ อันถือว่าเป็นภัยร้ายแรงที่ทุกประเทศทั่วโลกจะต้องให้ความสำคัญและร่วมมือกับสหประชาชาติในการต่อต้านประเทศหรือกลุ่มบุคคล (entity) ที่ฝ่าฝืนหลักการดังกล่าวอย่างสุดกำลังความสามารถ

⁸ Article 2 of United Nations Charter

ดังนั้น กฎบัตรสหประชาชาติจึงกำหนดให้มีการดำเนินการเกี่ยวกับการคุ้มครองต่อสันติภาพ การละเมิดสันติภาพ หรือการกระทำการรุกราน ดังที่กำหนดไว้ตามหมวดที่ 7 ของกฎบัตร ตามข้อ 39 ถึงข้อ 51 ซึ่งตามกฎบัตรข้อ 39⁹ กำหนดให้คณะมนตรีความมั่นคงจะต้องกำหนดว่าการคุกคามต่อสันติภาพได้มีขึ้นหรือไม่ และต้องทำคำแนะนำ (recommendations) หรือวินิจฉัย (decide)ว่าจะใช้มาตรการใดเพื่อธำรงไว้ซึ่งสันติภาพและความมั่นคงระหว่างประเทศตามข้อ 41¹⁰ ซึ่งเป็นการใช้มาตรการอันไม่มีการใช้กำลังอาวุธ เช่น การหยุดความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจ หรือข้อ 42¹¹ อันเป็นการใช้กำลังทางอากาศ ทะเล หรือพื้นดิน เป็นต้น

(2) สถานะทางกฎหมาย

องค์การสหประชาชาติถูกก่อตั้งขึ้นโดยกฎบัตรสหประชาชาติ ซึ่งมีลักษณะเป็นสนธิสัญญาหลายฝ่าย (Multilateral treaty) ระหว่างรัฐสมาชิกขององค์การสหประชาชาติ (State members) เป็นกฎเกณฑ์ที่ตั้งขึ้นโดยเจตจำนงร่วมกันของนานาประเทศที่มุ่งหวังจะให้พ้นจากภัยพิบัติแห่งสงคราม และธำรงไว้ซึ่งความยุติธรรมและความเคารพต่อข้อผูกพันที่พึงปวงอันเกิดมาจากสนธิสัญญาและที่มั่นอื่นของกฎหมายระหว่างประเทศ¹² แม้ว่ารัฐสมาชิกเหล่านั้นต่างมีอำนาจอธิปไตยเป็นของตนเองและมิได้ตกอยู่ใต้อำนาจอธิปไตยของรัฐใด แต่ได้ร่วมกันยินยอม (Consent) ที่จะสละอำนาจอธิปไตยของตนบางอย่างเพื่อจะมอบอำนาจให้องค์การสหประชาชาติ ซึ่งกฎบัตรได้กำหนดไว้เพื่อเป็นกรอบจำกัดการใช้อำนาจอธิปไตยของแต่ละรัฐและคำนึงถึงผลประโยชน์ของประชาคมโลกมากขึ้น¹³ ซึ่งหากพิจารณาถึงสถานะของกฎบัตรสหประชาชาตินั้น กฎบัตรสหประชาชาติมีลักษณะเฉพาะแตกต่างจากสนธิสัญญาระหว่างประเทศทั่วไป ดังจะได้ศึกษาดังต่อไปนี้

ลักษณะเฉพาะของกฎบัตรสหประชาชาติ (The Special character of the UN Charter)

การแยกลักษณะเฉพาะของกฎบัตรออกจากสนธิสัญญาระหว่างประเทศทั่วไปนั้น ได้เริ่มตั้งแต่ก่อนก่อตั้งองค์การสันนิบาตชาติ (the League of Nation) โดยท่าน Heinrich

⁹ Article 39 of United Nations Charter

¹⁰ Article 41 of United Nations Charter

¹¹ Article 42 of United Nations Charter

¹² เมือง พรหมเกษา, *อ้างแล้ว เชียงธรรมที่ 3*.

¹³ Dino Krisiotis, "Imagining the International Community," *European Journal of International Law*, pp.961 (2002). อ้างใน เมือง พรหมเกษา, *อ้างแล้ว เชียงธรรมที่ 3*.

Triepke¹⁴ ได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับการก่อตั้งองค์การระหว่างประเทศในปี ค.ศ. 1725 ว่าในการก่อตั้งตราสารระหว่างประเทศนั้น รัฐผู้ก่อตั้งไม่ได้มีเจตนาเพียงเพื่อจุดประสงค์ของผลประโยชน์เฉพาะรัฐใดรัฐหนึ่งเท่านั้น แต่เพื่อบรรลุวัตถุประสงค์หลักร่วมกัน (the Achievement of common goals)¹⁵ ปัจจุบันนักกฎหมายระหว่างประเทศได้ยอมรับว่าตราสารก่อตั้งขององค์การระหว่างประเทศ โดยเฉพาะองค์การสหประชาชาติมีลักษณะเป็นสัญญา และลักษณะเป็นกฎหมายรัฐธรรมนูญหรือความเป็นกฎหมายสูงสุด การที่ตราสารก่อตั้งได้มีลักษณะเป็นสัญญานั้นหมายความว่ารัฐผู้ก่อตั้งได้ยินยอมที่จะสูญเสียอำนาจอธิปไตยของตนเพื่อที่จะมอบอำนาจให้องค์การได้มีอำนาจ (Power) และความสามารถ (Competence) ที่จะดำเนินการให้บรรลุวัตถุประสงค์ร่วมกันตามที่ได้ตกลงตามข้อสัญญาในองค์การซึ่งจะต้องมีความเป็นกฎหมายสูงสุดที่มีลำดับศักดิ์ และมีสถานะบุคคลตามกฎหมายระหว่างประเทศ ดังนั้น จึงมีความจำเป็นที่จะต้องนำกฎหมายสนธิสัญญาและกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งตราสารองค์การระหว่างประเทศมาปรับพิจารณา เพื่อให้เกิดความเข้าใจถึงลักษณะเฉพาะของกฎบัตรสหประชาชาติ ดังนี้

(ก) ลักษณะเป็นสัญญาของกฎบัตรสหประชาชาติ

ลักษณะเฉพาะของกฎบัตรที่มีลักษณะเป็นสัญญานั้น หมายความว่า การที่รัฐสมาชิกเป็นผู้ตกลงร่วมกันสละอำนาจอธิปไตยบางอย่างของตน (pouvoir constituent) เพื่อที่จะก่อตั้งองค์การ (pouvoir constitué) ให้มีอำนาจและหน้าที่ดำเนินการตามวัตถุประสงค์และเจตนารมณ์ของรัฐโดยอาศัยหลักยินยอม (Principle of consent) โดยตราสารตั้งองค์การหรือกฎบัตรก่อให้เกิดสิทธิและหน้าที่หรือพันธกรณีต่อรัฐภาคีที่มีผลผูกพันตามกฎหมายและจะไม่ก่อผลผูกพันต่อรัฐที่สาม (pacta tertiis rule) รัฐภาคีจะต้องร่วมกันปฏิบัติตามพันธกรณี (pacta sunt servanda) ตามหลักสุจริต (Good faith) เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามข้อตกลงร่วมกัน (Collective goals) โดยในการตกลงร่วมกันจัดตั้งองค์การขึ้นมานั้น รัฐภาคีจะต้องมีกระบวนการเจรจาต่อรอง การร่างและการรับรองเอกสารตลอดจนการลงนามในข้อตกลงหรือการลงสัตยาบันโดยมีเจตนาว่ารัฐภาคีจะต้องรับนำเอาข้อผูกพันไปปฏิบัติตามที่ได้ตกลงกันไว้ หากว่ามีสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป หรือเกิดมีการไม่ปฏิบัติตามข้อสัญญาก็มีผลทำให้สัญญาดังกล่าวนั้นสิ้นสุดลง การที่จะบอกเลิกสัญญาหรือ

¹⁴ Hresch Lauterpacht, Private Law Sources and Analogies of International Law, (London: Longmans, Green and Co., 1927) pp.156. อ้างใน เมือง พรหมเกษา, อ้างแล้ว เชิงอรรถที่ 3, น.18.

¹⁵ Paul S. Reinsch, “International Administrative Law and National Sovereignty,” 3 AJIL pp.1, 45 (1909) อ้างใน ร้อยตำรวจเอกเมือง พรหมเกษา, เพ็ญอ้าง.

สิ้นสุดสัญญาก็ต้องได้รับความยินยอมของรัฐคู่ภาคีด้วย¹⁶ ซึ่งลักษณะดังกล่าวชี้ให้เห็นว่าตราสารก่อตั้งองค์การระหว่างประเทศนั้น มีลักษณะเป็นสัญญาระหว่างรัฐที่มีลักษณะสัญญาหลายฝ่าย ซึ่งองค์การเป็นผลมาจากข้อสัญญาของรัฐภาคีที่ถือกำเนิดและการสิ้นสุดขององค์การระหว่างประเทศ¹⁷ แต่ระหว่างที่องค์การระหว่างประเทศที่ยังดำเนินการอยู่นั้น ความเป็นลักษณะของรัฐธรรมนูญขององค์การจะกำหนดขอบเขตอำนาจหน้าที่และวัตถุประสงค์ขององค์การ ซึ่งจะกล่าวในหัวข้อถัดไป

(ข) ลักษณะเป็นกฎหมายรัฐธรรมนูญของกบฏสหประชาชาติ

แม้คำว่ารัฐธรรมนูญจะไม่ได้ให้ความหมายเฉพาะเจาะจงไว้ตามกฎหมายระหว่างประเทศก็ตาม และรัฐธรรมนูญจะมีความหมายที่ชัดเจนในระบบกฎหมายภายในมากกว่า แต่อย่างไรก็ตามลักษณะของตราสารก่อตั้งองค์การระหว่างประเทศหรือกบฏที่มีลักษณะของความเป็นรัฐธรรมนูญนั้น หมายความว่า รัฐสมาชิกได้ยินยอมมอบอำนาจอธิปไตยของตนบางส่วนให้แก่องค์การเพื่อให้มีสถานะเป็นบุคคลตามกฎหมายระหว่างประเทศการดำเนินการให้บรรลุวัตถุประสงค์ร่วมกัน ซึ่งอยู่ในกรอบอำนาจหน้าที่ขององค์การไว้¹⁸ ในส่วนที่เกี่ยวกับการวางกฎเกณฑ์การรักษาสันติภาพและความมั่นคงระหว่างประเทศ แต่ก็ยังยืนยันถึงหลักความเสมอภาคอธิปไตยของทุกประเทศสมาชิก หลักการระงับข้อพิพาทโดยสันติวิธี หลักการละเว้นการข่มขู่หรือใช้กำลังต่อดินแดนหรือเอกราชทางการเมืองของรัฐใดๆ หลักการไม่แทรกแซงในกิจการภายในของรัฐอื่น สิทธิป้องกันตนเองโดยลำพังหรือร่วมกันหากมีการโจมตีด้วยกำลังทหาร¹⁹

เมื่อพิจารณาถึงลักษณะเฉพาะของกบฏสหประชาชาติทั้งที่เป็นสนธิสัญญาที่มีผลผูกพันคู่กรณีที่เข้าเป็นสมาชิก และในลักษณะของการเป็นรัฐธรรมนูญซึ่งรัฐสมาชิกได้ยินยอมมอบอำนาจอธิปไตยของตนบางส่วนให้แก่องค์การแล้ว แม้ว่ากบฏสหประชาชาติยังขาดความเป็นกฎหมายสูงสุดด้วยเหตุว่ากบฏไม่ได้ทำให้ระบบกฎหมายระหว่างประเทศเป็นระบบกฎหมายเดียว (One system of international law) และกฎหมายระหว่างประเทศทั้งหมดก็ไม่ได้

¹⁶ C. Wilfred Jenks, “Some Constitutional Problems of International Organizations,” *BYIL* pp.11 (1945) อ้างใน เมือง พรหมเกษา, *อ้างแล้ว เชิงอรรถที่ 3*, น.19.

¹⁷ Niels Blokker, “International Organizations and Their Members International Organizations Belong to All Members and to None,” 1 *Variations on a Theme’ IOLA* pp.139, 161 (2004) อ้างใน เมือง พรหมเกษา, *อ้างแล้ว เชิงอรรถที่ 3*, น.20.

¹⁸ เมือง พรหมเกษา, *เพิ่งอ้าง*.

¹⁹ สมบูรณ์ เสงี่ยมบุตร, *กฎหมายระหว่างประเทศที่ใช้กันในปัจจุบัน*, พิมพ์ครั้งที่ 2 (กรุงเทพมหานคร : บริษัท ธนรัชการพิมพ์ จำกัด, 2554), น.6.

อยู่ภายใต้กฎบัตรก็ตาม²⁰ แต่รัฐสมาชิกย่อมจะปฏิเสธไม่ได้ที่จะต้องปฏิบัติตามกฎบัตรสหประชาชาติ ด้วยเหตุผล ดังนี้²¹

ประการแรก กฎบัตรได้กำหนดพันธกรณีที่เกี่ยวข้องกับการชำระไว้ ซึ่งสันติภาพและความมั่นคงระหว่างประเทศตามข้อ 39 ให้มีผลผูกพันทางกฎหมายกับรัฐสมาชิกทุกรัฐ รวมถึงรัฐที่มีได้เป็นสมาชิกด้วย แม้ว่าตามหลักสนธิสัญญาจะไม่ก่อให้เกิดสิทธิและหน้าที่ต่อรัฐที่ไม่ได้เป็นภาคีหรือรัฐที่สามตามหลัก pacta tertiis rule ก็ตาม แต่กฎบัตรกลับบัญญัติให้มีผลทางกฎหมายแก่รัฐที่ไม่ได้เป็นสมาชิกให้ต้องปฏิบัติให้สอดคล้องกับหลักการของกฎบัตรตามข้อ 2 (6)²²

ประการที่สอง กฎบัตรมีลักษณะที่เป็นองค์การที่มีอำนาจเหนือรัฐ (Supranationality) โดยได้มอบอำนาจให้แก่องค์กรหลักดำเนินการโดยไม่ต้องได้รับความยินยอมจากรัฐสมาชิกเป็นคราวๆ เช่น อำนาจในการวินิจฉัยของคณะมนตรีความมั่นคงแห่งสหประชาชาติ เป็นคำแนะนำ (Recommendations) หรือคำวินิจฉัย (Decision) ภายใต้กฎบัตรข้อ 24 และข้อ 48 ทำให้มีผลผูกพันทางกฎหมาย (Legal binding decision) แก่ทุกรัฐที่ต้องปฏิบัติตาม

ประการที่สาม หากมีการขัดแย้งกันระหว่างข้อผูกพันของรัฐสมาชิกตามกฎบัตรและข้อผูกพันตามความตกลงระหว่างประเทศอื่น ให้ข้อผูกพันตามกฎบัตรใช้บังคับตามข้อ 103²³ แห่งกฎบัตร

ประการที่สี่ กฎบัตรไม่เปิดให้มีข้อสงวนหลังจากที่มีการให้สัตยาบัน ซึ่งแตกต่างจากสนธิสัญญาอื่น และการแก้ไขกฎบัตรยังต้องได้รับเสียงเอกฉันท์จากรัฐสมาชิกไม่น้อยกว่าสองในสาม²⁴ ซึ่งรวมถึงรัฐสมาชิกถาวรด้วยอันเป็นความยากลำบาก

ดังนั้น สถานะของกฎบัตรจึงถือว่ามีสภาพบังคับให้รัฐทั้งที่เป็นรัฐสมาชิกและไม่ใช่อรัฐสมาชิกต้องปฏิบัติตาม ซึ่งแสดงออกโดยองค์กรภายในองค์การสหประชาชาติ อาทิ สมัชชาใหญ่แห่งสหประชาชาติ คณะมนตรีเศรษฐกิจและสังคม รวมทั้งคณะมนตรีความมั่นคงแห่งสหประชาชาติ โดยการใช้มาตรการต่างๆ อันไม่มีการใช้กำลังอาวุธ รวมถึงการตัดความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจ การคว่ำบาตร ตลอดจนการตัดความสัมพันธ์ทางการทูต²⁵ ซึ่งจะได้กล่าวถึงในบทที่ 2

²⁰ เมือง พรหมเกษา, *อ้างแล้ว เชิงอรรถที่ 3*, น.23.

²¹ เมือง พรหมเกษา, *อ้างแล้ว เชิงอรรถที่ 3*, น.24 - 26.

²² Article 2 of United Nations Charter

²³ Article 103 of United Nations Charter

²⁴ Article 109 of United Nations Charter

²⁵ Article 41 of United Nations Charter

ด้วยเหตุที่ประเทศไทยได้เข้าเป็นสมาชิกขององค์การสหประชาชาติ²⁶ จึงจำเป็นต้องปฏิบัติตามกฎบัตรสหประชาชาติตามที่ได้แสดงเจตจำนงเข้าผูกพัน และจำต้องยึดมั่นในหลักการดำรงไว้ซึ่งสันติภาพและความมั่นคงระหว่างประเทศนั่นเอง

2.1.1.2 อนุสัญญาระหว่างประเทศว่าด้วยการปราบปรามการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย ค.ศ. 1999

(1) ความมุ่งหมายและหลักการในอนุสัญญาระหว่างประเทศว่าด้วยการปราบปรามการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย ค.ศ. 1999

เมื่อวันที่ 17 ธันวาคม ค.ศ. 1996 สมัชชาใหญ่แห่งสหประชาชาติได้ออกข้อมติที่ 51/210 ที่เกี่ยวข้องกับการต่อต้านการก่อการร้ายระหว่างประเทศ ต่อมาได้มีการจัดตั้งคณะกรรมการเฉพาะกิจ (Ad Hoc Committee) เพื่อจัดทำอนุสัญญาระหว่างประเทศเพื่อปราบปรามการวางระเบิดเพื่อการก่อการร้าย (International Convention for the Suppression of Terrorist Bombing) โดยมีสหรัฐอเมริกาเป็นผู้ริเริ่มให้มีการเจรจากร่างอนุสัญญาดังกล่าว ต่อมาสหประชาชาติได้รับรองอนุสัญญาเพื่อการปราบปรามการวางระเบิดในเดือนธันวาคม ค.ศ. 1997 และอนุสัญญาเพื่อการก่อการร้ายทางนิวเคลียร์ ค.ศ. 2005 (International Convention for the Suppression of Acts of Nuclear Terrorism 2005) หลังจากนั้น จึงมีแนวคิดริเริ่มให้มีการจัดทำอนุสัญญาในเรื่องเกี่ยวกับการปราบปรามการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย ซึ่งมีที่มาจากความในวรรคสามของข้อมติสมัชชาใหญ่ดังกล่าว ที่มีการเรียกร้องให้ทุกรัฐมีมาตรการป้องกันและต่อต้านการก่อการร้าย โดยอาศัยกระบวนการทางกฎหมายภายในที่เหมาะสม และให้เพิ่มความร่วมมือระหว่างประเทศให้มากขึ้น และมีการจัดทำอนุสัญญาระหว่างประเทศว่าด้วยการปราบปรามการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย ค.ศ. 1999 ขึ้น และสมัชชาใหญ่แห่งสหประชาชาติได้รับรองอนุสัญญาฉบับดังกล่าวเมื่อวันที่ 9 ธันวาคม ค.ศ. 1999 ตามข้อมติที่ 54/109²⁷ และมีผลบังคับใช้เมื่อวันที่ 10 เมษายน ค.ศ. 2002

ซึ่งในอนุสัญญาระหว่างประเทศว่าด้วยการปราบปรามการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย ค.ศ. 1999 ดังกล่าวมีหลักการสำคัญที่เกี่ยวกับการตัดเส้นทาง

²⁶ ประเทศไทยเข้าเป็นสมาชิกองค์การสหประชาชาติ เมื่อวันที่ 16 ธันวาคม ค.ศ. 1946 ในฐานะสมาชิกใหม่ลำดับที่ 55

²⁷ พรรณทิพา พูลสวัสดิ์, “หลักการและปัญหากฎหมายตามอนุสัญญาระหว่างประเทศเพื่อการปราบปรามการให้การสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย ค.ศ. 1999,” (วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2548), น.16.

การสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายเป็นหลักเพื่อขยายขอบเขตการบังคับใช้บทบัญญัติของอนุสัญญาต่อต้านการก่อการร้ายที่มีอยู่เดิมให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น โดยมีหลักการที่สำคัญดังนี้

ประการแรก กำหนดให้การสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายเป็นความผิดทางอาญา และการกำหนดความผิดที่ถือเป็นการก่อการร้ายตามอนุสัญญาฯ นี้ ให้ถือตามความผิดที่กำหนดไว้ในข้อ 2 (1) (a) และ (b) ทั้งที่เป็นความผิดมูลฐานตามอนุสัญญาฯ นี้ และที่เป็นความผิดมูลฐานตามสนธิสัญญาใดสนธิสัญญาหนึ่งซึ่งปรากฏในภาคผนวกแนบท้าย²⁸ ทั้ง 9 ฉบับ²⁹

ประการที่สอง กำหนดหลักเกณฑ์ความรับผิดชอบ ซึ่งมุ่งเน้นที่จะดำเนินคดีกับผู้กระทำความผิดที่ทำให้การสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย จึงมีการกำหนดความผิด และบุคคลผู้ต้องรับผิดชอบตามอนุสัญญาฯ นี้

ซึ่งอนุสัญญาระหว่างประเทศว่าด้วยการปราบปรามการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย ค.ศ. 1999 เป็นที่มาของการออกข้อมติขององค์การสหประชาชาติ โดยคณะมนตรีความมั่นคงแห่งสหประชาชาติ เพื่อเรียกร้องให้รัฐสมาชิกร่วมมือกันในการต่อต้านการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายอย่างจริงจัง ซึ่งหลังจากที่อนุสัญญาระหว่างประเทศ

²⁸ พรรณทิพา พูลสวัสดิ์, *เพิ่งอ้าง* น.29.

²⁹ อนุสัญญาและพิธีสารที่เกี่ยวข้องกับการก่อการร้ายของสหประชาชาติ 9 ฉบับ ได้แก่

1. อนุสัญญากรุงเฮกเพื่อการปราบปรามการยึดอากาศยานโดยมิชอบด้วยกฎหมาย ค.ศ. 1970
2. อนุสัญญามอนทรีออลเพื่อปราบปรามการกระทำความผิดต่อความปลอดภัยในการบินพลเรือน ค.ศ. 1971
3. อนุสัญญาว่าด้วยการป้องกันและการลงโทษต่ออาชญากรรมที่กระทำต่อบุคคลที่ได้รับความคุ้มครองในระดับระหว่างประเทศ รวมทั้งผู้แทนทางการทูต ค.ศ. 1973
4. อนุสัญญาระหว่างประเทศต่อต้านการจับกุมบุคคลเป็นตัวประกัน ค.ศ. 1979
5. อนุสัญญาว่าด้วยการป้องกันทางกายภาพของวัตถุนิวเคลียร์ ค.ศ. 1980
6. อนุสัญญาเพื่อการปราบปรามการกระทำอันมิชอบด้วยกฎหมายที่กระทบต่อความปลอดภัยในการเดินเรือ ค.ศ. 1988
7. พิธีสารเพื่อการปราบปรามการกระทำอันมิชอบด้วยกฎหมายโดยใช้ความรุนแรงต่อท่าอากาศยานที่ให้บริการในการบินพลเรือนสากล ค.ศ. 1988
8. พิธีสารเพื่อการปราบปรามการกระทำอันมิชอบด้วยกฎหมายต่อความปลอดภัยบนฐานขูดเจาะซึ่งติดตั้งถาวรบนไหล่ทวีป ค.ศ. 1988
9. อนุสัญญาระหว่างประเทศเพื่อการปราบปรามการวางระเบิดเพื่อการก่อการร้าย ค.ศ. 1977

ว่าด้วยการปราบปรามการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย ค.ศ. 1999 มีผลบังคับใช้แล้ว คณะมนตรีความมั่นคงได้ออกข้อมติที่ 1267 ข้อมติที่ 1268 ข้อมติที่ 1368 ข้อมติที่ 1373 เป็นต้น รวมถึงการปราบปรามการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง ซึ่งจะได้มีการศึกษาในข้อ 2.1.2 ต่อไป

(2) สถานะทางกฎหมาย

อนุสัญญาระหว่างประเทศว่าด้วยการปราบปรามการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย ค.ศ. 1999 จะถือว่าเป็นสนธิสัญญาระหว่างประเทศหรือไม่ ย่อมพิจารณาได้จากนิยามของคำว่า สนธิสัญญา ตามอนุสัญญากรุงเวียนนาว่าด้วยกฎหมายสนธิสัญญา ค.ศ. 1969 มาตรา 2 (1) (a) โดยอนุสัญญาฯ ดังกล่าวกระทำขึ้นโดยองค์การระหว่างประเทศ ซึ่งหมายความรวมอยู่ในความหมายของสนธิสัญญา ดังนั้น คำว่า อนุสัญญา (Convention) ถือเป็นเพียงชื่อหนึ่งของสนธิสัญญา ซึ่งมักใช้เรียกสนธิสัญญาที่มีการทำความตกลงระหว่างประเทศหลายฝ่าย (Multilateral Treaty) จึงเปรียบได้กับสนธิสัญญา ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงองค์ประกอบของความเป็นสนธิสัญญา อนุสัญญาระหว่างประเทศว่าด้วยการปราบปรามการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย ค.ศ. 1999 ที่จัดทำโดยสหประชาชาติ จึงก่อให้เกิดสิทธิและพันธกรณีภายใต้กฎหมายระหว่างประเทศ ดังนั้น อนุสัญญาฯ ฉบับนี้จึงมีสถานะทางกฎหมายเป็นสนธิสัญญา³⁰ ซึ่งเมื่อรัฐสมาชิกใดได้ลงนามและให้สัตยาบัน รัฐสมาชิกนั้นจำเป็นต้องปฏิบัติตามพันธกรณีในอนุสัญญาฯ ดังกล่าวทุกประการ หากมีการฝ่าฝืนพันธกรณีก็จะมีมาตรการดำเนินการในรูปแบบต่างๆ กันแล้วแต่ความร้ายแรงของการฝ่าฝืน

2.1.1.3 สนธิสัญญาและอนุสัญญาที่เกี่ยวข้องกับการปราบปรามการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง

นอกจากอนุสัญญาระหว่างประเทศว่าด้วยการปราบปรามการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย ค.ศ. 1999 ที่ออกมาเพื่อตัดวงจรทางการเงินของกลุ่มก่อการร้ายแล้วยังมีสนธิสัญญาและอนุสัญญาอีกหลายฉบับที่ออกมารองรับมาตรการที่เกี่ยวข้องกับการห้ามการใช้อาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูงของผู้ก่อการร้ายและบุคคลที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง ซึ่งในที่นี้ขอยกตัวอย่างสนธิสัญญาและอนุสัญญาที่เกี่ยวข้องจำนวน 3 ฉบับ³¹ ได้แก่

(1) สนธิสัญญาการไม่แพร่ขยายอาวุธนิวเคลียร์

สนธิสัญญาไม่แพร่ขยายอาวุธนิวเคลียร์ (Nuclear Non-Proliferation Treaty : NPT) มีผลบังคับใช้ตั้งแต่ปี ค.ศ. 1970 และได้รับการต่ออายุแบบถาวร (indefinite

³⁰ พรรณทิพา พูลสวัสดิ์, *อ้างแล้ว เชิงอรรถที่ 31*, น.78.

³¹ สืบค้นเมื่อวันที่ 14 เมษายน 2559 , <http://www.mfa.go.th>.

extension) เมื่อปี ค.ศ. 1995 ระหว่างการประชุมทบทวนครั้งที่ 5 ปัจจุบันมีรัฐภาคีทั้งสิ้น 189 ประเทศ โดยประเทศที่ไม่ได้เป็นภาคี ได้แก่ อินเดีย ปากีสถาน และอิสราเอล ส่วนเกาหลีเหนือถอนตัวจากภาคี เมื่อปี ค.ศ. 2003 ประเทศไทยเข้าเป็นภาคีของสนธิสัญญาไม่แพร่ขยายอาวุธนิวเคลียร์ เมื่อวันที่ 7 ธันวาคม 2515 และปฏิบัติตามพันธกรณีของสนธิสัญญาดังกล่าวอย่างเคร่งครัด รวมทั้งการปฏิบัติตามพันธกรณีในการจัดทำความตกลงเรื่องมาตรการพิทักษ์ความปลอดภัยทางนิวเคลียร์ (Safeguards Agreement) กับ IAEA ซึ่งประเทศไทยได้ลงนามและให้สัตยาบันเมื่อวันที่ 16 พฤษภาคม 2517 โดยมีสำนักงานปรมาณูเพื่อสันติเป็นหน่วยงานหลักในการดำเนินการตามสนธิสัญญาดังกล่าว และได้มีการตราพระราชบัญญัติพลังงานปรมาณูเพื่อสันติภาพ พ.ศ. 2504 ที่สอดคล้องกับสนธิสัญญาดังกล่าวแล้ว

(2) อนุสัญญาการห้ามอาวุธเคมี

อนุสัญญาห้ามอาวุธเคมี (Convention on the Proliferation of the Development, Production, Stockpiling and Use of Chemical Weapons and on their Destruction) หรือ Chemical Weapons Convention : CWC) เป็นข้อตกลงที่เกี่ยวกับการลดอาวุธทั่วโลก มีผลบังคับใช้เมื่อวันที่ 29 เมษายน ค.ศ. 1997 มีรัฐภาคี 188 ประเทศ รัฐที่ไม่เข้าร่วมอนุสัญญาห้ามอาวุธชีวภาพ (Non-signatory State) ได้แก่ อังกฤษ อิตาลี เกาหลีเหนือ โชมเลีย และซีเรีย ประเทศไทยลงนามในอนุสัญญาห้ามอาวุธชีวภาพ เมื่อวันที่ 14 มกราคม 2536 รัฐสภาให้ความเห็นชอบเมื่อวันที่ 24 สิงหาคม 2543 มีผลให้ประเทศไทยเป็นรัฐภาคีโดยสมบูรณ์เมื่อวันที่ 9 มกราคม 2546 โดยมีการจัดตั้งศูนย์ปฏิบัติการแห่งชาติว่าด้วยกาห้ามอาวุธเคมีขึ้นภายใต้สำนักควบคุมวัตถุอันตราย กรมโรงงานอุตสาหกรรม เพื่อรองรับการดำเนินการของประเทศไทยตามพันธกรณีภายใต้อนุสัญญาห้ามอาวุธชีวภาพดังกล่าว โดยประเทศไทยไม่มีอาวุธเคมีในครอบครอง และปฏิบัติตามพันธกรณีตามอนุสัญญาดังกล่าวอย่างเคร่งครัด ซึ่งประเทศไทยได้มีการตราพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ. 2535 และพระราชบัญญัติคุ้มครองการดำเนินงานขององค์การห้ามอาวุธเคมี พ.ศ. 2545 เพื่อรองรับอนุสัญญาดังกล่าวแล้ว

(3) อนุสัญญาการห้ามอาวุธชีวภาพ

อนุสัญญาห้ามอาวุธชีวภาพ (Convention on the Proliferation of the Development, Production and Stockpiling of Bacteriological (Biological) and Toxin Weapons and on their Destruction หรือ Biological Weapons Convention : BWC) เป็นอนุสัญญาพหุภาคีเพื่อการห้ามอาวุธที่มีอนุภาคทำลายล้างสูงฉบับแรก มีผลบังคับใช้เมื่อวันที่ 26 มีนาคม ค.ศ. 1975 ปัจจุบันมีรัฐภาคี 162 ประเทศ รัฐที่ไม่ร่วมอนุสัญญาดังกล่าวมี 20 ประเทศ ประเทศไทยเข้าเป็นรัฐภาคีของอนุสัญญาห้ามอาวุธชีวภาพ เมื่อวันที่ 28 พฤษภาคม 2518 โดยมี

ศูนย์พันธุวิศวกรรมและเทคโนโลยีชีวภาพแห่งชาติ กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (BIOTEC) เป็นหน่วยงานกลางซึ่งดูแลการปฏิบัติตามอนุสัญญาดังกล่าว นอกจากนี้ ประเทศไทยยังจัดตั้งหน่วยประสานงานแห่งชาติเรื่องอนุสัญญาห้ามอาวุธชีวภาพ โดยมีปลัดกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เป็นประธาน และมีกรรมการระดับสูงจากกระทรวงต่างๆ อาทิ กระทรวงกลาโหม สำนักงานสภาพความมั่นคงแห่งชาติ กระทรวงการต่างประเทศ กระทรวงสาธารณสุข กระทรวงอุตสาหกรรม กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพื่อทำหน้าที่ประสานการดำเนินงานของหน่วยงานต่างๆ ภายในประเทศ และมีการตราพระราชบัญญัติเชื้อโรคและพิษจากสัตว์ พ.ศ. 2558 และพระราชบัญญัติควบคุมโรคติดต่อ พ.ศ. 2558 ให้เป็นไปตามพันธกรณีของอนุสัญญาดังกล่าว

โดยที่ประเทศไทยได้เป็นภาคีของสนธิสัญญาและอนุสัญญาดังกล่าวข้างต้น ประเทศไทยจึงมีพันธกรณีที่ต้องปฏิบัติตามกฎหมายโดยการออกกฎหมายภายในเพื่อมารองรับสนธิสัญญาและอนุสัญญาดังกล่าวเพื่อให้สอดคล้องการดำเนินการตามกฎหมายระหว่างประเทศ และแสดงให้เห็นว่าประเทศไทยมีความมุ่งมั่นอย่างจริงจังที่จะป้องกันและปราบปรามการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง อันเป็นมหันตภัยต่อความมั่นคงปลอดภัยของนานาประเทศ

2.1.2 กฎเกณฑ์ที่มีผลผูกพันทางกฎหมายในฐานะที่เป็นข้อมติแห่งสหประชาชาติ

ข้อมติแห่งสหประชาชาติถือว่าเป็นกฎเกณฑ์ระหว่างประเทศที่มีผลผูกพันให้รัฐภาคีจำต้องถือปฏิบัติ ซึ่งได้มีการศึกษาถึงความสำคัญของข้อมติ ดังนี้

ข้อมติคณะมนตรีความมั่นคงแห่งสหประชาชาติ

ข้อมติ คือการกระทำฝ่ายเดียว (Unilateral Act) ขององค์การระหว่างประเทศ ที่มีไปยังรัฐสมาชิก (Member) หรือไปยังองค์กรภายในขององค์การระหว่างประเทศ (Internal organ) โดยข้อมตินี้เกิดจากกระบวนการอภิปรายในเรื่องใดเรื่องหนึ่งและมีการลงคะแนนเสียงเพื่อลงมติ³² ซึ่งข้อมติขององค์การระหว่างประเทศ (Resolution) นี้เป็นการแสดงเจตนารมณ์ขององค์การระหว่างประเทศออกมาในรูปของลายลักษณ์อักษร โดยผ่านกระบวนการต่างๆ ตามที่กรรมสารก่อตั้งองค์การระหว่างประเทศนั้นๆ ได้ระบุไว้ การแสดงเจตนารมณ์ดังกล่าวถือว่าเป็นขององค์การระหว่างประเทศ และเป็นการสะท้อนเจตนารมณ์ของรัฐเช่นกัน เพราะรัฐซึ่งเป็นสมาชิกในองค์การระหว่างประเทศ

³² ประสิทธิ์ ปิวาวัฒนพานิช, คำอธิบายกฎหมายระหว่างประเทศ, (กรุงเทพมหานคร : โครงการตำราและเอกสารประกอบการสอน คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2555), น.48-49.

เป็นผู้ดำเนินการให้มีการออกข้อมตินั้น³³ ซึ่งในการศึกษานี้ขอมุ่งเน้นเฉพาะข้อมติของคณะมนตรีความมั่นคงแห่งสหประชาชาติว่าด้วยการปราบปรามการสนับสนุนทางการเงินแก่การแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง

(1) ความมุ่งหมายและหลักการของข้อมติคณะมนตรีความมั่นคงแห่งสหประชาชาติว่าด้วยการปราบปรามการสนับสนุนทางการเงินแก่การแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง

ข้อมติคณะมนตรีความมั่นคงแห่งสหประชาชาติ (United Nation Security Council Resolution) ที่ออกโดยคณะมนตรีความมั่นคงแห่งสหประชาชาติ ภายใต้หมวด 7 แห่งกฎบัตรสหประชาชาติ เป็นการแสดงเจตนารมณ์ของสหประชาชาติที่เป็นบุคคลในทางกฎหมายระหว่างประเทศ (Person of International Law)³⁴ เป็นลายลักษณ์อักษร โดยมีจุดประสงค์เพื่อแสดงให้เห็นแนวทางความร่วมมือเพื่อส่งไปยังองค์การระหว่างประเทศ หรือประเทศภาคีสมาชิก³⁵

โดยข้อมติคณะมนตรีความมั่นคงแห่งสหประชาชาติที่เกี่ยวข้องกับการปราบปรามการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูงเป็นการวางหลักการเพิ่มเติมจากข้อมติที่เกี่ยวข้องกับการปราบปรามการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายตามข้อมติที่ 1267 และข้อมติที่ 1373 ซึ่งมีสาระสำคัญดังนี้

ข้อมติคณะมนตรีความมั่นคงที่ 1267 ในการประชุมคณะมนตรีความมั่นคงสมัยประชุมที่ 4051 เมื่อวันที่ 19 ตุลาคม ค.ศ. 1999 เป็นการออกข้อมติที่ระบุรายชื่อบุคคลและองค์กรที่เกี่ยวข้องกับการก่อการร้ายสากล (Designated List) อาทิ กลุ่มตาลีบัน (Taliban)

³³ นาดยา ทิพวันต์, “ข้อมติดังกล่าวระหว่างประเทศในฐานะที่เป็นบ่อเกิดของกฎหมายระหว่างประเทศ,” (วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2534), น.6.

³⁴ ภัทร ลิ้มปิติระ, พัฒนาการของบ่อเกิดกฎหมายระหว่างประเทศการให้ความช่วยเหลือด้านมนุษยธรรมในสถานการณ์ภัยพิบัติธรรมชาติ, “ดุลพາห, ปีที่ 58 เล่ม 3, น. 20. (กันยายน-ธันวาคม 2554) อังโน ศิริมาศ สุขประสงค์, “การป้องกันและปราบปรามการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายตามกฎหมายระหว่างประเทศและผลกระทบทางกฎหมายสำหรับประเทศไทย,” (วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2556), น.20 – 21.

³⁵ มานะ วิวิติพงษ์, “บทบาทคณะมนตรีความมั่นคงในการรักษาสันติภาพและความมั่นคงระหว่างประเทศ : มุมมองในทางกฎหมาย,” (วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2545) น.111. อังโน ศิริมาศ สุขประสงค์, เพ็งอ่าว, น.21.

อุซามะห์ บินลาเดน (Usama bin Laden) กลุ่มอัลไคดาห์ (Al-Qaida) และกลุ่มบุคคลที่เกี่ยวข้อง และกำหนดให้รัฐสมาชิกสหประชาชาติใช้มาตรการทางการเงินที่กลุ่มบุคคลดังกล่าวเป็นเจ้าของหรือเข้าไปเกี่ยวข้องกับธุรกรรมทางการเงินก็ให้ดำเนินการยึดอายัดทรัพย์สินดังกล่าว³⁶

ข้อมติคณะมนตรีความมั่นคงที่ 1373 ในการประชุมคณะมนตรีความมั่นคงสมัยประชุมที่ 4385 เมื่อวันที่ 28 กันยายน ค.ศ. 2001 มีการกำหนดให้รัฐสมาชิกเข้าเป็นภาคีอนุสัญญาระหว่างประเทศหรือพิธีสารที่เกี่ยวข้องกับการก่อการร้าย รวมทั้งอนุสัญญาระหว่างประเทศว่าด้วยการปราบปรามการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย ค.ศ. 1999 และห้ามการสนับสนุนทางการเงินหรือกิจกรรมใดที่เกี่ยวข้องกับการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายทั้งสิ้น และให้ยึดอายัดเงินทุนหรือทรัพย์สินที่เกี่ยวข้องกับการก่อการร้ายของบุคคล หรือกลุ่มบุคคลที่เกี่ยวข้องกับการก่อการร้าย³⁷

ซึ่งข้อมติดังกล่าวเป็นการวางหลักเกณฑ์ที่เกี่ยวข้องกับการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายที่เกี่ยวข้องกับการปราบปรามการสนับสนุนทางการเงินแก่การแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูงโดยหลักการของการปราบปรามการสนับสนุนทางการเงินแก่การแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูงนั้น จะมุ่งเน้นเกี่ยวกับการห้ามการสนับสนุนทางการเงินแก่การแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูงทุกประเภท รวมถึงกิจกรรม (Activity) ที่เกี่ยวข้องกับการสนับสนุนทางการเงิน และมาตรการต่างๆ ที่ห้ามการสนับสนุนทางการเงิน โดยข้อมติที่จะทำการศึกษานั้น จะปรากฏอยู่ในข้อมติคณะมนตรีความมั่นคงข้อที่ 1540 และมติที่สืบเนื่อง ข้อมติที่ 1718 ข้อมติที่ 1730 ข้อมติที่ 1737 ข้อมติที่ 1747 ข้อมติที่ 1803 ข้อมติที่ 1874 ข้อมติที่ 1929 ข้อมติที่ 1977 ข้อมติที่ 2087 ข้อมติที่ 2094 ข้อมติที่ 2231 และข้อมติที่ 2270 ซึ่งจะได้ทำการศึกษาในหัวข้อถัดไป

(2) สถานะทางกฎหมาย

หากพิจารณาข้อมติขององค์การระหว่างประเทศหลายองค์การ ถือว่าข้อมติของคณะมนตรีความมั่นคงแห่งสหประชาชาติมีความสำคัญยิ่ง โดยในกฎบัตรสหประชาชาติข้อที่ 25³⁸ กำหนดให้สมาชิกของสหประชาชาติยอมรับและปฏิบัติตามคำวินิจฉัยของคณะมนตรีความมั่นคงตามกฎหมาย และสถานะทางกฎหมายของข้อมติของคณะมนตรีความมั่นคงยังมีสถานะเหนือกว่า

³⁶ UN S/RES/1267, October 15, 1999

³⁷ UN S/RES/1373, September 28, 2001

³⁸ Article 25 of United Nations Charter

ความตกลงระหว่างประเทศอื่นๆ ด้วย³⁹ โดยในกรณีที่มีความขัดแย้งระหว่างพันธกรณีของรัฐสมาชิก ภายใต้กฎบัตรสหประชาชาติกับความตกลงระหว่างประเทศอื่นๆ ให้ถือว่าพันธกรณีตามกฎบัตรสหประชาชาติมีค่าบังคับเหนือกว่าตามกฎบัตรสหประชาชาติข้อที่ 103 แม้ว่าข้อมติขององค์การระหว่างประเทศ (Resolution) โดยทั่วไปเป็นเพียงคำแนะนำซึ่งไม่มีสถานะเป็นกฎหมายระหว่างประเทศหรือก่อให้เกิดผลผูกพันทางกฎหมายต่อรัฐก็ตาม แต่นักกฎหมายบางท่านเห็นว่าข้อมติขององค์การระหว่างประเทศบางประการเป็นส่วนหนึ่งของกฎหมายระหว่างประเทศ สืบเนื่องมาจากข้อมติดีมีลักษณะเป็นการกระทำในทางกฎหมายที่เกิดขึ้นจากการตกลงระหว่างรัฐสมาชิก และเกิดขึ้นโดยชอบด้วยกรรมสารก่อตั้งองค์การ ซึ่งมีสถานะเป็นสนธิสัญญาที่เป็นกฎหมายระหว่างประเทศอยู่แล้ว ดังนั้น ข้อมติขององค์การระหว่างประเทศจึงถูกพิจารณาว่าเป็นส่วนหนึ่งของกฎหมายระหว่างประเทศ⁴⁰ อาทิเช่น ข้อมติของคณะมนตรีความมั่นคงซึ่งถือว่ารัฐสมาชิกทุกรัฐจำเป็นต้องปฏิบัติตาม โดยข้อมติของคณะมนตรีความมั่นคงถูกเขียนขึ้นเพื่อเป็นเครื่องมือที่มีสถานะเสมือนกฎหมายให้มีกฎและหลักการในการตีความเพื่อให้สามารถใช้บังคับข้อมติดังกล่าวได้⁴¹

แม้ว่าการออกข้อมติ ข้อวินิจฉัย หรือข้อแนะนำขององค์การระหว่างประเทศบางข้อ จะไม่มีค่าบังคับเป็นกฎหมายเสียทีเดียว แต่ก็มีส่วนในการที่จะก่อให้เกิดมีกฎเกณฑ์ของกฎหมายขึ้นมาภายหลัง และอาจเป็นที่มาของกฎหมายระหว่างประเทศได้⁴² และด้วยความสำคัญของข้อมติคณะมนตรีความมั่นคงภายใต้หมวด 7 แห่งกฎบัตรสหประชาชาติดังกล่าว จึงทำให้ข้อมติคณะมนตรีความมั่นคงแห่งสหประชาชาติมีค่าบังคับทางกฎหมาย⁴³ แม้ว่าจะมิได้มีสถานะเป็นกฎหมายระหว่างประเทศก็ตาม เนื่องจากข้อมติคณะมนตรีความมั่นคงดังกล่าวเป็นเครื่องมือสำคัญของสหประชาชาติในการต่อต้านธำรงไว้ซึ่งสันติภาพและความมั่นคงระหว่างประเทศ คณะมนตรี

³⁹ อ้างแล้ว, *เชิงอรรถที่ 33*.

⁴⁰ อ้างแล้ว *เชิงอรรถที่ 33*, น.24.

⁴¹ Hitoshi Nasu, *International Law on Peacekeeping : A study of Article 40 of the UN Charter*, (Leiden Boston : Martinus Nijhoff Publishers and VSP, 2009), pp.111.

⁴² อรุณ ภาณุพงศ์, *มิติใหม่ของกฎหมายระหว่างประเทศ ในหนังสือวิชาการทางกฎหมายในโอกาสครบรอบ 50 ปี ของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์*, 2525), น.178. อ้างใน ศิริมาศ สุขประสงค์, *อ้างแล้ว เชิงอรรถที่ 34*, น.20.

⁴³ ชาตรี อรรถนันทน์, “พันธกรณีระหว่างประเทศของไทยต่อการดำเนินการปราบปรามการก่อการร้าย,” *วารสารนิติศาสตร์*, ปี 35 เล่ม 1, น.134 (มีนาคม 2549) อ้างใน ศิริมาศ สุขประสงค์, *อ้างแล้ว เชิงอรรถที่ 34*, น.21.

ความมั่นคงแห่งสหประชาชาติจึงมีหน้าที่ในการวางแผนแนวทางหรือหลักการให้ประเทศสมาชิกหรือประเทศที่ไม่ใช่สมาชิกสหประชาชาติต้องปฏิบัติตาม เพื่อให้ทุกประเทศร่วมมือกันในการดำเนินการแก้ไขปัญหาระหว่างประเทศ ดังนั้น หากคณะมนตรีความมั่นคงออกข้อมติที่เป็นคำวินิจฉัยออกมา ข้อมตินั้นย่อมมีผลผูกพันให้รัฐสมาชิกต้องปฏิบัติตาม รวมทั้งข้อมติที่เกี่ยวข้องกับการปราบปรามการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูงที่ออกมาเพื่อใช้เป็นเครื่องมือขององค์การสหประชาชาติในการป้องกันและปราบปรามอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง ซึ่งกำหนดไว้ในข้อมติที่ 1540 และมติที่สืบเนื่อง ดังนั้น จึงจำเป็นที่ทุกรัฐสมาชิกขององค์การสหประชาชาติต้องปฏิบัติตามเช่นกัน และหากรัฐสมาชิกใดไม่ปฏิบัติตามก็จะทำให้เกิดผลจากการไม่ปฏิบัติตามพันธกรณีดังกล่าว ซึ่งจะได้ศึกษาในหัวข้อถัดไป

2.1.3 กฎเกณฑ์ที่ไม่มีผลผูกพันทางกฎหมายแต่มีสภาพบังคับในทางปฏิบัติ

จากการศึกษาปรากฏว่ามีกฎเกณฑ์ที่แม้จะไม่มีค่าบังคับทางกฎหมาย แต่กลับมีความสำคัญและได้รับการยอมรับให้เป็นมาตรฐานสากลที่ทุกประเทศนำมาเป็นแนวทางในการปฏิบัติตามได้ตามความเหมาะสมและสอดคล้องกับกฎหมายภายในของแต่ละประเทศ ดังนี้

ข้อเสนอแนะคณะกรรมการเฉพาะกิจด้านมาตรการทางการเงิน (Financial Action Task Force : FATF)

คณะกรรมการเฉพาะกิจด้านมาตรการทางการเงิน (Financial Action Task Force) หรือ FATF เป็นองค์การระหว่างรัฐบาล⁴⁴ ที่รัฐมนตรีของประเทศสมาชิกร่วมกันจัดตั้งขึ้นเมื่อปี ค.ศ. 1989 โดยการดำเนินการของ FATF คือ การกำหนดมาตรฐานด้านต่างๆ และส่งเสริมให้มีการใช้มาตรการทางกฎหมาย มาตรการด้านการกำกับดูแล และมาตรการด้านปฏิบัติการในการต่อต้านการฟอกเงิน (Money Laundering) การสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย (Terrorist Financing) และการแพร่ขยายอาวุธ (Financing of Proliferation) ตลอดจนภัยอื่นที่จะกระทบต่อระบบการเงินระหว่างประเทศ และ FATF ยังร่วมมือกับหน่วยงานระหว่างประเทศอื่น โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อคุ้มครองมิให้มีการนำระบบการเงินระหว่างประเทศไปใช้เพื่อวัตถุประสงค์ในการกระทำความผิดในเรื่องต่างๆ

⁴⁴ กลุ่มประเทศอุตสาหกรรม 7 ประเทศ (G7) ได้แก่ สหรัฐอเมริกา อังกฤษ ฝรั่งเศส เยอรมนี อิตาลี ญี่ปุ่น และแคนาดา

(1) จุดมุ่งหมายและหลักการของข้อแนะนำ FATF

เมื่อปี ค.ศ. 1990 ที่ประชุม FATF มีการออกข้อแนะนำ จำนวน 40 ข้อ ในการต่อต้านการใช้ระบบการเงินเพื่อการฟอกเงินจากกลุ่มบุคคลที่ค้ายาเสพติด ต่อมาในปี ค.ศ. 1996 ข้อแนะนำ FATF ได้มีการแก้ไขเพื่อให้สอดคล้องกับแนวโน้มและเทคนิคการฟอกเงินใหม่ๆ และเพื่อขยายขอบเขตนอกจากที่เกี่ยวกับยาเสพติด ในปี ค.ศ. 2001 FATF จึงเพิ่มข้อแนะนำอีก 9 ข้อ ที่เกี่ยวกับการก่อการร้าย องค์กรก่อการร้าย และการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง โดย FATF มีหลักการที่เกี่ยวข้องกับข้อแนะนำ ดังนี้⁴⁵

- (ก) การระบุความเสี่ยง และจัดทำนโยบาย การประสานงานภายในประเทศ
- (ข) การติดตามการฟอกเงิน การสนับสนุนการเงินแก่การก่อการร้าย และการแพร่ขยายอาวุธ
- (ค) การใช้มาตรการป้องกันในภาคส่วนการเงิน และภาคส่วนอื่นๆ ตามที่กำหนด
- (ง) การกำหนดอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบของพนักงานเจ้าหน้าที่ และมาตรการอื่นของสถาบัน
- (จ) การส่งเสริมความโปร่งใส และส่งเสริมการมีข้อมูลเกี่ยวกับการเป็นเจ้าของ ผู้รับผลประโยชน์ที่แท้จริงของบุคคล นิติบุคคล หรือกลุ่มบุคคล
- (ฉ) อำนวยความสะดวกในการร่วมมือระหว่างประเทศ

(2) สถานะทางกฎหมาย

หากพิจารณาสถานะทางกฎหมายของคณะทำงาน FATF จะเห็นได้ว่าเป็นเพียงการเจรจาของที่ประชุมระหว่างรัฐบาลของประเทศกลุ่มอุตสาหกรรมและเศรษฐกิจชั้นนำของโลกที่มีมติให้นำข้อแนะนำทั้ง 40 ข้อ มาใช้เป็นมาตรฐานขั้นต่ำในการป้องกันและปราบปรามฟอกเงิน การสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย หรือการสนับสนุนทางการเงินแก่การแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง ดังนั้น คณะทำงาน FATF จึงไม่มีสถานะเป็นบุคคลในทางกฎหมายระหว่างประเทศ สำหรับข้อแนะนำ 40 ข้อ ก็มีใช้สนธิสัญญาที่มีผลผูกพันหรือมีค่าบังคับในตัวเอง จึงทำให้ไม่มีผลผูกพันทางกฎหมาย แต่อย่างไรก็ตาม ข้อแนะนำ 40 ข้อ อาจกลายเป็นการสร้างหลักกฎหมายเพื่อรองรับสถานการณ์สังคมระหว่างประเทศที่เปลี่ยนแปลงไป อาจกล่าวได้ว่าข้อแนะนำ 40 ข้อ ของ FATF เป็นกฎเกณฑ์ที่เกิดขึ้นใหม่ที่มีค่าบังคับอย่างอ่อน (Soft Law) คือ เป็นกฎเกณฑ์ที่มีแนวโน้มที่จะพัฒนาเป็นกฎหมายระหว่างประเทศต่อไป เพราะนานาประเทศต่างเห็นว่าเป็นสิ่ง

⁴⁵ *Supra note 31.*

ที่พึงปฏิบัติ (law as it should be) อาจมีการเจรจากร่างขึ้นมาในระดับสากลในการประชุมจัดตั้งกฎเกณฑ์เพื่อใช้บังคับได้อย่างทันท่วงที เพื่อใช้เป็นการอุดช่องโหว่ของกฎหมาย และให้ทันต่อความจำเป็นในการตอบสนองความต้องการของสังคมระหว่างประเทศ⁴⁶

ข้อเสนอแนะ FATF เป็นที่ยอมรับโดยทั่วไปว่าเป็นมาตรฐานสากลในการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน การสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย และการสนับสนุนทางการเงินแก่การแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง FATF ประกอบด้วยสมาชิก 2 ประเภทคือ สมาชิกโดยตรง และสมาชิกสมทบ (Associate Member) รวมถึงกลุ่มประเทศที่สังเกตการณ์ (Observers) ประเทศไทยอยู่ในฐานะสมาชิกประเภทสมทบ⁴⁷ กล่าวคือ ประเทศไทยมิได้เป็นสมาชิกของ FATF โดยตรงที่เข้าร่วมการประชุมเพื่อกำหนดกรอบข้อแนะนำของ FATF แต่ประเทศไทยเป็นประเทศที่ต้องเข้ารับการประเมินและตรวจสอบว่าประเทศไทยมีข้อบกพร่องทางยุทธศาสตร์ด้านฟอกเงิน การสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย หรือการสนับสนุนทางการเงินแก่การแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง ในทางปฏิบัติที่ประชุมของ FATF มีบทบาทในการกำหนดข้อแนะนำที่จะมีผลต่อสมาชิกของ FATF ที่เป็นประเทศกลุ่มอุตสาหกรรมและเศรษฐกิจชั้นนำของโลก และข้อแนะนำดังกล่าวก็กลายมาเป็นเงื่อนไขทางปฏิบัติในการดำเนินธุรกิจทางระหว่างประเทศ รวมทั้งประเทศที่ไม่ใช่สมาชิกของ FATF อีกด้วย อีกทั้ง ข้อมติคณะมนตรีความมั่นคงแห่งสหประชาชาติที่ 1540 ที่ออกข้อมติภายใต้หมวด 7 แห่งกฎบัตรสหประชาชาติที่เกี่ยวกับภัยคุกคามความมั่นคงและสันติภาพของประชาคมโลก ก็ออกมาสำหรับให้ประเทศสมาชิกสหประชาชาติอนุวัติการตามข้อแนะนำ 40 ข้อ มาใช้เป็นแนวทางเพื่อตรากฎหมายภายในของประเทศสมาชิกด้วย⁴⁸ ให้สอดคล้องกับข้อมติของคณะมนตรีความมั่นคงด้วย หากประเทศสมาชิกฝ่าฝืนอาจถูกลงโทษโดยการออกข้อมติคณะมนตรีความมั่นคงสหประชาชาติมาบังคับเฉพาะรายเพื่อเป็นการบังคับให้ดำเนินการตามข้อมติหรือดำเนินมาตรการกีดกันทางการเมือง เศรษฐกิจ และสังคมระหว่างประเทศได้

⁴⁶ วิสูตร ตูยานนท์, คำบรรยายกฎหมายระหว่างประเทศแผนกคดีเมือง, (คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย, 2547), น.55-56. อ้างใน ศิริมาศ สุขประสงค์, อ้างแล้ว เชิงอรรถที่ 34, น.31.

⁴⁷ *Supra note 31.*

⁴⁸ สำนักงานศาลยุติธรรม, สรุปการสัมมนา เรื่อง “ร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย พ.ศ....: มุมมองของนักกฎหมายระหว่างประเทศ นักกฎหมายต่างประเทศ และนักกฎหมายไทย”, 6 ปี สถาบันวิจัยรพีพัฒนศักดิ์, 2555, น.202. อ้างใน ศิริมาศ สุขประสงค์, อ้างแล้ว เชิงอรรถที่ 34.

2.1.4 ปัญหาสถานะทางกฎหมายระหว่างประเทศต่อประเทศไทย

โดยที่ประเทศไทยได้เข้าเป็นสมาชิกขององค์การสหประชาชาติ⁴⁹จึงต้องปฏิบัติตามกฎบัตรสหประชาชาติตามที่ได้แสดงเจตจำนงเข้าผูกพัน ดังนั้น ประเทศไทยจึงต้องยึดมั่นในหลักการธำรงไว้ซึ่งสันติภาพและความมั่นคงระหว่างประเทศนั่นเอง รวมทั้งการดำเนินการตามอนุสัญญาว่าด้วยการปราบปรามการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายซึ่งประเทศไทยเป็นภาคีอนุสัญญาดังกล่าว ประเทศไทยจึงมีพันธกรณีที่ต้องปฏิบัติตามเช่นกัน นอกจากนี้ การปฏิบัติตามพันธกรณีของข้อมติความมั่นคงแห่งสหประชาชาติ และให้ความร่วมมือกันในการดำเนินการแก้ไขปัญหาระหว่างประเทศทุกวิถีทาง ประกอบกับการที่ประเทศไทยเป็นสมาชิกของสหประชาชาติและสมาชิกสมทบของ FATF เท่ากับว่าประเทศไทยยอมรับและผูกพันในการปฏิบัติตามข้อแนะนำ 40 ข้อของ FATF ซึ่งเป็นแนวทางให้ปฏิบัติตามข้อมติของคณะมนตรีความมั่นคงแห่งสหประชาชาติที่ 1540 ถึงแม้ในทางนิตินัยไม่ทำให้เกิดผลผูกพันทางกฎหมาย (Legal Obligation) แต่ในทางพฤตินัยประเทศไทยจำต้องดำเนินการแก้ไขกฎหมายให้สอดคล้องกับข้อแนะนำของ FATF และต้องบังคับใช้ให้เกิดผลด้วย หากประเทศไทยไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานหรือข้อแนะนำ FATF จะทำให้ขาดความน่าเชื่อถือและถือเป็นข้อกีดกันทางการค้าและมาตรการที่ไม่ใช่ทางภาษีได้ (Non Tariff Barrier) ซึ่งข้อแนะนำ FATF ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูงอยู่ในข้อแนะนำที่ 7 ว่าด้วยมาตรการทางการเงินต่อบุคคลหรือองค์กรที่เป็นเป้าหมายที่มีความเกี่ยวข้องกับการแพร่ขยายอาวุธ โดย FATF ได้ออกข้อแนะนำดังกล่าวเพื่อปฏิบัติตามข้อมติที่ 1540 ของคณะมนตรีความมั่นคงที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันและปราบปรามอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง โดยได้มีการกำหนดให้แต่ละประเทศมีกฎหมาย และบังคับใช้มาตรการทางการเงินต่อบุคคล หรือองค์กร ที่เกี่ยวข้องกับอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง เพื่อเป็นการรับรองว่าทุกประเทศได้ร่วมมือที่จะต่อต้านการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูงอย่างจริงจัง โดยหากประเทศใดไม่ปฏิบัติตามข้อแนะนำ FATF ที่ได้ออกแนวทางปฏิบัติตามข้อมติคณะมนตรีความมั่นคงก็เปรียบเสมือนไม่มุ่งมั่นที่จะให้ความร่วมมือในเรื่องดังกล่าว ดังนั้น หากประเทศที่เป็นสมาชิก FATF ซึ่งได้มีการปฏิบัติตามมาตรฐานแล้ว เห็นว่าประเทศไทยขาดความน่าเชื่อถือในการลงทุนด้านการค้าเพราะมีความไม่แน่ใจในมาตรการควบคุมเกี่ยวกับอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง ทำให้ไม่ยอมรับที่จะร่วมกิจการค้าด้วย โดยอ้างเหตุดังกล่าวมาเป็นข้อกีดกันทางการค้าและมาตรการที่ไม่ใช่ทางภาษี (Non Tariff Barrier) ซึ่งมาตรการกีดกันที่ไม่ใช่ภาษี

⁴⁹ ประเทศไทยเข้าเป็นสมาชิกองค์การสหประชาชาติ เมื่อวันที่ 16 ธันวาคม ค.ศ. 1946 ในฐานะสมาชิกใหม่ลำดับที่ 55

เป็นกฎระเบียบข้อบังคับของภาครัฐบาลที่เกี่ยวข้องทางการค้าระหว่างประเทศที่องค์การการค้าระหว่างประเทศ (WTO) อนุญาตให้ใช้ได้ ในกรณีของการส่งเสริมการค้าที่เป็นธรรม รวมทั้งเพื่อคุ้มครองชีวิตและสุขภาพของมนุษย์พืชและสัตว์ ซึ่งมาตรการดังกล่าวอาจใช้เพื่อเหตุผลในการรักษาความมั่นคงของประเทศ ในเรื่องการควบคุมการนำเข้าส่งออก หรือส่งผ่าน สินค้าที่เกี่ยวข้องกับอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง โดยประเทศที่ไม่ได้ปฏิบัติตามคำแนะนำของ FATF อาจมีผลกระทบต่อชีวิตและสุขภาพของประชาชนในประเทศสมาชิก FATF ได้ ดังนั้น ประเทศสมาชิก FATF อาจใช้มาตรการที่ไม่ใช่ทางภาษี เป็นข้อกีดกันที่ทางการค้ากับประเทศที่ไม่ปฏิบัติตามคำแนะนำ FATF ได้ ด้วยเหตุนี้ ประเทศไทยจึงจำเป็นต้องปฏิบัติตามมาตรการของคำแนะนำ FATF

นอกเหนือจากในเรื่องการกีดกันทางการค้าแล้ว ในเรื่องมาตรการทางการเงิน (Financial Sanction) ก็เป็นสิ่งที่จะนำมาสู่ข้อกีดกันทางการค้าอีกประการหนึ่ง คือการคว่ำบาตรทางเศรษฐกิจโดยการถูกควบคุมในด้านการค้าและธุรกรรมทางการเงินกับกลุ่มเป้าหมาย⁵⁰ ซึ่งเป็นมาตรการตอบโต้ทางการเงินโดยการกำหนดให้ประเทศที่ไม่มีกฎหมายหรือกฎเกณฑ์สอดคล้องกัน มาตรการของคณะมนตรีความมั่นคง หรือมาตรการ FATF จะเป็นประเทศที่มีความเสี่ยงต่อการฟอกเงิน การสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย และการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง ประเทศที่ถูกกำหนดจะเป็นประเทศที่มีความเสี่ยงที่ถูกปฏิบัติ และประกาศโดยผ่านคำประกาศสาธารณะ (Public Statement) ของ FATF และผลคือประเทศต่างๆ จะเพิ่มความระมัดระวังกับประเทศต่างๆ ที่มีความเสี่ยงสูง ซึ่งจะนำไปสู่ขั้นตอนยุ่งยากมากขึ้นในการทำธุรกรรมระหว่างประเทศ ทำให้เป็นที่มาของข้อกีดกันทางการค้าได้อย่างชัดเจน

ในบางกรณีคณะมนตรีความมั่นคงแห่งสหประชาชาติมีแผนที่จะป้องกันการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายและการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง โดยทำให้มั่นใจว่าแต่ละประเทศจะควบคุมการอนุวัติการตามพันธกรณีดังกล่าวได้⁵¹ และด้วยเหตุนี้อาจทำให้ประเทศสมาชิก FATF ที่เป็นคู่ค้ากับประเทศไทยนำมาเป็นข้ออ้างในการใช้มาตรการกีดกันทางการค้าฐานไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานหรือคำแนะนำ FATF ส่งผลให้กระทบเศรษฐกิจของประเทศไทย และผลกระทบในการทำธุรกรรมทางการเงินระหว่างประเทศ ประเทศไทย จึงจำเป็นต้องอนุวัติการให้

⁵⁰ Bryan R Early & Robert Spice, “Economic Sanctions, International Institutions, and Sanctions Busters : When Does Institutionalized Cooperation Help Sanctioning Efforts?,” 11 *Foreign Policy Analysis* pp.339, 341 (2015).

⁵¹ Isoble Roele, “Sidelining Subsidiarity : United Nations Security Council “Legislation” and its Infrs-Law,” 9 *Roele Incorporated* pp.189, 189 (2016).

สอดคล้องกับข้อแนะนำ 40 ข้อ ของ FATF เมื่อประเทศไทยจำเป็นต้องปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ระหว่างประเทศ จึงจำเป็นต้องศึกษาถึงกฎเกณฑ์ระหว่างประเทศต่างๆ เพื่อการปฏิบัติตามอย่างถูกต้องและมีประสิทธิภาพ ซึ่งจะได้ทำการศึกษาในหัวข้อถัดไป

2.2 กฎเกณฑ์ระหว่างประเทศเกี่ยวกับการปราบปรามการสนับสนุนทางการเงิน

กฎหมายระหว่างประเทศได้มีการกำหนดกฎเกณฑ์ที่เกี่ยวกับการปราบปรามการสนับสนุนทางการเงิน โดยแบ่งออกเป็น 3 ประการ ได้แก่ การฟอกเงิน การสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย และการสนับสนุนทางการเงินแก่การแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง ซึ่งจะได้อธิบายถึงคำนิยาม และลักษณะของการกระทำความผิดทางการเงิน ดังนี้

2.2.1 การกำหนดคำนิยาม

2.2.1.1 การฟอกเงิน

การฟอกเงิน มีคำนิยามว่า การใช้เงินที่ได้รับจากกิจกรรมที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย เป็นวิธีที่อาชญากรอำพรางต้นกำเนิดที่ผิดกฎหมายของทรัพย์สินของตน และปกป้องสินทรัพย์ เพื่อหลีกเลี่ยงความสงสัยของหน่วยงานบังคับใช้กฎหมาย และป้องกันไม่ทิ้งร่องรอยของหลักฐานเพื่อการลงโทษ⁵² หรือเป็นการกระทำใด ๆ หรือพยายามกระทำที่จะปกปิดหรืออำพรางที่มาของเงินได้ที่ผิดกฎหมายเพื่อให้ดูเหมือนมีแหล่งที่มาที่ถูกต้องตามกฎหมาย⁵³ และไม่เป็นอันตรายต่อ

⁵²...Money-laundering is the method by which criminals disguise the illegal origins of their wealth and protect their asset bases, so as to avoid the suspicion of law enforcement agencies and prevent leaving a trail of incriminating evidence... UNODC, “Introduction to money-laundering,” Retrieved on April 11, 2016, From <https://www.unodc.org/unodc/en/money-laundering/introduction.html>.

⁵³Money laundering is: "any act or attempted act to conceal or disguise the identity of illegally obtained proceeds so that they appear to have originated from legitimate sources" Interpol, “Money laundering” Retrieved on April 11, 2016, From <https://www.interpol.int/Crime-areas/Financial-crime/Money-laundering>.

แหล่งที่มาของทรัพย์สินเหล่านั้น⁵⁴ หรือการโอนเงินทุน โดยผู้กระทำผิดโอนเงินหรือพยายามโอนเงินจากประเทศหนึ่งไปยังอีกประเทศหนึ่งโดยเจตนาที่จะสนับสนุนการกระทำผิดกฎหมาย⁵⁵

ซึ่งจากคำนิยามดังกล่าวข้างต้น พิจารณาได้ว่าเป็นการกระทำกับเงินหรือทรัพย์สินที่ได้มาจากการทำความผิดมูลฐานซึ่งในประเทศไทยมีการกำหนดความผิดมูลฐานทั้งสิ้น 25 มูลฐาน ได้แก่ความผิดตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. 2542 จำนวน 21⁵⁶ มูลฐาน และความผิดตามกฎหมายอื่น จำนวน 4 มูลฐาน

หากจะพิจารณาว่าเป็นการฟอกเงินมีข้อที่พึงพิจารณา⁵⁷ ได้แก่

- (1) เงินคือเป้าหมาย และมีรูปแบบถูกจำกัดเพียงอย่างเดียวทางความคิด
- (2) เงินถูกใช้ใน 2 ระบบธุรกรรมคือ ระบบเงินสดและระบบธุรกิจ

⁵⁴ Money laundering is the processing of these criminal proceeds to disguise their illegal origin. This process is of critical importance, as it enables the criminal to enjoy these profits without jeopardising their source. FATF, “What is Money Laundering?” Retrieved on April 11, 2016, From <http://www.fatf-gafi.org/faq/moneylaundering/>.

⁵⁵ Charles W. Blau and H. Lowell Brown, U. S. Money Laundering, (Matthew Bender & Company Press, 2015), pp.7-4.

⁵⁶ ความผิดมูลฐานตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. 2542 จำนวน 25 มูลฐาน ได้แก่ ยาเสพติด, ค้าหญิงและเด็ก, ฉ้อโกงประชาชน, ยักยอกหรือฉ้อโกงสถาบันการเงิน, ทุจริตต่อตำแหน่งหน้าที่, กรรโชกหรือรีดเอาทรัพย์สินโดยอ้างอำนาจอั้งยี่ ช่งโจร, ศุลกากร, ก่อการร้าย, การพนัน, การเป็นสมาชิกอั้งยี่หรือการมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ, การรับของโจร, การปลอมหรือแปลงเงินตรา ดวงตรา, การปลอมหรือละเมิดทรัพย์สินทางปัญญา, การปลอมแปลงเอกสารสิทธิ บัตรอิเล็กทรอนิกส์, ทรัพยากรธรรมชาติหรือสิ่งแวดล้อม, การประทุษร้ายต่อชีวิตร่างกาย, การหน่วงเหนี่ยวหรือกักขังผู้อื่น, การลักทรัพย์ กรรโชก รีดเอาทรัพย์สิน ซิงทรัพย์เป็นปกติธุระ, การกระทำเป็นโจรสลัด, การกระทำไม่เป็นธรรมเกี่ยวกับการซื้อขายหลักทรัพย์, การค้าอาวุธหรือเครื่องมืออุปกรณ์ของอาวุธ, การเลือกตั้ง, การค้ามนุษย์, การสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายหรือการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง, องค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ

⁵⁷ John Madinger, Money laundering : a guide for criminal investigators, 3rd edition, (Boca Raton : CRC Press, 2012), pp.10.

(3) การฟอกเงินเป็นกระบวนการทำเงินสกปรกให้เป็นเงินสะอาด แต่เงินทุนที่ฟอกนั้นไม่เคยเป็นเงินสะอาด

(4) เป็นการเคลื่อนย้ายเงินสกปรก โดยเฉพาะระหว่างระบบธุรกรรมทางการเงิน ว่าหน่วยงานบังคับใช้กฎหมายไม่สามารถตรวจพบ

(5) ระบบการฟอกเงินมี 3 ขั้นตอน คือ การยกย้าย การปกปิด และการนำกลับเข้าระบบ

การฟอกเงินมีรูปแบบและขั้นตอนของการฟอกเงิน 3 ขั้นตอน ดังนี้⁵⁸

(1) การยกย้าย เป็นขั้นตอนแรกในการนำเงินที่ได้มาจากการกระทำความผิดมูลฐานเข้าสู่ระบบการเงินที่ถูกต้องตามกฎหมาย เป็นขั้นตอนที่มีความเปราะบางมากที่สุดของกระบวนการฟอกเงิน และเป็นส่วนที่เสี่ยงต่อการบังคับใช้กฎหมาย ซึ่งจะปรากฏให้เห็นชัดเจนในขั้นตอนนี้ เช่น การถ่ายเทเงินเข้าสู่ระบบของสถาบันการเงินก็เป็นรูปแบบพื้นฐานของการฟอกเงินส่วนใหญ่ ซึ่งเป็นวิธีการที่งานที่สุดในการดำเนินการฟอกเงินโดยอาชญากรมักจะใช้วิธีการดังกล่าว

(2) การปกปิดที่มา เป็นการดำเนินธุรกรรมทางการเงินหลายๆ ขั้นตอนเพื่อปกปิดแหล่งที่มาของเงินเป็นการทำให้ดูเหมือนว่าเงินดังกล่าวไม่ได้เกี่ยวข้องกับแหล่งที่มาที่ผิดกฎหมาย โดยเงินสกปรกจะเข้าไปผสมอยู่ในระบบธุรกรรมทางการเงินที่ถูกต้องตามกฎหมายทำให้ตรวจพบได้ยากมากยิ่งขึ้น

(3) การนำเงินกลับเข้าระบบ เป็นขั้นตอนสุดท้ายของกระบวนการฟอกเงิน เมื่อมีการฟอกเงินแล้วเงินนั้นจะกลายเป็นเงินที่เสมือนว่าถูกต้องตามกฎหมายและถูกส่งกลับไปยังผู้กระทำความผิด โดยทำให้ดูเหมือนว่าเป็นเงินหรือทรัพย์สินที่ได้มาโดยถูกต้องตามกฎหมาย และถูกนำกลับมาใช้ในระบบการเงินเหมือนเงินที่ได้มาโดยชอบด้วยกฎหมายทั่วไป

ถือได้ว่าการฟอกเงินเป็นกระบวนการที่ทำให้เงินสกปรกหรือเงินที่ได้รับมาโดยมิชอบด้วยกฎหมายกลายเป็นเงินสะอาดหรือเกิดความชอบธรรมโดยปกปิดสภาพหรือแหล่งที่มาอันแท้จริง กระบวนการนี้มีความสำคัญอย่างยิ่ง เนื่องจากทำให้อาชญากรสามารถนำทรัพย์สินที่ได้มาอย่างผิดกฎหมายไปใช้โดยไม่ต้องคำนึงถึงที่มาอันไม่ชอบด้วยกฎหมาย และสามารถนำเงินดังกล่าวไปใช้เพื่อสนับสนุนการกระทำความผิดอื่นได้อีก

⁵⁸เอกสารประกอบการสัมมนา “การฟอกเงินและรูปแบบเบื้องต้น,” จัดโดย Homeland Security Investigations กรุงเทพมหานคร, 2558, น.5-6.

2.2.1.2 การสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย

นิยามการก่อการร้าย มีนิยามที่แตกต่างกันในแต่ละประเทศ ซึ่งการนิยามการก่อการร้ายแยกออกได้เป็น 3 ลักษณะ คือ การนิยามการก่อการร้ายที่มีลักษณะทั่วไป การนิยามการก่อการร้ายที่มีลักษณะเป็นการเฉพาะ และการนิยามการก่อการร้ายที่มีลักษณะทั่วไปและลักษณะเฉพาะ ซึ่งจะได้ทำการศึกษา⁵⁹ ดังนี้

(1) การนิยามการก่อการร้ายที่มีลักษณะทั่วไป (Generic Offences) เป็นการนิยามแบบกว้างๆ โดยอิงหลักเกณฑ์หรือบรรทัดฐานอื่น⁶⁰ เช่น การก่อการร้ายโดยการใช้ความรุนแรง ช่มชู้ คุกคาม อาฆาต การลอบวางระเบิดรถ หรือมีเหตุจูงใจมาจากความขัดแย้งทางการเมือง ศาสนา หรือมีลักษณะมุ่งทำร้ายประชาชนผู้บริสุทธิ์ หรือเป็นการกระทำความผิดทางอาญาทั้งกฎหมายภายในและกฎหมายระหว่างประเทศ หรือแม้แต่การก่อการร้ายที่มีลักษณะเป็นองค์กร เช่น อังกฤษ⁶¹ สหรัฐอเมริกา⁶² ออสเตรเลีย⁶³

(2) การนิยามการก่อการร้ายที่มีลักษณะเป็นการเฉพาะ (Treaty Offences) เป็นการกำหนดแบบการก่อการร้ายที่อยู่ภายใต้และในขอบเขตอนุสัญญาหรือพิธีสารที่เกี่ยวข้องกับการก่อการร้ายที่มีความชัดเจนแน่นอน ซึ่งมีการแยกการกระทำความผิดต่างหากจากกัน อาฆาต การจี้อากาศยาน การใช้อาวุธนิวเคลียร์ การสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย เป็นต้น

⁵⁹ อ่างแล้ว เจริญธรรมที่ 34, น.52-57.

⁶⁰ พรทิพย์ เตชวรสินกุล, “พันธกรณีทางกฎหมายของประเทศไทยต่อข้อมติคณะมนตรีความมั่นคงแห่งสหประชาชาติที่เกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามการก่อการร้าย,” (นิติศาสตรมหาบัณฑิต คณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2548), น.14-17. อ้างใน ศิริมาศ สุขประสงค์, *เพ็งอ้าง*.

⁶¹ The Terrorism Act 2000 (UK) (1)

⁶² The Uniting and strengthening American by Providing Appropriate Tools Required to Intercept and Obstruct Terrorism Act of 2001 (USA Patriot Act), s 802 amended the definition of domestic terrorism within Title 18 of the United States Code Section 2331 of Title 18 (2) (5)

⁶³ The Criminal Code Act 1995 s100.1 of part 5.3

โดยอนุสัญญาดังกล่าวจะทำความตกลงให้รัฐภาคีต้องดำเนินการออกกฎหมายภายในว่าการกระทำดังกล่าวเป็นความผิดอาญาตามกฎหมายภายใน เช่น สหภาพยุโรป⁶⁴ อาเซียน⁶⁵

(3) การนิยามการก่อการร้ายที่มีลักษณะเป็นการทั่วไปและมีลักษณะเป็นการเฉพาะ (Generic and Treaty Offences) เป็นการกำหนดลักษณะที่เอาใจเจตนา แรงจูงใจ เพื่อวัตถุประสงค์ในการข่มขู่ คุกคาม และลักษณะการกระทำความผิดตามอนุสัญญาและพิธีสารที่เกี่ยวข้องกับการก่อการร้ายของสหประชาชาติมากำหนดเป็นนิยาม เป็นการมุ่งเน้นในการต่อต้านการก่อการร้ายโดยตรงเพื่อให้มีประสิทธิภาพ อาทิ อนุสัญญาระหว่างประเทศว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย ค.ศ. 1999 คำจำกัดความของข้อแนะนำของ FATF เป็นต้น

เมื่อนิยามการก่อการร้าย แตกต่างกันในแต่ละประเภท อาจเนื่องด้วยเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม แต่เมื่อพิจารณาถึงลักษณะโดยทั่วไปของการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายแล้ว ต่างประกอบด้วยกิจกรรมที่แตกต่างกันของการระดมทุน การจัดเก็บ และปกปิดเงิน ที่จะใช้ในการสนับสนุนองค์การก่อการร้ายและโครงสร้างพื้นฐาน และการโอนเงินเพื่อสนับสนุนการดำเนินการโจมตีของผู้ก่อการร้ายที่เฉพาะเจาะจง กองทุนรวมที่ใช้ในการสนับสนุนการก่อการร้ายอาจถูกสร้างขึ้นผ่านวิธีการตามกฎหมายหรือผิดกฎหมาย และถูกต้องตามกฎหมายองค์กรด้านมนุษยธรรม หรือธุรกิจ อาจนำไปใช้โดยไม่เจตนาหรือรู้เท่าทันเป็นช่องทางทางการเงินหรือการสนับสนุนทางการเงินหรืออื่น ๆ เพื่อการก่อการร้าย⁶⁶ โดยมีวัตถุประสงค์หลักคือเพื่อนำเงินที่ได้ไปใช้ในการสนับสนุนการก่อการร้าย โดยไม่สำคัญว่าเงินหรือทรัพย์สินดังกล่าวจะเป็นทรัพย์สินที่ได้มาโดยชอบด้วยกฎหมายหรือจากการกระทำผิดอื่นใดก็ตาม เช่น การรับบริจาค การลักลอบค้ายาเสพติดต่างก็อยู่ในนิยามของการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายด้วยกันทั้งสิ้น

⁶⁴ Council of Europe Counter Terrorism on the Prevention of Terrorism 2005

⁶⁵ ASEAN Convention on Counter Terrorism

⁶⁶ Terrorism financing incorporates the distinct activities of fund-raising, storing and concealing funds, using funds to sustain terrorist organizations and infrastructure, and transferring funds to support or carry out specific terrorist attacks. Funds used to support terrorism may be generated through legal or illegal means, and legitimate humanitarian or business organizations may be used unwittingly or knowingly as a channel for financial or other logistical support to terrorism...

CTITF Working Group Report , “ Tackling the Financing of Terrorism” Retrieved on April 11, 2016, From http://www.un.org/en/terrorism/ctitf/pdfs/ctitf_financing_eng_final.pdf.

2.2.1.3 การสนับสนุนทางการเงินแก่การแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง

การสนับสนุนทางการเงินแก่การแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง ไม่มีกฎหมายหรือหลักสากลที่นำมาใช้ในการอธิบายความหมายดังกล่าวชัดเจน อย่างไรก็ตาม คณะทำงานเฉพาะกิจด้านมาตรการสากล (FATF) ได้มีการกำหนดว่าการสนับสนุนทางการเงินแก่การแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง (Proliferation finance) กล่าวคือ การกระทำโดยการให้เงินทุน หรือบริการทางการเงิน โดยการใช้ทั้งหมดหรือบางส่วน สำหรับการผลิต การซื้อ การครอบครอง การพัฒนา การส่งออก การขนส่งผ่าน การเป็นนายหน้า การขนส่ง การโอนเงิน สะสม หรือการใช้อาวุธนิวเคลียร์ อาวุธเคมี หรืออาวุธชีวภาพ หมายความว่ารวมถึงการนำส่งอุปกรณ์เหล่านั้น และวัสดุที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งเทคโนโลยีและสินค้าใช้ได้สองทางเพื่อวัตถุประสงค์ที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย ในการฝ่าฝืนกฎหมายของประเทศหรือที่ใช้บังคับพันธกรณีระหว่างประเทศ⁶⁷ ซึ่งจะได้ศึกษาในบทถัดไป

หากพิจารณาถึงคำนิยามของการฟอกเงิน การสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย และการสนับสนุนทางการเงินแก่การแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง มีทั้งส่วนที่คล้ายกันและแตกต่างกัน กล่าวคือ ในส่วนที่คล้ายกันนั้น เป็นเรื่องของการใช้เงินเป็นตัวขับเคลื่อนในการกระทำความผิดดังกล่าว แต่การฟอกเงินเป็นการปกปิดอำพรางแหล่งที่มาของเงินที่ผิดกฎหมายแล้วนำไปแปลงสภาพเป็นทรัพย์สินต่างๆ แต่การสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายเป็นการนำเงินไปใช้เพื่อสนับสนุนแก่งค์การก่อการร้ายโดยไม่คำนึงว่าเงินดังกล่าวจะได้มาโดยแหล่งที่ชอบหรือไม่ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ก็ตาม ในทางกลับกันในแง่ของการสนับสนุนทางการเงิน

⁶⁷ Proliferation finance refers to the act of providing funds or financial services which are used, in whole or in part, for the manufacture, acquisition, possession, development, export, trans-shipment, brokering, transport, transfer, stockpiling or use of nuclear, chemical or biological weapons and their means of delivery and related materials (including both technologies and dual use goods used for non-legitimate purposes), in contravention of national laws or, where applicable, international obligations. FATF, “Combating Proliferation Financing : A status Report on Policy Development and Consultation (2010)”, Retrieved on April 11, 2015, From <http://www.fatf-gafi.org/media/fatf/documents/reports/Status-report-proliferation-financing.pdf>.

แก่การแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูงกลับเน้นหนักไปในเรื่องของการสนับสนุนทางการเงินที่นำไปสู่การผลิต การค้าขาย การใช้ เพื่อประโยชน์แก่อาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง แม้ว่า การกระทำดังกล่าวจะมีได้มีวัตถุประสงค์เพื่อการก่อการร้ายก็ตาม ดังนั้น จึงควรพิจารณาให้เห็นถึง ลักษณะที่แตกต่างกันอย่างชัดเจนของการกระทำความผิดดังกล่าว ซึ่งจะศึกษาในหัวข้อถัดไป

2.2.2 ลักษณะของการกระทำความผิดทางการเงิน

ลักษณะของการกระทำความผิดทางการเงิน แบ่งออกได้เป็น 3 ลักษณะ กล่าวคือ การฟอกเงิน การสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย และการสนับสนุนทางการเงินแก่การแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง โดยมีลักษณะที่แตกต่างกัน ซึ่งได้มีการศึกษาไว้ ดังนี้

2.2.2.1 การกระทำความผิดฐานฟอกเงิน

ความผิดฐานฟอกเงินนั้น มีการกระทำอันเป็นองค์ประกอบความผิด ซึ่งได้มีการศึกษา ดังนี้

(1) โอน รับโอน เปลี่ยนสภาพทรัพย์สิน

การกระทำความผิดฐานฟอกเงิน วัตถุประสงค์หลักคือ การเปลี่ยนสภาพทรัพย์สินที่ได้มาจากการกระทำความผิดเพื่อให้รู้ถึงแหล่งที่มาของเงินที่ได้มาจากการกระทำความผิด หรือการนำเงินที่ได้รับ และเปลี่ยนเป็นทรัพย์สินที่ได้มาจากแหล่งที่ชอบด้วยกฎหมาย⁶⁸ ไม่ว่าจะเป็นด้วยการโอนหรือรับโอนก็ตาม ซึ่งเป็นกระบวนการที่ทำให้เงินสกปรกกลายเป็นเงินที่สะอาด แต่การฟอกเงินก็ได้ทำให้เงินนั้นสะอาดได้จริง การเคลื่อนย้ายเงินสกปรก โดยเฉพาะในระหว่างระบบธุรกรรมทางการเงินเป็นการสร้างความอ่อนแอในการบังคับใช้กฎหมาย เพื่อสามารถแสวงหาประโยชน์ที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย⁶⁹

(2) ปกปิด หรืออำพรางการจำหน่าย การโอน ทรัพย์สิน

เมื่อสามารถนำเงินที่ได้จากการกระทำความผิดเข้าสู่ระบบของสถาบันการเงินได้แล้ว ก็จะมีการปกปิด อำพราง ทรัพย์สินที่ได้มาโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย มีหลายรูปแบบ อาทิ บริษัทบังหน้า (shells company / shell corporation) ก็เป็นอีกรูปแบบหนึ่งที่ใช้ในการปกปิดที่มาของทรัพย์สินจากแหล่งที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย ซึ่งจะใช้กับการทำธุรกรรมทางการเงินเป็นจำนวนมาก ซึ่งจากลักษณะภายนอกบริษัทบังหน้าจะมีภาพลักษณ์ที่ดี แต่จะเป็นที่รู้จักกันอยู่ภายในว่าเป็นเพียง

⁶⁸ *Supra note 57, pp.5.*

⁶⁹ *Ibid, pp.10.*

บริษัทที่บังหน้า ซึ่งมีได้มีการดำเนินการในทางธุรกิจเป็นปกติจริง⁷⁰ นอกจากนี้ ยังมีการปกปิดโดยการนำเงินดังกล่าวไปซื้ออสังหาริมทรัพย์ในนามบริษัทบังหน้าและหลังจากนั้นจะทำการขายทรัพย์สินเหล่านั้น เงินที่ได้มาก็จะเสมือนว่าเป็นเงินที่ถูกต้องตามกฎหมายที่ได้มาจากการขายอสังหาริมทรัพย์ดังกล่าว เป็นต้น

2.2.2.2 การกระทำความผิดฐานสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย

การสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายครอบคลุมในสองส่วนคือการสนับสนุนทางการเงินเพื่อการโจมตี และการสนับสนุนทางการเงินเพื่อการจัดตั้งองค์กรก่อการร้ายและรูปแบบ⁷¹

(1) จัดหา รวบรวม หรือดำเนินการทางการเงินหรือทรัพย์สิน

การจัดหา รวบรวม เงินหรือทรัพย์สินมิได้เป็นเงินที่ได้มาจากการกระทำความผิดที่มีขอบด้วยกฎหมายหรือการกระทำความผิดทางอาญาเท่านั้น แต่ยังหมายความรวมถึงเงินที่ได้มาจากแหล่งที่ขอบด้วยกฎหมาย อันประกอบไปด้วย การได้รับบริจาค การกระทำโดยชอบด้วยกฎหมายหรือการประกอบธุรกิจ หรือการสนับสนุนจากรัฐบาลหรือรัฐก็ได้⁷² การขโมยหรือการคอร์รัปชัน⁷³ เพื่อวัตถุประสงค์ที่ใช้ในการก่อการร้ายเป็นสำคัญ ดังนั้น บุคคลที่เป็นผู้จัดหาหรือรวบรวมเงิน ดังกล่าวจึงเป็นผู้กระทำความผิดฐานสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย

(2) ให้เงินหรือทรัพย์สิน หรือดำเนินการเพื่อทำกิจกรรมต่างๆ

องค์กรก่อการร้ายมีความจำเป็นต้องใช้เงินทุนในการโจมตีและสนับสนุนกิจกรรมต่างๆ⁷⁴ ดังนั้น การกระทำความผิดฐานสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายจึงลงโทษบุคคลที่เป็นผู้ให้เงินหรือทรัพย์สิน เพื่อใช้ในการดำเนินการกิจกรรมกรรมต่างๆ อีกด้วยหากบุคคลนั้นได้รู้ถึงวัตถุประสงค์อันแท้จริงว่าใช้เพื่อการดำเนินการในการก่อการร้าย

⁷⁰ *Ibid*, pp.248.

⁷¹ Elena Florișteanu, “ Economic- Financial Delinquency : Financing Source of Terrorism,” 2(28) *Buletin Stiintific* pp.43, 45 (2009).

⁷² *Supra note 57*, pp.279.

⁷³ *Supra note 71*, pp.45.

⁷⁴ *Ibid*.

2.2.2.3 การกระทำความผิดฐานสนับสนุนทางการเงินแก่การแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง

(1) ให้ จัดหา รวบรวมทุน ที่เกี่ยวกับอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง

ผู้ที่ให้ จัดหา รวบรวมทุนที่เกี่ยวกับอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูงเน้นไปที่กลุ่มบุคคลที่ไม่ใช่รัฐ (non-state actors) และที่เป็นรัฐจะเน้นอิหร่าน และเกาหลีเหนือ ซึ่งจะเข้ามาเกี่ยวข้องกับการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง ข้อมติที่ 1540 ออกมาเพื่อเป็นมาตรการต่อเนื่องจากข้อมติที่ 1267 และ 1373 ที่เกี่ยวข้องกับการก่อการร้าย ดังนั้น Non State actor จึงหมายถึงกลุ่มการก่อการร้าย แต่อย่างไรก็ตาม จากสถานการณ์ปัจจุบันบุคคลหรือกลุ่มบุคคล (Non State actor) มิได้มีแต่เพียงกลุ่มผู้ก่อการร้ายเท่านั้นที่จะมีโอกาสในการใช้อาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง แต่กลับหมายถึงบุคคลหรือกลุ่มบุคคลอื่นที่มีจุดหมายเพื่อสนับสนุนอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง ซึ่งตามข้อมติที่ 1540 ได้นิยาม บุคคลที่ไม่ใช่รัฐ (Non-State actors) หมายถึง บุคคลหรือนิติบุคคลที่ไม่ได้กระทำหน้าที่ภายใต้อำนาจถูกต้องตามกฎหมายของรัฐ ดังนั้น บุคคลที่ก่อการร้ายจึงมิได้หมายถึงเพียงรัฐเท่านั้น แต่กลับหมายถึงคนหรือบริษัท หรือมูลนิธิที่มีส่วนในการสนับสนุนการใช้อาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูงด้วย และนอกจากนี้ จากข้อมติที่ 1540 ก็ขยายผลนิยามไปถึงบุคคลหรือกลุ่มบุคคลอื่นอีก เช่น ในข้อมติที่ 1718 ได้ขยายไปถึงประเทศเกาหลีเหนือ ที่มีการใช้อาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูงอีกด้วย ซึ่งมีใช้กลุ่มผู้ก่อการร้าย แต่กลับใช้อาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูงเพื่อแสดงแสนยานุภาพของประเทศตน และในข้อมติที่ 1737 ที่ประเทศอิหร่านเข้าไปเกี่ยวข้องกับอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูงมีการกำหนดรายชื่อบุคคลที่เกี่ยวข้องกับอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง อาทิ Atomic Energy Organisation of Iran และมีมติต่อเนื่องที่ 1747 อาทิ Ya Mahidi Industries Group ซึ่งเป็นโรงงานที่เกี่ยวข้องกับการผลิตอุปกรณ์ซีปนาวุธของอิหร่าน และบุคคลที่เกี่ยวข้องของ อาทิ Mehrdada Akhlaghi Ketabachi ซึ่งเป็นผู้จัดการของ Shahid Bagheri Industrial Group ซึ่งเป็นกลุ่มบุคคลตามรายชื่อที่ถูกกำหนดไว้ในข้อมติที่ 1737 แล้ว ดังนั้น จึงเห็นได้ว่าความมุ่งหมายของข้อมติที่ 1540 มิได้จำกัดขอบเขตอยู่เฉพาะแต่การก่อการร้ายเท่านั้น แต่ยังหมายถึงกลุ่มบุคคลที่เกี่ยวข้องกับอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูงทั้งหมดด้วยเช่นกัน

เนื่องจากเป็นกลุ่มที่มีการครอบครองอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง และมีทุนในการดำเนินกิจกรรมเป็นจำนวนมาก เดิมการต่อต้านการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพ

ทำลายล้างสูงให้ความสำคัญกับการควบคุมการส่งออกเพียงอย่างเดียว แต่ปัจจุบันยังเพิ่มการควบคุมทางการเงินทั้งจากรัฐบาลและภาคเอกชนด้วย⁷⁵

(2) ให้บริการ หรือสนับสนุนทางการเงินทาง

จากนิยามของคณะทำงานเฉพาะกิจด้านมาตรการสากล (FATF) การให้บริการ หรือการสนับสนุนทางการเงิน หมายความว่า การให้บริการในการผลิต การซื้อ การครอบครอง การพัฒนา การส่งออก การขนส่งผ่าน การเป็นนายหน้า การขนส่ง การโอนเงิน สะสม หรือการใช้อาวุธนิวเคลียร์ อาวุธเคมี หรืออาวุธชีวภาพ รวมทั้งการนำส่งอุปกรณ์เหล่านั้น และวัสดุที่เกี่ยวข้อง ซึ่งการให้บริการดังกล่าวจะต้องเป็นการให้บริการทางการเงินที่เกี่ยวกับอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูงเท่านั้น ไม่รวมถึงการให้บริการหรือสนับสนุนอาวุธประเภทอื่น

เมื่อได้ศึกษาลักษณะของการกระทำความผิดทางการเงินแล้ว จะเห็นได้ว่าถึงแม้จะเป็นการกระทำความผิดในลักษณะที่มีเงินเข้ามาเกี่ยวข้อง แต่ก็มีลักษณะที่แตกต่างกัน โดยการกระทำความผิดฐานฟอกเงิน มีลักษณะมุ่งเน้นไปที่การเปลี่ยนสภาพของเงินที่ได้มาจากการกระทำความผิดทางอาญาซึ่งถือเป็นเงินที่สกปรกให้มีลักษณะเป็นเงินที่ถูกกฎหมายเพื่อปกปิดแหล่งที่มาของเงินดังกล่าว แต่การสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายนั้นจะเอาผิดกับผู้ที่จัดหา รวบรวม ให้เงินเพื่อวัตถุประสงค์ในการก่อการร้ายเท่านั้น และไม่ว่าเงินดังกล่าวจะได้มาโดยชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ก็ตาม แต่ถ้าเป็นการฟอกเงินนั้น หากมีแหล่งที่มาที่ชอบด้วยกฎหมายก็ไม่เป็นความผิดฐานฟอกเงิน สำหรับความผิดฐานสนับสนุนทางการเงินแก่การแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง ลักษณะเฉพาะคือ ต้องเป็นการสนับสนุนที่เกี่ยวกับอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง ถึงแม้ว่าจะคาบเกี่ยวกับการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายก็ตาม ซึ่งหากมีการนำอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูงไปใช้ในการก่อการร้ายก็เป็นทั้งความผิดฐานสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายและแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง แต่ถ้าเป็นการนำอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูงไปใช้เพื่อวัตถุประสงค์อื่นมิใช่การก่อการร้ายก็จะมีได้เป็นความผิดฐานสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย เป็นเพียงการสนับสนุนทางการเงินแก่การแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูงเท่านั้น

⁷⁵ Nikos Passas, “Financial Controls and Counter- Proliferation of Weapons of Mass Destruction,” Case Western Reserve Journal of International Law pp.748. (2012).

2.2.3 บุคคลที่ต้องรับผิดชอบฐานสนับสนุนทางการเงิน

บุคคลที่ต้องรับผิดชอบฐานสนับสนุนทางการเงินนั้น จากศึกษาแบ่งได้เป็น 2 ประเภท คือ บุคคลที่ถูกกำหนด และบุคคลที่ไม่มีรายชื่อเป็นบุคคลที่ถูกกำหนด ดังนี้

2.2.3.1 บุคคลที่ถูกกำหนด

บุคคลที่ถูกกำหนดจะถูกระบุเฉพาะการกระทำความผิดเกี่ยวกับการก่อการร้าย และการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูงเท่านั้น ไม่รวมถึงการฟอกเงิน ดังนี้

(1) บุคคลที่ถูกกำหนดเกี่ยวกับการก่อการร้าย

บุคคลที่ถูกกำหนดจะมีทั้งบุคคลธรรมดา กลุ่มบุคคลที่มีใช้รัฐนิติบุคคลต่างๆ สำหรับรายชื่อบุคคลที่ถูกกำหนดจะปรากฏรายชื่อตามท้องที่องค์การสหประชาชาติกำหนด (UN List) ซึ่งสำหรับประเทศไทยได้รับรายชื่อบุคคลที่ถูกกำหนดดังกล่าวว่าเป็นรายชื่อบุคคลที่ถูกกำหนดตามบัญชีรายชื่อบุคคลที่ถูกกำหนดของประเทศไทยเช่นกัน นอกจากนี้ หากปรากฏพยานหลักฐานที่เชื่อได้ว่าบุคคลใดมีการกระทำความผิดเกี่ยวกับการก่อการร้าย ก็สามารถที่จะยื่นคำร้องต่อศาลแพ่งเพื่อขอให้ศาลเพิ่มรายชื่อบุคคลหรือนิติบุคคลดังกล่าวเป็นบุคคลที่ถูกกำหนดได้ (Thailand List) เช่น กลุ่มตาลีบัน (Taliban) อุซามะห์ บินลาเดน (Usama bin Laden) กลุ่มอัลไคดาห์ (Al-Qaida)

(2) บุคคลที่ถูกกำหนดเกี่ยวกับการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลาย

ล้างสูง

หลังสงครามเย็นมีการเพิ่มแรงผลักดันในกระบวนการลดอาวุธนิวเคลียร์ แต่อย่างไรก็ตาม การทดลอง การผลิต การเคลื่อนย้าย การเก็บตุนอาวุธนิวเคลียร์ยังคงมีอยู่ในบางประเทศ และกิจกรรมทางทหาร ซึ่งมีการใช้อาวุธนิวเคลียร์ในสงครามยังคงมีอยู่ หนึ่งในนั้นคือนโยบายของเกาหลีเหนือซึ่งเป็นภัยคุกคามต่อความสงบและความมั่นคงระหว่างประเทศการใช้อาวุธนิวเคลียร์ซึ่งควรจะต้องมีการประณามโดยไม่ชักช้า⁷⁶ ต่อมาจึงมีการดำเนินการกำหนดรายชื่อบุคคลที่ถูกกำหนดในรายชื่อขององค์การสหประชาชาติ (UN List) ซึ่งมีทั้งบุคคล นิติบุคคล และรวมถึงรัฐอาทิ อิหร่าน เกาหลีเหนือ เป็นต้น โดยประเทศเหล่านี้จะถูกจำกัดสิทธิในด้านต่างๆ เช่น การทำธุรกรรมทางการเงิน การค้าขายกับต่างประเทศ เรียกว่า การคว่ำบาตร (sanction) โดยมีมาตรการต่างๆ ปรากฏอยู่ในข้อมติของคณะมนตรีความมั่นคงแห่งสหประชาชาติ ซึ่งจะได้มีการอธิบายในบทถัดไป

⁷⁶ Eric Arnett, Nuclear Weapons After the Comprehensive Test Ban, (United States : Oxford University Press, 1996), pp.68.

2.2.3.2 บุคคลที่ไม่มีรายชื่อเป็นบุคคลที่ถูกกำหนด

บุคคลที่ไม่มีรายชื่อเป็นบุคคลที่ถูกกำหนด ก็สามารถที่จะเป็นผู้กระทำความผิดทางการเงินได้ ทั้งความผิดฐานฟอกเงิน ความผิดฐานสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย และความผิดฐานสนับสนุนทางการเงินแก่การแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง ซึ่งบุคคลดังกล่าวหากมีส่วนเกี่ยวข้องหรือเข้าไปยุ่งเกี่ยวกับการก่อการร้ายหรือการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูงจนมีพยานหลักฐานเชื่อมโยง ก็อาจกลายมาเป็นบุคคลที่ถูกกำหนดได้เช่นเดียวกัน โดยมีการตราไว้ในมาตรา 8 ของพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายและการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง พ.ศ. 2559 ซึ่งบัญญัติว่า

“มาตรา 8 เมื่อสำนักงานประกาศรายชื่อบุคคลที่ถูกกำหนดตามมาตรา 6 หรือมาตรา 7 แล้ว ให้ผู้มีหน้าที่รายงานหรือบุคคลที่ครอบครองทรัพย์สินของบุคคลที่ถูกกำหนดดำเนินการดังต่อไปนี้โดยไม่ชักช้า

(1) ระงับการดำเนินการกับทรัพย์สินของบุคคลที่ถูกกำหนด หรือของผู้กระทำการแทน หรือตามคำสั่งของผู้นั้น หรือของกิจการภายใต้การครอบครองหรือควบคุมของผู้นั้น ไม่ว่าโดยตรงหรือโดยอ้อม...”

ตามมาตรา 8 (1) ย่อมแสดงให้เห็นว่าบุคคลที่ไม่มีรายชื่อเป็นบุคคลที่ถูกกำหนด ก็สามารถที่จะเป็นผู้กระทำความผิดทางการเงินได้ โดยการระงับการดำเนินการกับทรัพย์สินของของผู้กระทำการแทนหรือตามคำสั่งของผู้นั้น หรือของกิจการภายใต้การครอบครองหรือควบคุมของบุคคลที่ถูกกำหนด ไม่ว่าโดยตรงหรือโดยอ้อม ก็หมายความว่า แม้บุคคลดังกล่าวจะไม่มีรายชื่อเป็นบุคคลที่ถูกกำหนดก็เป็นผู้กระทำความผิดได้เช่นกัน เช่น นาย ก. เป็นบุคคลที่ถูกกำหนด นาย ก. ไม่สามารถทำธุรกรรมทางการเงินได้ นาย ก. ได้จัดตั้งบริษัทเอ จำกัด ขึ้นมา แม้นาย ก. ไม่ได้มีชื่อเป็นกรรมการไม่ได้เกี่ยวข้องกับบริษัทเอ จำกัด แต่นาย ก. สามารถสั่งให้บริษัทเอ จำกัด ดำเนินกิจการภายในบริษัทเอ จำกัด ได้ทุกประการโดยถือว่านาย ก. เป็นผู้บงการ ซึ่งจะอยู่ในความหมายของมาตรา 8 (1) คือ ผู้ทำการแทน บริษัทนี้ ทำการแทนบุคคลที่ถูกกำหนดคือนาย ก. หรือเป็นกิจการภายใต้การครอบครองหรือควบคุมของบุคคลที่ถูกกำหนด ไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อมก็ตาม ซึ่งบุคคลเหล่านี้เป็นบุคคลที่ไม่มีรายชื่อเป็นบุคคลที่ถูกกำหนด ก็ต้องถูกดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้เช่นกัน

บทที่ 3

พันธกรณีของรัฐต่อกฎเกณฑ์ระหว่างประเทศ และผลจากการไม่ปฏิบัติตามพันธกรณี ระหว่างประเทศที่เกี่ยวกับการปราบปรามการสนับสนุนทางการเงิน แก่การแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง

พันธกรณีระหว่างประเทศ (international obligation) หมายถึง การก่อให้เกิดสิทธิและหน้าที่ทางกฎหมายที่ตกอยู่ภายใต้กฎหมายระหว่างประเทศหรือมีผลผูกพันทางกฎหมาย (legal binding force) ในทางระหว่างประเทศ ในทางตรงกันข้ามข้อตกลงระหว่างประเทศใดๆ ที่มีได้กำหนดสิทธิและหน้าที่ทางกฎหมายจึงมิได้เป็นพันธกรณีระหว่างประเทศตามความหมายนี้ เช่น Gentleman' Agreement เป็นเพียงข้อตกลงที่ทำกันขึ้นระหว่างผู้แทนของรัฐ ซึ่งในทางกฎหมายระหว่างประเทศแล้ว Gentleman' Agreement ไม่มีผลผูกพันทางกฎหมาย แต่ข้อตกลงดังกล่าวมีผลผูกพันทางศีลธรรมหรือทางการเมืองเท่านั้น หากได้ก่อให้เกิดพันธกรณีทางกฎหมายระหว่างรัฐไม่⁷⁷

รัฐต่างๆ มีพันธกรณีที่ต้องปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ระหว่างประเทศเกี่ยวกับอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง ซึ่งได้มีการศึกษา โดยแบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ ตอนแรกเป็นเรื่องพันธกรณีของรัฐต่อกฎเกณฑ์ระหว่างประเทศ และตอนที่ 2 เป็นเรื่องผลจากการไม่ปฏิบัติตามพันธกรณีระหว่างประเทศ

3.1 พันธกรณีของรัฐต่อกฎเกณฑ์ระหว่างประเทศ

จากการศึกษาพันธกรณีของรัฐต่อกฎหมายระหว่างประเทศเกี่ยวกับอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง มีพันธกรณีที่ต้องปฏิบัติแบ่งออกไปเป็น 4 ประการ ได้แก่ การดำรงไว้ซึ่งสันติภาพ และความมั่นคงระหว่างประเทศ การออกกฎหมายภายในที่เกี่ยวข้องกับอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง การเข้าร่วมในสนธิสัญญาหรือความผูกพันที่เกี่ยวข้องกับอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง และการให้ความช่วยเหลือต่อประชาคมโลก ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

⁷⁷ เอกสารการสอนชุดวิชากฎหมายระหว่างประเทศ (international law) สาขานิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, ฉบับปรับปรุงครั้งที่ 1 หน่วยที่ 1-8, น.8-14.

3.1.1 การดำรงไว้ซึ่งสันติภาพ และความมั่นคงระหว่างประเทศ

การดำรงไว้ซึ่งสันติภาพ และความมั่นคงระหว่างประเทศ เป็นพันธกรณีแรกที่สำคัญอย่างยิ่งที่ทำให้ประชาคมโลกอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุข จากการศึกษาแบ่งออกเป็นพันธกรณีตามกฎบัตรสหประชาชาติและพันธกรณีตามข้อมติคณะมนตรีความมั่นคงแห่งสหประชาชาติ ดังนี้

3.1.1.1 พันธกรณีตามกฎบัตรสหประชาชาติ

ตามหมวด 7 ของกฎบัตรสหประชาชาติ กำหนดให้มีการดำเนินการเกี่ยวกับการคุกคามสันติภาพ การละเมิดสันติภาพ และการกระทำการรุกราน ซึ่งตามข้อ 39 ของกฎบัตรบัญญัติว่าคณะมนตรีความมั่นคงจะต้องกำหนดว่าการคุกคามต่อสันติภาพ การละเมิดสันติภาพ หรือการกระทำการรุกรานได้มีขึ้นหรือไม่ และจะต้องทำคำแนะนำ (recommendations) หรือ คำวินิจฉัย (decision)ว่าจะใช้มาตรการตามข้อ 41 และข้อ 42 เพื่อธรงไว้ หรือสถาปนากลับคืนมาซึ่งสันติภาพ และความมั่นคงระหว่างประเทศ โดยการดำเนินการเพื่อปฏิบัติตามคำวินิจฉัยของคณะมนตรีความมั่นคง จะต้องกระทำโดยสมาชิกของสหประชาชาติหรือประเทศที่คณะมนตรีความมั่นคงกำหนด ซึ่งสมาชิกของสหประชาชาติต้องปฏิบัติตามโดยตรง และผ่านการดำเนินการของสมาชิกโดยตัวแทนระหว่างประเทศ ตามข้อ 48 ของกฎบัตร ตามกฎบัตรดังกล่าวแสดงให้เห็นว่ารัฐที่เป็นสมาชิกขององค์การสหประชาชาติต้องปฏิบัติตามเนื่องจากเป็นพันธกรณีของรัฐสมาชิกที่ต้องปฏิบัติเพื่อรักษาเสถียรภาพของประชาคมโลก

นอกจากนี้ กฎบัตรสหประชาชาติได้สร้างข้อผูกพันให้แก่ประเทศที่ไม่ได้เป็นสมาชิกในเรื่องที่เกี่ยวกับภาระหน้าที่ในการรักษาสันติภาพ และความมั่นคงระหว่างประเทศ แม้ว่าจะไม่ได้ให้ประเทศที่ไม่ได้เป็นสมาชิกยอมรับข้อผูกพันนี้อย่างชัดเจนเป็นลายลักษณ์อักษร แต่ตามกฎบัตรสหประชาชาติ ข้อ 2 วรรค 6 กำหนดว่ารัฐที่มีได้เป็นสมาชิกของสหประชาชาติจะต้องปฏิบัติตามสอดคล้องกับหลักการเหล่านี้เท่าที่จำเป็น เพื่อธรงไว้ซึ่งสันติภาพและความมั่นคงระหว่างประเทศ จึงถือว่าเป็นการสร้างข้อผูกพันให้แก่รัฐที่สามหรือรัฐที่ไม่ได้เป็นสมาชิกของสหประชาชาติ ต้องปฏิบัติให้สอดคล้องกับกฎบัตรสหประชาชาติเช่นกัน อีกทั้งเป็นหลักการที่ดีและถูกต้อง ดังนั้นรัฐที่สามหรือประเทศที่มีได้เป็นสมาชิก จึงมิได้คัดค้านกฎบัตรข้อนี้⁷⁸ ซึ่งกรณีการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูงนั้น เป็นการกระทำที่เป็นการทำลายการดำรงไว้ซึ่งสันติภาพ และความมั่นคงระหว่างประเทศ ดังนั้น ทุกประเทศที่เป็นสมาชิกสหประชาชาติ และรัฐที่มีได้เป็นสมาชิกจึงจำต้องปฏิบัติตามกฎบัตรสหประชาชาติดังกล่าวเช่นกัน

⁷⁸ สมบูรณ์ เสงี่ยมบุตร, กฎหมายระหว่างประเทศที่ใช้กันในปัจจุบัน, พิมพ์ครั้งที่ 2 (กรุงเทพมหานคร : บริษัท ธนัชการพิมพ์ จำกัด, 2554), น.98.

3.1.1.2 พันธกรณีตามข้อมติของคณะมนตรีความมั่นคงแห่งสหประชาชาติ

นอกจากพันธกรณีที่ได้มีการดำเนินการตามกฎบัตรสหประชาชาติแล้ว ข้อมติของคณะมนตรีความมั่นคงที่เกี่ยวกับเรื่องการค้าอาวุธซึ่งสันติภาพและความมั่นคงระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับอาวุธที่มีอำนาจทำลายล้างสูง ก็มีการออกมาเป็นลำดับ อาทิ ข้อมติที่ 1267 ข้อมติที่ 1373 ดังที่ได้กล่าวไว้ในบทที่แล้ว นอกจากนี้ข้อมติของคณะมนตรีความมั่นคงแห่งสหประชาชาติ ออกมาที่เกี่ยวข้องกับอาวุธที่มีอำนาจทำลายล้างสูงโดยตรง ได้แก่ ข้อมติที่ 1540⁷⁹ ซึ่งข้อมติดังกล่าว ได้มีการกำหนดไว้อย่างชัดเจนเกี่ยวกับอาวุธที่มีอำนาจทำลายล้างสูงว่าเป็นภัยคุกคามที่ทุกประเทศทั่วโลกต้องให้ความสำคัญ และเน้นย้ำความจำเป็นสำหรับทุกประเทศสมาชิกที่จะต้องแก้ไขอย่างสันติให้สอดคล้องกับกฎบัตรสหประชาชาติในทุกปัญหาที่เกี่ยวกับการคุกคามหรือการขัดขวางการรักษาความมั่นคงในระดับภูมิภาคและระดับโลก อีกทั้ง ต้องตระหนักถึงความจำเป็นในการเสริมสร้างการประสานงานแห่งชาติ อนุภูมิภาค (Subregional) ภูมิภาค (Regional) และระดับนานาชาติ (International) เพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็ง และตอบสนองต่อความท้าทายนี้อย่างจริงจัง อันเป็นภัยคุกคามต่อความมั่นคงระหว่างประเทศ

3.1.2 การออกกฎหมายภายในที่เกี่ยวข้องกับอาวุธที่มีอำนาจทำลายล้างสูง

การออกกฎหมายเพื่ออนุวัติการเกี่ยวกับอาวุธที่มีอำนาจทำลายล้างสูงนั้น ได้มีการศึกษาในสองส่วน คือ พันธกรณีตามข้อมติของคณะมนตรีความมั่นคงแห่งสหประชาชาติ และ พันธกรณีตามข้อเสนอแนะ FATF ดังนี้

3.1.2.1 พันธกรณีตามข้อมติของคณะมนตรีความมั่นคงแห่งสหประชาชาติ

ตามข้อมติของคณะมนตรีความมั่นคงแห่งสหประชาชาติที่ 1540 ได้กำหนดให้ทุกรัฐ ต้องนำและบังคับใช้มาตรการที่มีประสิทธิภาพเพื่อการควบคุมภายในในการป้องกันการแพร่ขยายอาวุธนิวเคลียร์ เคมี ชีวภาพ และอุปกรณ์นำส่ง และในการต่อต้านการคุกคามดังกล่าว รวมทั้งกำหนดมาตรการควบคุมที่เหมาะสมกับวัตถุประสงค์ที่จะนำมาผลิตอาวุธดังกล่าวด้วย และทุกรัฐจะต้องอนุวัติการกฎหมายภายในให้สอดคล้องกับกฎหมายระหว่างประเทศเพื่อร่วมมือกันป้องกันการลักลอบการค้าอาวุธนิวเคลียร์ เคมี ชีวภาพ

⁷⁹ UN S/RES/1540, April 28, 2004

อาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูงมีผลกระทบในวงกว้าง ซึ่งสหประชาชาติได้มุ่งหวังให้ทุกรัฐตระหนักถึงความสำคัญจากภัยนี้ จึงได้มีข้อมติของคณะมนตรีความมั่นคงแห่งสหประชาชาติกำหนดให้ทุกรัฐมีมาตรการที่จำเป็นเพื่อป้องกันและยับยั้งการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง อาทิ การละเว้นจากการสนับสนุนทางการเงินแก่การพัฒนา ผลิต ครอบครองอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง การช่วยเหลือ หรือการฝึกฝนด้านเทคโนโลยี แก่รัฐที่ละเมิดบทบัญญัติของคณะมนตรีความมั่นคง เช่น อิหร่าน เกาหลีเหนือ⁸⁰ เป็นต้น ถึงแม้ว่าประเทศเหล่านั้นจะมีได้เป็นสมาชิกขององค์การสหประชาชาติก็ตาม

3.1.2.2 พันธกรณีตามข้อแนะนำ FATF

การออกกฎหมายภายในเพื่ออนุวัติการเกี่ยวกับการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูงเป็นหนึ่งในพันธกรณีที่รัฐสมาชิกจะต้องดำเนินการ เนื่องจากมีกฎหมายภายในทำให้การต่อต้านการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูงมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น เช่น กฎหมายเกี่ยวกับการควบคุมทางการเงินและการเฝ้าระวัง การลงโทษกิจกรรมทางการเงิน การอายัดทรัพย์สิน ตลอดจนการกำหนดให้เป็นความผิดทั้งทางแพ่งและทางอาญา จึงเป็นหน้าที่ที่รัฐสมาชิกต้องดำเนินการให้เป็นรูปธรรม ประเทศไทยจึงมีความจำเป็นที่ต้องมีกฎหมายภายในเพื่ออนุวัติ การปราบปรามการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูงเช่นเดียวกัน ซึ่งตามข้อแนะนำ FATF ข้อที่ 7 ได้กำหนดมาตรการต่างๆ ให้ทุกประเทศดำเนินการเพื่อให้สอดคล้องกับข้อมติของคณะมนตรีความมั่นคงที่ 1540

การไม่ตรากฎหมายภายในอนุวัติการให้เป็นไปตามสนธิสัญญาหรือข้อตกลงระหว่างประเทศ ถือว่าเป็นการไม่ปฏิบัติตามพันธกรณีระหว่างประเทศ ซึ่งสนธิสัญญาหรือข้อตกลงระหว่างประเทศดังกล่าวต้องได้รับการเคารพและปฏิบัติตาม (pacta sunt servanda) โดยเป็นหลักกฎหมายพื้นฐานที่สำคัญของสนธิสัญญาอันจะมีผลให้สนธิสัญญาหรือข้อตกลงระหว่างประเทศดังกล่าวมีผลบังคับใช้ทางกฎหมาย ดังนั้น การไม่ตรากฎหมายภายในอนุวัติการให้เป็นไปตามสนธิสัญญาหรือข้อตกลงระหว่างประเทศถือว่าการกระทำที่ละเมิดพันธกรณีระหว่างประเทศและนำมาซึ่งความรับผิดชอบของรัฐ⁸¹

⁸⁰ UN S/RES/1737, December 23, 2006

⁸¹ อ่างแล้ว เจริญธรรมที่ 1, น.15.

3.1.3 การเข้าร่วมในสนธิสัญญาหรือความผูกพันที่เกี่ยวกับอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง

พันธกรณีในการเข้าร่วมในสนธิสัญญาหรือความผูกพันที่เกี่ยวกับอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูงนั้น นับเป็นการส่วนจำเป็นที่ทุกประเทศควรจะต้องแสดงให้เห็นถึงความร่วมมืออย่างจริงจังในการต่อต้านการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง ซึ่งจากการศึกษาปรากฏตามข้อมติของคณะมนตรีความมั่นคงแห่งสหประชาชาติ ดังนี้

3.1.3.1 พันธกรณีตามข้อมติของคณะมนตรีความมั่นคงแห่งสหประชาชาติ

การเข้าร่วมสนธิสัญญาหรือความผูกพันต่างๆ ที่เกี่ยวกับอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง นอกจากจะเป็นการปฏิบัติตามพันธกรณีของรัฐสมาชิกแล้ว ยังเป็นการสร้างภาพลักษณ์ที่ดีให้ปรากฏต่อประชาคมโลกว่ารัฐสมาชิกดังกล่าวมีความมุ่งมั่นที่จะต่อต้าน และยับยั้งการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูงอีกด้วย ประเทศไทยในฐานะรัฐสมาชิกได้เข้าร่วมเป็นภาคีในสนธิสัญญา และอนุสัญญาหลายฉบับ อาทิ สนธิสัญญาไม่แพร่ขยายอาวุธนิวเคลียร์ (The Treaty on the Non - Proliferation of Nuclear Weapons : NPT) และยังเข้าร่วมกับสมาชิกอาเซียนจัดตั้งเขตปลอดอาวุธนิวเคลียร์เอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (The Southeast Asia Nuclear – Weapons – Free Zone : SEANWFZ) เป็นต้น ซึ่งตามมติคณะมนตรีความมั่นคงที่ 1540 ได้กำหนดสนับสนุนให้สมาชิกเข้าร่วมในสนธิสัญญาพหุภาคีที่มีวัตถุประสงค์เพื่อป้องกันการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง อาทิ อาวุธนิวเคลียร์ เคมี ชีวภาพ และให้ความสำคัญกับรัฐภาคีของสนธิสัญญาในการอนุวัติการเพื่อส่งเสริมเสถียรภาพระหว่างประเทศ

3.1.4 การให้ความช่วยเหลือต่อประชาคมโลก

การให้ความร่วมมือและช่วยเหลือแก่ประชาคมโลกในการต่อต้านการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูงเป็นพันธกรณีที่มีส่วนสำคัญที่จะทำให้การแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูงหมดสิ้นไป จากการศึกษาค้นคว้าได้ปรากฏตามพันธกรณีตามกฎบัตรสหประชาชาติ และพันธกรณีตามข้อมติของคณะมนตรีความมั่นคงแห่งสหประชาชาติ ดังนี้

3.1.4.1 พันธกรณีตามกฎบัตรสหประชาชาติ

อาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูงไม่เพียงส่งผลกระทบต่อประเทศที่ถูกคุกคามเท่านั้น แต่ยังส่งผลกระทบต่อประชาคมโลก เนื่องจากอานุภาพของอาวุธดังกล่าวแผ่ขยายและทำความเสียหายเป็นวงกว้าง ดังนั้น รัฐสมาชิกจึงมีหน้าที่ที่จะต้องให้ความช่วยเหลือต่อการรุกรานที่เกี่ยวกับอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง ซึ่งตามกฎบัตรสหประชาชาติได้มีการกำหนดพันธกรณี

ดังกล่าวไว้โดยสมาชิกของสหประชาชาติต้องรับที่จะจัดสรรกำลังอาวุธ และความช่วยเหลือแก่คณะมนตรีความมั่นคง⁸² จัดสรรกองกำลังทางอากาศ⁸³ และดำเนินการตามมาตรการที่คณะมนตรีความมั่นคงได้มีคำวินิจฉัยไว้⁸⁴ อีกทั้ง หากคณะมนตรีความมั่นคงได้ดำเนินมาตรการป้องกันหรือบังคับต่อรัฐใด รัฐอื่นไม่ว่ารัฐนั้นจะเป็นสมาชิกสหประชาชาติหรือไม่ก็ตาม มีสิทธิที่จะปรึกษากับคณะมนตรีความมั่นคงเกี่ยวกับวิธีการแก้ปัญหาเหล่านั้นได้⁸⁵

3.1.4.2 พันธกรณีตามข้อมติของคณะมนตรีความมั่นคงแห่งสหประชาชาติ

ด้วยเทคโนโลยีที่ล้ำหน้าในปัจจุบัน ทำให้อาวุธที่มีอำนาจทำลายล้างสูง เช่น อาวุธนิวเคลียร์ อาวุธเคมี อาวุธชีวภาพ มีความก้าวหน้ามากยิ่งขึ้น ทำให้การใช้อาวุธดังกล่าวส่งผลเสียหายมากยิ่งขึ้นไปด้วย และไม่เลือกที่จะเป็นทหารหรือพลเรือนก็ตาม การช่วยเหลือผู้ที่ได้รับผลกระทบจากอาวุธที่ร้ายแรงดังกล่าว นับว่าเป็นการช่วยเหลือในแง่มนุษยธรรม ซึ่งตามมติคณะมนตรีความมั่นคงที่ 1540 ได้ตระหนักในการให้ความช่วยเหลือในการดำเนินการตามข้อมตินี้ โดยขอให้ประเทศต่างๆ ออกมาช่วยเหลือสนับสนุนแก่ประเทศที่ขาดโครงสร้างพื้นฐาน กฎหมาย หรือระเบียบตลอดจนทรัพยากร และการกระทำที่ร้ายแรงต่อประชาคมโลกเช่นเดียวกัน รวมทั้ง ส่งเสริมให้ทุกประเทศเจรจาและร่วมมือกันในการไม่แพร่ขยายอาวุธ ซึ่งเป็นต้นเหตุการคุกคามของการแพร่ขยายอาวุธนิวเคลียร์ เคมี ชีวภาพ และอุปกรณ์นำส่ง

3.2 ผลจากการไม่ปฏิบัติตามพันธกรณีระหว่างประเทศ

การไม่ปฏิบัติให้เป็นไปตามพันธกรณีระหว่างประเทศ หมายถึง การละเมิดพันธกรณีระหว่างประเทศ ซึ่งตกเป็นภาระหน้าที่แก่รัฐนั้น โดยพันธกรณีระหว่างประเทศนี้อาจเกิดจากสนธิสัญญา จารีตประเพณีระหว่างประเทศ หรือหลักกฎหมายทั่วไปตามมาตรา 38 แห่งธรรมนูญศาลยุติธรรมระหว่างประเทศก็ได้ ซึ่งพันธกรณีนี้ได้กำหนดสิทธิหน้าที่ในเรื่องใดเรื่องหนึ่งที่จะให้รัฐต้องกระทำหรืองดเว้นการกระทำอย่างใดอย่างหนึ่ง และหากรัฐได้ฝ่าฝืนไม่ยอมปฏิบัติตามโดยปราศจากเหตุผลหรือข้อปลดปล่อยในความรับผิดชอบ (exoneration) ก็ถือว่ารัฐนั้นได้ละเมิดพันธกรณีระหว่าง

⁸² Article 43 of United Nations Charter

⁸³ Article 43 of United Nations Charter

⁸⁴ Article 49 of United Nations Charter

⁸⁵ Article 50 of United Nations Charter

ประเทศ⁸⁶ และนำมาซึ่งมาตรการลงโทษ และความรับผิดชอบของรัฐ ซึ่งการไม่ปฏิบัติตามพันธกรณี มีการศึกษาถึงผล 2 รูปแบบ คือ ผลทางกฎหมาย และผลทางด้านอื่น ซึ่งได้ทำการศึกษาไว้ ดังนี้

3.2.1 ผลทางกฎหมาย

ในการละเมิดพันธกรณีระหว่างประเทศนั้นก่อให้เกิดผลทางกฎหมายหลายประการ โดยได้ทำการศึกษา 3 ประการ ได้แก่ การระงับหรือการยกเลิกการใช้บังคับสนธิสัญญา การตัดสิทธิหรือฐานะของรัฐสมาชิก และการถอนตัวออกจากการเป็นภาคีแห่งสนธิสัญญา ดังนี้

3.2.1.1 การระงับหรือการยกเลิกการใช้บังคับสนธิสัญญา

การระงับหรือการยกเลิกสนธิสัญญา เป็นผลประการหนึ่งของการไม่ปฏิบัติตามพันธกรณี โดยเป็นสิทธิของรัฐสมาชิกอื่นที่ไม่ได้กระทำความผิดที่จะระงับหรือยกเลิกสัญญาที่ถูกละเมิดได้ ซึ่งตามมาตรา 60 แห่งอนุสัญญากรุงเวียนนาว่าด้วยกฎหมายสนธิสัญญา ค.ศ. 1969 มีลักษณะเป็นสัญญาต่างตอบแทน (reciprocity) ที่ได้รับการยอมรับในกฎหมายระหว่างประเทศ เนื่องจากในกฎหมายระหว่างประเทศขาดระบบการบังคับการให้เป็นไปตามกฎหมายอย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้น ระบบกฎหมายสนธิสัญญาตามอนุสัญญากรุงเวียนนาฯ จึงใช้เป็นกฎเกณฑ์ที่บังคับกับความตกลงระหว่างประเทศทุกชนิดที่มีลักษณะเป็นสนธิสัญญา ตั้งแต่เรื่องการทำสนธิสัญญาจนกระทั่งการสิ้นสุดแห่งสัญญา และมีสถานะเป็นกฎเกณฑ์ลำดับรอง (secondary rule) ซึ่งเป็นกฎเกณฑ์เกี่ยวกับการปรับใช้ (application) และการตีความ (interpretation) ของกฎเกณฑ์ลำดับแรก (primary rule) ที่บัญญัติและอธิบายถึงสิทธิและหน้าที่ของรัฐภาคีตามสนธิสัญญา⁸⁷

กรณีการไม่ปฏิบัติตามพันธกรณีของคณะมนตรีความมั่นคงแห่งสหประชาชาติจะถือว่าเป็นการละเมิดพันธกรณีระหว่างประเทศหรือไม่ ยกตัวอย่างเช่น กรณีที่ประเทศอิรักไม่ปฏิบัติตามพันธกรณีอันเป็นสาระสำคัญของมติคณะมนตรีความมั่นคงแห่งสหประชาชาติที่ 1441 “ให้ประเทศอิรักทำลายหรือทำให้หมดอันตรายซึ่งอาวุธเคมีและอาวุธชีวภาพ ซิปนาวุธ พัฒนาหรือได้มาซึ่งอาวุธนิวเคลียร์ ทั้งนี้ โดยให้อยู่ภายใต้การควบคุมและตรวจสอบโดยทบวงการปรมาณูระหว่างประเทศ ข้อมติที่ 687 (1991) ได้ออกมาเมื่อสงครามอ่าวได้สิ้นสุดลง

⁸⁶ อ้างแล้ว เจริญธรรมที่ 1

⁸⁷ กฤษฎากร ว่องวุฒิภูถิ, “หลักเกณฑ์และผลทางกฎหมายของการไม่ปฏิบัติตามพันธกรณีอันเป็นสาระสำคัญของสนธิสัญญาตามมาตรา 60 แห่งอนุสัญญากรุงเวียนนาว่าด้วยกฎหมายสนธิสัญญา ค.ศ. 1969,” (วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2553), น.66-67.

โดยข้อมติดังกล่าวมีเรื่องการหยุดยั้งระหว่างประเทศอิรัก ประเทศคูเวต และประเทศสมาชิก (เช่น สหรัฐอเมริกา) นอกจากนั้น ยังให้อำนาจรัฐสมาชิกใช้วิธีการที่จำเป็นทุกทางที่จะฟื้นฟูสันติภาพ และความมั่นคงระหว่างประเทศขึ้นมาใหม่” ซึ่งประเทศอิรักได้กระทำการและยังคงไม่ปฏิบัติตามพันธกรณีอันเป็นสาระสำคัญ (material breach) ภายใต้ข้อมติที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งข้อมติที่ 687 โดยเฉพาะอย่างยิ่งการที่ประเทศอิรักล้มเหลวที่จะร่วมมือกับผู้ตรวจสอบขององค์การสหประชาชาติ และทบวงการปรมาณูระหว่างประเทศ (IAEA) และไม่กระทำการให้สำเร็จลุล่วงตามข้อมติที่ 687 ย่อหน้าที่ 8 ถึง 13 (1991)

จะเห็นได้ว่าการที่ประเทศอิรักไม่ปฏิบัติตามพันธกรณีอันเป็นสาระสำคัญนั้น แม้ว่าจะไม่เป็นการปฏิบัติตามสนธิสัญญาตามข้อมติของสหประชาชาติ แต่กฎบัตรสหประชาชาติได้กำหนดพันธกรณีให้รัฐภาคีทั้งหลายปฏิบัติตามข้อมติของคณะมนตรีความมั่นคงที่ออกภายใต้หมวด 7 แม้ว่าข้อมติดังกล่าวจะมีใช้สนธิสัญญาพหุภาคีแต่ก็มีความคล้ายคลึงกัน กล่าวคือเป็นตราสารที่มีผลผูกพันตามกฎหมายระหว่างประเทศ ดังนั้น การไม่ปฏิบัติตามข้อมติคณะมนตรีความมั่นคงของ ประเทศอิรัก จึงถือว่าเป็นการไม่ปฏิบัติตามพันธกรณีอันเป็นสาระสำคัญของกฎบัตรสหประชาชาติ อันเป็นสนธิสัญญาพหุภาคีโดยตรง⁸⁸ ดังนั้น มาตรา 60 อนุสัญญากรุงเวียนนาฯ จึงต้องบังคับใช้แก่กรณีดังกล่าวด้วย

ข้อมติที่ออกมานั้นมีความเชื่อมโยงกับการไม่ปฏิบัติตามพันธกรณีอันเป็นสาระสำคัญตามมาตรา 60 โดยผู้ที่สามารถระงับการใช้บังคับสนธิสัญญาได้ คือ รัฐที่ได้รับผลกระทบ โดยเฉพาะ ซึ่งประเทศกลุ่มแถบตะวันออกกลางกล่าวว่าประเทศที่ได้รับผลกระทบจากการไม่ปฏิบัติตามพันธกรณีของประเทศอิรักได้แก่ประชาคมระหว่างประเทศทั้งหมด ซึ่งกำลังถูกคุกคามต่อสันติภาพหมายถึงรัฐสมาชิกแห่งสหประชาชาติทุกรัฐนั่นเอง⁸⁹

3.2.1.2 การตัดสิทธิหรือฐานะของรัฐสมาชิก

การตัดสิทธิหรือฐานะรัฐสมาชิกเกิดขึ้นได้ในกรณีของสนธิสัญญาที่มีบทบัญญัติกล่าวถึงผลของการไม่ปฏิบัติตามสนธิสัญญาไว้โดยเฉพาะ ซึ่งปรากฏในสนธิสัญญาก่อตั้งองค์การระหว่างประเทศ กรณีที่เป็นการตัดสิทธิ ได้แก่ สมาชิกสหประชาชาติซึ่งได้กระทำการฝ่าฝืนหลักการอันมีอยู่ในกฎบัตรฉบับปัจจุบันอยู่เนื่องนิตย์ กล่าวคือ การกระทำอันเป็นการไม่ปฏิบัติตาม

⁸⁸ Frederic L. Kirgis, “Security Council Resolution 1441 on Iraq’s Final Opportunity to Comply with Disarmament Obligations,” The American Society of International Law Insights, (November 2002). อ้างใน กฤษฎากร ว่องวุฒิกุล, *เพ็ญอ้วง* น.97.

⁸⁹ *อ้วงแล้ว* *เชิงอรรถที่ 11*, น.96-98.

พันธกรณีสนธิสัญญาจัดตั้งองค์การสหประชาชาติอาจถูกขับไล่ออกจากองค์การโดยสมาชิกตามคำแนะนำของคณะมนตรีความมั่นคงได้⁹⁰

โดยก่อนที่จะมีการตัดสิทธิหรือฐานะของรัฐสมาชิกจะต้องมีระบบการตรวจสอบการไม่ปฏิบัติตามพันธกรณีของรัฐสมาชิกก่อน ซึ่งมีระบบการตรวจสอบหลายระบบ ได้แก่

(1) ระบบการจัดทำรายงาน (reporting system) เป็นวิธีการเบื้องต้นในการประเมินการปฏิบัติตามสนธิสัญญาของสนธิสัญญา องค์การแรงงานระหว่างประเทศเป็นองค์การระหว่างประเทศแรกที่น่าระบบนี้เข้ามาใช้ตรวจสอบและละเมิดสนธิสัญญาที่สร้างขึ้นภายใต้การกำกับดูแลขององค์การฯ⁹¹ นอกจากนี้ ยังมีสนธิสัญญาก่อตั้งทบวงการปรมาณูระหว่างประเทศ โดยกำหนดให้มีมาตรการป้องกัน (safeguard system) โดยทบวงการปรมาณูระหว่างประเทศ (International Atomic Energy หรือ IAEA) มีหน้าที่ตรวจสอบข้อมูลที่ได้รับรายงานของรัฐสมาชิกที่เป็นภาคีสนธิสัญญาไม่แพร่ขยายอาวุธนิวเคลียร์ (Treaty on the Non-Proliferation of Nuclear Weapon หรือ NPT) ในการรายงานข้อมูลเกี่ยวกับวัสดุนิวเคลียร์ทุกชนิดที่ครอบครองทั้งหมด

(2) ระบบตรวจสอบการละเมิดสนธิสัญญาในดินแดนภายใต้อำนาจอธิปไตยของรัฐ (On-site Inspections) ระบบนี้เกิดขึ้นเพื่อแก้ไขปัญหาความล้มเหลวของระบบจัดทำรายงาน และเพื่อเป็นการยืนยันความถูกต้องของรายงานที่รัฐภาคีส่งมาให้ตรวจสอบ การตรวจสอบนี้จะปรากฏอยู่ในสนธิสัญญาหลายฉบับ อาทิ สนธิสัญญาเกี่ยวกับอาวุธนิวเคลียร์ โดย IAEA มีอำนาจในการตรวจสอบความถูกต้องตามที่รัฐภาคีรายงาน รวมถึงมีอำนาจในการตรวจสอบโดยการสุ่มจากบริเวณหรือสถานที่ตั้งของวัสดุนิวเคลียร์ โดยรัฐภาคีต้องให้ความยินยอมในการตรวจสอบดังกล่าว

เมื่อมีระบบตรวจสอบการไม่ปฏิบัติตามพันธกรณีของรัฐสมาชิก ปัญหาในเรื่องการตัดสิทธิหรือฐานะของรัฐสมาชิกว่ามีความไม่เป็นธรรมหรือไม่โปร่งใสมลต่น้อยลง เนื่องจากระบบการตรวจสอบดังกล่าวเป็นที่ยอมรับของรัฐสมาชิก และหากมีการตรวจสอบแล้วปรากฏว่ารัฐสมาชิกไม่ปฏิบัติตามพันธกรณีจริงก็สามารถตัดสิทธิหรือฐานะของรัฐสมาชิกได้ตามพันธกรณีที่กำหนดไว้

⁹⁰ Article 6 of United Nations Charter

⁹¹ Andreas Zimmermann, Making Treaties: Human Rights, Environment and Arms Control, (New York : Cambridge, 2007), pp.25. *อ้างแล้ว* เชิงอรรถที่ 11.

3.2.1.3 การถอนตัวออกจากการเป็นภาคีแห่งสนธิสัญญา

สิทธิในการถอนตัว (withdrawal) จากการเป็นภาคีแห่งสนธิสัญญา เป็นสิทธิที่เกิดจากสนธิสัญญาที่จัดทำโดยองค์การระหว่างประเทศ มักเป็นสิทธิที่เกี่ยวข้องกับการลดกำลังอาวุธ ซึ่งได้บัญญัติไว้ อาทิ อนุสัญญาว่าด้วยการห้ามพัฒนา ผลิต สะสม และใช้อาวุธเคมี และว่าด้วยการทำลายอาวุธเหล่านี้ ตามมาตรา 16 กำหนดว่ารัฐภาคีแห่งสนธิสัญญาแต่ละรัฐซึ่งใช้อำนาจอธิปไตยแห่งชาติ (exercising its national sovereignty) มีสิทธิที่จะถอนตัวจากสนธิสัญญาได้ หากรัฐภาคีเหล่านั้นพิจารณาแล้วว่ามีความผิดปกติพิเศษ (extraordinary event) อันมีความเกี่ยวข้องกับสนธิสัญญาเกิดขึ้นได้ส่งผลกระทบต่อผลประโยชน์สูงสุด (supreme interests) ของประเทศ ซึ่งลักษณะของบทบัญญัติแห่งการใช้สิทธิถอนตัวนั้นมีลักษณะเป็นการลงโทษ (sanction)⁹² ต่อการไม่ปฏิบัติตามสนธิสัญญา

การถอนตัวจากการเป็นสมาชิกนั้น ถึงแม้จะมีได้เป็นการลงโทษสมาชิกที่ไม่ปฏิบัติตามพันธกรณีระหว่างประเทศโดยตรง แต่อาจเป็นผลทางอ้อม เนื่องจากการถอนตัวอาจมีสาเหตุมาจากการหลีกเลี่ยงความยุ่งยากของกระบวนการระงับหรือยกเลิกการใช้บังคับสนธิสัญญา หรือเนื่องจากต้องการใช้สิทธิในการถอนตัวเพื่อเป็นมาตรการกดดันให้คณะมนตรีความมั่นคงต้องออกมาตรการใดมาตรการหนึ่งเพื่อแก้ไขสถานการณ์ที่เกิดจากการละเมิดพันธกรณีของรัฐสมาชิกอื่น เพราะหากมีการถอนตัวจากรัฐสมาชิกที่ได้มีได้ฝ่าฝืนพันธกรณีแล้วย่อมทำให้รัฐที่ละเมิดพันธกรณีเสียสิทธิหรือประโยชน์ เช่น สิทธิในการใช้วัสดุนิวเคลียร์หรือการสนับสนุนด้านเทคโนโลยีที่เป็นประโยชน์แก่รัฐที่ละเมิดพันธกรณีเสียเอง⁹³

3.2.1.4 ความรับผิดชอบของรัฐ

กรณีที่เกิดการละเมิดพันธกรณีระหว่างประเทศ ปัญหาประการหนึ่ง ที่สร้างข้อโต้แย้งในบรรดานักกฎหมายระหว่างประเทศ คือ ความเสียหาย ถือว่าเป็นองค์ประกอบหนึ่งของความรับผิดชอบของรัฐเช่นเดียวกับการกระทำของรัฐและการละเมิดพันธกรณีระหว่างประเทศหรือไม่ ในเรื่องนี้ได้มีนักกฎหมายระหว่างประเทศมีความคิดเห็นแบ่งออกเป็นสองความคิดเห็น แนวความคิดแรกเห็นว่า ความเสียหายเป็นองค์ประกอบหนึ่งสำหรับความรับผิดชอบของรัฐ เพราะหากไม่มีความเสียหายแล้วรัฐก็ไม่ต้องรับผิดชอบ แนวความคิดที่สองเห็นว่า ความเสียหายมิใช่เป็นองค์ประกอบที่จำเป็นในอันที่จะเรียกร้องให้รัฐต้องรับผิดชอบ เมื่อเกิดการกระทำของรัฐและ

⁹² Mohamed Ibrahim Shaker, “The Evolution International Regime of Nuclear Non-Proliferation,” 321 *Recueil des Cours* pp.100. (2006). อ้างแล้ว เชิงอรรถที่ 84.

⁹³ อ้างแล้ว เชิงอรรถที่ 11, น.123.

ได้ละเมิดพันธกรณีระหว่างประเทศแล้ว ย่อมเพียงพอที่จะเรียกร้องให้อีกฝ่ายรับผิดชอบได้ ส่วนความเสียหายนั้นเป็นเพียงผลภายหลังที่เกิดจากการละเมิดพันธกรณีระหว่างประเทศเท่านั้น ความเสียหายมิใช่เป็นองค์ประกอบแยกออกเป็นเอกเทศจากการกระทำของรัฐและการละเมิดพันธกรณีระหว่างประเทศ

ตามหลักกฎหมายว่าด้วยความรับผิดชอบของรัฐรับรองว่าเมื่อมีการละเมิดพันธกรณีระหว่างประเทศแล้วรัฐผู้ทำการละเมิดมีหน้าที่ที่จะต้องชดใช้ค่าเสียหายแก่รัฐผู้เสียหาย หลักกฎหมายนี้ได้รับการยืนยันในคดี Chorzow Factory case ค.ศ. 1928 ซึ่งเป็นข้อพิพาทระหว่างประเทศรัสเซียกับตุรกี โดยศาลยุติธรรมระหว่างประเทศได้ตัดสินว่า “เป็นหลักกฎหมายทั่วไปของกฎหมายระหว่างประเทศว่าการละเมิดข้อผูกพันหรือพันธกรณี นำมาซึ่งหน้าที่ที่จะต้องชดใช้ค่าเสียหายอย่างเพียงพอ...หากการชดใช้ความเสียหายด้วยสิ่งเดียวกันไม่อาจเป็นไปได้ก็ให้ชดใช้ด้วยเงินตราจำนวนเท่ากันกับมูลค่าซึ่งจะต้องชดใช้ด้วยสิ่งเดียวกัน” การชดใช้ค่าเสียหายแบ่งออกได้เป็นสองประเภท คือ การชดใช้ค่าเสียหายที่สามารถคำนวณเป็นจำนวนเงินได้ และการชดใช้ค่าเสียหายที่ไม่สามารถคำนวณเป็นจำนวนเงินได้

(1) การชดใช้ค่าเสียหายที่สามารถคำนวณเป็นจำนวนเงินได้ วัตถุประสงค์หลักของการชดใช้ค่าเสียหาย คือ การทำให้รัฐผู้เสียหายกลับคืนสู่สถานะเดิมให้มากที่สุด ดังนั้นเมื่อรัฐเสียหายอย่างไร รัฐที่กระทำละเมิดก็ต้องชดใช้ค่าเสียหายด้วยสิ่งเดียวกัน (restitutio in integrum) การชดใช้ค่าเสียหายลักษณะนี้เคยถูกใช้ในคดีปราสาทพระวิหารระหว่างประเทศไทยกับประเทศกัมพูชา เมื่อ ค.ศ. 1982 โดยศาลยุติธรรมระหว่างประเทศได้สั่งให้ประเทศไทยคืนปราสาทพระวิหารแก่ประเทศกัมพูชา แต่ในกรณีที่ไม่สามารถชดใช้ค่าเสียหายด้วยสิ่งเดียวกัน กฎหมายระหว่างประเทศจึงรับรองวิธีการชดใช้ค่าเสียหายในรูปของจำนวนเงิน (indemnification) เพราะการชดใช้ค่าเสียหายในรูปของจำนวนเงินเป็นรูปแบบการชดใช้ค่าเสียหายที่ปกติธรรมดาที่สุด และบางครั้งไม่อาจชดใช้ค่าเสียหายด้วยสิ่งเดียวกันได้ เช่น กรณีที่ประเทศสหรัฐอเมริกาชดใช้ค่าเสียหายในรูปของจำนวนเงินแก่ประเทศจีนอันเป็นผลมาจากการที่ทหารของสหรัฐอเมริกาได้โจมตีและทิ้งระเบิดเป้าหมายทางทหารของยูโกสลาเวีย แต่ปรากฏว่าการทิ้งระเบิดดังกล่าวเกิดจากความเข้าใจผิดไปโดนสถานทูตจีน เป็นผลให้เกิดความเสียหายแก่อาคาร รวมทั้งเจ้าหน้าที่การทูตของจีนเสียชีวิตและได้รับบาดเจ็บ รัฐบาลจีนเรียกร้องให้ประเทศสหรัฐอเมริการับผิดชอบต่อความเสียหายที่เกิดขึ้น โดยรัฐบาลสหรัฐอเมริกายินยอมชดใช้ค่าเสียหายในรูปของจำนวนเงิน

(2) การชดใช้ค่าเสียหายที่ไม่สามารถคำนวณเป็นจำนวนเงินได้ ในกรณีที่รัฐได้รับความเสียหายที่มีอาจคำนวณเป็นจำนวนเงินได้ เช่น ได้รับการดูหมิ่นเหยียดหยาม หรือกรณีที่ตัวแทนสถานทูตหรือสถานทูตถูกละเมิด ความเสียหายเหล่านี้เป็นความเสียหายทางจิตใจ มิใช่เป็นความ

เสียหายทางวัตถุ จึงไม่สามารถชดใช้ค่าเสียหายด้วยสิ่งเดียวกันหรือชดใช้ค่าเสียหายในรูปของจำนวนเงิน ดังนั้น กฎหมายระหว่างประเทศได้รับรองให้มีการชดใช้ค่าเสียหายอีกวิธีการหนึ่งเรียกว่า การกระทำให้พึงพอใจ (satisfaction) เช่น การลงโทษผู้กระทำผิด การประกาศว่าเป็นการกระทำที่มีชอบด้วยกฎหมาย การแสดงความเสียใจอย่างเป็นทางการ เป็นต้น⁹⁴

ในกรณีที่มีการละเมิดพันธกรณีซึ่งเป็นข้อมติของคณะมนตรีความมั่นคง ผลทางกฎหมายจะเป็นอย่างไร ในกรณีดังกล่าวเห็นว่าข้อมติของคณะมนตรีความมั่นคงมีผลผูกพันทั้งรัฐที่เป็นสมาชิกของสหประชาชาติและรัฐอื่นที่มีได้เป็นสมาชิกสหประชาชาติ ดังนั้น ในกรณีที่มีการละเมิดพันธกรณีตามข้อมติคณะมนตรีความมั่นคง รัฐดังกล่าวก็จำเป็นต้องถูกดำเนินการโดยมาตรการต่างๆ ซึ่งอาจเป็นมาตรการที่มีผลบังคับทางกฎหมายดังที่ได้กล่าวมาแล้วและผลด้านอื่นที่จะได้กล่าวถึงในหัวข้อถัดไป

3.2.2 ผลทางด้านอื่น

นอกจากผลด้านกฎหมายดังที่ได้ศึกษาข้างต้นแล้ว การไม่ปฏิบัติตามพันธกรณีหรือการละเมิดพันธกรณีระหว่างประเทศยังก่อให้เกิดผลหลายประการดังได้ศึกษานั้น มี 4 ประการ ได้แก่ ผลจากมาตรการทางการทูต ผลจากมาตรการทางเศรษฐกิจ ผลจากมาตรการด้านการคมนาคม และผลจากมาตรการกีดกันทางการค้า ดังนี้

3.2.2.1 ผลจากมาตรการทางการทูต

หลังสงครามโลกครั้งที่สองเป็นต้นมา กฎหมายระหว่างประเทศได้ปรับบทบาทของตนโดยได้ขยายขอบเขตอำนาจหน้าที่ให้กว้างยิ่งขึ้น ไม่ว่าจะเป็นในด้านความมั่นคงระหว่างประเทศ เศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม และสิ่งแวดล้อม เพราะฉะนั้นพันธกรณีระหว่างประเทศมิได้จำกัดบทบาทอยู่เพียงแค่การให้ความคุ้มครองสิทธิหน้าที่ในร่างกายและทรัพย์สิน แต่ได้ขยายไปถึงการรักษาความสัมพันธ์ระหว่างประเทศให้มีเสถียรภาพมากขึ้น⁹⁵

มาตรการทางการทูตถือว่าเป็นมาตรการอย่างหนึ่งที่ใช้ตอบโต้กันเพื่อแสดงความไม่พอใจ ในกรณีที่มีการละเมิดพันธกรณี โดยมีทั้งการเรียกทูตกลับ การระงับความสัมพันธ์ทางการทูต การตัดความสัมพันธ์ทางการทูต การไล่นักการทูต ซึ่งเป็นวิธีที่ถูกกฎหมายระหว่างประเทศ เพราะรัฐย่อมมีสิทธิเสรีภาพในการดำเนินความสัมพันธ์ทางการทูตตามที่

⁹⁴ อ่างแล้ว เจริญธรรมที่ 1, น.8-18-24.

⁹⁵ เฟิงอ่าง, น.8-18.

เห็นสมควร⁹⁶ มาตรการทางการทูตเป็นวิธีการขั้นต้นก่อนที่จะมีมาตรการรุนแรงอื่นตามไปอีก การตัดความสัมพันธ์ทางการทูตเป็นวิธีการบังคับทางอ้อมที่จะให้อีกฝ่ายหนึ่งปฏิบัติตามคำเรียกร้องของตน และจะได้ผลถ้าเป็นการกระทำของรัฐที่มีอิทธิพลสูงกว่า ไม่ว่าจะเป็นทางทหารหรือเศรษฐกิจก็ตาม อนึ่งวิธีการตัดความสัมพันธ์ทางการทูตนั้นเป็นสิทธิของรัฐที่จะกระทำได้ ไม่ถือเป็นการละเมิดกฎหมายระหว่างประเทศ เพราะการมีความสัมพันธ์ทางการทูตอยู่บนพื้นฐานของความสมัครใจของทุกฝ่าย

มาตรการดังกล่าวถูกนำมาใช้กับประเทศกาตาร์ โดยกลุ่มประเทศอาหรับรวม 4 ประเทศ ได้แก่ ซาอุดีอาระเบีย อียิปต์ บาห์เรน และสหรัฐอาหรับเอมิเรตส์ (ยูเออี) กล่าวหาว่ารัฐบาลกาตาร์สนับสนุนกลุ่มก่อการร้าย ทำลายเสถียรภาพในภูมิภาค จึงประกาศตัดความสัมพันธ์ทางการทูตกับประเทศกาตาร์ โดยระบุว่ากาตาร์ให้ความสนับสนุนกลุ่มก่อการร้าย ทั้งกลุ่มติดอาวุธที่เรียกตัวเองว่ารัฐอิสลาม (IS) และกลุ่มภราดรภาพมุสลิม (Muslim Brotherhood) เข้าข่ายบ่อนทำลายเสถียรภาพในตะวันออกกลาง อีกทั้งรัฐบาลซาอุดีอาระเบียสั่งปิดพรมแดนระหว่างประเทศพร้อมระงับเส้นทางติดต่อระหว่างซาอุดีอาระเบียและกาตาร์ ทั้งทางบก ทางน้ำ ทางอากาศ โดยระบุว่าเพื่อปกป้องความมั่นคงของชาติ และป้องกันภัยคุกคามจากการก่อการร้าย ทั้งยังประกาศขบข้องทัพอากาศออกจากกาตาร์เป็นพันธมิตรร่วมต่อสู้กับกลุ่มกบฏฮูตีในประเทศเยเมนด้วย ในขณะที่กระทรวงการต่างประเทศอียิปต์ระบุว่ารัฐบาลมีคำสั่งปิดน่านฟ้าและน่านน้ำไม่ให้เครื่องบินหรือเรือสัญชาติกาตาร์เคลื่อนผ่าน ส่วนยูเออียื่นคำขาดให้นักการทูตกาตาร์ออกจากประเทศภายใน 48 ชั่วโมง เช่นเดียวกับบาห์เรนที่ประกาศตัดความสัมพันธ์ทางการทูตกับกาตาร์ โดยระบุว่ากาตาร์สนับสนุนเครือข่ายก่อการร้ายและแทรกแซงกิจการภายในประเทศของบาห์เรน โดยการตัดสัมพันธ์ทางการทูตเกิดขึ้น 2 สัปดาห์หลังจากมีรายงานข่าวว่าซิด ทามิม บิน ฮาหมัด อัล-ธานี ประมุขแห่งกาตาร์วิพากษ์วิจารณ์ผู้นำประเทศสมาชิกคณะมนตรีความร่วมมือรัฐอ่าวอาหรับ และเรียกร้องให้มีการผ่อนผันมาตรการคว่ำบาตรอิหร่าน ซึ่งกาตาร์จะได้รับผลกระทบอย่างหนักจากการปิดพรมแดนของซาอุดีอาระเบีย เพราะกาตาร์พึ่งพึ่งพิงเส้นทางดังกล่าวในการขนส่งสินค้าบริโภคนิยมและอาหาร⁹⁷

⁹⁶ อ้างแล้ว เจริญธรรมที่ 2, น.287.

⁹⁷ “Qatar-Gulf crisis: All the latest updates” Retrieved on June 7, 2017, From <http://www.aljazeera.com/news/2017/06/qatar-diplomatic-crisis-latest-updates-170605105550769.html>.

3.2.2.2 ผลจากมาตรการทางเศรษฐกิจ

หากพิจารณาในมุมมองด้านเศรษฐกิจเกี่ยวกับอาวุธที่มีอนุภาพทำลายล้างสูง อาทิ อาวุธนิวเคลียร์ มุมมองหนึ่งเห็นว่าอาวุธนิวเคลียร์เป็นสิ่งที่ดีที่ช่วยรักษาความมั่นคงทั้งในชาติและระหว่างประเทศ แต่อีกมุมมองหนึ่งกลับเห็นว่าเป็นการสูญเสียเงินโดยเปล่าประโยชน์ ซึ่งเป็นความหายนะทั่วโลก⁹⁸ จึงทำให้มีมาตรการในแต่ละประเทศที่ใช้ในการปฏิบัติหากกรณีประเทศที่มีอาวุธที่มีอนุภาพทำลายล้างสูงนั้นไม่ปฏิบัติหรือละเมิดพันธกรณีระหว่างประเทศ และก่อให้เกิดผลกระทบทางด้านเศรษฐกิจกับประเทศที่ละเมิดพันธกรณีดังกล่าว ซึ่งได้มีการศึกษา 2 ประการ คือ ด้านการค้า และด้านการทำธุรกรรมทางการเงิน ดังนี้

(1) ด้านการค้า

(1.1) การคว่ำบาตรสินค้า (Boycott)

การตอบโต้ด้วยการคว่ำบาตรสินค้าที่มาจากประเทศที่ได้กระทำการไม่เป็นมิตรจะส่งผลกระทบต่อบุคคลเป็นจำนวนมาก จึงถือว่าเป็นมาตรการที่รุนแรง แต่ก็เป็นการกระทำที่ถูกกฎหมาย เพราะประเทศเอกราชย่อมมีสิทธิที่จะเลือกทำหรือไม่กระทำการค้าขายกับประเทศใดก็ได้ ยกเว้นในกรณีที่มีการคว่ำบาตรนั้นขัดต่อข้อผูกพันระหว่างประเทศที่มีอยู่ การคว่ำบาตรสินค้าโดยประชาชนต่อต้านไม่ซื้อสินค้าที่มาจากประเทศไม่เป็นมิตรย่อมไม่ขัดต่อกฎหมายระหว่างประเทศ ถ้าการคว่ำบาตรสินค้านั้นดำเนินการโดยรัฐออกกฎหมายห้ามสินค้าจากประเทศที่ไม่เป็นมิตร ก็ต้องคำนึงถึงข้อผูกพันระหว่างประเทศที่มีอยู่เพราะอาจกลายเป็นมาตรการที่ผิดกฎหมายได้ ประเทศไทยยังไม่เคยถูกคว่ำบาตรทางสินค้าด้วยกรณีการไม่ปฏิบัติตามพันธกรณีดังกล่าว แต่เคยถูกคว่ำบาตรสินค้าในกรณีอื่น เช่น การไม่ปฏิบัติเกี่ยวกับเรื่องการค้ามนุษย์ และไม่สามารถส่งออกกุ้งแช่แข็งได้ ซึ่งทำให้กระทบถึงเศรษฐกิจของประเทศเป็นอย่างมาก

(1.2) การห้ามสินค้าผ่านแดน

การผ่านแดน หมายความว่า การปฏิบัติพิธีการศุลกากรเพื่อขนส่งของผ่านราชอาณาจักรจากท่าหรือที่แห่งหนึ่งที่ขนส่งเข้ามาไปยังท่าหรือที่อีกแห่งหนึ่งที่ขนส่งออกไป ภายใต้การควบคุมของศุลกากร โดยมีจุดเริ่มต้นและจุดสิ้นสุดของการขนส่งอยู่นอกราชอาณาจักร ไม่ว่าจะเป็นการขนส่งนั้นจะมีการขนถ่ายของเพื่อเปลี่ยนยานพาหนะ การเก็บรักษาของในคลังสินค้า การเปลี่ยนภาชนะบรรจุของเพื่อประโยชน์ในการขนส่ง หรือการเปลี่ยนรูปแบบของการขนส่งของด้วยหรือไม่ก็ตาม ทั้งนี้ จะต้องไม่มีการใช้ประโยชน์ใดๆ ซึ่งของนั้นในราชอาณาจักร โดยไม่ต้องเสียค่าภาษี

⁹⁸ Regina Cowen Karp, *Security Without Nuclear Weapons?*, (United States : Oxford University Press, 1992), pp.56.

อากร ตามมาตรา 58 แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พุทธศักราช 2469 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ 21) พ.ศ.2557 และมาตรา 121 แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พุทธศักราช 2469

สำหรับสินค้าผ่านแดน หมายถึง ผลิตภัณฑ์หรือสินค้าที่ต้นทางและปลายทางขนส่งสินค้านั้นอยู่นอกราชอาณาจักร แต่ได้ขนส่งข้ามดินแดนเข้ามาภายใต้ความตกลงที่แต่ละประเทศทำต่อกัน โดยยึดหลักสัมพันธภาพไมตรีและการอำนวยความสะดวกแก่การขนส่งระหว่างประเทศ ซึ่งหน่วยงานที่มีหน้าที่รับผิดชอบในการตรวจสอบสินค้าผ่านแดนคือกรมศุลกากร โดยมีการควบคุม ติดตามและตรวจสอบสินค้าผ่านแดน ตั้งแต่เข้ามาจนออกจากราชาอาณาจักร⁹⁹

กรณีที่รัฐมีการกระทำผิดพันธกรณีต่อกันอาจถูกการตอบโต้ด้วยมาตรการห้ามสินค้าผ่านแดน ซึ่งมักจะกระทำต่อประเทศที่ไม่มีทางออกทะเล โดยการห้ามสินค้าของประเทศดังกล่าวผ่านแดน เพื่อเป็นการบีบบังคับให้ประเทศที่การกระทำไม่เป็นมิตรเปลี่ยนท่าทีของตน ประเทศไทยเลือกใช้วิธีการนี้ในช่วงที่ความสัมพันธ์ระหว่างไทยกับลาวไม่ปกติโดยห้ามสินค้ายุทธปัจจัยผ่านดินแดนไทยไปยังลาว การห้ามสินค้าผ่านแดนเป็นมาตรการที่ถูกกฎหมาย เพราะไม่มีหลักกฎหมายระหว่างประเทศหรือข้อผูกพันระหว่างประเทศที่ให้สิทธิสินค้าผ่านแดนอย่างเด็ดขาด ประเทศไทยยังไม่เคยถูกดำเนินการตอบโต้ด้วยวิธีการดังกล่าว ซึ่งมาตรการดังกล่าวย่อมมีผลทำให้ประเทศที่ทำการผิดพันธกรณีเกิดปัญหาในการนำสินค้าผ่านแดนจากประเทศหนึ่งไปอีกประเทศหนึ่งซึ่งมีผลกระทบต่อระบบเศรษฐกิจของประเทศเช่นกัน

(1.3) การห้ามสินค้าส่งออก (Embargo)

การตอบโต้โดยการห้ามสินค้าส่งออกจากประเทศของตนไปยังประเทศที่ไม่เป็นมิตร มีผลกระทบต่อบุคคลในวงกว้างมาก ซึ่งถือเป็นมาตรการที่ถูกกฎหมาย เพราะประเทศเอกราชย่อมมีสิทธิที่จะเลือกทำการค้ากับประเทศใดก็ได้ ยกเว้นในกรณีที่ขัดต่อข้อผูกพันระหว่างประเทศ ขณะนี้กลุ่มประเทศตะวันตกยังมีมาตรการห้ามส่งเครื่องมือ วัสดุ หรืออุปกรณ์เทคโนโลยีขั้นสูงหรือที่อาจใช้ในการผลิตอาวุธนิวเคลียร์หรืออาวุธที่มีอำนาจการทำลายล้างสูงไปยังประเทศที่ไม่เป็นมิตร หรือประเทศคอมมิวนิสต์ อิหร่านถูกสงสัยว่ามีโครงการผลิตอาวุธปรมาณู ทำให้กลุ่มประเทศสหภาพยุโรปห้ามคนชาติของตนขายเครื่องมือเทคโนโลยีและบริการให้แก่อุตสาหกรรมพลังงานของอิหร่าน ห้ามการลงทุนใหม่ในอุตสาหกรรมพลังงานในอิหร่าน และการโอนเงินเกินกว่า 40,000 ยูโร จากประเทศสมาชิกสหภาพยุโรปจะต้องได้รับอนุมัติจากรัฐบาลของประเทศ

⁹⁹ กรมศุลกากร, “พิธีการศุลกากรว่าด้วยการผ่านแดน” สืบค้นเมื่อวันที่ 8 มิถุนายน 2560, จาก http://www.customs.go.th/cont_strc_simple.php?ini_content=business_

สมาชิกสหภาพยุโรปนั้นก่อน (Bangkok Post 28 กรกฎาคม ค.ศ.2010) ประเทศไทยก็ยังไม่ถูกดำเนินการตอบโต้เช่นกัน

(1.4) การตัดสิทธิทางการค้า

มาตรการตัดสิทธิทางการค้า เป็นมาตรการหนึ่งที่น่ามาใช้กับประเทศที่ละเมิดพันธกรณีระหว่างประเทศ โดยเป็นการตัดสิทธิ GSP หรือ Generalized System of Preferences ซึ่งระบบการให้สิทธิพิเศษทางภาษีศุลกากรเป็นการทั่วไปแก่ประเทศที่พัฒนาแล้วให้กับสินค้าที่มีแหล่งกำเนิดในประเทศที่กำลังพัฒนา โดยลดหย่อนหรือยกเว้นอากรขาเข้าแก่สินค้าที่มีอยู่ในข่ายได้รับสิทธิพิเศษทางการค้า ทั้งนี้ประเทศผู้ให้สิทธิพิเศษ จะเป็นผู้ให้แต่เพียงฝ่ายเดียว¹⁰⁰

ภายหลังสงครามโลกครั้งที่ 2 เศรษฐกิจโลกประสบกับภาวะเศรษฐกิจตกต่ำ ความเสียเปรียบในการแข่งขันของสินค้าจากประเทศที่กำลังพัฒนาเป็นอุปสรรคต่อการขยายตัวทางเศรษฐกิจของส่วนรวม แนวความคิดเกี่ยวกับระบบ GSP จึงเกิดขึ้นในคราวประชุมขององค์การสหประชาชาติว่าด้วยการค้าและการพัฒนาสมัยที่ 1 ที่นครเจนีวา เมื่อปี ค.ศ. 2507 มีความมุ่งหมายเพื่อที่จะยกระดับฐานะทางเศรษฐกิจของประเทศกำลังพัฒนา โดยการมีรายได้จากการค้าแทนที่จะได้รับในรูปของเงินช่วยเหลือ เพราะในการประชุมสหประชาชาติว่าด้วยการค้าและการพัฒนา (The United Nations Conference on Trade and Development หรือ UNCTAD)¹⁰¹ ได้ศึกษาและพบว่าปัญหาที่สำคัญของประเทศกำลังพัฒนาในการพัฒนาเศรษฐกิจ คือ ความเสียเปรียบทางการแข่งขันทางการค้ากับประเทศคู่แข่งที่เป็นประเทศพัฒนาแล้ว รายได้ที่เกิดจากการส่งออกของประเทศที่กำลังพัฒนาจะถูก หมุนเวียนนำกลับไปโดยการซื้อสินค้าอุปโภคและบริโภคจากประเทศที่พัฒนาแล้ว วิธีการช่วยเหลือทางการค้า ได้แก่ การที่ประเทศพัฒนาแล้วช่วยเพิ่ม

¹⁰⁰ “ระบบสิทธิพิเศษทางภาษีศุลกากรเป็นการทั่วไป (Generalized System of Preferences – GSP)”, สืบค้นเมื่อวันที่ 8 มิถุนายน 2560, จาก www.isit.or.th/uploads/Trademeasures/CNT0000258-file.doc.

¹⁰¹ The United Nations Conference on Trade and Development หรือ UNCTAD เป็นองค์การภายใต้องค์การสหประชาชาติ จัดตั้งขึ้นในปี ค.ศ. 1964 โดยทำหน้าที่เป็นศูนย์ประสานงานขององค์การสหประชาชาติเพื่อสร้างความเจริญในด้านการค้าและการพัฒนา สนับสนุนการดำเนินงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องในสาขาการลงทุน การเงิน เทคโนโลยี การพัฒนาองค์กรธุรกิจ และการพัฒนาที่ยั่งยืน (sustainable development) ปัจจุบัน UNCTAD มีสมาชิก 194 ประเทศจากทุกภูมิภาคของโลก ทั้งยุโรป อเมริกาเหนือ ลาตินอเมริกา แอฟริกา และเอเชีย โดยประเทศไทยเป็นหนึ่งในสมาชิกที่ร่วมก่อตั้ง

ความสามารถในการแข่งขันของสินค้าโดยลดหย่อนภาษีขาเข้าแก่สินค้าที่นำเข้ามาจากประเทศ โดยการให้ GSP มีวัตถุประสงค์เพื่อเพิ่มรายได้จากการส่งออกให้กับประเทศที่กำลังพัฒนา ส่งเสริมอุตสาหกรรมของประเทศที่กำลังพัฒนา และเพิ่มอัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจประเทศกำลังพัฒนา

ในภาวะที่การค้าต่างประเทศต้องประสบปัญหาด้านการแข่งขันอย่างรุนแรงทั้งด้านราคาและคุณภาพ GSP จึงนับได้ว่าเป็นมาตรการหนึ่งในการส่งเสริมการส่งออกระบบเศรษฐกิจ เพราะ GSP จะเป็นการลดต้นทุนการนำเข้าย่อมจะช่วยให้ผู้ซื้อในต่างประเทศที่ให้สิทธิ GSP เพิ่มการนำเข้า ดังนั้น ในกรณีที่มีการละเมิดพันธกรณีระหว่างประเทศประเทศที่พัฒนาแล้วมักจะใช้มาตรการตัดสิทธิทางการค้าให้แก่ประเทศกำลังพัฒนาดังกล่าว เพื่อเป็นมาตรการตอบโต้ให้ระงับการละเมิดพันธกรณี

(2) ด้านการทำธุรกรรมทางการเงิน

นอกจากผลด้านการค้าที่มีการห้ามดำเนินกิจกรรมดังกล่าวข้างต้นแล้ว ในด้านการทำธุรกรรมทางการเงินมีมาตรการที่เป็นผลกระทบเช่นกัน ซึ่งในประเทศที่ถูกประกาศว่าเป็นประเทศที่มีความเสี่ยง ในคำประกาศสาธารณะ (Public Statement) เช่น เกาหลีเหนือ ซึ่งถูกห้ามการทำธุรกรรมทางการเงิน ถ้าประเทศใดทำธุรกรรมทางการเงินด้วยก็จะเป็นความผิดอย่างใดก็ตาม ประเทศต่างๆ จะต้องออกกฎหมายรองรับ เช่น ประเทศไทยได้มีการออกกฎหมายรองรับมาตรการดังกล่าวแล้ว ตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายและการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง พ.ศ. 2559 เหล่านี้คือการห้ามการทำธุรกรรมทางการเงิน แต่บางประเทศที่ยังไม่ออกกฎหมายก็ยังมีการทำธุรกรรมกับประเทศเหล่านั้นอยู่ ถึงแม้จะสามารถทำได้แต่ก็อาจจะส่งผลกระทบต่อประเทศดังกล่าวที่จะไม่มีการยอมรับจากประเทศอื่นที่มีกฎหมายภายในใช้บังคับแล้ว เพราะฉะนั้น ในเรื่องของการทำธุรกรรมทางการเงิน การห้ามถูกใช้เป็นมาตรการสำคัญ อย่างไรก็ตาม ประเทศต่างๆ พึงต้องออกกฎหมายมาอนุมัติหลักการในการห้ามทำธุรกรรมทางการเงิน เพราะกรณีการสั่งห้ามมิให้ทำการค้าขายกับประเทศที่ละเมิดพันธกรณี อาทิ เกาหลีเหนือ ย่อมกระทำมิได้ จึงมีมาตรการทางการเงินออกมาจัดการทางอ้อมเพื่อให้มีผลกับระบบเศรษฐกิจของประเทศดังกล่าว ในสมัยก่อนกระทรวงการต่างประเทศเคยมีหนังสือว่าห้ามทำการค้าขายติดต่อทางการเงินกับเกาหลีเหนือ แต่ก็ไม่สามารถทำได้ ต้องมีการออกกฎหมายภายในมาใช้บังคับเท่านั้น ถึงแม้จะไม่ใช่ความผิดทางกฎหมายของไทย แต่หากมีการกระทำการค้าขายกับประเทศที่มีกฎหมายภายในแล้ว ก็อาจจะถูกดำเนินคดีตามกฎหมายของประเทศที่มีกฎหมายรองรับ

ได้เช่นกัน ดังนั้น การคว่ำบาตรทางเศรษฐกิจเป็นสาเหตุที่ทำให้ผู้ประกอบการค้าจะถอนการค้าและการลงทุนจากประเทศที่ถูกคว่ำบาตรแต่กลับไปสนใจคู่ค้าใหม่ที่มีโอกาสจะได้ประโยชน์มากกว่า¹⁰²ได้

การห้ามการค้าเงินธุรกรรมกับสถาบันการเงินถูกใช้เป็นมาตรการสำคัญเพื่อตอบโต้กับรัฐที่ฝ่าฝืนพันธกรณีระหว่างประเทศ ซึ่งสถาบันการเงินถือว่ามีความสำคัญในการดำเนินการด้านธุรกิจการค้าต่างๆ หากมีการใช้มาตรการดังกล่าวก็จะทำให้เศรษฐกิจของประเทศหยุดชะงักลงเช่นกัน คณะมนตรีความมั่นคงแห่งสหประชาชาติมีมติเกี่ยวกับการไม่แพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง (Weapons of Mass Destruction: WMD) ภายในกรอบสหประชาชาติ (UN) และได้มีมาตรการคว่ำบาตร เกาหลีเหนือและอิหร่าน สืบเนื่องจากประเด็นเกี่ยวกับการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง ซึ่งคณะมนตรีความมั่นคงได้ออกมติเกี่ยวกับเกาหลีเหนือ ข้อมติที่ 1718 (2006) ข้อมติที่ 1874 (2009) ข้อมติที่ 2087 (2013) และข้อมติที่ 2094 (2013) และอิหร่าน ข้อมติที่ 1737 (2006) ข้อมติที่ 1747 (2007) ข้อมติที่ 1803 (2008) และข้อมติที่ 1929 (2010) ซึ่งมีมาตรการด้านการเงินหลายประการเพื่อเป็นการตอบโต้ที่เกาหลีเหนือและอิหร่านได้ละเมิดพันธกรณีระหว่างประเทศ ตามสนธิสัญญาการไม่แพร่ขยายอาวุธนิวเคลียร์ (NPT) ซึ่งจะได้ทำการศึกษาในบทต่อไป

สำหรับประเทศไทยกรณีที่เกิดการฝ่าฝืนมาตรการคว่ำบาตรที่มีผู้ประกอบการไทยเกี่ยวข้อง ทางกรมการค้าระหว่างประเทศและกฎหมายภายในประเทศไทย ซึ่งอาจหมายรวมถึงการห้ามเดินทาง การอายัดทรัพย์สิน รวมไปถึงอาจนำไปสู่การขึ้นบัญชีเฝ้าระวังต่อไป¹⁰³

3.2.2.3 ผลจากมาตรการด้านการคมนาคม

การคมนาคมระหว่างประเทศถือว่าเป็นส่วนสำคัญในกระบวนการพัฒนาประเทศ รวมทั้งการขนส่งซึ่งมีส่วนส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ ที่ภาครัฐให้การสนับสนุนการพัฒนาโลจิสติกส์ของประเทศเพื่อให้เอกชนสามารถบริหารจัดการสินค้าตลอดกระบวนการ ทั้งการนำเข้าและส่งออกสินค้าอย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งเป็นการส่งเสริมศักยภาพในการแข่งขันสำหรับการค้า

¹⁰² Bryan R. Early and Amira Jadoon, “Do Sanctions Always Stigmatize? The Effects of Economic Sanctions on Foreign Aid,” 2 *International Interactions* pp.217, 218 (2016).

¹⁰³ กรมการค้าระหว่างประเทศ, “เช็คคู่ค้าให้ชัวร์ มาตรการคว่ำบาตร ใกล้ตัวกว่าที่คิด” สืบค้นเมื่อวันที่ 7 มิถุนายน 2560, จาก <http://www.mfa.go.th/business/th/articles/>.

ระหว่างประเทศการบริการที่ผู้รับจัดการขนส่งสินค้าระหว่างประเทศเสนอให้บริการแก่เจ้าของสินค้า มีตั้งแต่การจัดการเกี่ยวกับเส้นทางการส่งสินค้าทั้งทางน้ำ ทางบก ทางอากาศ

ในกรณีที่มีการฝ่าฝืนพันธกรณีระหว่างประเทศ มาตรการตัดเส้นทางคมนาคมจะมีผลต่อระบบเศรษฐกิจโดยรวมของประเทศ เนื่องจากไม่สามารถติดต่อกับประเทศอื่นได้ โดยการปิดกั้นพรมแดนระหว่างประเทศ เพื่อไม่ให้มีการติดต่อทางถนน ทางรถไฟ ทางเรือ หรือทางเครื่องบิน อาทิ พม่าได้ทำการปิดด่านชายแดนกับประเทศไทยหลายครั้ง เพื่อแสดงความไม่พอใจต่อการกระทำของรัฐบาลไทย การปิดด่านของพม่าทำให้การค้าชายแดนหยุดชะงัก ประชาชนทั้งสองฝ่ายไปมาหาสู่กันไม่ได้ก่อให้เกิดความเสียหายทางเศรษฐกิจ และกระทบกระเทือนต่อชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชนอย่างกว้างขวาง¹⁰⁴ นอกจากนี้ ประเทศกาตาร์ซึ่งมาตรการตัดความสัมพันธ์ทางการทูตกับและก็ยังถูกมาตรการจากรัฐบาลซาอุดีอาระเบียโดยการสั่งปิดพรมแดนระหว่างประเทศพร้อมระงับเส้นทางติดต่อระหว่างซาอุดีอาระเบียและกาตาร์ ทั้งทางบก ทางน้ำ ทางอากาศ โดยระบุว่าเพื่อปกป้องความมั่นคงของชาติและป้องกันภัยคุกคามจากการก่อการร้าย ในขณะที่กระทรวงการต่างประเทศอียิปต์ระบุว่ารัฐบาลมีคำสั่งปิดน่านฟ้าและน่านน้ำไม่ให้เครื่องบินหรือเรือสัญชาติกาตาร์เคลื่อนผ่าน ซึ่งกาตาร์จะได้รับผลกระทบอย่างหนักจากการปิดพรมแดนของซาอุดีอาระเบีย เพราะกาตาร์พึ่งพิงเส้นทางดังกล่าวในการขนส่งสินค้าบริโภคและอาหาร

3.2.2.4 ผลจากมาตรการกีดกันทางทหาร

มาตรการทางการทหารหรือการซ้อมรบ ถือว่าเป็นการแสดงแสนยานุภาพทางทหารภายในดินแดนของตน ย่อมเป็นวิธีการที่ถูกกฎหมาย แต่ถ้าการกระทำดังกล่าวเพื่อเป็นการข่มขู่ประเทศใดโดยเฉพาะก็จะกลายเป็นวิธีการที่ผิดกฎหมาย เพราะตามกฎบัตรสหประชาชาติข้อ 2 วรรค 4 ได้บัญญัติให้สมาชิกสหประชาชาติละเว้นการข่มขู่ประเทศอื่น ประเทศที่แสดงแสนยานุภาพทางทหารจึงมักจะไม่ประกาศเจตนาที่แท้จริง เพื่อมิให้ถูกกล่าวหาว่าทำในสิ่งที่กฎบัตรสหประชาชาติห้าม

โดยมาตรการกีดกันทางทหารมักจะทำในรูปแบบการซ้อมรบ โดยอาจทำภายในดินแดนของตนหรือในทะเลหลวง ทั้งนี้เพื่อบิบบังคับในทางอ้อมให้ประเทศที่ไม่เป็นมิตรแก้ไขสถานการณ์ โดยไม่ประกาศว่าเป็นการบิบบังคับหรือข่มขู่ประเทศใด สหรัฐอเมริกากับเกาหลีใต้มีการซ้อมรบร่วมกันในเกาหลีใต้เป็นประจำทุกปี ฝ่ายเกาหลีเหนือก็จะทำการประท้วงทุกครั้งที่มีการซ้อมรบร่วมกัน

¹⁰⁴ อ่างแล้ว เชียงธรรมที่ 22, น.291-293.

หากพิจารณาแล้วจะเห็นว่า การไม่ปฏิบัติตามพันธกรณีระหว่างประเทศ หรือการฝ่าฝืนการปฏิบัติตามพันธกรณีดังกล่าว ย่อมก่อให้เกิดผลกระทบต่างๆ มากมาย แม้กระทั่งพันธกรณีดังกล่าวจะมีได้เป็นกฎหมายระหว่างประเทศก็ตาม แต่เป็นพันธกรณีที่ได้รับการยอมรับ และเป็นมาตรฐานสากลที่ทุกรัฐควรจะต้องปฏิบัติ เช่น ข้อแนะนำ FATF ซึ่งประเทศไทยเคยถูกอยู่ในสถานะเฝ้าระวังในกรณีที่ไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานสากลของ FATF ในเรื่องการปราบปรามการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย ก่อให้เกิดผลกระทบในด้านเศรษฐกิจและความมั่นคงระหว่างประเทศเช่นกัน หากไม่ปฏิบัติตามพันธกรณีระหว่างประเทศ หรือมาตรฐานที่ได้รับการยอมรับในระดับสากล ดังนั้น ในเรื่องการปราบปรามการสนับสนุนทางการเงินแก่การแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูงก็เช่นเดียวกัน FATF ได้มีการออกข้อแนะนำเพื่อเป็นมาตรฐานเพื่อให้ทุกประเทศมีแนวทางในการอนุวัติการตามข้อมติคณะมนตรีความมั่นคงแห่งสหประชาชาติ ประเทศไทยจึงควรอนุวัติการให้เป็นไปตามข้อแนะนำของ FATF ดังกล่าวเช่นเดียวกัน นอกจากจะได้รับการปฏิบัติอย่างเท่าเทียมกับประเทศอื่น และไม่ได้รับผลกระทบจากมาตรการคว่ำบาตรแล้ว ยังสร้างความเชื่อมั่นต่อระบบเศรษฐกิจของประเทศ และความสงบสุขในประเทศอีกด้วย

ภาคที่ 2

มาตรการในการอนุวัติการ และปัญหาที่เกี่ยวกับการปราบปราม
การสนับสนุนทางการเงินแก่การแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง
: ศึกษาเปรียบเทียบกฎหมายในทางระหว่างประเทศ กฎหมายต่างประเทศ
และกฎหมายประเทศไทย

บทที่ 4

มาตรการในการอนุวัติการเกี่ยวกับการปราบปรามการสนับสนุนทางการเงิน แก่การแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูงตามกฎหมายระหว่างประเทศ ของต่างประเทศและประเทศไทย

ตั้งแต่ปี ค.ศ. 1990 เป็นต้นมาทั่วโลกได้ประสบเหตุการณ์ก่อการร้ายที่คร่าชีวิตและทำลายทรัพย์สินเป็นจำนวนมาก อาทิ การลอบวางระเบิดที่ Alfred P. Murrah Federal Building ประเทศสหรัฐอเมริกาในปี ค.ศ. 1995 หรือการใช้แก๊สพิษซารินโจมตีในสถานียรถไฟใต้ดิน กรุงโตเกียว ประเทศญี่ปุ่นในปีเดียวกัน การโจมตีด้วยจรวดขีปนาวุธสกอร์แปนแอทริกซ์ไปยังสำนักข่าวและสมาชิกรัฐสภาในประเทศสหรัฐอเมริกา ในปี ค.ศ. 2001 จนกระทั่งเหตุการณ์โจมตีทางอากาศ อาคาร World Trade Center ในนครนิวยอร์ก และอาคาร Pentagon ในประเทศสหรัฐอเมริกาในปีเดียวกัน ทำให้นานาชาติเห็นความรุนแรงที่เกิดขึ้นเป็นระยะ จนกระทั่งสหประชาชาติได้มีความพยายามหยุดยั้งการกระทำดังกล่าวเพื่อขจัดปัญหาการก่อการร้ายซึ่งเป็นภัยคุกคามต่อสันติภาพและความมั่นคงระหว่างประเทศ ดังนั้น เมื่อวันที่ 28 เมษายน ค.ศ. 2004 ในการประชุมคณะมนตรีความมั่นคงแห่งสหประชาชาติสมัยที่ 4956 ได้ออกมติข้อที่ 1540 ว่าด้วยการไม่แพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง (Non-Proliferation of Weapons of Mass Destruction หรือ WMD) โดยขอให้ทุกประเทศดำเนินมาตรการในการออกกฎหมายและกฎระเบียบที่เหมาะสมในการควบคุมอาวุธนิวเคลียร์ เคมี ชีวภาพ อุปกรณ์นำส่ง รวมทั้งการละเว้นการสนับสนุนทางการเงินแก่การผลิต ครอบครองอาวุธดังกล่าว ตลอดจนการควบคุมสินค้าที่สามารถนำไปประกอบหรือพัฒนาเป็นอาวุธดังกล่าวได้ หรือสินค้าใช้ได้สองทาง (Dual-Use Item หรือ DUI) โดยหลายประเทศได้พัฒนากฎหมายภายในเพื่อควบคุมการอนุญาตการส่งออกทั้งอนุสัญญาที่เกี่ยวข้องกับสินค้าทางเดียวและสินค้าใช้ได้สองทาง และมีมิเชอญ์อนุสัญญาซึ่งเกี่ยวกับเทคโนโลยีอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง¹ และมีข้อมติที่สืบเนื่องอีกหลายข้อมติที่เกี่ยวกับการปราบปรามการสนับสนุนทางการเงินแก่การแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูงดังกล่าว

จากการศึกษาปรากฏว่ามีมาตรการหลายมาตรการที่ออกมารองรับการปราบปรามการสนับสนุนทางการเงินแก่การแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง ทั้งมาตรการตามข้อมติของคณะมนตรีความมั่นคงแห่งสหประชาชาติ (United Nations Security Council Recommendations

¹ Daniel H. Joyner, International Law and the Proliferation of Weapons of Mass Destruction, (United States : Oxford University Press, 2009), pp.125.

หรือ UNSCR) หรือข้อเสนอแนะของคณะทำงานเฉพาะกิจเพื่อดำเนินมาตรการทางการเงิน (Financial Action Task Force หรือ FATF) หรือ FATF Recommendations มีมาตรการที่เกี่ยวข้อง 4 มาตรการสำคัญ ได้แก่ มาตรการที่เกี่ยวข้องทางการเงิน มาตรการป้องกันการค้ำอาวุธที่มีอำนาจทำลายล้างสูง มาตรการเกี่ยวกับบุคคล และมาตรการกำกับสถาบันการเงินและไม่ใช่สถาบันการเงิน ดังจะได้อธิบายดังนี้

4.1 มาตรการที่เกี่ยวข้องทางการเงิน

การต่อต้านการสนับสนุนทางการเงินแก่การแพร่ขยายอาวุธที่มีอำนาจทำลายล้างสูง กลายเป็นเครื่องมือสำคัญในการต่อสู้กับการเคลื่อนย้ายการแพร่ขยายเทคโนโลยีนิวเคลียร์และการพัฒนาโปรแกรมที่ต้องสงสัยเกี่ยวกับอาวุธนิวเคลียร์ของรัฐโดยมิชอบ² โดยการใช้มาตรการทางการเงินในการกีดกันบุคคล กลุ่มบุคคล หรือระบอบที่คุกคามความมั่นคง โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การก่อการร้ายและการแพร่ขยายอาวุธที่มีอำนาจทำลายล้างสูง บางส่วนมีการปรับเปลี่ยนรูปแบบความพยายามในการใช้ระบบการเงินเป็นเครื่องมือหรือแยกเป้าหมาย จุดมุ่งหมายอยู่ที่การเข้าถึงกลุ่มเป้าหมายในระบบการเงินระหว่างประเทศ มาตรการทางการเงิน รวมทั้งการเรียกร้องให้สถาบันการเงินอายัดเงินทุน การระงับบัญชีของบุคคลที่ถูกกำหนดและปฏิเสธการเข้าถึงระบบการเงินในทุกรูปแบบ เนื่องจากผลประโยชน์ของบุคคลและกลุ่มบุคคลดังกล่าวเชื่อมโยงกับการแพร่ขยายทางระบบการเงิน³

4.1.1 มาตรการละเว้นจากการสนับสนุนทางการเงินแก่การพัฒนา ผลิต ครอบครอง อาวุธที่มีอำนาจทำลายล้างสูง

ในกรณีการปราบปรามการแพร่ขยายอาวุธที่มีอำนาจทำลายล้างสูงนั้น มาตรการหนึ่งที่สำคัญและเป็นหลักการพื้นฐานในการต่อต้านอาวุธที่มีอำนาจทำลายล้างสูง คือ มาตรการละเว้นจากการสนับสนุนทางการเงินแก่การพัฒนา ผลิต ครอบครอง อาวุธที่มีอำนาจทำลายล้างสูง ซึ่งมีการกำหนดไว้หลายกรณี ดังจะได้ศึกษา ดังนี้

² Moyara Ruehsen and Leonard Spector, “Follow the proliferation money,” 71(5) *Bulletin of the Atomic Scientists* pp.51, 51 (2015)

³ Sue E. Eckert, “The Use of financial Measures to Promote Security,” 62(1) *Journal of International Affairs* pp.103, 103 (2008)

4.1.1.1 มาตรการในทางระหว่างประเทศ

ข้อมติคณะมนตรีความมั่นคงที่ 1540

คณะความมั่นคงแห่งสหประชาชาติได้มีข้อมติ 1540 เนื่องจากที่ประชุมคณะมนตรีความมั่นคงเห็นร่วมกันว่าการแพร่ขยายของอาวุธนิวเคลียร์ อาวุธเคมี และอาวุธชีวภาพ รวมถึงอุปกรณ์นำส่ง⁴ (Means of delivery) ถือเป็นภัยคุกคามต่อสันติภาพและความมั่นคงระหว่างประเทศ ความจำเป็นที่ทุกประเทศสมาชิกในการปฏิบัติตามพันธกรณีในการควบคุมอาวุธ การลดอาวุธ และเพื่อป้องกันการแพร่ขยายอาวุธที่มีอำนาจทำลายล้างสูง

โดยมาตรการแรกๆที่ออกมาเพื่อป้องกันและปราบปรามการสนับสนุนทางการเงินแก่การแพร่ขยายอาวุธที่มีอำนาจทำลายล้างสูง คือ มาตรการที่ให้ทุกรัฐละเว้นจากการสนับสนุนในทุกรูปแบบแก่บุคคลหรือกลุ่มบุคคลที่มีใช้รัฐ (Non-state Actor) ที่เกี่ยวกับการพัฒนา (develop) ผลิต (manufacture) ได้รับ (acquire) ครอบครอง (possess) ขนส่ง (transport) ถ่ายโอน (transfer) หรือใช้ (use) อาวุธนิวเคลียร์ อาวุธเคมี หรืออาวุธชีวภาพ รวมถึงอุปกรณ์นำส่ง (means of delivery) ตามข้อมติคณะมนตรีความมั่นคงที่ 1540 ข้อที่ 1⁵ ซึ่งรวมถึงการสนับสนุนทางการเงินเกี่ยวกับกิจกรรมดังกล่าวด้วย ตามข้อมติคณะมนตรีความมั่นคงที่ 1540 ข้อที่ 2⁶ ซึ่งข้อมติดังกล่าวได้เรียกร้องให้ทุกรัฐ (all states) ไม่ว่าจะ เป็นหรือไม่เป็นรัฐสมาชิกปฏิบัติตามมาตรการดังกล่าว เพื่อป้องกันและปราบปรามการแพร่ขยายอาวุธที่มีอำนาจทำลายล้างสูงที่มีวิธีการใช้ระบบการเงินเข้ามาเกี่ยวข้องเพื่อการแพร่ขยายอาวุธดังกล่าว

ข้อมติคณะมนตรีความมั่นคงที่ 2231 UNSC ได้รับรองข้อมติที่ 1696 ข้อมติที่ 1737 ข้อมติที่ 1747 ข้อมติที่ 1803 และข้อมติที่ 1929 เรียกร้องให้รัฐสมาชิกปฏิบัติตามมาตรการคว่ำบาตรอิหร่านเกี่ยวกับโครงการพัฒนานิวเคลียร์ และต่อมาเมื่อวันที่ 24 กุมภาพันธ์ 2556 อิหร่านและกลุ่มประเทศ E3+3 หรือ P5 + 1 (จีน ฝรั่งเศส เยอรมนี รัสเซีย สหราชอาณาจักร และสหรัฐอเมริกา) ได้จัดทำความตกลง Joint Plan of Action (JPOA) ซึ่งจำกัดการพัฒนาโครงการนิวเคลียร์ของอิหร่าน แลกกับการผ่อนปรนมาตรการคว่ำบาตรของ UNSC และประเทศตะวันตก

⁴ อุปกรณ์นำส่ง (Means of delivery) หมายถึง ขีปนาวุธ จรวด และระบบไร้คนควบคุมอื่น ที่มีความสามารถในการส่งอาวุธนิวเคลียร์ อาวุธเคมี หรืออาวุธชีวภาพ ที่ได้รับการออกแบบเป็นพิเศษสำหรับการใช้งานดังกล่าว

⁵ S/RES/1540 (2004) (1)

⁶ S/RES/1540 (2004) (2)

เมื่อวันที่ 14 กรกฎาคม 2558 อิหร่านและกลุ่มประเทศ E3+3 ได้บรรลุ การจัดทำความตกลงฉบับสมบูรณ์ (Comprehensive Agreement) ของ JPOA หรือ Joint Comprehensive Plan of Action (JCPOA) ซึ่งอนุญาตให้คณะผู้ตรวจสอบของ IAEA เข้าตรวจสอบ พื้นที่ทางทหารของอิหร่าน และให้ UNSC ออกข้อมติเพื่อรับรอง JCPOA ดังกล่าว ซึ่งกำหนดเงื่อนไข และตารางเวลาเพื่อยกเลิกมาตรการคว่ำบาตรต่ออิหร่านตามข้อมติ UNSC ในอดีตที่เกี่ยวข้องกับโครงการ นิวเคลียร์ของอิหร่าน และระบุว่ามาตรการคว่ำบาตรของสหรัฐฯ และ EU ต่อภาคการเงิน การ ธนาคาร น้ำมัน ก๊าซธรรมชาติ ปิโตรเคมี การค้า ประกันภัยและการขนส่งของอิหร่าน จะถูกยกเลิก “ทันที” ที่ความตกลงฯ เริ่มมีผลบังคับใช้ ซึ่งต่อมาเมื่อวันที่ 20 กรกฎาคม 2558 UNSC ได้ออกข้อมติ ที่ 2231 (2015) เพื่อรับรอง (endorse) JCPOA และกำหนดมาตรการ/แนวปฏิบัติสำหรับ กระบวนการยกเลิก (terminate) มาตรการคว่ำบาตร โดยมีเงื่อนไขว่าจะต้องได้รับรายงานของ IAEA ที่ยืนยันว่า อิหร่านได้ปฏิบัติตามมาตรการต่าง ๆ ที่กำหนดไว้ใน JCPOA อย่างเคร่งครัดครบถ้วนแล้ว และเมื่อวันที่ 18 ตุลาคม 2558 รัฐสภาของอิหร่านได้ผ่านมติเห็นชอบ JCPOA ส่งผลให้วันที่ 18 ตุลาคม 2558 ถูกกำหนดเป็นวันรับรอง JCPOA หรือที่เรียกกันว่า Adoption Day⁷

4.1.1.2 มาตรการต่างประเทศ

ประเทศมาเลเซีย

ประเทศมาเลเซีย ได้มีการอนุวัติการให้สอดคล้องกับข้อมติของคณะ มন্ত্রীความมั่นคงที่ 1540 โดยการตราพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการค้าเชิงยุทธศาสตร์ ค.ศ. 2010 (The Strategic Trade Act 2010) ซึ่งเป็นการออกกฎหมายเพื่อควบคุมการส่งออก (export) การถ่ายลำ (transshipment) การส่งผ่าน (transit) และการเป็นนายหน้า (brokering) ของสินค้า (items) และเทคโนโลยี (technology) รวมทั้งอาวุธ (arms) และวัสดุอุปกรณ์ที่เกี่ยวข้อง (related material) ตลอดจนกิจกรรม (activities) ที่จะหรืออาจถูกใช้เพื่อสนับสนุนการออกแบบ (design) การพัฒนา (development) การผลิต (production) และการส่ง (delivery) อาวุธที่มีอำนาจ ทาลายล้างสูง ซึ่งพระราชบัญญัตินี้สอดคล้องกับพันธกรณีระหว่างประเทศที่เกี่ยวกับความมั่นคงของ มาเลเซีย

มาตรการที่ประเทศมาเลเซียได้อนุวัติการเพื่อป้องกันและปราบปราม ทางการเงินแก่อาวุธที่มีอำนาจทำลายล้างสูง ได้แก่ มาตรการห้ามการเป็นนายหน้าเกี่ยวกับสินค้า

⁷ “อิหร่าน” สืบค้นเมื่อวันที่ 1 สิงหาคม 2560, จาก

http://www.mfa.go.th/thai_inter_org/th/policy.

(Brokering of strategic items) ตามมาตรา 11⁸ ซึ่งบุคคลที่จะเป็นนายหน้าตามพระราชบัญญัตินี้ จะต้องได้รับอนุญาตจากผู้มีอำนาจเพื่อจดทะเบียนการเป็นนายหน้าตามมาตรา 19⁹ โดยมีขั้นตอนและวิธีการกำหนดไว้โดยเฉพาะ ซึ่ง “นายหน้า” ได้นิยามไว้ในมาตรา 2¹⁰ ว่า “นายหน้า หรือ brokering” หมายถึง การกระทำที่ไม่ใช่ในนามตนเอง หรือกระทำการในนามของผู้อื่น ในการเจรจา จัดเตรียม เพื่ออำนวยความสะดวกเกี่ยวกับการจัดซื้อ (purchasing) การจัดหาเงินทุน (financing) การลำเลียง (conveying) การขาย (sale) หรือจัดหาให้ (supply) ซึ่งสินค้า หรือการซื้อ การขาย หรือการจัดหา ให้ซึ่งสินค้าเช่นนั้น โดยการเป็นนายหน้านั้น ถือว่าเป็นการกระทำที่เป็นตัวแทนของบุคคลซึ่งอาจเป็น บุคคลตามบัญชีรายชื่อบุคคลที่ถูกกำหนดที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง การกระทำความดังกล่าวถือว่ามีส่วนช่วยสนับสนุนเพื่อให้ได้มาซึ่งอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูงซึ่งมี ลักษณะธุรกรรมทางการเงินเข้ามาเกี่ยวข้อง ดังนั้น ประเทศมาเลเซีย จึงกำหนดมาตรการดังกล่าว เพื่อยับยั้งการแพร่ขยายอาวุธ โดยมีการห้ามระงับกิจกรรมที่มีส่วนเกี่ยวข้องทางการเงินด้วย

ประเทศออสเตรเลีย

ประเทศออสเตรเลียได้อนุมัติการตามข้อมติคณะมนตรีแห่งสหประชาชาติ ที่ 1540 ด้วยการตราพระราชบัญญัติป้องกันการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง ค.ศ. 1995 (Weapons of Mass Destruction (Prevention of Proliferation) Act 1995) โดยการละเว้นจากการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูงให้หมายความถึงการให้บริการด้วยตามที่กำหนดไว้ใน มาตรา 4¹¹ โดยการให้บริการในพระราชบัญญัติไม่จำกัดเฉพาะลักษณะทั่วไปของการทำสิ่งใด

⁸ Strategic Trade Act 2010 Section 11. Brokering of strategic items

⁹ Strategic Trade Act 2010 Section 19. Registration of brokers

¹⁰ Strategic Trade Act 2010 Section 2. “brokering” means the activity of a person who, either on his own behalf or acting as an agent on behalf of another person-

(a) negotiates, arranges for or facilitates the purchasing, financing, conveying, sale or supply of items; or

(b) buys, sells or supplies such items

¹¹ Weapons of Mass Destruction (Prevention of Proliferation) Act 1995 Section 4 : Provision of services

(1) A reference in this Act to the provision of services includes, without limiting the generality of that expression, a reference to doing anything (other than

แต่รวมถึงการกระทำใดนอกเหนือจากการจัดหาหรือส่งออกสินค้า แต่รวมถึงผลประโยชน์ (benefit) การได้รับสิทธิ หรือให้สิทธิการอำนวยความสะดวก นอกจากการให้ความช่วยเหลือบางสิ่ง รวมทั้งสิ่งที่กระทำภายใต้สัญญาหรือเกี่ยวเนื่องกับการทำงาน งานที่มีลักษณะปกติ โดยมีหรือไม่มีการจัดหาหรือส่งออกสินค้า หรือสัญญาหรือเกี่ยวเนื่องกับการให้กู้ยืมเงินหรือการให้ความช่วยเหลือทางการเงินอื่น ๆ ซึ่งตัวอย่างของการให้บริการ ได้แก่ การทำงานเป็นลูกจ้างที่ปรึกษาหรือที่ปรึกษา ให้การฝึกอบรม การให้ข้อมูลเทคโนโลยีหรือความรู้ ตลอดจนการหาผู้จัดหาหรือส่งออกสินค้าหรือให้บริการ ซึ่งจากนิยามดังกล่าวทำให้เห็นว่าการสนับสนุนแก่การแพร่ขยายอาวุธที่มีอำนาจทำลายล้างสูง มีความหมายที่กว้างโดยรวมถึงการบริการในรูปแบบต่างๆ ซึ่งครอบคลุมและสอดคล้องกับข้อมติที่ 1540 และหากมีการกระทำการให้บริการต่างๆที่เกี่ยวกับการสนับสนุนการแพร่ขยายอาวุธ ก็จะมีบทบัญญัติลงโทษตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา 11¹²

4.1.1.3 มาตรการในประเทศไทย

**พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการสนับสนุนทางการเงิน
แก่การก่อการร้ายและการแพร่ขยายอาวุธที่มีอำนาจทำลายล้างสูง พ.ศ. 2559**

สำหรับประเทศไทยมีการออกมาตรการที่เกี่ยวข้องกับการห้ามการพัฒนาผลิต ครอบครองอาวุธที่มีอำนาจทำลายล้างสูงไว้แล้ว เช่น พระราชบัญญัติพลังงานปรมาณูเพื่อสันติ พ.ศ. 2504 ควบคุมเกี่ยวกับอาวุธนิวเคลียร์ พระราชบัญญัติเชื้อโรคและพิษจากสัตว์ พ.ศ. 2525

supplying or exporting goods) that confers a benefit on, grants a right or privilege to, provides a facility for, or otherwise assists, someone, including anything done under:

- (a) a contract for or in relation to the performance of work (including work of a professional nature) with or without the supply or export of goods; or
- (b) a contract for or in relation to the lending of money or other provision of financial assistance.

(2) Examples of the provision of services are:

- (a) working as an employee, consultant or adviser; and
- (b) providing training; and
- (c) providing technological information or know-how; and
- (d) procuring another to supply or export goods or provide services.

¹² Weapons of Mass Destruction (Prevention of Proliferation) Act 1995

Section 4 : Prohibition on providing services for WMD program

ควบคุมเกี่ยวกับอาวุธชีวภาพ หรือพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ. 2535 ควบคุมเกี่ยวกับอาวุธเคมี เพื่อให้สอดคล้องกับข้อมติคณะมนตรีความมั่นคงแห่งสหประชาชาติที่ 1540 ซึ่งเป็นการควบคุมเกี่ยวกับอาวุธและวัสดุอุปกรณ์ที่เกี่ยวข้องกับการแพร่ขยายอาวุธฯ แต่ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการปราบปรามการสนับสนุนทางการเงินแก่การแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูงยังมิได้มีการออกมาตรการตามข้อมติดังกล่าว เดิมเมื่อ พ.ศ. 2556 ได้มีการตราพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย พ.ศ. 2556 ขึ้นบังคับใช้ แต่มาตรการดังกล่าวไม่ครอบคลุมถึงการปราบปรามการสนับสนุนทางการเงินแก่การแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง เพื่อรองรับข้อมติที่ 1540 และมาตรฐานสากลของคณะทำงานเฉพาะกิจเพื่อดำเนินมาตรการทางการเงิน (FATF) ข้อแนะนำที่ 7 ต่อมาเมื่อวันที่ 29 ธันวาคม 2559 ได้มีการตราพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย และการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง พ.ศ. 2559 ซึ่งมีผลบังคับใช้เมื่อวันที่ 31 ธันวาคม 2559¹³

พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายและการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง พ.ศ. 2559 มีสาระสำคัญแบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ ส่วนที่ 1 เกี่ยวกับการก่อการร้าย และส่วนที่ 2 เกี่ยวกับการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง ซึ่งจากการศึกษาในส่วนของ การแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง ที่กำหนดไว้ในหมวด 2 และจากนิยามในมาตรา 4 นั้น ปรากฏนิยามคำว่า “ระงับการดำเนินการกับทรัพย์สิน” หมายความว่า การห้ามโอน ขาย ยักยอก หรือจำหน่ายซึ่งทรัพย์สิน หรือเปลี่ยนสภาพใช้ประโยชน์ หรือกระทำการใด ๆ ต่อทรัพย์สินอันจะส่งผลเปลี่ยนแปลงต่อจำนวน มูลค่า ปริมาณ ทำเลที่ตั้ง หรือลักษณะของทรัพย์สินนั้น ซึ่งหากพิจารณาจากนิยามดังกล่าวพระราชบัญญัตินี้มุ่งเน้นการห้ามดำเนินธุรกรรมที่เกี่ยวข้องกับการเงินเฉพาะการโอน การขาย การยักยอก การจำหน่าย หรือการกระทำใดๆ ที่เกี่ยวกับทรัพย์สินหรือส่งผลต่อทรัพย์สินเท่านั้น ซึ่งหากมองในแง่ของการดำเนินกิจกรรม (activity) ที่มีการทำธุรกรรมทางการเงินเข้ามาเกี่ยวข้อง การบัญญัตินิยามการระงับการดำเนินการกับทรัพย์สินย่อมไม่ครอบคลุมถึงข้อมติคณะมนตรีความมั่นคงที่ 1540 ที่มุ่งเน้นการสนับสนุนทางการเงินในการพัฒนา ผลิต ได้รับ ครอบครอง ขนส่ง ถ่ายโอน หรือใช้ อาวุธนิวเคลียร์ อาวุธเคมี หรืออาวุธชีวภาพ รวมถึงอุปกรณ์นำส่ง

¹³ พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย และการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง พ.ศ. 2559 ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ 30 ธันวาคม 2559 เล่มที่ 133 ตอนที่ 114

4.1.2 มาตรการควบคุมการจัดหาเงินทุนและบริการเกี่ยวกับการขนส่งและส่งออก

ในเรื่องเกี่ยวกับการควบคุมการจัดหาเงินทุนและบริการเกี่ยวกับการขนส่งและส่งออกนั้น ได้มีการกำหนดไว้ในมาตรการระหว่างประเทศ ซึ่งได้มีการศึกษาดังต่อไปนี้

4.1.2.1 มาตรการในทางระหว่างประเทศ

ข้อมติคณะมนตรีความมั่นคงที่ 1977

เมื่อวันที่ 20 เมษายน ค.ศ. 2011 ในการประชุมสมัยที่ 6518 ได้เห็นพ้องกันให้ออกข้อมติที่ 1977 (2011)¹⁴ โดยเพิ่มมาตรการที่เกี่ยวข้องกับการควบคุมการส่งออก และการถ่ายลำ รวมทั้งการควบคุมจัดหาทุน และการบริการ อาทิ การจัดหาเงินทุนเพื่อการส่งออกและการถ่ายลำดังกล่าว โดยมาตรการดังกล่าวเน้นไปในเรื่องการสนับสนุนทางการเงินที่เกี่ยวกับการจัดหาเงินทุนสำหรับการส่งออก และการถ่ายลำ ซึ่งเป็นการทำธุรกรรมโดยผ่านออกไปนอกประเทศ โดยในการจัดหาเงินทุนนั้นได้มีการนิยามไว้โดยเฉพาะ แต่หากพิจารณาในบริบทของการสนับสนุนทางการเงินแล้ว ทุน (funds) มีการนิยามไว้ในอนุสัญญาระหว่างประเทศเพื่อการปราบปรามการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย ค.ศ. 1999 มาตรา 1(1)¹⁵ ว่าทุน (fund) หมายความว่า ทรัพย์สินทุกชนิดไม่ว่าจะมีรูปร่างหรือไม่รูปร่างก็ตาม สหกรณ์ทรัพย์สินหรือสังหาริมทรัพย์ ไม่ว่าจะได้อะไร และเป็นเอกสารทางกฎหมายหรือตราสารที่ไม่ว่าจะอยู่ในรูปใด รวมทั้ง อิเล็กทรอนิกส์ หรือดิจิทัล ที่เป็นหลักฐานแสดงสิทธิครอบครอง หรือผลประโยชน์ในทรัพย์สินนั้น รวมถึง ไม่จำกัดเฉพาะสินเชื่อธนาคาร เช็คเดินทาง เช็คธนาคาร คำสั่งจ่ายเงิน หลักทรัพย์ พันธบัตร ตัวเงิน ตราสารเครดิต ซึ่งเมื่อพิจารณาจากนิยามทุนตามอนุสัญญาระหว่างประเทศเพื่อการปราบปรามการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย ค.ศ. 1999 แล้ว มีลักษณะคล้ายกับคำว่า “ทรัพย์สิน” ตามมาตรา 4 แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย และการแพร่ขยาย

¹⁴S/RES/1977 (2011) 9. ... (d) national export and trans-shipment controls including controls on providing funds and services such as financing to such exports and trans-shipments...”

¹⁵International Convention for the Suppression of the Financing of Terrorism 1999 Article 1 “Funds” means assets of every kind, whether tangible or intangible, movable or immovable, however acquired, and legal documents or instruments in any form, including electronic or digital, evidencing title to, or interest in, such assets, including, but not limited to, bank credits, travellers cheques, bank cheques, money orders, shares, securities, bonds, drafts, letters of credit.

อาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง พ.ศ. 2559 ว่า “ทรัพย์สิน” หมายความว่า เงิน ทรัพย์สิน หรือวัตถุไม่มีรูปร่างซึ่งอาจมีราคาและอาจถือเอาได้ รวมทั้งดอกผลของเงิน ทรัพย์สิน หรือวัตถุดังกล่าว เอกสารทางกฎหมาย หรือตราสารในรูปแบบใด ๆ ทั้งที่ปรากฏในสื่ออื่นใด กระดาษ หรือรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ที่เป็นหลักฐานแสดงกรรมสิทธิ์ สิทธิครอบครอง สิทธิเรียกร้อง หรือประโยชน์อื่นใดในทรัพย์สินนั้น แต่คำว่าทรัพย์สินก็ยังไม่ครอบคลุมถึงคำว่าทุนทั้งหมด ซึ่งมีการกำหนดไว้ตามอนุสัญญาระหว่างประเทศเพื่อการปราบปรามการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย ค.ศ. 1999 ดังกล่าว

4.1.2.2 มาตรการต่างประเทศ

ประเทศมาเลเซีย

ตามพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการค้าเชิงยุทธศาสตร์ ค.ศ. 2010 ประเทศมาเลเซียได้อนุมัติการโดยนำมาตราการขนส่งสินค้า (Export trans-shipment and transit of strategic items) มาใช้บังคับภายในประเทศตามที่ปรากฏในมาตรา 9¹⁶ ซึ่งได้กำหนดวิธีการและรูปแบบในการถ่ายลำ และส่งผ่านสินค้าไปนอกประเทศ และมีการกำหนดโทษหากมีการฝ่าฝืนมาตรการดังกล่าว ซึ่งในกรณีที่มีการขนส่งสินค้าโดยใช้การทำธุรกรรมทางการเงินผ่านออกไปนอกประเทศเพื่อวัตถุประสงค์เกี่ยวกับถ่ายลำ และส่งผ่านสินค้าที่เกี่ยวกับอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูงถือว่าการสนับสนุนทางการเงิน และการกระทำได้กล่าวก็จะเป็นการฝ่าฝืนมาตรการนี้ ซึ่งผู้กระทำจะต้องได้รับโทษตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้ ซึ่งมาตรการนี้สอดคล้องกับข้อมติที่ 1540 ที่ให้ควบคุมการส่งออก และการถ่ายลำรวมทั้งการควบคุมจัดหาทุน และการบริการ อาทิ การจัดหาเงินทุนเพื่อการส่งออกและการถ่ายลำดังกล่าว

4.1.2.3 มาตรการในประเทศไทย

พระราชบัญญัติส่งออกไปนอกและการนำเข้ามาในราชอาณาจักรซึ่งสินค้า พ.ศ. 2522

พระราชบัญญัติส่งออกไปนอกและการนำเข้ามาในราชอาณาจักรซึ่งสินค้า พ.ศ.2522 ตราขึ้นเพื่อแยกลักษณะของสินค้าที่ต้องขออนุญาตเมื่อมีการนำเข้าและส่งออกในราชอาณาจักร โดยมีวิธีการและรูปแบบที่กำหนดไว้ และหากฝ่าฝืนก็มีบทบัญญัติกำหนดโทษไว้ โดยให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ ซึ่งหากพิจารณาจากบทบัญญัติในพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวไม่มีมาตรการที่

¹⁶ Strategic Trade Act 2010 Section 9. Export, transshipment and transit of strategic items and unlisted items

ครอบคลุมถึงการสนับสนุนทางการเงินแก่การส่งออก และนำเข้ามาซึ่งสินค้าที่เกี่ยวข้องกับอาวุธที่มี
 อานุภาพทำลายล้างสูง มีเพียงการกำหนดประเภทของสินค้าที่ต้องได้รับอนุญาตทางราชการก่อนที่จะ
 มีการส่งออกและนำเข้ามาในราชอาณาจักรเท่านั้น

4.2 มาตรการป้องกันการค้าอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง

ตามข้อมติที่ 1540 คณะมนตรีความมั่นคงแห่งสหประชาชาติกำหนดให้ประเทศสมาชิก
 ต้องมีมาตรการภายในประเทศในการป้องกันการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง
 อันก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตคนเป็นจำนวนมากหรือต่อสิ่งแวดล้อมอย่างร้ายแรง รวมถึงสินค้าที่ใช้ได้
 สองทาง (Dual-use Items) ตลอดจนสินค้าทั่วไปที่สามารถนำไปประกอบ เสริมสร้าง พัฒนา อาวุธที่
 มีอานุภาพทำลายล้างสูง โดยให้มีระบบการส่งออก การผ่านแดน การถ่ายลำ การเป็นคนกลาง และ
 การดำเนินกิจกรรมทางการเงินที่ต้องพิจารณาการใช้และผู้ใช้สุดท้ายที่เกี่ยวข้องกับการแพร่ขยาย
 อาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง และมีบทลงโทษหากมีการฝ่าฝืนบทบัญญัติดังกล่าว ซึ่งสินค้า หรือ
 items มิได้มีการกำหนดไว้เฉพาะสินค้า (goods) ที่มีรูปร่างหรือจับต้องได้เท่านั้น items
 ยังหมายความรวมถึงเทคโนโลยี (technology) ที่สามารถถ่ายทอดให้แก่กันได้ด้วย

4.2.1 มาตรการค้าอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง

มาตรการการค้าอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูงถือว่าเป็นมาตรการสำคัญในการ
 ยับยั้งการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูงได้ในเบื้องต้น เนื่องจากปัจจุบันอาจมีการลักลอบ
 นำวัสดุอุปกรณ์ที่เป็นส่วนประกอบของอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูงเข้ามาหรือใช้ประเทศ
 เป็นทางผ่านไปยังประเทศที่มีความต้องการผลิตอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูงโดยวัตถุประสงค์
 ที่มีชอบ ดังนั้น ในทางระหว่างประเทศและประเทศต่างๆ จึงมีมาตรการภายในเพื่อป้องกัน
 การค้าอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูงดังกล่าว

4.2.1.1 มาตรการในทางระหว่างประเทศ

ข้อมติคณะมนตรีความมั่นคงที่ 1540

ตามข้อมติที่ 1540 มีการกำหนดมาตรการที่เกี่ยวกับการแพร่ขยายอาวุธ
 ที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง ได้แก่ อาวุธนิวเคลียร์ อาวุธเคมี และอาวุธชีวภาพ ตลอดจนอุปกรณ์นำส่ง
 โดยในการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูงนั้น นอกจากจะเป็นการผลิต ครอบครอง แล้ว
 ยังหมายความรวมถึงการจำหน่ายหรือการค้าอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูงเหล่านั้น ซึ่งการลักลอบ

ค้าอาวุธดังกล่าวถือว่าเป็นการฝ่าฝืนข้อมตินี้ ซึ่งการค้าอาวุธอาจเป็นกระทำโดยบุคคลหรือกลุ่มบุคคลเข้ามาเกี่ยวข้องเป็นขบวนการก็ได้

4.2.1.2 มาตรการต่างประเทศ

ประเทศออสเตรเลีย

ประเทศออสเตรเลียได้อนุวัติการตามข้อมติคณะมนตรีแห่งสหประชาชาติที่ 1540 ด้วยการตราพระราชบัญญัติป้องกันการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง ค.ศ. 1995 (Weapons of Mass Destruction (Prevention of Proliferation) Act 1995) โดยประเทศออสเตรเลียได้ออกมาตรการเพื่อป้องกันการค้าอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง ได้แก่ มาตรการที่เกี่ยวกับบริษัททางการค้า (Trading corporation) และบริษัทต่างชาติ (Foreign corporation) ซึ่งตามมาตรา 3¹⁷ ของพระราชบัญญัติป้องกันการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง ค.ศ. 1995 ได้นิยามบริษัททางการค้า (Trading corporation) และบริษัทต่างชาติ (Foreign corporation) หมายถึง บริษัททางการค้าในความหมายตามรัฐธรรมนูญในวรรค 51(xx) ซึ่งในรูปแบบภายในข้อจำกัดประเทศออสเตรเลีย ซึ่งในบริษัททางการค้า โดยตามรัฐธรรมนูญออสเตรเลียมาตรา 51(xx)¹⁸ หมายถึง บริษัทที่เกี่ยวกับต่างชาติ การค้า หรือการเงิน ซึ่งในรูปแบบภายในข้อจำกัดประเทศออสเตรเลีย โดยการดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้ในมาตรา 7 (1) (e)¹⁹ ได้กำหนดเพิ่มเติมว่าสินค้า (good) ซึ่งเป็นของโดย หรืออยู่ในความครอบครอง หรือควบคุม หรือบริษัททางการค้า หรือบริษัทต่างชาติ หรือบริการ ซึ่งถูกเสนอให้โดยบริษัททางการค้า หรือบริษัททาง

¹⁷Weapons of Mass Destruction (Prevention of Proliferation) Act 1995 Section 3 “trading corporation” means a trading corporation, within the meaning of paragraph 51(xx) of the Constitution, formed within the limits of the Commonwealth.

¹⁸ Commonwealth of Australia Constitution Act - Section 51 (xx) foreign corporations, and trading or financial corporations formed within the limits of the Commonwealth

¹⁹ Weapons of Mass Destruction (Prevention of Proliferation) Act 1995 : Section 7(e) “goods that are owned by, or are in the possession or control of, a trading corporation or a foreign corporation or services that are provided by a trading corporation, a financial corporation or a foreign corporation...”

การเงิน หรือบริษัทต่างชาติ และในมาตรา 7 (2)²⁰ กำหนดว่ากิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการค้าหรือการบริการ ซึ่งถูกเสนอให้โดยบริษัททางการค้าหรือโดยบริษัททางการเงินในกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการเงิน โดยมาตรการของประเทศออสเตรเลีย เป็นการกำหนดมาตรการที่ออกมาควบคุมกิจกรรมที่บริษัทการค้า และบริษัทต่างชาติกระทำที่เกี่ยวข้องช่องทางการเงิน ซึ่งกิจกรรมที่ดำเนินการนั้นเกี่ยวข้องกับการค้าอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูงด้วย

4.2.1.3 มาตรการในประเทศไทย

พระราชบัญญัติควบคุมยุทธภัณฑ์ พ.ศ. 2530

สำหรับประเทศไทยในปัจจุบันการดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการค้าอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูงยังไม่มีกฎหมายรองรับมาตรการดังกล่าว แต่หากพิจารณาในบทบัญญัติที่ใกล้เคียงที่สุดก็คือพระราชบัญญัติควบคุมยุทธภัณฑ์ พ.ศ. 2530 ตามมาตรา 4 “ยุทธภัณฑ์” หมายความว่า อาวุธ เครื่องอุปกรณ์ของอาวุธ สารเคมี สารชีวะ สารรังสี หรือเครื่องมือเครื่องใช้ที่อาจนำไปใช้ในการรบหรือการสงครามได้ ทั้งนี้ ตามที่รัฐมนตรีประกาศในราชกิจจานุเบกษา ตามมาตรา 7 ซึ่งจากนิยามดังกล่าวเห็นได้ว่ายุทธภัณฑ์ถือว่าเป็นสินค้าที่เกี่ยวข้องกับอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง อีกทั้ง ยังมีประกาศกระทรวงกลาโหม เรื่อง กำหนดชนิดยุทธภัณฑ์ที่ต้องขออนุญาตตามพระราชบัญญัติควบคุมยุทธภัณฑ์ พ.ศ. 2530 ซึ่งในข้อ 1.1 และข้อ 1.2 มีการกำหนดให้อาวุธนิวเคลียร์ เครื่องยิงจรวดและอาวุธปล่อย เครื่องปล่อยสารเคมี สารชีวะทางทหาร ส่วนอุปกรณ์และอุปกรณ์ของสิ่งต่างๆ เหล่านั้น ตลอดจน จรวดนิวเคลียร์ กระสุนนิวเคลียร์ ชีวะ เคมี ถือว่าเป็นยุทธภัณฑ์ ซึ่งตามมาตรา 15 แห่งพระราชบัญญัติควบคุมยุทธภัณฑ์ พ.ศ. 2530 ห้ามมิให้ผู้ใดสั่งเข้ามา นำเข้ามา ผลิต หรือมีซึ่งยุทธภัณฑ์ เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากปลัดกระทรวงกลาโหม... หากพิจารณาแล้วการตราพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว เพื่อประโยชน์แห่งความปลอดภัยของประเทศ หรือเพื่ออรรถไวยุติซึ่งสันติภาพและความมั่นคงระหว่างประเทศจะให้มีการควบคุมการส่งออก ไปหรือการส่งผ่านไปนอกราชอาณาจักรซึ่งอาวุธยุทธภัณฑ์ และสิ่งที่ใช้ในการสงคราม ซึ่งถือเป็น การรับรอง และสอดคล้องกับกฎบัตรสหประชาชาติที่ 1540 ที่มุ่งหวังคุ้มครองประชาคมโลกเกี่ยวกับการคุกคามสันติภาพ การละเมิดสันติภาพ และการกระทำการรุกราน แต่อย่างไรก็ตาม บทบัญญัติดังกล่าวก็ยังไม่รองรับการค้าขายสินค้าที่เกี่ยวข้องกับอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูงดังกล่าว

²⁰ Weapons of Mass Destruction (Prevention of Proliferation) Act 1995 : Section 7(2) “... in the course of its trading activities or services that are provided by a trading corporation in the course of its trading activities or by a financial corporation in the course of its financial activities”

ปัจจุบันประเทศไทยได้มีการร่างพระราชบัญญัติการค้าสินค้าที่เกี่ยวข้องกับการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง พ.ศ..... (Trade Control on Weapons of Mass Destruction related Items) เพื่อให้รองรับกับข้อมติที่ 1540 โดย เมื่อวันที่ 4 ตุลาคม 2559 คณะรัฐมนตรีมีมติอนุมัติหลักการร่างพระราชบัญญัติการค้าสินค้าที่เกี่ยวข้องกับการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง พ.ศ. โดยมีสาระสำคัญเป็นการกำหนดให้มีคณะกรรมการการค้าสินค้าที่เกี่ยวข้องกับการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง เพื่อทำหน้าที่กำหนดหรือแก้ไขนโยบายมาตรการและแนวทางเกี่ยวกับการบริหารการค้าสินค้าที่เกี่ยวข้องกับการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง กำหนดมาตรการภายในประเทศเพื่อป้องกันการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง สินค้าที่ใช้ได้สองทาง และสินค้าทั่วไปที่สามารถนำไปประกอบ พัฒนา เสริมสร้าง และดำเนินการประการอื่นที่เกี่ยวข้องกับอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง โดยให้มีระบบบริหารการส่งออก การผ่านแดน การถ่ายลำ การเป็นคนกลาง และการดำเนินการใด ๆ ที่เกี่ยวข้องกับอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง ตามที่กระทรวงพาณิชย์เสนอ และให้ส่งสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาตรวจพิจารณา โดยให้รับความเห็นของกระทรวงกลาโหม กระทรวงอุตสาหกรรม และสำนักงานศาลยุติธรรม อาทิ การกำหนดให้ชัดเจนในร่างพระราชบัญญัติฯ เรื่องบทยกเว้นการขออนุญาต กรณีสินค้ามีการกำกับดูแลโดยหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องเพื่อมิให้มีข้อขัดแย้งเกิดขึ้นระหว่างร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวและพระราชบัญญัติควบคุมการส่งออกไปนอกราชอาณาจักรซึ่งอาวุธยุทธภัณฑ์ และสิ่งที่ใช้ในการสงคราม พ.ศ. 2495 รวมทั้งควรกำหนดบทนิยามของพนักงานเจ้าหน้าที่ให้ชัดเจนรัดกุมยิ่งขึ้น โดยมีตำแหน่งเทียบเคียงได้กับข้าราชการพลเรือนสามัญระดับสามในทำนองเดียวกับที่พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ พ.ศ. 2551 ไปประกอบการพิจารณาด้วย แล้วส่งให้คณะกรรมการประสานงานสภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณา ก่อนเสนอสภานิติบัญญัติแห่งชาติต่อไป²¹

4.2.2 มาตรการสินค้าที่ใช้ได้สองทางและมาตรการผู้ใช้สุดท้าย

มาตรการสินค้าที่ใช้ได้สองทางและมาตรการผู้ใช้สุดท้าย เป็นมาตรการหนึ่งที่จะเป็นที่กำหนดไว้ในข้อมติที่ 1540 เนื่องจากในปัจจุบันการค้าสินค้า (item) มิได้มีลักษณะเป็นสินค้าที่มีลักษณะเป็นอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูงเพียงอย่างเดียว แต่วัสดุ อุปกรณ์ต่างๆ ก็อาจนำมาประกอบเป็นอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูงได้ โดยสินค้าบางประเภทอาจมีวัตถุประสงค์หนึ่งที่ชอบด้วยกฎหมาย แต่ก็อาจสามารถนำมาเป็นส่วนประกอบในการผลิตอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูงได้เช่นกัน ดังนั้น จึงต้องมีการกำหนดมาตรการเพื่อควบคุมสินค้าประเภทดังกล่าว

²¹ <http://www.cabinet.soc.go.th/soc/Program2>. สืบค้นเมื่อวันที่ 28 กรกฎาคม 2560

4.2.2.1 มาตรการในทางระหว่างประเทศ

ข้อมติคณะมนตรีความมั่นคงที่ 1540

ตามมติคณะมนตรีความมั่นคงข้อที่ 1540 มีการกำหนดให้ประเทศสมาชิกต้องมีมาตรการภายในประเทศในการป้องกันการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูงที่เกี่ยวกับอาวุธนิวเคลียร์ อาวุธเคมี อาวุธชีวภาพ อุปกรณ์นำส่ง รวมทั้งสินค้าที่ใช้ได้สองทาง (Dual-use Items หรือ DUI) ตลอดจนสินค้าทั่วไปที่สามารถนำมาประกอบ พัฒนา เสริมสร้างที่เกี่ยวข้องกับอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง โดยให้มีระบบบริหารการส่งออก การผ่านแดน การถ่ายลำ การเป็นคณกลาง และการดำเนินกิจกรรมทางการเงินที่ต้องพิจารณาการใช้และผู้ใช้สุดท้ายที่เกี่ยวข้องกับอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง และมีบทบัญญัติในการลงโทษที่เหมาะสม ซึ่งการส่งออกสินค้าที่เข้าข่ายสินค้าที่ใช้ได้สองทาง ที่มีความพยายามปกปิดและให้ข้อมูลที่เป็นเท็จ เพื่อให้มีการส่งออกไปยังประเทศปลายทางที่มีความเสี่ยงในการผลิตอาวุธที่มีขีดทำลายล้างสูง เช่น ในปี ค.ศ. 2003 บริษัทในญี่ปุ่นแห่งหนึ่งส่งออกอินเวอร์เตอร์ที่ใช้ในเครื่องซักผ้าโรงงานไปที่จีน แต่ตรวจสอบพบว่ามี การลำเลียงส่งต่อจากจีนไปยังเกาหลีเหนือ ซึ่งอินเวอร์เตอร์ดังกล่าวมีความเป็นไปได้ในการนำไปใช้กับเครื่องปั่นเหวี่ยงในการผลิตยูเรเนียมความเข้มข้นสูง เพื่อนำไปเป็นส่วนประกอบในการผลิตอาวุธนิวเคลียร์ เป็นต้น

4.2.2.2 มาตรการต่างประเทศ

ประเทศมาเลเซีย

ตามพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการค้าเชิงยุทธศาสตร์ ค.ศ. 2010 ประเทศมาเลเซีย ได้อนุมัติการโดยกำหนดมาตรการเกี่ยวกับรายการเชิงกลยุทธ์ (Strategic items) และมาตรการผู้ใช้สุดท้าย (end-users) สำหรับรายการยุทธศาสตร์²² คือรายการสินค้าที่รัฐมนตรีกำหนดรายการใด ๆ ให้เป็นรายการยุทธศาสตร์ เพื่อวัตถุประสงค์ในการตราพระราชบัญญัตินี้²³ ซึ่งรายการ (item) ตามความหมายของพระราชบัญญัตินี้ หมายถึง สินค้าและเทคโนโลยี²⁴ด้วย และมาตรการผู้ใช้

²²Strategic Trade Act 2010 Section 2 “strategic items” means any items prescribed as strategic items under section 7

²³ Strategic Trade Act 2010 Section 7(1) The Minister may, by order published in the Gazette, prescribe any items as strategic items for the purposes of this Act.

²⁴ Strategic Trade Act 2010 Section 2 “items” includes goods and technology

สุดท้าย (end-users) มีการกำหนดไว้ในมาตรา 8²⁵ ถึงการจำกัดและข้อห้ามของผู้ใช้สุดท้าย ว่ารัฐมนตรีอาจกำหนดให้ผู้ใช้สุดท้ายเป็นผู้มีอำนาจโดยจำกัด ซึ่งผู้ใช้สุดท้ายต้องมีใบอนุญาตพิเศษ ภายใต้พระราชบัญญัตินี้ หรือรัฐมนตรีอาจกำหนดให้ผู้ใช้สุดท้ายเป็นผู้ต้องห้าม เพื่อการส่งออก การถ่ายโอนหรือการขนส่งยุทธศาสตร์ทั้งหมดของรายการหรือสิ่งของที่ไม่แสดงในรายการ ตามพระราชบัญญัตินี้ และรายชื่อผู้ใช้สุดท้ายจะต้องมีการเผยแพร่ และรัฐมนตรีจะสั่งประกาศแก้ไข รายการเป็นครั้งคราว

4.2.2.3 มาตรการในประเทศไทย

ในปัจจุบันประเทศไทยมีหน่วยงานกำกับดูแลสินค้าที่ใช้ได้สองทางอยู่ 5 หน่วยงาน ได้แก่ กรมอุตสาหกรรมทหาร กรมโรงงานอุตสาหกรรม กรมวิทยาศาสตร์และการแพทย์ สำนักงานปรมาณูเพื่อสันติ และสำนักงานคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และ กิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ ซึ่งทั้ง 5 หน่วยงานยังไม่สามารถกำกับดูแลสินค้าสองทางได้ครอบคลุม ทั้งหมดตามบัญชีของสหภาพยุโรป

ต่อมาประเทศไทยได้ดำเนินการอนุวัติการตามมาตรการสินค้าที่ใช้ได้สองทาง ไว้ในประกาศกระทรวงพาณิชย์ เรื่อง กำหนดให้สินค้าที่ใช้ได้สองทางเป็นสินค้าที่ต้องขออนุญาตและ กำหนดสินค้าที่ต้องปฏิบัติตามมาตรการจัดระเบียบในการส่งออกไปนอกราชอาณาจักร พ.ศ. 2558 เพื่อให้ประเทศไทยมีกฎหมายในการกำกับดูแลการส่งออก ถ่ายลำ ผ่านแดน และการเป็นคนกลาง ซึ่งสินค้าที่เกี่ยวข้องกับอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง รวมทั้งสินค้าที่ใช้ได้สองทาง ตลอดจนสินค้าทั่วไปที่สามารถนำไปประกอบ พัฒนา เสริมสร้างและดำเนินการใด ๆ ที่เกี่ยวข้องกับอาวุธที่มีอานุภาพ

²⁵ Strategic Trade Act 2010 Section 8 : Restricted and prohibited end-users

(1) The Minister may designate an end-user to be a restricted end-user for which a special permit is required under this Act.

(2) The Minister may designate an end-user to be a prohibited end-user to which all export, transshipment or transit of strategic items or unlisted items under this Act are prohibited.

(3) A list of the restricted end-users and prohibited end-users shall be published by order in the Gazette, and the Minister may amend the list from time to time.

ทำลายล้างสูง โดยกระทรวงพาณิชย์เป็นผู้กำกับดูแลรายการสินค้าที่ใช้ได้สองทางร่วมกับหน่วยงานอื่น เพื่อป้องกันการส่งสินค้าดังกล่าวไปยังกลุ่ม หรือบุคคลที่เป็นภัยต่อความมั่นคง²⁶

สำหรับประกาศกระทรวงพาณิชย์ เรื่อง กำหนดให้สินค้าที่ใช้ได้สองทาง เป็นสินค้าที่ต้องขออนุญาตและกำหนดสินค้าที่ต้องปฏิบัติตามมาตรการจัดระเบียบในการส่งออกไป นอกราชอาณาจักร พ.ศ. 2558²⁷ นั้น มีผลบังคับใช้ในวันที่ 1 มกราคม 2561 เป็นการอนุวัติการ ให้เป็นไปตามข้อมติคณะมนตรีความมั่นคงแห่งสหประชาชาติที่ 1540 ซึ่งกำหนดให้ประเทศไทยและ ประเทศสมาชิกอื่นกำหนดมาตรการภายในประเทศในการป้องกันการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพ ทำลายล้างสูง และวัสดุอุปกรณ์ที่เกี่ยวข้อง รวมถึงให้มีการควบคุมสินค้าที่ใช้ได้สองทาง (Dual-use Items) หรือสินค้าอื่นใดที่เกี่ยวข้อง และเพื่อความมั่นคงของประเทศ ซึ่งจากการพิจารณาแล้วเห็นว่า มาตรการดังกล่าวควบคุมเฉพาะเรื่องที่เกี่ยวข้องกับสินค้าเท่านั้น แต่ยังไม่มียกเว้นที่เกี่ยวกับการจัดหา เงินทุนและบริการทางการเงินที่เกี่ยวข้องกับเรื่องดังกล่าว ด้วยมาตรการดังกล่าวเป็นมาตรการที่ จำเป็นยิ่ง จึงมีการยกร่างพระราชบัญญัติการค้าสินค้าที่เกี่ยวข้องกับการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพ ทำลายล้างสูง พ.ศ. เพื่อให้ครอบคลุมสินค้าที่เกี่ยวข้องกับการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้าง สูงทุกประเภท ดังได้กล่าวไว้แล้วข้างต้น

โดยมาตรการดังกล่าวจะช่วยส่งผลดีต่อภาพพจน์การค้าระหว่างประเทศ ของไทยให้ได้รับการยอมรับในระดับสากลว่า มีความปลอดภัยจากการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพ ทำลายล้างสูง ซึ่งสอดคล้องตามข้อมติคณะมนตรีความมั่นคงแห่งสหประชาชาติที่ 1540 ที่กำหนดให้ ประเทศสมาชิกรวมถึงประเทศไทยต้องมีมาตรการภายในประเทศที่เหมาะสมเพื่อป้องกันการแพร่ ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง

²⁶ คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีมหานคร, “การควบคุมการแพร่ขยาย อาวุธทำลายล้างสูงผ่านมาตรการควบคุมการส่งออกสินค้าของประเทศไทย”, สืบค้นเมื่อวันที่ 7 มิถุนายน 2560, จาก <http://physics.mut.ac.th/km20161226.html>.

²⁷ ออกภายใต้พระราชบัญญัติส่งออกไปนอกและการนำเข้ามาในราชอาณาจักร ซึ่งสินค้า พ.ศ.2522

4.3 มาตรการเกี่ยวกับบุคคล

ในการปราบปรามการสนับสนุนทางการเงินแก่การแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูงนั้น สิ่งที่จะปฏิเสธไม่ได้เลยนอกจากเงินที่มีการหมุนเวียนในระบบเศรษฐกิจแล้ว คนก็เป็นตัวการที่สำคัญที่ทำให้มีการเคลื่อนไหวทางการเงิน ดังนั้น มาตรการที่จำเป็นยิ่งที่นำมาใช้ในการควบคุมคือมาตรการที่เกี่ยวข้องกับบุคคลดังได้ศึกษาเป็น 2 ส่วน คือ มาตรการกำหนดรายชื่อรัฐบุคคล หรือกลุ่มบุคคลที่เกี่ยวข้องและการเพิกถอนรายชื่อ และมาตรการระงับการดำเนินการกับทรัพย์สินของบุคคลที่ถูกกำหนด ดังนี้

4.3.1 มาตรการกำหนดรายชื่อรัฐ บุคคล หรือกลุ่มบุคคลที่เกี่ยวข้องและการเพิกถอนรายชื่อ

มาตรการกำหนดรายชื่อรัฐ บุคคล หรือกลุ่มบุคคลที่เกี่ยวข้องกับอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง เป็นมาตรการกำหนดรายชื่อบุคคลที่ถูกกำหนด (Designated persons and entities) ว่ามีความเกี่ยวข้องกับอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง โดยมีการกำหนดรายชื่อไว้ในบัญชีรายชื่อของสหประชาชาติ (United Nation Lists) และมีกำหนดไว้ในข้อมติสหประชาชาติ ซึ่งถือว่าการคว่ำบาตรประเทศที่มีการเกี่ยวข้องกับอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง ซึ่งมีการกำหนดไว้ ดังนี้

4.3.1.1 มาตรการในทางระหว่างประเทศ

ข้อมติคณะมนตรีความมั่นคงที่ 1718²⁸ เป็นมาตรการที่ห้ามดำเนินการในกิจกรรมกับเกาหลีเหนือ หรือมาตรการคว่ำบาตรเกาหลีเหนือ เนื่องจากเกาหลีเหนือได้มีการละเมิดพันธกรณีระหว่างประเทศตามข้อมติคณะมนตรีความมั่นคงที่ 1540 ที่ให้ละเว้นการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง โดยเกาหลีเหนือได้มีการครอบครองอาวุธนิวเคลียร์และมีการทดลองยิงขีปนาวุธนิวเคลียร์หลายครั้ง

ข้อมติคณะมนตรีความมั่นคงที่ 1737²⁹ เป็นมาตรการคว่ำบาตรอิหร่านที่มีการครอบครองรายการ วัสดุ อุปกรณ์ สินค้า เทคโนโลยี นิวเคลียร์ การทดลองขีปนาวุธและนิวเคลียร์ โดยเมื่อวันที่ 24 มีนาคม 2007 คณะมนตรีความมั่นคงได้มีการออกข้อมติเพิ่มเติมคือข้อมติที่ 1747 (2007) โดยข้อมตินี้จะครอบคลุมข้อมติที่ 1737 ที่มีการต่อต้านอิหร่านในการห้ามไม่ให้มีการ

²⁸ UN S/RES/1718, October 14, 2006

²⁹ UN S/RES/1737, December 23, 2006

ส่งออกอาวุธและให้มีการระงับการดำเนินการกับทรัพย์สินและการระงับการเดินทางของบุคคลในประเทศที่เกี่ยวข้องกับอาวุธนิวเคลียร์

ข้อมติคณะมนตรีความมั่นคงที่ 1730³⁰ เป็นการยืนยันว่าการคว่ำบาตรเป็นเครื่องมือสำคัญในการรักษาความปลอดภัยและความมั่นคงระหว่างประเทศโดยเรียกร้องให้ประเทศสมาชิกใช้มาตรการตามคณะมนตรีความมั่นคงกำหนดโดยมีขั้นตอนในการเพิ่มรายชื่อบุคคล (individuals) หรือกลุ่มบุคคล (entities) ที่คว่ำบาตรและการเพิกถอนรายชื่อดังกล่าว โดยยื่นคำร้องต่อเลขาธิการสหประชาชาติ ตามรูปแบบที่กำหนด

ข้อแนะนำคณะทำงานเฉพาะกิจด้านมาตรการทางการเงิน (FATF) ตามข้อแนะนำข้อที่ 7 ของ FATF เป็นมาตรการทางการเงินต่อบุคคลหรือองค์กรที่เป็นเป้าหมายที่มีความเกี่ยวข้องกับการแพร่ขยายอาวุธ (Targeted Financial Sanctions Related to Proliferation) โดยมาตรการดังกล่าวกำหนดขึ้นเพื่อปฏิบัติตามข้อมติที่คณะมนตรีความมั่นคงที่ 1540 ที่ให้การรับรองภายใต้หมวด 7 ของกฎบัตรสหประชาชาติ ซึ่งเกี่ยวข้องกับการป้องกันและปราบปรามและยับยั้งการแพร่ขยายอาวุธที่มีอำนาจทำลายล้างสูง และการสนับสนุนทางการเงินแก่การแพร่ขยายอาวุธที่มีอำนาจทำลายล้างสูง จึงให้แต่ละประเทศดำเนินมาตรการทางการเงินต่อบุคคลหรือองค์กรที่เป็นเป้าหมายโดยไม่ชักช้า โดยในข้อที่ 7.4 ได้มีมาตรการกำหนดรายชื่อบุคคลที่ถูกกำหนด โดยให้มีการโดยให้แต่ละประเทศควรมีขั้นตอนที่เปิดเผยในการกำหนดและถอดถอนรายชื่อบุคคลออกจากบัญชีรายชื่อบุคคลที่ถูกกำหนด และการยกเลิกการระงับการดำเนินการกับทรัพย์สินของบุคคลหรือองค์กรที่ไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์การกำหนดรายชื่อบุคคลที่ระบุไว้ในข้อมติคณะมนตรีความมั่นคงที่ 1730

นอกจากเกาหลีเหนือและอิหร่านแล้ว ยังมีประเทศ หรือกลุ่มบุคคลที่อยู่ในบัญชีรายชื่อของสหประชาชาติที่ถูกคว่ำบาตร ได้แก่ อัลกออิดะห์ บุคคลและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องของสาธารณรัฐประชาธิปไตยคองโก Côte d'Ivoire เอิริเทรีย อิรัก เลบานอน ไลบีเรีย ลิเบีย โซมาเลีย ซูดาน (ดาร์ฟูร์) และตอลิบาน ซึ่งเป็นประเทศที่ถูกห้ามทำธุรกรรมเกี่ยวกับการค้า การขนส่ง นำเข้า อาวุธต่างๆ³¹

4.3.1.2 มาตรการต่างประเทศ

ประเทศสหรัฐอเมริกา ได้ออกมาตรการคว่ำบาตรบุคคลที่ถูกกำหนด (Sanctions) ตามคำสั่งฝ่ายบริหารที่ 13687 (Executive Order 13687) โดยเป็นการคว่ำบาตรเกาหลีเหนือ ซึ่งออกเมื่อวันที่ 2 มกราคม ค.ศ. 2015 โดยอาศัยอำนาจของประธานาธิบดีและกฎหมายของ

³⁰ UN S/RES/1730, December 19, 2006

³¹ Stockholm International Peace Research Institute, “Dual-use and arms trade controls” Retrieved on May 20, 2017, From <https://www.sipri.org/yearbook/2013/10>.

สหรัฐอเมริกา³² และข้อมติคณะมนตรีความมั่นคงที่ 1718(2006) , 1874(2009) , 2087(2013) และ 2094(2013) โดยได้นิยามบุคคลที่ถูกกำหนดหรือบุคคลที่ถูกดำเนินการคว่ำบาตรว่า บุคคล (person)³³ หมายถึง บุคคล (individual) หรือ กลุ่มบุคคล (entity) และกลุ่มบุคคล หมายถึง หุ้นส่วน (partnership) กลุ่มบุคคล (association) ผู้จัดการทรัพย์สิน (trust) ผู้ร่วมทุน (joint venture), บริษัท (corporation) กลุ่ม (group) กลุ่มย่อย (subgroup) หรือ องค์การอื่นๆ ซึ่งหากบุคคลหรือกลุ่มบุคคลดังกล่าวข้างต้นเข้ามามีส่วนเกี่ยวข้องกับการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูงจะถูกคว่ำบาตรเช่นกัน

4.3.1.3 มาตรการในประเทศไทย

ประเทศไทยได้มีมาตรการกำหนดรายชื่อบุคคลที่ถูกกำหนดโดยได้ตราพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายและการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง พ.ศ. 2559 โดยได้มีการกำหนดขั้นตอนและวิธีการกำหนดรายชื่อบุคคลที่ถูกหนดไว้ในหมวด 2 ของพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว ดังนี้

(1) รายชื่อบุคคลที่ถูกกำหนดตามประกาศคณะมนตรีความมั่นคงแห่งสหประชาชาติ (UN Lists) โดยกำหนดให้สำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินประกาศรายชื่อบุคคล คณะบุคคล นิติบุคคล หรือองค์กรใดเป็นผู้กระทำการอันเกี่ยวข้องกับการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูงเป็นบุคคลที่ถูกกำหนดเพื่อดำเนินการให้เป็นไปตามมติหรือประกาศดังกล่าว และการเพิกถอนก็ให้เป็นไปตามมติของหรือประกาศภายใต้คณะมนตรีความมั่นคงแห่งสหประชาชาติ ซึ่งบัญญัติไว้ในมาตรา 15

(2) รายชื่อตามประกาศสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (Thailand Lists) ในกรณีที่ปรากฏข้อเท็จจริงว่าบุคคล คณะบุคคล นิติบุคคล หรือองค์กรใดกระทำการอันเกี่ยวข้องกับการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง สำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินอาจพิจารณาส่งเรื่องให้กระทรวงการต่างประเทศเพื่อส่งคำร้องไปยังคณะมนตรีความมั่นคงแห่งสหประชาชาติ ให้ดำเนินการกำหนดรายชื่อบุคคล คณะบุคคล นิติบุคคล หรือองค์กรดังกล่าวก็ได้ ซึ่งบัญญัติไว้ในมาตรา 16

³² the International Emergency Economic Powers Act (50 U.S.C. 1701 et seq.) (IEEPA), the National Emergencies Act (50 U.S.C. 1601 et seq.), section 212(f) of the Immigration and Nationality Act of 1952 (8 U.S.C. 1182(f)), and section 301 of title 3, United States Code

³³ Executive Order 13687 section 6

นอกจากนี้ ในปัจจุบันสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินได้มีกำหนดวิธีการโดยออกกฎกระทรวง ประกาศ และระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินที่เกี่ยวกับบุคคลที่ถูกกำหนดเพื่อดำเนินการตามพระราชบัญญัติดังกล่าว ได้แก่

(1) กฎกระทรวงการพิจารณารายชื่อผู้ซึ่งมีพฤติการณ์เกี่ยวข้องกับการก่อการร้ายหรือการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายและการทบทวนรายชื่อบุคคลที่ถูกกำหนด พ.ศ. 2560 ประกาศ ณ วันที่ 7 มีนาคม 2560 โดยอาศัยอำนาจตามความในมาตรา 5 วรรคหนึ่ง และมาตรา 7 วรรคห้า แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายและการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง พ.ศ. 2559 โดยมีการกำหนดวิธีการในการเสนอรายชื่อบุคคลที่ถูกกำหนดต่อคณะกรรมการพิจารณารายชื่อ และพยานหลักฐานที่ใช้ประกอบการพิจารณา

(2) ประกาศคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน เรื่อง การประกาศและการเพิกถอนรายชื่อบุคคลที่ถูกกำหนดตามมติของหรือประกาศภายใต้คณะมนตรีความมั่นคงแห่งสหประชาชาติ ประกาศ ณ วันที่ 3 กุมภาพันธ์ 2560 โดยอาศัยอำนาจตามความในมาตรา 6 วรรคสาม มาตรา 15 วรรคสาม และมาตรา 21 (1) แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายและการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง พ.ศ. 2559 โดยมีรูปแบบ และวิธีการประกาศและการเพิกถอนรายชื่อบุคคลที่ถูกกำหนดตามมติของหรือประกาศภายใต้คณะมนตรีความมั่นคงแห่งสหประชาชาติ

(3) ระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินว่าด้วยการประกาศรายชื่อบุคคลที่ถูกศาลมีคำสั่งเป็นบุคคลที่ถูกกำหนดและการแจ้งให้บุคคลที่ถูกกำหนดทราบถึงการถูกกำหนดรายชื่อ พ.ศ. 2560 ประกาศ ณ วันที่ 23 มกราคม 2560 โดยอาศัยอำนาจตามความในมาตรา 7 วรรคสาม และมาตรา 21 (1) แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายและการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง พ.ศ. 2559 โดยมีการกำหนดวิธีการและรูปแบบการประกาศรายชื่อบุคคลที่ถูกศาลมีคำสั่งเป็นบุคคลที่ถูกกำหนดและการแจ้งให้บุคคลที่ถูกกำหนดทราบถึงการถูกกำหนดรายชื่อเพื่อให้เป็นไปตามคำแนะนำ FATF ข้อที่ 7

4.3.2 มาตรการระงับการดำเนินการกับทรัพย์สินของบุคคลที่ถูกกำหนด

มาตรการระงับการดำเนินการกับทรัพย์สินของบุคคลที่ถูกกำหนด หรือเรียกว่า มาตรการคว่ำบาตรทางการเงิน เป็นมาตรการระงับการดำเนินการกับธุรกรรมทางการเงินที่ดำเนินการกับบุคคลที่ถูกกำหนดที่มีพฤติการณ์เข้าไปเกี่ยวข้องกับอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง

อาทิ การอายัดเงิน หรือทรัพย์สิน การระงับการลงทุน การห้ามดำเนินการเกี่ยวกับธุรกรรมการเงิน รวมถึงการให้สินเชื่อ หรือการลงทุนเพื่อการส่งออก เป็นต้น

4.3.2.1 มาตรการในทางระหว่างประเทศ

ข้อมติคณะมนตรีความมั่นคงแห่งสหประชาชาติ ได้การกำหนด มาตรการระงับการดำเนินการกับทรัพย์สินของบุคคลที่ถูกกำหนด ถือว่าเป็นมาตรการสำคัญที่มีผลกระทบต่อธุรกรรมทางการเงินซึ่งเป็นระบบเศรษฐกิจของประเทศ ซึ่งในที่นี้ขอศึกษาการคว่ำบาตรของเกาหลีเหนือ และอิหร่าน ซึ่งมีมาตรการทางการเงิน ได้แก่ มาตรการอายัดทรัพย์สิน มาตรการห้ามทำธุรกรรมหรือสนับสนุนทางการเงิน และมาตรการห้ามดำเนินธุรกิจ ดังนี้

(1) **มาตรการอายัดทรัพย์สิน** (freeze funds, financial assets and economic resources) เป็นมาตรการที่ระงับการดำเนินการกับทรัพย์สินของบุคคลที่ถูกกำหนด โดยกำหนดไว้ในข้อมติคณะมนตรีความมั่นคง ดังนี้

ข้อมติคณะมนตรีความมั่นคงที่ 1718³⁴ ให้ทุกรัฐสมาชิกมีกระบวนการทางกฎหมายตามลำดับในการอายัดโดยทันทีซึ่งทุน หรือทรัพย์สินทางการเงินและแหล่งทางเศรษฐกิจ ซึ่งเป็นของกลุ่มก่อการร้าย และที่อยู่ในการควบคุมไม่ว่าโดยตรงหรือโดยอ้อม โดยบุคคลหรือกลุ่มบุคคลที่ถูกกำหนดโดยคณะมนตรีความมั่นคงแห่งสหประชาชาติ และหมายความรวมถึงการกระทำผิดอื่นที่เกี่ยวข้องกับอาวุธนิวเคลียร์ของเกาหลีเหนือ หรือที่เกี่ยวข้องกับอาวุธที่มีอำนาจทำลายล้างสูงและการทดลองขีปนาวุธหรือโดยบุคคลหรือกลุ่มบุคคลที่กระทำในนามหรือโดยตรงและที่กระทำแทนในเรื่องทุนหรือทรัพย์สินทางการเงินหรือแหล่งเศรษฐกิจที่ถูกควบคุมโดยบุคคลในชาติหรือโดยบุคคลหรือกลุ่มบุคคลเพื่อประโยชน์ของบุคคลและกลุ่มบุคคลเหล่านั้น

ข้อมติคณะมนตรีความมั่นคงที่ 2270³⁵ ให้ทุกรัฐสมาชิกอายัดทรัพย์สินที่เป็นเงินทุน หรือทรัพย์สินทางการเงินอื่น หรือแหล่งทางเศรษฐกิจที่อยู่นอกเกาหลีเหนือซึ่งเกาหลีเหนือเป็นเจ้าของหรือควบคุมไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อมหรือโดยกลุ่มบุคคลที่ถูกควบคุมโดยเกาหลีเหนือที่เกี่ยวข้องกับการทดลองอาวุธนิวเคลียร์หรือขีปนาวุธ

ข้อมติคณะมนตรีความมั่นคงที่ 1737³⁶ ให้ทุกรัฐอายัดเงินทุน หรือทรัพย์สินทางการเงิน หรือแหล่งการเงินทางเศรษฐกิจซึ่งถูกควบคุมโดยกลุ่มก่อการร้ายหรือบุคคลที่ถูก

³⁴ S/RES/1718 (2006) 8 (d).

³⁵ S/RES/2270 (2016) 32.

³⁶ S/RES/1737 (2006) 12.

กำหนดและการสนับสนุนโดยตรงเกี่ยวกับกิจกรรมการแพร่ขยายอาวุธนิวเคลียร์ของอิหร่าน หรือโดยบุคคลหรือกลุ่มบุคคลซึ่งถูกควบคุมโดยอิหร่านและผลประโยชน์ของกลุ่มบุคคลดังกล่าว

(2) มาตรการห้ามทำธุรกรรมหรือสนับสนุนทางการเงิน

ข้อมติคณะมนตรีความมั่นคงที่ 1874³⁷ ให้ทุกรัฐสมาชิกมีมาตรการควบคุมอาวุธและที่เกี่ยวกับวัสดุนิวเคลียร์ของเกาหลีเหนือ โดยการไม่ให้มีการสนับสนุนธุรกรรมทางการเงิน การฝึกอบรม การบริการทางการเงิน หรือการให้ความช่วยเหลือในการผลิต ครอบครองอาวุธเหล่านั้น

ข้อมติคณะมนตรีความมั่นคงที่ 2087³⁸ เรียกร้องให้รัฐสมาชิกมีการกระทำที่เป็นการป้องกัน รวมทั้งการเฝ้าระวังติดตามกิจกรรมของเกาหลีเหนือ หรือบุคคลในรัฐสถาบันการเงิน หรือองค์กรอื่นๆ ที่อยู่ภายในกฎหมายของเกาหลีเหนือรวมทั้งสาขาที่อยู่ต่างประเทศ หรือเป็นเจ้าของสถาบันการเงิน ไม่ว่าจะโดยตรงหรือตัวแทน

ข้อมติคณะมนตรีความมั่นคงที่ 2094³⁹ เรียกร้องให้รัฐสมาชิกมีมาตรการที่เหมาะสมในการห้ามสถาบันการเงินในราชอาณาจักรหรือภายในอำนาจจากการเปิดสำนักงานตัวแทนหรือบัญชีธนาคารของเกาหลีเหนือถ้ามีข้อมูลอันมีเหตุควรเชื่อว่าเป็นการให้บริการทางการเงินแก่โครงการอาวุธนิวเคลียร์หรือขีปนาวุธของเกาหลีเหนือ

ข้อมติคณะมนตรีความมั่นคงที่ 2270⁴⁰ เรียกร้องให้ทุกรัฐมีมาตรการที่จำเป็นเพื่อปิดสำนักงานตัวแทน หรือบัญชีธนาคารในเกาหลีเหนือภายใน 90 วัน ถ้าหากมีเหตุอันควรเชื่อได้ว่าเป็นการสนับสนุนทางการเงินแก่โครงการนิวเคลียร์หรือขีปนาวุธของเกาหลีเหนือ

ข้อมติคณะมนตรีความมั่นคงที่ 1737⁴¹ ให้ทุกรัฐมีมาตรการที่จำเป็นในการป้องกันการสนับสนุนเทคโนโลยี การฝึกฝน การช่วยเหลือทางการเงิน การลงทุน การเป็นนายหน้า ตลอดจน การลงทุน หรือบริการอื่นๆ และแหล่งเงินทุนที่เกี่ยวข้องกับการผลิต ครอบครอง พัฒนาอาวุธนิวเคลียร์ของอิหร่าน

³⁷ S/RES/1874 (2009) (9),(18).

³⁸ S/RES/2087 (2013) 6.

³⁹ S/RES/2094 (2013) 13.

⁴⁰ S/RES/2270 (2016) 35.

⁴¹ S/RES/1737 (2006) 6.

ข้อมติคณะมนตรีความมั่นคงที่ 1747⁴² เรียกร้องให้ทุกรัฐ และสถาบันการเงินระหว่างประเทศไม่ให้ความช่วยเหลือ หรือสนับสนุนทางการเงิน หรือการให้กู้ยืมเงินแก่รัฐบาลของอิหร่านในการพัฒนาโครงการอาวุธนิวเคลียร์ที่เกี่ยวข้อง

ข้อมติคณะมนตรีความมั่นคงที่ 1803⁴³ เรียกร้องให้ทุกรัฐกระทำการเฝ้าระวังกิจกรรมของสถาบันการเงินในราชอาณาจักรของอิหร่าน โดยเฉพาะธนาคาร Mellī ธนาคาร Saderat รวมทั้งสาขา เพื่อหลีกเลี่ยงกิจกรรมที่สนับสนุนการแพร่ขยายการพัฒนาอาวุธนิวเคลียร์

ข้อมติคณะมนตรีความมั่นคงที่ 1929⁴⁴ เรียกร้องให้ทุกรัฐมีมาตรการที่เหมาะสมในการห้ามการเปิดสาขาหรือตัวแทนธนาคารของอิหร่านในราชอาณาจักร และห้ามการก่อตั้งธนาคารโดยมีการร่วมลงทุนของรัฐนั้น หรือมีส่วนเป็นเจ้าของในผลประโยชน์หรือมีความร่วมมือกับกิจการนั้น เพื่อเป็นการป้องกันให้เป็นไปตามบทบัญญัติดังกล่าว รวมทั้งห้ามสถาบันการเงินที่อยู่ภายใต้การควบคุมของรัฐจากการเปิดสำนักงานตัวแทนหรือบัญชีของอิหร่านถ้ามีเหตุอันควรเชื่อได้ว่าจะมีส่วนเกี่ยวข้องกับการสนับสนุนทางการเงินแก่การพัฒนาอาวุธนิวเคลียร์

(3) มาตรการห้ามดำเนินธุรกิจ

ข้อมติคณะมนตรีความมั่นคงที่ 2270⁴⁵ ระวังการทำธุรกรรมของเกาหลีเหนือซึ่งมีการเปิดบริษัทบังหน้า (front companies) หรือบริษัทที่ไม่มีการดำเนินการจริง (shell companies) หรือกิจการร่วมค้า (joint ventures and complex) ที่มีโครงสร้างที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาอาวุธนิวเคลียร์ของเกาหลีเหนือ

ข้อมติคณะมนตรีความมั่นคงที่ 1929⁴⁶ เรียกร้องให้แต่ละรัฐอนุวัติการตามพันธกรณีเพื่อป้องกันการประกอบกิจการทั้งบริการทางการเงิน การประกันภัย การขนส่ง ในราชอาณาจักรหรืออยู่ภายใต้อำนาจของรัฐนั้น ซึ่งอาจจะมีส่วนเกี่ยวข้องกับโครงการผลิตอาวุธนิวเคลียร์ของอิหร่าน

ข้อแนะนำคณะทำงานเฉพาะกิจด้านมาตรการทางการเงิน (FATF) ตามข้อแนะนำข้อที่ 7.2 มาตรการระงับการดำเนินการกับทรัพย์สิน (freezing obligation) โดยให้แต่ละประเทศบังคับใช้มาตรการทางการเงินต่อบุคคลหรือองค์กรที่เป็นเป้าหมายให้เป็นไปตาม

⁴² S/RES/1747 (2007) 7.

⁴³ S/RES/1803 (2008) 10.

⁴⁴ S/RES/1929 (2010) 23, 24.

⁴⁵ S/RES/2270 (2016) 16.

⁴⁶ S/RES/1929 (2010) 21.

มาตรฐานและขั้นตอน กำหนดให้บุคคลธรรมดาและนิติบุคคลภายในประเทศทั้งหมดระงับการดำเนินการกับทรัพย์สินของบุคคลหรือองค์กรที่ถูกกำหนด ไม่ว่าจะเงินหรือทรัพย์สินนั้นจะถูกครอบครองหรือควบคุมโดยทางตรงหรือทางอ้อม หรือกระทำในนามหรือตามคำสั่งของบุคคลหรือองค์กรที่ถูกกำหนด

4.3.2.2 มาตรการต่างประเทศ

ประเทศสหรัฐอเมริกา ได้ออกมาตรการระงับการดำเนินการกับทรัพย์สินกับบุคคลที่เกี่ยวข้องกับการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูงและผู้สนับสนุน (Blocking Property of Weapons of Mass Destruction Proliferators and Their Supporters) ตามคำสั่งฝ่ายบริหารที่ 13382 (Executive Order 13382) และมาตรการห้ามการทำธุรกรรมทางการเงินกับบุคคลที่ถูกกำหนด (Prohibiting Transactions) ตามคำสั่งฝ่ายบริหารที่ 13608 (Executive Order 13608)

ประเทศออสเตรเลีย ได้อนุมัติการตามข้อมติคณะมนตรีแห่งสหประชาชาติที่ 1540 ด้วยการตราพระราชบัญญัติป้องกันการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง ค.ศ. 1995 (Weapons of Mass Destruction (Prevention of Proliferation) Act 1995) ได้มีมาตรการระงับการ ดำเนินการกับทรัพย์สินหรือการอายัดทรัพย์สินตามมาตรา 17⁴⁷

⁴⁷ Weapons of Mass Destruction (Prevention of Proliferation) Act 1995 section 17 Forfeiture of goods

(1) If a person exports or supplies, or attempts to export or supply, goods in contravention of this Act, the goods, and any packages in which they are contained, are forfeited to the Commonwealth.

(2) An authorised person may, without warrant, seize any goods that are forfeited, or that the authorised person has reasonable grounds to believe are forfeited, to the Commonwealth under subsection (1) and take them before a court of summary jurisdiction.

(3) If goods are taken before a court of summary jurisdiction under subsection (2), the court must inquire into the matter and:

(a) if the court is satisfied that the goods are forfeited—must order that the goods be condemned; or

4.3.2.3 มาตรการในประเทศไทย

ประเทศไทยได้มีมาตรการระงับการดำเนินการกับทรัพย์สินโดยได้ตราพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายและการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง พ.ศ. 2559 โดยได้มีการกำหนดขั้นตอนและวิธีการระงับการดำเนินการกับทรัพย์สินของบุคคลที่ถูกหนดไว้ในหมวด 2 ของพระราชบัญญัตินี้ดังต่อไปนี้

(1) เมื่อสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินประกาศรายชื่อบุคคลที่ถูกกำหนดแล้ว ให้ระงับการดำเนินการกับทรัพย์สินของบุคคลที่ถูกกำหนด หรือของผู้กระทำการแทนหรือตามคำสั่งของผู้นั้น หรือของกิจการภายใต้การครอบครองหรือควบคุมของผู้นั้นไม่ว่าโดยตรงหรือโดยอ้อม

(2) แจ้งข้อมูลเกี่ยวกับทรัพย์สินที่ถูกระงับการดำเนินการกับทรัพย์สินให้สำนักงานทราบ

(3) แจ้งให้สำนักงานทราบเกี่ยวกับผู้ที่เป็นหรือเคยเป็นลูกค้าซึ่งอยู่ในรายชื่อบุคคลที่ถูกกำหนด หรือผู้ที่มีหรือเคยมีการทำธุรกรรมกับผู้นั้น

(b) if the court is not so satisfied—must order that the goods be delivered to whoever the court is satisfied is entitled to the goods.

(4) Before inquiring into a matter in accordance with subsection (3), a court of summary jurisdiction may require notice of the inquiry to be given to anyone that the court thinks appropriate.

(5) If a prosecution is pending, an order for the condemnation, or for the delivery to a person, of goods relating to the prosecution must not be made until the prosecution is determined.

(6) Goods seized under subsection (2) must be stored in accordance with prescribed procedures until an order is made under subsection (3).

(7) Condemned goods must be destroyed or otherwise dealt with in accordance with prescribed procedures as soon as practicable after it is determined that the goods are condemned.

(8) Until they are so destroyed or otherwise dealt with, condemned goods must be stored in accordance with prescribed procedures.

ต่อมา สำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินได้ออกระเบียบเกี่ยวกับหลักเกณฑ์และวิธีการระงับการดำเนินการกับทรัพย์สิน ตามระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการระงับการดำเนินการกับทรัพย์สินและการเก็บรักษาและการบริหารจัดการทรัพย์สินที่ถูกระงับการดำเนินการกับทรัพย์สิน พ.ศ. 2560 ประกาศ ณ วันที่ 3 กุมภาพันธ์ 2560 อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 8 วรรคสอง มาตรา 10 มาตรา 17 วรรคสอง และมาตรา 21 (1) แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายและการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง พ.ศ. 2559

4.4 มาตรการกำกับสถาบันการเงินและไม่ใช่สถาบันการเงิน

มาตรการกำกับสถาบันการเงิน (Bank) และไม่ใช่สถาบันการเงิน (DNFBPs) มีการวางมาตรการในการดำเนินการในหลายมาตรการเพื่อให้มีการควบคุมการฟอกเงิน การสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย และการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง ซึ่งได้ทำการศึกษาใน 5 มาตรการ ได้แก่ มาตรการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้า มาตรการประเมินความเสี่ยงเกี่ยวกับเทคโนโลยีทันสมัย มาตรการโอนเงินทางอิเล็กทรอนิกส์ มาตรการควบคุมภายในสำนักงานสาขาต่างประเทศและบริษัทในเครือ และมาตรการประเมินประเทศที่มีความเสี่ยงสูง

4.4.1 มาตรการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้า

4.4.1.1 มาตรการในทางระหว่างประเทศ

ข้อแนะนำ FATF ข้อที่ 10 มาตรการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้า (Customer Due Diligence หรือ CDD) เป็นมาตรการห้ามไม่ให้สถาบันการเงินเปิดบัญชีลูกค้าที่ใช้นามแฝงหรือที่เห็นได้ชัดเจนนว่าปลอม และกำหนดให้สถาบันการเงินระบุตัวตนของลูกค้าเพื่อพิสูจน์ทราบตัวตนของลูกค้า และระบุผู้เป็นเจ้าของผลประโยชน์ที่แท้จริง ว่าเป็นบุคคลใด

ข้อแนะนำ FATF ข้อที่ 22 มาตรการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้าของธุรกิจและวิชาชีพที่ไม่ใช่สถาบันการเงิน (designated Non-Financial Business and Profession หรือ DNFBPs) เป็นการกำหนดให้ผู้ประกอบวิชาชีพที่ไม่ใช่สถาบันการเงินตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้าเช่นกัน ผู้ประกอบวิชาชีพที่ไม่ใช่สถาบัน อาทิ ตัวแทนซื้อขายหลักทรัพย์ ทนายความ บริษัทผู้ให้บริการ เป็นต้น โดยต้องดำเนินการเช่นเดียวกับสถาบันการเงินทุกประการ

4.4.1.2 มาตรการในประเทศไทย

สำหรับประเทศไทยได้มีการกำหนดหน้าที่ให้ผู้มีหน้าที่รายงาน รวมถึงสถาบันการเงินและมีใช้สถาบันการเงินมีมาตรการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้าในด้านการฟอกเงิน การสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย และการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง โดยมีการกำหนดไว้ในมาตรา 18 แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายและการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง พ.ศ. 2559 ได้บัญญัติให้ผู้มีหน้าที่รายงานกำหนดนโยบายในการประเมินความเสี่ยงหรือแนวทางปฏิบัติใด ๆ เพื่อป้องกันมิให้มีการสนับสนุนทางการเงินแก่การแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง หรือกำหนดมาตรการอื่นใดที่จำเป็นเพื่อปฏิบัติให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการประกาศกำหนด ซึ่งได้มีการออกกฎกระทรวงและประกาศซึ่งกำหนดวิธีการตรวจสอบข้อเท็จจริงของลูกค้าไว้ ดังนี้

(1) ประกาศคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินเรื่อง การกำหนดนโยบายในการประเมินความเสี่ยงและการกำหนดแนวทางปฏิบัติหรือมาตรการอื่นใดเพื่อป้องกันมิให้มีการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายและการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง ประกาศ เมื่อวันที่ 23 มกราคม 2560 ซึ่งบัญญัติไว้ดังนี้

ข้อ 2 ให้ผู้มีหน้าที่รายงานกำหนดนโยบายในการประเมินความเสี่ยงหรือแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการป้องกันมิให้มีการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายและการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง เป็นลายลักษณ์อักษร โดยอย่างน้อยให้มีสาระสำคัญ ดังต่อไปนี้

(1) กรณีลูกค้าหรือผู้ที่ทำธุรกรรมเป็นครั้งคราว
(ก) ให้ผู้มีหน้าที่รายงานกำหนดมาตรการเกี่ยวกับขั้นตอนในการอนุมัติการรับลูกค้าหรือการรับทำธุรกรรมให้แก่ผู้ที่ทำธุรกรรมเป็นครั้งคราวอย่างเคร่งครัด

(ข) ให้ผู้มีหน้าที่รายงานกำหนดมาตรการเกี่ยวกับการดำเนินการให้ข้อมูลรายชื่อบุคคลที่ถูกกำหนดที่ได้รับจากสำนักงาน ให้เป็นปัจจุบันอยู่เสมอและกำหนดมาตรการเกี่ยวกับการใช้ข้อมูลดังกล่าวเพื่อตรวจสอบลูกค้าและผู้ที่ทำธุรกรรมเป็นครั้งคราวทั้งหมดอย่างสม่ำเสมอจนกว่าจะยุติความสัมพันธ์กับลูกค้า

(ค) ให้ผู้มีหน้าที่รายงานกำหนดมาตรการเกี่ยวกับการปฏิเสธการสร้างความสัมพันธ์ทางธุรกิจ การไม่ทำธุรกรรม หรือยุติความสัมพันธ์ทางธุรกิจ รวมทั้งการระงับการดำเนินการกับทรัพย์สินตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายและการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง

(ง) ให้ผู้มีหน้าที่รายงานกำหนดมาตรการในการรายงานธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัยต่อสำนักงาน ในกรณีที่พบว่าธุรกรรมใดเกี่ยวข้องหรือมีเหตุอันควรเชื่อได้ว่ามีความเกี่ยวข้องกับการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายและการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูงหรือเป็นธุรกรรมที่กระทำกับหรือเพื่อประโยชน์ของบุคคลที่ถูกกำหนด

(จ) ให้ผู้มีหน้าที่รายงานกำหนดมาตรการในการตรวจสอบความเคลื่อนไหวทางการเงินหรือการทำธุรกรรมและข้อมูลต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินความสัมพันธ์ทางธุรกิจและการทำธุรกรรมของลูกค้า ตลอดระยะเวลาที่ยังดำเนินความสัมพันธ์ทางธุรกิจจนกว่า จะยุติความสัมพันธ์ทางธุรกิจหรือไม่ทำธุรกรรมกับลูกค้าดังกล่าว

ข้อ 5 ให้ผู้มีหน้าที่รายงานกำหนดนโยบาย แนวทางปฏิบัติหรือมาตรการอื่นใดตามประกาศนี้โดยให้นำหลักเกณฑ์และวิธีการตามกฎกระทรวงการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้ามาใช้ด้วย โดยอนุโลมและให้เป็นส่วนหนึ่งในกระบวนการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้าตามกฎกระทรวง การตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้าด้วย

(2) กฎกระทรวงการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้า พ.ศ. 2556 ประกาศใช้เมื่อวันที่ 11 กรกฎาคม 2556 ซึ่งตามข้อ 5 แห่งประกาศคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินเรื่อง การกำหนดนโยบายในการประเมินความเสี่ยงและการกำหนดแนวทางปฏิบัติหรือมาตรการอื่นใดเพื่อป้องกันมิให้มีการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายและการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง อนุโลมและให้เป็นส่วนหนึ่งในกระบวนการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้า

4.4.2 มาตรการประเมินความเสี่ยงเกี่ยวกับเทคโนโลยีทันสมัย

4.4.2.1 มาตรการในทางระหว่างประเทศ

ข้อแนะนำที่ FATF ข้อที่ 15 มาตรการประเมินความเสี่ยงเกี่ยวกับเทคโนโลยีทันสมัย (New Technology) เป็นมาตรการที่กำหนดให้ประเทศและสถาบันการเงินบ่งชี้และประเมินความเสี่ยงด้านการฟอกเงิน การสนับสนุนการเงินแก่การก่อการร้ายและการสนับสนุนทางการเงินแก่การแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง ที่อาจเกิดขึ้นเนื่องจากการพัฒนาผลิตภัณฑ์ใหม่ รวมถึงกลไกการจัดส่งใหม่ และการใช้หรือการพัฒนาเทคโนโลยีสำหรับผลิตภัณฑ์ที่มีอยู่ก่อนหรือผลิตภัณฑ์ใหม่ และกำหนดให้สถาบันการเงินประเมินความเสี่ยงก่อนเปิดตัวหรือใช้ผลิตภัณฑ์ และเทคโนโลยีนั้นและดำเนินมาตรการที่เหมาะสมเพื่อบริหารและลดความเสี่ยง

4.4.2.2 มาตรการต่างประเทศ

ประเทศสหรัฐอเมริกา โดยประเทศสหรัฐอเมริกามีการกำหนดการใช้เทคโนโลยีในเรื่องที่เกี่ยวกับสินค้าที่ใช้ได้สองทางไว้หลายมาตรการ แต่เป็นมาตรการที่เกี่ยวกับการก่อการร้ายเท่านั้น ยังมีได้มีมาตรการที่เป็นการประเมินความเสี่ยงที่เกี่ยวกับการสนับสนุนทางการเงินแก่การแพร่ขยาย แต่อย่างใด⁴⁸

4.4.2.3 มาตรการในประเทศไทย

สำหรับประเทศไทยได้มีได้มีการดำเนินการปรับปรุงกฎหมายให้สอดคล้องกับข้อแนะนำ FATF โดยได้มีการกำหนดไว้ในประกาศคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน เรื่อง การกำหนดนโยบายในการประเมินความเสี่ยงและการกำหนดแนวทางปฏิบัติหรือมาตรการอื่นใดเพื่อป้องกันมิให้มีการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายและการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง ประกาศเมื่อวันที่ 23 มกราคม 2560 ดังนี้

ข้อ 2 ให้ผู้มีหน้าที่รายงานกำหนดนโยบายในการประเมินความเสี่ยงหรือแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการป้องกันมิให้มีการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายและการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง เป็นลายลักษณ์อักษร โดยอย่างน้อยให้มีสาระสำคัญ ดังต่อไปนี้

(4) กรณีการใช้ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ

ให้ผู้มีหน้าที่รายงานกำหนดมาตรการบรรเทาความเสี่ยงด้านการสนับสนุนทางการเงิน แก่การก่อการร้ายและการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูงที่อาจเกิดขึ้นจากการใช้ระบบเทคโนโลยีและสารสนเทศหรืออุปกรณ์ที่เกี่ยวข้องกับการใช้เป็นช่องทางบริการหรือผลิตภัณฑ์ทางการเงินที่มีลักษณะ เป็นข้อมูลเกี่ยวกับระบบอิเล็กทรอนิกส์ที่ผู้มีหน้าที่รายงานใช้เพื่อเชื่อมโยง ติดต่о เข้าถึง การสร้างความสัมพันธ์ทางธุรกิจ หรือการดำเนินความสัมพันธ์ทางธุรกิจกับลูกค้า

4.4.3 มาตรการโอนเงินทางอิเล็กทรอนิกส์

4.4.3.1 มาตรการในทางระหว่างประเทศ

ข้อแนะนำที่ FATF ข้อที่ 16 มาตรการโอนเงินทางอิเล็กทรอนิกส์ (Wire Transfers) เป็นมาตรการทางการเงินที่สำคัญอีกมาตรการหนึ่งที่ถูกนำมาเพื่อรองรับการทำธุรกรรม

⁴⁸ Gregory Husisian, “ U. S. Regulation of International Financial Institutions: It’s Time for an Integrated Approach to Compliance,” Foley & Lardner LLP pp.1, 8 (February 2010).

ทางการเงินที่มีความเสี่ยงด้านการแพร่ขยายอาวุธที่มีอนุภาพทำลายล้างสูง โดยให้สถาบันการเงิน กำหนดจำนวนเงินระหว่างประเทศขั้นต่ำที่ต้องระบุข้อมูลผู้โอนเงิน เช่น ชื่อผู้โอน หมายเลขบัญชีผู้ โอน ที่อยู่ และข้อมูลของผู้รับโอน เพื่อประโยชน์ในการติดตามหรือทราบแหล่งที่มาของเงินว่า เกี่ยวข้องกับการแพร่ขยายอาวุธที่มีอนุภาพทำลายล้างสูงหรือไม่

4.4.3.2 มาตรการต่างประเทศ

ประเทศสหรัฐอเมริกา ได้มีการวางมาตรการโดยให้สถาบันการเงิน กำหนดลูกค้าที่มีการโอนเงิน (Wire transfers initiated by customers) ว่าจะต้องมีการรายงานใน กรณีที่มีการโอนเงินมากกว่า 3,000 ดอลลาร์ แต่เป็นการควบคุมเฉพาะการโอนเงินที่มีความเสี่ยง เกี่ยวกับการก่อการร้ายเท่านั้น ยังมีได้กำหนดว่าเกี่ยวข้องกับการสนับสนุนทางการเงินแก่การแพร่ ขยายฯ แต่อย่างไร⁴⁹

4.4.3.3 มาตรการในประเทศไทย

สำหรับประเทศไทยได้มีการดำเนินการปรับปรุงกฎหมายให้ สอดคล้องกับข้อเสนอ FATF โดยได้มีการกำหนดไว้ในประกาศสำนักงานป้องกันและปราบปราม การฟอกเงิน เรื่อง แนวทางการกำหนดการโอนเงินทางอิเล็กทรอนิกส์ที่ไม่ต้องส่งข้อมูลพร้อมคำสั่ง โอนเงิน ประกาศเมื่อวันที่ 11 ตุลาคม 2556 ที่บัญญัติว่า

ข้อ 2 สถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา 16 (9) ต้อง ดำเนินการส่งข้อมูลพร้อมคำสั่งโอนเงินทางอิเล็กทรอนิกส์ และตรวจสอบข้อมูลกรณีเป็นฝ่ายรับคำสั่ง โอนเงินทางอิเล็กทรอนิกส์ตามหมวด 3 ส่วนที่ 4 ของกฎกระทรวงการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริง เกี่ยวกับลูกค้า พ.ศ. 2556

ข้อ 3 สถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา 16 (9) อาจพิจารณาไม่ส่งข้อมูลพร้อมคำสั่งโอนเงินทางอิเล็กทรอนิกส์และไม่ตรวจสอบข้อมูลกรณีเป็นฝ่ายรับ คำสั่งโอนเงินทางอิเล็กทรอนิกส์ ตามหมวด 3 ส่วนที่ 4 ของกฎกระทรวงการตรวจสอบเพื่อทราบ ข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้า พ.ศ. 2556 ถ้าได้ตรวจสอบแล้วพบว่า การโอนเงินทางอิเล็กทรอนิกส์หรือ การรับโอนเงินทางอิเล็กทรอนิกส์ดังกล่าว เป็นการดำเนินการเพื่อการชำระค่าสินค้าหรือบริการ ดังต่อไปนี้

- (1) การชำระค่าสินค้าหรือบริการโดยใช้บัตรเครดิต
- (2) การชำระค่าสินค้าหรือบริการโดยหักบัญชีผ่านบัตรเครดิต
- (3) การชำระค่าสินค้าหรือบริการโดยใช้บัตรเงินอิเล็กทรอนิกส์

⁴⁹ Ibid.

(4) การชำระค่าสินค้าหรือบริการตามใบแจ้งหนี้ที่มีข้อมูลอ้างอิงในการใช้บริการ ชื่อเต็มของผู้ใช้บริการหรือผู้ซื้อสินค้าและผู้ให้บริการหรือผู้ขายสินค้า และหมายเลขอ้างอิงในการชำระเงินหรือผู้ชำระเงิน

ข้อ 4 สถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา 16 (9) ต้องตรวจสอบและประเมินผลว่า บริการใดบ้างที่เกี่ยวข้องกับการชำระค่าสินค้าหรือบริการ ผ่านการโอนเงินทางอิเล็กทรอนิกส์หรือการชำระเงินทางอิเล็กทรอนิกส์ตามข้อ 3 และกำหนดมาตรการในการตรวจสอบและคัดแยกข้อมูล กรณีที่บริการดังกล่าวมีการให้บริการการโอนเงินทางอิเล็กทรอนิกส์หรือการชำระเงินทางอิเล็กทรอนิกส์ที่ไม่ใช่การชำระค่าสินค้าหรือบริการ

ในกรณีที่สถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา 16 (9) มีผลิตภัณฑ์หรือบริการเกี่ยวกับการโอนเงินทางอิเล็กทรอนิกส์หรือการชำระเงินทางอิเล็กทรอนิกส์ที่สามารถให้บริการทั้งการโอนมูลค่าเงินและการชำระค่าสินค้าหรือบริการตามข้อ 3 ในผลิตภัณฑ์หรือบริการประเภทเดียวกัน เช่น การให้บริการบัตรเครดิตที่ใช้เพื่อการชำระค่าสินค้าหรือบริการ และสามารถโอนมูลค่าเงินผ่านบัตรเครดิตหนึ่งไปยังบัญชีบัตรเครดิตอื่นได้ด้วย สถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา 16 (9) ต้องมีกระบวนการหรือมาตรการในการคัดแยกการใช้บริการที่เป็นการโอนมูลค่าเงินกับการชำระค่าสินค้าหรือบริการเพื่อจะได้ส่งข้อมูลพร้อมคำสั่งโอนและรับข้อมูลกรณีเป็นฝ่ายรับคำสั่งโอนสำหรับการโอนมูลค่าเงินทางอิเล็กทรอนิกส์ ที่ไม่ใช่การชำระค่าสินค้าหรือบริการได้อย่างครบถ้วนตามหมวด 3 ส่วนที่ 4 ของกฎกระทรวงการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้ำ พ.ศ. 2556

ซึ่งมาตรการดังกล่าวเกี่ยวเนื่องกับการตรวจสอบข้อเท็จจริงของลูกค้ำตามที่บัญญัติไว้ในประกาศคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินเรื่อง การกำหนดนโยบายในการประเมินความเสี่ยงและการกำหนดแนวทางปฏิบัติหรือมาตรการอื่นใดเพื่อป้องกันมิให้มีการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายและการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง ข้อ 5 จึงถือว่าประเทศไทยได้มีการอนุวัติกฎหมายภายในเพื่อให้สอดคล้องกับมาตรการของ FATF แล้ว

4.4.4 มาตรการควบคุมภายใน สำนักงานสาขาต่างประเทศ และบริษัทในเครือ

4.4.4.1 มาตรการในทางระหว่างประเทศ

ข้อแนะนำที่ FATF ข้อที่ 18 มาตรการควบคุมภายใน สาขาต่างประเทศ และบริษัทในเครือ (Internal Controls and Foreign Branches and Subsidiaries) เป็นมาตรการที่กำหนดให้สถาบันการเงินปฏิบัติตามแผนต่อต้านการฟอกเงิน การก่อการร้าย และการแพร่ขยาย

อาวุธที่มีอำนาจทำลายล้างสูง โดยกำหนดให้ทุกสาขา และบริษัทในเครือสถาบันการเงิน รวบรวม ข้อมูลลูกค้า และบัญชี การทำธุรกรรมไว้

4.4.4.2 มาตรการต่างประเทศ

ประเทศสหรัฐอเมริกา ได้มีการควบคุมโดยการวางมาตรการธุรกรรมทางการเงินที่เกี่ยวข้องกับสาขาต่างประเทศและบริษัทในเครือ (transaction involving overseas branches or subsidiaries) แต่เป็นการควบคุมเฉพาะธนาคารต่างประเทศที่เกี่ยวกับการก่อการร้ายเท่านั้น ยังมีได้กำหนดว่าเกี่ยวข้องกับการสนับสนุนทางการเงินแก่การแพร่ขยายฯ แต่อย่างไร⁵⁰

4.4.4.3 มาตรการในประเทศไทย

สำนักงานสาขาต่างประเทศ มุ่งเน้นที่สำนักงานสาขาที่ตั้งอยู่ในต่างประเทศของผู้มีหน้าที่รายงาน ส่วนบริษัทในเครือ หมายถึง บริษัทในเครือที่มีหน้าที่รายงานเป็นฝ่ายถือหุ้นใหญ่ ซึ่งตั้งอยู่ในต่างประเทศ และบริษัทในเครือดังกล่าวดำเนินกิจการในกลุ่มธุรกิจหรือเป็นผู้ประกอบอาชีพที่มีหน้าที่ปฏิบัติ โดยหลักแล้วผู้มีหน้าที่รายงานมีหน้าที่ต้องกำกับดูแลให้สำนักงานสาขาและบริษัทในเครือ ซึ่งไม่ว่าจะตั้งอยู่ในต่างประเทศหรือในประเทศไทย ปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินและกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายและการแพร่ขยายทางการเงินอย่างเคร่งครัด แต่อย่างไรก็ตาม ได้มีแนวทางการดำเนินงานของผู้มีหน้าที่รายงานที่เกี่ยวกับการควบคุมภายในสำนักงานสาขาต่างประเทศ และบริษัทในเครือ แต่เป็นกรณีที่เกี่ยวข้องกับมาตรการควบคุมที่เกี่ยวกับการฟอกเงินและการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายเท่านั้น และมีแนวทางปฏิบัติกำหนดไว้ในแนวทางปฏิบัติ เรื่อง การตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้าตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน⁵¹ แต่ยังไม่มีการเพิ่มเติมแนวทางปฏิบัติในส่วนเกี่ยวกับมาตรการควบคุมภายใน สำนักงานสาขาต่างประเทศ และบริษัทในเครือที่เกี่ยวกับการปราบปรามการสนับสนุนทางการเงินแก่การแพร่ขยายอาวุธที่มีอำนาจทำลายล้างสูงแต่อย่างไร

⁵⁰ *Supra note 157.*

⁵¹ กองกำกับและตรวจสอบ สำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน, กฎเกณฑ์ 2557.

4.4.5 มาตรการประเมินประเทศที่มีความเสี่ยงสูง

4.4.5.1 มาตรการในทางระหว่างประเทศ

ข้อแนะนำที่ FATF ข้อที่ 19 มาตรการประเมินประเทศที่มีความเสี่ยงสูง (Higher Risk Countries) เป็นมาตรการที่กำหนดให้สถาบันการเงินตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงของลูกค้า โดยจัดลำดับตามสัดส่วนความเสี่ยง ความสัมพันธ์ทางธุรกิจ และการทำธุรกรรมกับบุคคลธรรมดา และนิติบุคคล รวมทั้งสถาบันการเงิน จากประเทศที่ FATF กำหนดว่ามีความเสี่ยงสูง

4.4.5.2 มาตรการต่างประเทศ

ประเทศสหรัฐอเมริกา ได้มีการประเมินลูกค้าที่มีความเสี่ยงสูงไว้แล้ว แต่เป็นการประเมินที่เน้นเฉพาะลูกค้าที่อยู่ในประเทศที่เกี่ยวข้องกับการก่อการร้ายเท่านั้น มิได้มีการกำหนดถึงประเทศที่อาจเกี่ยวข้องกับอาชญากรรมที่มีอิทธิพลทำลายล้างสูง⁵²

4.4.5.3 มาตรการในประเทศไทย

สำหรับประเทศไทย ได้มีการออกประกาศคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน เรื่อง การกำหนดนโยบายในการประเมินความเสี่ยงและการกำหนดแนวทางปฏิบัติหรือมาตรการอื่นใดเพื่อป้องกันมิให้มีการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายและการแพร่ขยายอาชญากรรมที่มีอิทธิพลทำลายล้างสูง ประกาศ ณ วันที่ 23 มกราคม 2560 ซึ่งบัญญัติว่า

ข้อ 2 กำหนดให้ผู้มีหน้าที่รายงานกำหนดนโยบายในการประเมินความเสี่ยงหรือแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการป้องกันมิให้มีการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายและการแพร่ขยายอาชญากรรมที่มีอิทธิพลทำลายล้างสูง เป็นลายลักษณ์อักษร โดยอย่างน้อยให้มีสาระสำคัญ ดังต่อไปนี้

(2) กรณีพื้นที่หรือประเทศที่มีความเสี่ยงด้านการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายและการแพร่ขยายอาชญากรรมที่มีอิทธิพลทำลายล้างสูง

ให้ผู้มีหน้าที่รายงานกำหนดนโยบายในการประเมินความเสี่ยงหรือแนวทางปฏิบัติในการตรวจสอบลูกค้าหรือผู้ที่ทำธุรกรรมเป็นครั้งคราวที่มีสัญชาติ ภูมิลำเนา หรือที่อยู่ปัจจุบันในพื้นที่หรือประเทศที่มีความเสี่ยงด้านการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายและการแพร่ขยายอาชญากรรมที่มีอิทธิพลทำลายล้างสูงและกำหนดมาตรการบรรเทาความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นจากการสร้างความสัมพันธ์ทางธุรกิจหรือทำธุรกรรมกับลูกค้าหรือผู้ที่ทำธุรกรรมเป็นครั้งคราวดังกล่าวอย่างเคร่งครัด

⁵² *Supra note 157.*

บทที่ 5

ปัญหาในการอนุวัติการเกี่ยวกับขอบเขตการบังคับใช้และองค์กรที่เกี่ยวข้อง อาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูงในทางระหว่างประเทศ และกฎหมายประเทศไทย

5.1 ปัญหาขอบเขตการบังคับใช้

จากการศึกษาได้วิเคราะห์ปัญหาในการบังคับใช้ 2 ประการ ได้แก่ ปัญหาความแตกต่างและความไม่ชัดเจนในการนิยามการสนับสนุนทางการเงินแก่การแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง และปัญหาความแตกต่างในการกำหนดฐานความผิดและบทลงโทษ ดังนี้

5.1.1 ปัญหาความแตกต่าง และความไม่ชัดเจนในการนิยามการสนับสนุนทางการเงินแก่การแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง

5.1.1.1 สภาพปัญหา

การสนับสนุนทางการเงินแก่การแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูงไม่มีกฎหมายหรือหลักสากลที่นำมาใช้ในการอธิบายความหมายดังกล่าวอย่างชัดเจน แต่จากการศึกษาพบการสนับสนุนทางการเงินแก่การแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง แบ่งออกได้เป็น 2 ลักษณะ คือ นิยามอย่างกว้าง และนิยามอย่างแคบ ดังนี้

(1) คำนิยามอย่างกว้าง

คณะทำงานเฉพาะกิจด้านมาตรการสากล (FATF) อธิบายว่าการสนับสนุนทางการเงินแก่การแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง (Proliferation finance) กล่าวคือ การจัดหาเงินทุน หรือบริการทางการเงิน ซึ่งถูกใช้ทั้งหมดหรือบางส่วนในการการผลิต จัดทำ ครอบครอง พัฒนา ส่งออก ถ่ายสำ เป็นนายหน้า ขนส่ง โอนย้าย เก็บสะสมหรือใช้อาวุธนิวเคลียร์ อาวุธเคมี หรืออาวุธชีวภาพ และวิธีการนำส่งสินค้า ตลอดจนวัตถุอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง (รวมถึงเทคโนโลยี และสินค้าใช้ได้สองทาง โดยมีวัตถุประสงค์ที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย) อันเป็นการฝ่าฝืนกฎหมายภายในประเทศหรือพันธกรณีระหว่างประเทศ เนื่องจากผู้กระทำผิดเกี่ยวกับการสนับสนุนทางการเงินแก่การแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูงจะใช้ระบบภาคการเงินระหว่างประเทศทั้งที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการไปในการที่ผิดกฎหมาย ซึ่งระบบการเงินระหว่างประเทศก็มีทั้งการจัดการผลิตภัณฑ์และบริการที่มีการใช้ธุรกรรมการค้าระหว่างประเทศ ใช้ตราสาร ตลอดจนการใช้บริการของระบบสถาบันการเงินในการซื้อขาย และชำระราคาอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง โดยการใช้บริษัทบังหน้า (Front Company) บริษัทลม (Shell Company) เป็นต้น

ประเทศออสเตรเลีย ได้นิยามหมายความรวมถึงการให้บริการในกิจกรรมต่างๆ ด้วยซึ่งได้กำหนดไว้ใน มาตรา 4⁵³ โดยการให้บริการในพระราชบัญญัติไม่จำกัดเฉพาะลักษณะทั่วไปของการทำสิ่งใด แต่รวมถึงการกระทำใดนอกเหนือจากการจัดหาหรือส่งออกสินค้า แต่รวมถึงผลประโยชน์ (benefit) การได้รับสิทธิ หรือให้สิทธิการอำนวยความสะดวก นอกจากการให้ความช่วยเหลือบางสิ่ง รวมทั้งสิ่งที่กระทำภายใต้สัญญาหรือเกี่ยวเนื่องกับการทำงาน งานที่มีลักษณะปกติ โดยมีหรือไม่มีการจัดหาหรือส่งออกสินค้า หรือสัญญาหรือเกี่ยวเนื่องกับการให้กู้ยืมเงินหรือการให้ความช่วยเหลือทางการเงินอื่น ๆ ซึ่งตัวอย่างของการให้บริการ ได้แก่ การทำงานเป็นลูกจ้างที่ปรึกษา หรือที่ปรึกษา ให้การฝึกอบรม การให้ข้อมูลเทคโนโลยีหรือความรู้ ตลอดจนการหาผู้จัดหาหรือส่งออกสินค้าหรือให้บริการ ซึ่งจากนิยามดังกล่าวทำให้เห็นว่าการสนับสนุนแก่การแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง มีความหมายที่กว้างโดยรวมถึงการบริการในรูปแบบต่างๆ ซึ่งครอบคลุมและสอดคล้องกับข้อมติที่ 1540

(2) คำนิยามอย่างแคบ

การสนับสนุนทางการเงินแก่การแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูงในลักษณะการนิยามอย่างแคบ จะเป็นการบริการทางการเงินโดยไม่ได้เน้นในเรื่องของการจัดหา

⁵³ Weapons of Mass Destruction (Prevention of Proliferation) Act 1995
Section 4 : Provision of services

(1) A reference in this Act to the provision of services includes, without limiting the generality of that expression, a reference to doing anything (other than supplying or exporting goods) that confers a benefit on, grants a right or privilege to, provides a facility for, or otherwise assists, someone, including anything done under:

- (a) a contract for or in relation to the performance of work (including work of a professional nature) with or without the supply or export of goods; or
- (b) a contract for or in relation to the lending of money or other provision of financial assistance.

(2) Examples of the provision of services are:

- (a) working as an employee, consultant or adviser; and
- (b) providing training; and
- (c) providing technological information or know-how; and
- (d) procuring another to supply or export goods or provide services.

เงินทุนแต่อย่างใด เช่น การให้บริการในด้านการควบคุมการส่งออก การขนส่ง ค่าขาย การเป็น
 นายหน้าของการค้าอาวุธที่มีอนุภาพทำลายล้างสูงเท่านั้น เช่น ในประเทศมาเลเซีย
 ได้มีพระราชบัญญัติการค้าเชิงยุทธศาสตร์ ค.ศ. 2010 ซึ่งให้ความสำคัญกับการค้าและควบคุมอาวุธ
 ที่มีอนุภาพทำลายล้างสูง และบริการทางการเงินที่เกี่ยวข้องเท่านั้น

สำหรับประเทศไทย ได้มีการนิยามอาวุธที่มีอนุภาพทำลายล้างสูงไว้ใน
 มาตรา 4 แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายและ
 การแพร่ขยายอาวุธที่มีอนุภาพทำลายล้างสูง พ.ศ. 2559 ว่า “อาวุธที่มีอนุภาพทำลายล้าง
 สูง” หมายความว่า อาวุธนิวเคลียร์ อาวุธชีวภาพ อาวุธเคมี หรืออาวุธอื่นใดซึ่งมีอนุภาพที่จะก่อให้เกิด
 อันตรายต่อชีวิตมนุษย์ สัตว์ พืช จำนวนมากหรือต่อสิ่งแวดล้อมอย่างร้ายแรงทำนองเดียวกับอาวุธ
 ดังกล่าว รวมทั้งระบบการส่งอาวุธ ส่วนประกอบหรืออุปกรณ์ของอาวุธนั้นด้วย และในประกาศ
 กระทรวงพาณิชย์ เรื่อง กำหนดให้สินค้าที่ใช้ได้สองทางเป็นสินค้าที่ต้องขออนุญาตและกำหนดสินค้าที่
 ต้องปฏิบัติตามมาตรการจัตระเทียบในการส่งออกไปนอกราชอาณาจักร พ.ศ.2558 ซึ่งหมายถึง อาวุธ
 นิวเคลียร์ อาวุธเคมี อาวุธชีวภาพ รวมทั้งระบบนำวิถีด้วยจรวด ขีปนาวุธ หรือระบบไร้คนขับอื่น ๆ ใน
 ประเทศออสเตรเลียในมาตรา 3⁵⁴ กำหนดว่า โครงการอาวุธที่มีอนุภาพทำลายล้างสูง คือ แผนหรือ
 โครงการเพื่อการพัฒนา ผลิต ได้รับ สละสม อาวุธนิวเคลียร์ เคมี ชีวภาพ หรือขีปนาวุธ ของอุปกรณ์
 นำส่งเหล่านั้น

ซึ่งหากพิจารณาถึงคำนิยามของกำหนดอาวุธที่มีอนุภาพทำลายล้างสูงก็
 มีนิยามที่แตกต่างกัน ทำให้มีผลถึงการนิยามการสนับสนุนทางการเงินแก่การแพร่ขยายอาวุธที่มี
 อนุภาพทำลายล้างสูงด้วย ซึ่งสำหรับประเทศไทยไม่มีนิยามการสนับสนุนทางการเงิน
 แก่การแพร่ขยายอาวุธที่มีอนุภาพทำลายล้างสูง มีเพียงในพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปราม
 การสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายและการแพร่ขยายอาวุธที่มีอนุภาพทำลายล้างสูง
 พ.ศ. 2559 มาตรา 4 ที่บัญญัติว่า “ระงับการค้าเงินการกับทรัพย์สิน” หมายความว่า การห้ามโอน
 ขาย ยักยอก หรือจำหน่ายซึ่งทรัพย์สิน หรือเปลี่ยนสภาพใช้ประโยชน์ หรือกระทำการใด ๆ
 ต่อทรัพย์สินอันจะส่งผลเปลี่ยนแปลงต่อจำนวน มูลค่า ปริมาณ ทำเลที่ตั้ง หรือลักษณะของทรัพย์สินนั้น

⁵⁴ Weapons of Mass Destruction (Prevention of Proliferation) Act 1995
 Section 3 “Weapons of Mass Destruction program or WMD program” means a plan or
 program for the development, production, acquisition or stockpiling of nuclear,
 biological or chemical weapons or missiles capable of delivering such weapons

ซึ่งหากจะพิจารณาแล้ว การใช้มาตรการทางการเงินต่อการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูงนั้นก็มียุทธศาสตร์ที่แคบเนื่องจากเป็นการใช้เฉพาะมาตรการระงับการดำเนินการกับทรัพย์สินเท่านั้นที่ใช้เฉพาะรูปแบบการโอน ขยาย ยักย้าย หรือจำหน่ายทรัพย์สิน ทำให้ไม่ครอบคลุมรูปแบบที่กำหนดไว้ในพันธกรณีระหว่างประเทศตามข้อมติคณะมนตรีความมั่นคง ที่กำหนดให้มีมาตรการอื่นๆ เช่น มาตรการห้ามดำเนินการทางการค้า มาตรการห้ามเปิดกิจการในประเทศที่เกี่ยวข้องกับการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง ซึ่งเป็นกิจกรรม (activities) อื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับการสนับสนุนทางการเงินเช่นกัน อาจทำให้การปราบปรามการสนับสนุนทางการเงินแก่อาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูงไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร

5.1.1.2 แนวทางแก้ไข

ผู้วิจัยมีความเห็นว่า ควรศึกษาค่านิยมของประเทศออสเตรเลีย และ คณะทำงานเฉพาะกิจด้านมาตรการสากล (FATF) ที่มีการนิยามการสนับสนุนทางการเงินเกี่ยวกับอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูงไว้แล้ว โดยครอบคลุมและสอดคล้องกับข้อมติคณะมนตรีความมั่นคงแห่งสหประชาชาติในเรื่องการปราบปรามการสนับสนุนทางการเงินแก่การแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง เพื่อเป็นเครื่องมือในการปราบปรามการสนับสนุนทางการเงินที่จะเป็นการนำเงินทุนหรือระบบธุรกิจการเงินระหว่างประเทศ ไปใช้เพื่อวัตถุประสงค์ดังกล่าว ดังนั้น เพื่อให้การดำเนินการเป็นไปในทิศทางเดียวกันและสอดคล้องกับมาตรฐานสากล จึงควรจะมีการบัญญัติค่านิยมของการสนับสนุนทางการเงินแก่การแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูงให้ชัดเจนในพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายและการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง พ.ศ. 2559 หรือออกกฎกระทรวงหรือประกาศสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน เพื่อจะได้ไม่ต้องเกิดความสับสนในการตีความและการปฏิบัติให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

5.1.2 ปัญหาความแตกต่างในการกำหนดฐานความผิดและบทลงโทษ

5.1.2.1 สภาพปัญหา

การกำหนดฐานความผิดและบทลงโทษการสนับสนุนทางการเงินแก่การแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูงนั้น ตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายและการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง พ.ศ. 2559 ได้กำหนดโทษเฉพาะของบุคคลที่ไม่ระงับการดำเนินการกับทรัพย์สินของบุคคลที่ถูกกำหนด และการไม่แจ้งข้อมูลเกี่ยวกับทรัพย์สินให้สำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินทราบ ตามมาตรา 17(1) และ (2) และหากเป็นผู้ที่มีหน้าที่ต้องรายงานคือสถาบันการเงินและไม่ใช้

สถาบันการเงินต้องได้รับโทษหนักขึ้น ตามมาตรา 17(3) ซึ่งเป็นความผิดที่กำหนดโทษไว้ในมาตรา 23 และมาตรา 24 และการกำหนดความผิดสำหรับ ผู้จัดหา รวบรวม หรือดำเนินการทางการเงินหรือทรัพย์สิน หรือดำเนินการด้วยประการใด ๆ เพื่อการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง หรือ โดยรู้อยู่แล้วว่าผู้ได้รับประโยชน์ทางการเงินหรือทรัพย์สินหรือจากการดำเนินการนั้นเป็นบุคคล ที่ถูกกำหนด หรือโดยเจตนาให้เงินหรือทรัพย์สินหรือการดำเนินการนั้นถูกนำไปใช้เพื่อสนับสนุน การดำเนินกิจกรรมใด ๆ ของบุคคลที่ถูกกำหนดหรือของบุคคล คณะบุคคล นิติบุคคล หรือองค์กรที่ เกี่ยวข้องกับการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง ผู้นั้นกระทำความผิดฐานสนับสนุนทาง การเงินแก่การแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง หรือผู้สนับสนุนหรือผู้สมคบกันในการกระทำ ความผิดดังกล่าว ต้องระวางโทษเช่นเดียวกับตัวการในการกระทำความผิดนั้น และให้หมายความ รวมถึงนิติบุคคลด้วย โดยให้ความผิดตามมาตรา นี้ เป็นความผิดมูลฐานตามกฎหมายว่าด้วย การป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน ซึ่งการกำหนดฐานความผิดดังกล่าวเป็นการกำหนดเป็นการ กระทำผิดเป็นภาพรวมโดยมิได้กำหนดว่าการกระทำลักษณะหรือรูปแบบวิธีการอย่างไร เป็นการ สนับสนุนทางการเงิน จึงอาจทำให้เกิดช่องว่างในการบังคับใช้มาตรการลงโทษผู้กระทำความผิดกฎหมาย และการนำผู้กระทำความผิดมาลงโทษ

5.1.2.2 แนวทางแก้ไข

ผู้วิจัยมีความเห็นว่า ควรกำหนดฐานความผิดการสนับสนุนทางการเงิน แก่การแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูงให้ชัดเจน ว่าการกระทำใดบ้างหรือการดำเนิน กิจกรรมในลักษณะใดที่เข้าเงื่อนไขหรือองค์ประกอบในการกระทำความผิดฐานสนับสนุนทางการเงิน และกำหนดโทษให้หนักขึ้นในกรณีที่มีการเป็นการดำเนินกิจกรรมที่มีผลกระทบต่อระบบเศรษฐกิจ ในวงกว้างยิ่งขึ้น โดยกำหนดไว้ในพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการสนับสนุนทางการเงิน แก่การก่อการร้ายและการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง พ.ศ. 2559 หรือออก กฎกระทรวงหรือประกาศสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน

5.2 องค์กรที่เกี่ยวข้องกับอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง

องค์กรที่เกี่ยวข้องกับอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง แยกออกได้เป็น 2 ประเภทได้แก่ องค์กรที่ควบคุมเกี่ยวกับอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง และองค์กรที่ควบคุมด้านการเงิน ดังจะได้ อธิบายต่อไปนี้

5.2.1 องค์การที่ควบคุมเกี่ยวกับอาวุธที่มีอำนาจทำลายล้างสูง

5.2.1.1 องค์การระหว่างประเทศ

(1) คณะมนตรีความมั่นคงแห่งสหประชาชาติ (United Nations Security Council หรือ UNSC)

คณะมนตรีความมั่นคงแห่งสหประชาชาติ ประกอบด้วยสมาชิกของสหประชาชาติจำนวน 15 ประเทศ โดยมีสมาชิกถาวร 5 ประเทศ ได้แก่ จีน ฝรั่งเศส โซเวียต อังกฤษ และสหรัฐอเมริกา และสมาชิกอื่นที่ได้รับการเลือกตั้งอีก 10 ประเทศ⁵⁵ มีระยะเวลาการดำรงตำแหน่ง 2 ปี มีวัตถุประสงค์ในการก่อตั้งเพื่อธำรงไว้ซึ่งสันติภาพและความมั่นคงระหว่างประเทศ ซึ่งกำหนดไว้ตามหมวด 7 ของกฎบัตรสหประชาชาติ

คณะมนตรีความมั่นคงแห่งสหประชาชาติ มีอำนาจหน้าที่ตามที่กำหนดไว้ในกฎบัตรสหประชาชาติ⁵⁶ คือ การระงับกรณีพิพาทโดยสันติวิธี ตามหมวด 6 การดำเนินการเกี่ยวกับการคุกคามต่อสันติภาพ การละเมิดสันติภาพ และการกระทำการรุกรานตามหมวด 7 ข้อตกลงระหว่างประเทศ ตามหมวด 8 และระบบภาวะทรัสตีระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมความรุดหน้าทางการเมือง หรือการเคารพต่อสิทธิมนุษยชน ตามหมวด 12

ด้วยอำนาจหน้าที่ตามหมวด 7 ของกฎบัตรสหประชาชาติ ทำให้คณะมนตรีความมั่นคงแห่งสหประชาชาติมีหน้าที่ในการต่อต้านการแพร่ขยายอาวุธที่มีอำนาจทำลายล้างสูง จนต้องมีการออกข้อมติคณะมนตรีความมั่นคงหลายข้อเพื่อยับยั้งการแพร่ขยายอาวุธ และการสนับสนุนทางการเงินแก่อาวุธที่มีอำนาจทำลายล้างสูง

(2) คณะกรรมาธิการลดอาวุธแห่งสหประชาชาติ (United Nations Office for Disarmament Affairs หรือ UNODA)

คณะกรรมาธิการลดอาวุธแห่งสหประชาชาติ ก่อตั้งเมื่อเดือนมกราคม ค.ศ. 1998 ในฐานะกระทรวงยุทธศาสตร์ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของโครงการปฏิรูปของ SG (SG's programme) เพื่อให้สอดคล้องกับรายงานต่อที่ประชุมสมัชชา⁵⁷ และต่อมาเมื่อ ค.ศ. 1982 ตามคำแนะนำของสมัชชาใหญ่ในการประชุมครั้งที่สองเกี่ยวกับการลดอาวุธ (SSOD II) และในปี ค.ศ. 1992 ได้เปลี่ยนชื่อมาเป็นศูนย์เพื่อการลดภาวะติดอาวุธภายใต้กรมการทางการเมือง และในช่วง

⁵⁵ UN Charter article 23

⁵⁶ UN Charter article 24

⁵⁷ General Assembly (A/51/950)

ปลายปีเป็นกระทรวงการลดอาวุธ และใน ค.ศ. 2007 ได้กลายเป็นคณะกรรมการลดอาวุธแห่งสหประชาชาติในปัจจุบัน

คณะกรรมการลดอาวุธแห่งสหประชาชาติ มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการสนับสนุนการลดอาวุธนิวเคลียร์และการไม่แพร่ขยายอาวุธนิวเคลียร์ การเสริมสร้างระบบการลดอาวุธในเรื่องอาวุธอื่น ๆ ที่มีการทำลายล้างสูงและอาวุธเคมีและชีวภาพ ตลอดจนความพยายามในการลดอาวุธในพื้นที่ของอาวุธทั่วไปโดยเฉพาะอย่างยิ่งกับระเบิดและอาวุธขนาดเล็กซึ่งเป็นอาวุธที่ได้รับเลือกในความขัดแย้งในปัจจุบัน⁵⁸ นอกจากนี้ คณะกรรมการลดอาวุธแห่งสหประชาชาติ ยังให้การสนับสนุนที่สำคัญและเป็นองค์การสำหรับการกำหนดบรรทัดฐานในด้านการลดอาวุธโดยผ่านการทำงานของสมัชชาใหญ่แห่งสหประชาชาติและคณะกรรมการชุดแรกคณะกรรมการการลดอาวุธการประชุมการปลดอาวุธและหน่วยงานอื่น ๆ ส่งเสริมมาตรการการลดอาวุธโดยการเจรจาหรือความโปร่งใสและสร้างความเชื่อมั่นในเรื่องการทหารและสนับสนุนการลดอาวุธในระดับภูมิภาค เหล่านี้รวมถึงการประชุมสหประชาชาติและการประชุมในระดับภูมิภาค อีกทั้ง ยังให้ข้อมูลที่เป็นกลางและเป็นปัจจุบันเกี่ยวกับประเด็นและกิจกรรมการลดอาวุธพหุภาคีแก่รัฐสมาชิกภูมิภาคีสัญญาพหุภาคีองค์การระหว่างรัฐบาลและสถาบันหน่วยงานและหน่วยงานของสหประชาชาติระบบการวิจัยและสถาบันการศึกษาภาคประชาสังคม โดยเฉพาะอย่างยิ่งองค์การที่ไม่ใช่ภาครัฐสื่อและประชาชนทั่วไป

(3) คณะกรรมการตามข้อมติที่ 1540 (The 1540 Committee)

เมื่อวันที่ 28 เมษายน ค.ศ. 2004 คณะมนตรีความมั่นคงแห่งสหประชาชาติมีมติเป็นเอกฉันท์รับรองมติที่ 1540 (2004) ภายใต้ข้อที่ 7 ของกฎบัตรสหประชาชาติ ซึ่งยืนยันว่าการแพร่กระจายอาวุธนิวเคลียร์อาวุธเคมีและชีวภาพและวิธีการส่งมอบถือเป็นภัยคุกคามต่อสันติภาพและความมั่นคงระหว่างประเทศ มติดังกล่าวบังคับให้รัฐต่างๆงดเว้นจากการสนับสนุนโดยบุคคลที่ไม่ใช่รัฐใดๆ จากการพัฒนาแสวงหาการผลิตครอบครองขนส่งขนย้ายหรือใช้อาวุธนิวเคลียร์อาวุธเคมีหรือทางชีวภาพและระบบการนำส่ง โดยมีการแต่งตั้งคณะกรรมการตามข้อมติที่ 1540 เพื่อดำเนินการที่เกี่ยวกับการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง และเมื่อวันที่ 27 เมษายน ค.ศ. 2006 ได้ขยายวาระคณะกรรมการฯ ดังกล่าวเป็นเวลาอีก 2 ปี

อำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการตามมติข้อที่ 1540 นอกจากจะดูแลด้านการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูงแล้ว ยังมีบทบาทในการอำนวยความสะดวกด้านความช่วยเหลือด้านเทคนิค รวมถึงการมีช่วยในการที่คณะมนตรีความมั่นคงได้ร้องขอให้

⁵⁸ United Nations Office for Disarmament Affairs, “About Us” Retrieved on April 18, 2016, From <https://www.un.org/disarmament/>.

คณะกรรมการดังกล่าวพิจารณาการ ตรวจสอบ สถานะของการดำเนินงานตามมติข้อที่ 1540 (2004) และครอบคลุมถึงการให้อำนาจแก่คณะกรรมการตัดสินใจที่จะจัดประชุมเปิดกว้างและมีส่วนร่วม จากประเทศสมาชิกสหประชาชาติและองค์กรระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้อง โดยมีการประชุมแบบเปิดกว้าง ขึ้นที่สำนักงานใหญ่สหประชาชาติตั้งแต่วันที่ 30 กันยายน ถึง 2 ตุลาคม ค.ศ. 2009 เรียวยมา

เมื่อวันที่ 20 เมษายน ค.ศ. 2011 คณะมนตรีความมั่นคงได้ขยาย ขอบเขตหน้าที่ของคณะกรรมการตามข้อมติที่ 1540 อีก 10 ปี ซึ่งจะครบระยะเวลาในปี ค.ศ. 2021 และเมื่อวันที่ 29 มิถุนายน ค.ศ. 2012 คณะมนตรีความมั่นคงได้ประกาศมติ เพิ่มผู้เชี่ยวชาญซึ่ง สนับสนุนงานของคณะกรรมการ 1540 อีกจำนวน 9 คน⁵⁹

(4) ทบวงการพลังงานปรมาณูระหว่างประเทศ (International Atomic Energy Agency หรือ IAEA)

ทบวงการพลังงานปรมาณูระหว่างประเทศ เป็นศูนย์กลางระหว่าง ประเทศสำหรับความร่วมมือด้านนิวเคลียร์ โดยมีตัวแทนทำงานร่วมกับประเทศสมาชิกและคู่ค้าหลาย รายทั่วโลกเพื่อส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีนิวเคลียร์ที่ปลอดภัยและสันติ IAEA เริ่มดำเนินการเมื่อความ ตกลงตกลงนามร่วมกันระหว่าง IAEA กับประเทศเจ้าของอาวุธนิวเคลียร์ภายใต้ข้อตกลง เพื่อความปลอดภัยซึ่งได้มอบอำนาจให้ตัวแทนมีสิทธิเข้าตรวจสอบวัสดุอุปกรณ์เกี่ยวกับอาวุธ นิวเคลียร์ โดยผู้ตรวจสอบจะถูกส่งไปแต่ละประเทศเพื่อเก็บข้อมูลสถานที่ตั้ง ประเภท วัสดุนิวเคลียร์ เพื่อการป้องกันดังกล่าว⁶⁰ และที่ผ่านมามีความร่วมมือด้านเทคโนโลยีของ IAEA มีความสำคัญเพิ่มขึ้น ในการเรื่องเทคนิคด้านนิวเคลียร์ในการพัฒนาของรัฐสมาชิก⁶¹

IAEA ถูกก่อตั้งขึ้น เมื่อปี ค.ศ. 1957 เพื่อตอบสนองต่อความกลัวและ ความคาดหวังที่ลึกซึ้งจากการค้นพบและการใช้เทคโนโลยีนิวเคลียร์ที่หลากหลาย ในการประชุม สมัชชาใหญ่สหประชาชาติ เมื่อวันที่ 8 ธันวาคม ค.ศ. 1953 เรื่อง "Atoms for Peace" โดยการให้

⁵⁹ 1540 Committee, "General Information" Retrieved on May 4, 2017, From <http://www.un.org/en/sc/1540/about-1540-committee/general-information/>

⁶⁰ Frank Barnaby, How Nuclear Weapons Spread : Nuclear-weapon proliferation in the 1990s, (Great Britain : T.J. Press,1993), pp.125.

⁶¹ Daniel H. Joyner, Interpreting the Nuclear Non-Proliferation Treaty, (United States : Oxford University Press, 2011), pp.141.

สัตยาบันอนุสัญญาของสหรัฐอเมริกาโดยประธานาธิบดีไอเซนฮาวร์วันที่ 29 กรกฎาคม ค.ศ. 1957 นับเป็นก่อตั้งอย่างเป็นทางการของสำนักงานพลังงานปรมาณูระหว่างประเทศ⁶²

ทบวงการพลังงานปรมาณูระหว่างประเทศ มีหน้าที่⁶³หลัก 4 ประการ ได้แก่

(4.1) เกี่ยวกับพลังงานนิวเคลียร์ (Nuclear power) IAEA มีบทบาทสนับสนุนรัฐสมาชิกในการให้คำแนะนำเพื่อเตรียมความพร้อมสำหรับการพัฒนาโรงไฟฟ้านิวเคลียร์ทั้งในด้านการวางกรอบกฎหมายและด้านเทคนิค

(4.2) การนำนิวเคลียร์ไปใช้ในทางสันติ (Nuclear Applications) โดยเน้นประโยชน์ของพลังงานนิวเคลียร์ที่จะช่วยพัฒนาศักยภาพและขีดความสามารถในด้านต่างๆ เช่น การเกษตร การแพทย์ ซึ่ง IAEA มีบทบาทในการสนับสนุนด้านเทคนิคและวิชาการ

(4.3) การตรวจพิสูจน์และพิทักษ์ความปลอดภัยนิวเคลียร์ (Nuclear Verification and Safeguards) เพื่อป้องกันการนำพลังงานนิวเคลียร์ในทางสันติไปใช้ผลิตอาวุธ และใช้ประโยชน์ทางการทหาร โดย IAEA มุ่งไปสู่การจัตรระบบข้อมูลและการเข้าถึงข้อมูลอย่างต่อเนื่องเกี่ยวกับโครงการนิวเคลียร์ของประเทศต่างๆ เพื่อป้องกันการแพร่ขยายอาวุธนิวเคลียร์ ซึ่งจำเป็นต้องมีมาตรการพิทักษ์ความปลอดภัยทางนิวเคลียร์ และเทคโนโลยีการตรวจสอบและตรวจจับวัสดุนิวเคลียร์ที่มีประสิทธิภาพ

(4.4) ความปลอดภัยและความมั่นคงนิวเคลียร์ (Nuclear safety and security) เพื่อสร้างหลักประกันด้านความปลอดภัยและป้องกันการรั่วไหลของนิวเคลียร์ไปสู่ผู้ก่อการร้าย ซึ่ง IAEA ได้จัดทำแนวทางดำเนินการเพื่อให้รัฐสมาชิกรับไปใช้ประโยชน์ เพื่อป้องกันอุบัติเหตุและการก่อการร้ายทางนิวเคลียร์

5.2.1.2 องค์กรในประเทศไทย

(1) กระทรวงการคลัง โดยกรมศุลกากร

กรมศุลกากร มีการตราพระราชบัญญัติศุลกากร พุทธศักราช 2469 โดยมีวัตถุประสงค์เนื่องจากในปัจจุบันได้มีการนำสินค้าจำพวกเคมีภัณฑ์ สิ่งมีพิษ หรือสิ่งที่เป็นอันตรายอย่างอื่นเข้ามาในราชอาณาจักร และนำมาเก็บรักษาไว้ในเขตศุลกากรเป็นจำนวนมาก ซึ่งอาจ

⁶² The International Atomic Energy Agency, “History” Retrieved on April 18, 2016, From <https://www.iaea.org/about/overview/history>.

⁶³ กองสันติภาพ ความมั่นคงและการลดอาวุธ, “ภูมิหลัง IAEA” สืบค้นเมื่อวันที่ 18 เมษายน 2559, <http://www.mfa.go.th/main/th/issues/>.

เกิดอันตรายหรือความเสียหายต่อบุคคล สัตว์ พืช ทรัพย์สินหรือสิ่งแวดล้อมขึ้น จึงสมควรกำหนด มาตรการดำเนินการกับของตกค้างที่เป็นสินค้าอันตรายที่นำเข้ามาในราชอาณาจักรให้เหมาะสม และมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ซึ่งพระราชบัญญัติศุลกากร พุทธศักราช 2469 มีการบังคับใช้กับสินค้าที่มีการส่งออก นำเข้า ถ้ายาลำ ในราชอาณาจักร เท่านั้น แต่ยังไม่มีความหมายควบคุมสินค้าเกี่ยวกับอาวุธ ที่มีอำนาจทำลายล้างสูง ไม่ว่าจะเป็บบัญชีรายการทรัพย์สินหรือกฎเกณฑ์ที่ใช้ในการควบคุม ตรวจสอบ ซึ่งตามพระราชบัญญัติดังกล่าวมีการควบคุมเฉพาะสินค้าทั่วไปเท่านั้น มิได้มีการควบคุม สินค้าหรือที่เกี่ยวกับการแพร่ขยายอาวุธที่มีอำนาจทำลายล้างสูงแต่อย่างใด

(2) กระทรวงกลาโหม โดยกรมอุตสาหกรรมทหาร

กรมอุตสาหกรรมทหาร มีการตรากฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการ ควบคุมดูแลอาวุธที่มีอำนาจทำลายล้างสูง ซึ่ปืนอาวุธ รวมทั้งวัสดุอุปกรณ์ต่างๆ หลายฉบับ ได้แก่ พระราชบัญญัติควบคุมการส่งออกป็นนอกราชอาณาจักรซึ่งอาวุธยุทธภัณฑ์ และสิ่งที่ใช้ในการสงคราม พ.ศ.2495 พระราชกฤษฎีกาควบคุมการส่งออกป็นนอกราชอาณาจักรซึ่งอาวุธยุทธภัณฑ์ และสิ่งที่ใช้ ในการสงคราม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2552 พระราชบัญญัติควบคุมยุทธภัณฑ์ พ.ศ. 2530 พระราชบัญญัติ โรงงานผลิตอาวุธของเอกชน พ.ศ. 2550 พระราชกำหนดควบคุมสินค้าตามชายแดน พ.ศ. 2524 ประกาศกระทรวงกลาโหม เรื่อง กำหนดชนิดยุทธภัณฑ์ที่ต้องขออนุญาตตามพระราชบัญญัติควบคุม ยุทธภัณฑ์ พ.ศ.2530 เป็นต้น โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อประโยชน์แห่งความปลอดภัยของประเทศ หรือ เพื่ออ้ารงไว้ซึ่งสันติภาพและความมั่นคงระหว่างประเทศจะให้มีการควบคุมการส่งออกไปหรือการ ส่งผ่านป็นนอกราชอาณาจักรซึ่งอาวุธยุทธภัณฑ์ และสิ่งที่ใช้ในการสงคราม ตามมาตรา 3⁶⁴ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมการส่งออกป็นนอกราชอาณาจักรซึ่งอาวุธยุทธภัณฑ์ และสิ่งที่ใช้ในการ สงคราม พ.ศ.2495 ซึ่งถือเป็นการรับรอง และสอดคล้องกับกฎบัตรสหประชาชาติที่มุ่งหวังคุ้มครอง ประชาคมโลกเกี่ยวกับการคุกคามสันติภาพ การละเมิดสันติภาพ และการกระทำการรุกราน

⁶⁴ มาตรา 3 บัญญัติว่า เมื่อเห็นเป็นการสมควรเพื่อประโยชน์แห่งความปลอดภัยของ ประเทศ หรือเพื่ออ้ารงไว้ซึ่งสันติภาพและความมั่นคงระหว่างประเทศจะให้มีการควบคุมการส่งออก ไปหรือการส่งผ่านป็นนอกราชอาณาจักรซึ่งอาวุธยุทธภัณฑ์ และสิ่งที่ใช้ในการสงครามก็ได้ โดยตราเป็น พระราชกฤษฎีกา

สิ่งที่ใช้ในการสงครามให้หมายความรวมถึงตลอดถึงสัมภาระ พลังสงคราม อุปกรณ์การ ลำเลียงที่มีคุณค่าในการยุทธศาสตร์และวัตถุที่มีประโยชน์ในการผลิตอาวุธ กระสุน และสิ่งที่ใช้ในการ สงครามด้วย

และพระราชกฤษฎีกาควบคุมการส่งออกป็นอกราชอาณาจักรซึ่งอาวุธยุทธภัณฑ์ และสิ่งที่ใช้ในการสงคราม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2552 นี้ มีวัตถุประสงค์ในการปรับปรุงบัญชีท้ายพระราชกฤษฎีกาควบคุมการส่งออกป็นอกราชอาณาจักรซึ่งอาวุธยุทธภัณฑ์และสิ่งที่ใช้ในการสงคราม พ.ศ. 2535 เพื่อให้สอดคล้องกับประกาศกระทรวงกลาโหม เรื่อง กำหนดยุทธภัณฑ์ที่ต้องขออนุญาตตามพระราชบัญญัติควบคุมยุทธภัณฑ์ พ.ศ. 2530 ลงวันที่ 30 พฤศจิกายน พ.ศ. 2550 และเพื่อให้การควบคุมการส่งออกอาวุธยุทธภัณฑ์และสิ่งที่ใช้ในการสงคราม โดยเฉพาะอย่างยิ่งอาวุธที่มีอำนาจทำลายล้างสูง เป็นไปในแนวทางเดียวกัน และเป็นไปตามมาตรฐานของอนุสัญญาระหว่างประเทศ โดยมีขอบเขตการบังคับใช้ที่มุ่งเน้นในเรื่องการควบคุมการส่งออกไปหรือการส่งผ่านไปนอกราชอาณาจักรซึ่งอาวุธยุทธภัณฑ์ และสิ่งที่ใช้ในการสงคราม ซึ่งรวมถึงสัมภาระ พลังสงคราม อุปกรณ์การลำเลียงที่มีคุณค่าในการยุทธศาสตร์และวัตถุที่มีประโยชน์ในการผลิตอาวุธ กระสุน และสิ่งที่ใช้ในการสงคราม แต่พระราชบัญญัติดังกล่าวมิได้บ่งบอกถึงลักษณะของอาวุธ ยุทธภัณฑ์ ที่มีลักษณะเป็นการควบคุมอาวุธที่มีอำนาจทำลายล้างสูงแต่อย่างใด

(3) กระทรวงพาณิชย์ โดยกรมการค้าต่างประเทศ

กรมการค้าต่างประเทศ มีการตรากฎหมายที่ควบคุมสินค้าที่มีการนำเข้ามาส่งออกในราชอาณาจักร ตลอดจนสินค้าที่ใช้ได้สองทางหลายฉบับ อาทิ พระราชบัญญัติส่งออกป็นอกและการนำเข้ามาในราชอาณาจักรซึ่งสินค้า พ.ศ. 2522 ประกาศกระทรวงพาณิชย์ เรื่อง กำหนดให้สินค้าที่ใช้ได้สองทางเป็นสินค้าที่ต้องขออนุญาตและกำหนดสินค้าที่ต้องปฏิบัติตามมาตรการจัดระเบียบในการส่งออกป็นอกราชอาณาจักร พ.ศ. 2558 เพื่อบังคับให้เป็นไปตามข้อมติคณะมนตรีความมั่นคงแห่งสหประชาชาติ ที่ 1540 (2004) เมื่อวันที่ 28 เมษายน ค.ศ. 2004 ซึ่งกำหนดให้ประเทศไทยและประเทศสมาชิกอื่นกำหนดมาตรการภายในประเทศในการป้องกันการแพร่ขยายอาวุธที่มีอำนาจทำลายล้างสูง และวัสดุอุปกรณ์ที่เกี่ยวข้อง รวมถึงให้มีการควบคุมสินค้าที่ใช้ได้สองทาง (Dual-use Items) หรือสินค้าอื่นใดที่เกี่ยวข้อง และเพื่อความมั่นคงของประเทศสมควรกำหนดให้สินค้าที่ใช้ได้สองทางเป็นสินค้าที่ต้องได้รับอนุญาตในการส่งออกป็นอกราชอาณาจักร และกำหนดสินค้าที่ต้องปฏิบัติตามมาตรการจัดระเบียบในการส่งออกป็นอกราชอาณาจักร รวมถึงมีการยกเว้นพระราชบัญญัติการค้าสินค้าที่เกี่ยวข้องกับการแพร่ขยายอาวุธที่มีอำนาจทำลายล้างสูง พ.ศ..... (Trade Control on Weapons of Mass Destruction related Items) นั้น เพื่อให้สอดคล้องกับข้อมติที่ 1540

(4) กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี โดยสำนักงานปรมาณูเพื่อสันติภาพ

สำนักงานปรมาณูเพื่อสันติภาพกฎหมายที่เกี่ยวข้องมีการตราพระราชบัญญัติพลังงานปรมาณูเพื่อสันติภาพ พ.ศ. 2504 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อการใช้พลังงานปรมาณูเพื่อประโยชน์ในทางสันติและจำเป็นต้องมีการควบคุมให้การใช้เป็นไปตามหลักวิชาและปลอดภัย โดยพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวมีผลเป็นการ ห้ามการผลิต มีไว้ในครอบครองหรือใช้ซึ่งวัสดุนิวเคลียร์พิเศษ พลังงานปรมาณู วัสดุพลอยได้ ตลอดจน ห้ามนำเข้าหรือส่งออกนอกราชอาณาจักรซึ่งวัสดุดังกล่าว แม้ว่านิวเคลียร์จะเป็นหนึ่งในอาวุธที่มีอำนาจทำลายล้างสูง ซึ่งสอดคล้องกับข้อมติคณะมนตรีความมั่นคงแห่งสหประชาชาติที่ 1540

(5) กระทรวงอุตสาหกรรม โดยกรมโรงงานอุตสาหกรรม

กรมโรงงานอุตสาหกรรม มีการตรากฎหมายควบคุมดูแลอาวุธเคมี และวัสดุที่เกี่ยวข้อง อาทิ พระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ. 2535 พระราชบัญญัติคุ้มครองการดำเนินงานขององค์การห้ามอาวุธเคมี พ.ศ. 2545 เนื่องจากประเทศไทยจะเข้าเป็นภาคีอนุสัญญาว่าด้วยการห้ามพัฒนา ผลิต สะสม และใช้อาวุธเคมี และว่าด้วยการทำลายอาวุธเหล่านี้ ซึ่งทำขึ้นเมื่อวันที่ 13 มกราคม 2536 ซึ่งอนุสัญญาดังกล่าวกำหนดมาตรการควบคุมเกี่ยวกับการผลิต ได้มา จัดเก็บ ใช้ และโยกย้ายสารเคมีพิษและสารที่ใช้ผลิตสารเคมีพิษที่ระบุในอนุสัญญาห้ามอาวุธเคมีในอาณาเขตของบรรดาระัฐภาคีและรัฐนอกภาคี รวมทั้งกำหนดให้รัฐภาคีออกกฎหมายที่มีโทษทางอาญาเพื่อใช้บังคับกับบุคคลธรรมดาและนิติบุคคลที่อยู่ในอาณาเขตหรือเขตอำนาจของรัฐภาคีที่กระทำการละเมิดมาตรการดังกล่าว และให้ขยายขอบเขตการบังคับใช้กฎหมายให้ครอบคลุมถึงการกระทำที่ต้องห้ามตามอนุสัญญาห้ามอาวุธเคมีของบุคคลธรรมดาที่มีสัญชาติของรัฐภาคี ซึ่งกระทำนอกอาณาเขตของรัฐภาคีด้วย โดยบทบัญญัติดังกล่าวสอดคล้องกับพันธกรณีตาม อนุสัญญาห้ามอาวุธเคมี (Convention on the Proliferation of the Development Product, Stockpiling and Use of Chemical Weapons and on their Destruction 1997) หรือ Chemical Weapons Convention : CWC)

(6) กระทรวงสาธารณสุข โดยกรมวิทยาศาสตร์การแพทย์

กรมวิทยาศาสตร์การแพทย์ มีการตรากฎหมายควบคุมดูแลอาวุธชีวภาพ และวัสดุที่เกี่ยวข้อง ดังนี้ พระราชบัญญัติเชื้อโรคและพิษจากสัตว์ พ.ศ. 2525 พระราชบัญญัติเชื้อโรคและพิษจากสัตว์ พ.ศ. 2558 พระราชบัญญัติควบคุมโรคติดต่อ พ.ศ. 2558 โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อให้การคุ้มครองความปลอดภัยและการป้องกันอันตรายต่อสาธารณสุขจากเชื้อโรคและพิษจากสัตว์ ซึ่งพระราชบัญญัตินี้มีขอบเขตเกี่ยวกับการผลิต นำเข้า ส่งออก ขาย นำผ่าน หรือมีไว้ในครอบครองเชื้อโรคและพิษจากสัตว์ แม้ว่าชีวภาพจะเป็นหนึ่งในอาวุธที่มีอำนาจทำลายล้างสูง

แต่ตามพระราชบัญญัติดังกล่าวยังไม่มีการป้องกันการป้องกันและปราบปรามการสนับสนุนทางการเงินแก่การแพร่ขยายซึ่งอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง แต่อย่างไร

5.2.2 องค์กรที่ควบคุมด้านการเงิน

5.2.2.1 องค์กรระหว่างประเทศ

องค์กรระหว่างประเทศที่เป็นองค์กรที่ควบคุมด้านการเงินจากการศึกษาแบ่งได้เป็น 4 องค์กรหลัก ได้แก่ คณะทำงานเฉพาะกิจด้านมาตรการทางการเงิน (FATF) ธนาคารโลก (World Bank) กองทุนการเงินระหว่างประเทศ (IMF) และกลุ่มหน่วยข่าวกรองทางการเงินระหว่างประเทศ (Egmont Group) ดังนี้

(1) คณะทำงานเฉพาะกิจด้านมาตรการทางการเงิน (FATF)

คณะทำงานเฉพาะกิจด้านมาตรการทางการเงิน (Financial Action Task Force) หรือ FATF เป็นองค์การระหว่างรัฐบาล⁶⁵ ที่รัฐมนตรีของประเทศสมาชิกร่วมกันจัดตั้งขึ้นเมื่อปี ค.ศ. 1989 โดยการดำเนินการของ FATF คือ การกำหนดมาตรฐานด้านต่างๆ และส่งเสริมให้มีการใช้มาตรการทางกฎหมาย มาตรการด้านการกำกับดูแลและมาตรการด้านปฏิบัติการในการต่อต้านการฟอกเงิน (Money Laundering) การสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย (Terrorist Financing) และการแพร่ขยายอาวุธ (Financing of Proliferation) ตลอดจนภัยอื่นที่จะกระทบต่อระบบการเงินระหว่างประเทศ และ FATF ยังร่วมมือกับหน่วยงานระหว่างประเทศอื่น โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อคุ้มครองให้มีการนำระบบการเงินระหว่างประเทศไปใช้ในการกระทำความผิด

(2) ธนาคารโลก

ธนาคารโลก (World Bank) เป็นองค์กรที่ออกหลักเกณฑ์ให้ตลาดเงินได้มีการนำข้อแนะนำ 40 ประการ ของ FATF มาบรรจุอยู่ในรายการมาตรฐานและประมวลที่เกี่ยวกับการดำเนินการของธนาคารโลก เนื่องจากมาตรการตามข้อแนะนำ FATF เป็นมาตรการทางการเงินที่สามารถนำมาใช้กับระบบการเงินระหว่างประเทศในการประเมินภาคการเงินของแต่ละประเทศ (FSAP) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ

1. เพื่อประเมินการปฏิบัติตามมาตรฐานสากล
2. เพื่อช่วยให้แต่ละประเทศทราบถึงจุดอ่อน จุดแข็งในภาคการเงินของตน
3. เพื่อกำหนดแนวทางการบริหารความเสี่ยงที่สำคัญ

⁶⁵ กลุ่มประเทศอุตสาหกรรม 7 ประเทศ (G7) ได้แก่ สหรัฐอเมริกา อังกฤษ ฝรั่งเศส เยอรมนี อิตาลี ญี่ปุ่น และแคนาดา

4. เพื่อส่งเสริมให้เกิดการพัฒนาทางภาคการเงินและการให้การสนับสนุน
ด้านเทคนิค

5. เพื่อช่วยจัดลำดับความสำคัญในการออกนโยบายและแผนกลยุทธ์
เพื่อนำมาประเมินการปฏิบัติงานของธุรกิจธนาคารพาณิชย์ ธุรกิจ
หลักทรัพย์ ธุรกิจประกันภัย รวมถึงให้ความช่วยเหลือทางวิชาการแก่ประเทศต่างๆ ในการพัฒนาทาง
ธนาคาร และกองทุนการเงินระหว่างประเทศให้ปฏิบัติตามได้อย่างมีประสิทธิภาพ⁶⁶

(3) กองทุนการเงินระหว่างประเทศ

กองทุนการเงินระหว่างประเทศ (International Monetary Fund :
IMF) ก่อตั้งขึ้นในปี ค.ศ. 2012 เป็นองค์กรที่รัฐบาลของกลุ่มประเทศพันธมิตรได้ร่วมก่อตั้งขึ้น มีฐานะ
เป็นทบวงการชำนัญพิเศษของสหประชาชาติ โดยมีข้อบังคับว่าประเทศที่จะเป็นสมาชิกธนาคารโลก
และจะต้องเป็นสมาชิกของกองทุนการเงินระหว่างประเทศด้วย กองทุนการเงินระหว่างประเทศ
ก่อตั้งขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้เกิดความมีเสถียรภาพของระบบการเงินระหว่างประเทศ ในด้าน
การแลกเปลี่ยนเงินตรา และการชำระหนี้ระหว่างประเทศว่าความสามารถของแต่ละประเทศรวมถึง
พลเมืองในด้านธุรกรรมทางการเงินระหว่างกัน ซึ่งมีการรวมภาคส่วนธุรกิจขนาดใหญ่และภาคการเงิน
เป็นสมาชิกเพื่อให้การเงินระหว่างประเทศมีเสถียรภาพมากขึ้น ภาพรวมของกองทุนการเงินระหว่าง
ประเทศนั้น เป็นการกำกับดูแลในระบบการเงินระหว่างประเทศ และตรวจสอบนโยบายด้านเศรษฐกิจ
และการเงินของสมาชิก จำนวน 189 ประเทศ โดยส่วนหนึ่งของการดำเนินการเป็นกำกับดูแลทั้งใน
ระดับโลกและระดับประเทศ ที่มีความเสี่ยงสูงด้านเสถียรภาพและกระบวนการดำเนินนโยบาย

นอกจากนี้ กองทุนการเงินระหว่างประเทศยังมีความสามารถในการ
พัฒนาความช่วยเหลือด้านเทคโนโลยีและการฝึกอบรม เพื่อช่วยเหลือประเทศสมาชิกในอนุทวีปการ
นโยบายทางเศรษฐกิจให้มีเสถียรภาพและมีความเติบโตอย่างเข้มแข็งในด้านความรู้และ
ความเชี่ยวชาญ และกองทุนการเงินระหว่างประเทศยังค้นหาเพื่อที่จะสร้างเสริมระหว่างเทคโนโลยี
และความช่วยเหลือด้านการฝึกอบรมให้เพิ่มมากขึ้นอย่างมีประสิทธิภาพด้วย⁶⁷

(4) กลุ่มหน่วยข่าวกรองทางการเงินระหว่างประเทศ (Egmont Group)

Egmont Group เป็นกลุ่มที่เกี่ยวกับหน่วยข่าวกรองทางการเงิน
(Financial Intelligence Units : FIUs) ที่รวมตัวกันในแต่ละประเทศโดยมีวัตถุประสงค์เกี่ยวกับ

⁶⁶ ธนาคารแห่งประเทศไทย, “FSAP คืออะไร, สืบค้นเมื่อวันที่ 11 พฤษภาคม 2560,
<https://www.bot.or.th/Thai/FinancialInstitutions/Policy/Documents/FSAPth.pdf>.

⁶⁷ “IMF” สืบค้นเมื่อวันที่ 28 กรกฎาคม 2560, <http://www.imf.org/en/About>.

ความร่วมมือระหว่างประเทศที่เกี่ยวกับธุรกรรมทางการเงินที่น่าสงสัยหรือธุรกรรมที่มีความผิดปกติ และแลกเปลี่ยนข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการฟอกเงิน การสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย Egmont Group เสมือนเป็นหน่วยงานบังคับใช้กฎหมาย (Law Enforcement) โดย Egmont Group จะมีการจัดตั้งคณะกรรมการ หรือเรียกว่า The Egmont Committee เพื่อให้บริการด้านการปรึกษา และเป็นผู้ประสานความร่วมมือของ FIU และกลุ่มงานที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งเป็นตัวแทนในการประชุมระหว่างประเทศ โดย The Egmont Committee ประกอบด้วยสมาชิกถาวรและสมาชิกจากภูมิภาคต่างๆ เช่น แอฟริกา เอเชีย ยุโรป เป็นต้น⁶⁸

ส่วน FIU เป็นหน่วยงานที่ควบคุมด้านการสืบสวนทางการเงิน ซึ่งทำหน้าที่เป็นศูนย์แห่งชาติในการรับและวิเคราะห์รายงานธุรกรรมที่น่าสงสัย และข้อมูลอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการฟอกเงิน และการสนับสนุนทางการเงินของการก่อการร้าย⁶⁹ รวมถึงมีหน้าที่ในการแลกเปลี่ยนข้อมูลทางการเงิน FIU เปรียบเหมือนหน่วยงานที่ออกกฎหมาย (regulator) มีหน้าที่ควบคุมในการกำกับดูแล ซึ่งขึ้นอยู่กับโครงสร้างกฎหมายของแต่ละประเทศในการควบคุมกำกับดูแลสถาบันการเงินหรือหน่วยธุรกิจเกี่ยวกับการเงิน

5.2.2.2 องค์กรในประเทศไทย

(1) สำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน

สำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน หรือ สำนักงาน ปปง. เป็นหน่วยงานที่สำคัญในการป้องกันและปราบปรามการสนับสนุนทางการเงินทั้งในส่วนของการฟอกเงิน การสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย ตลอดจนการสนับสนุนทางการเงินแก่การแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง โดยได้เริ่มมีการตราพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. 2542 และหลังจากนั้น ได้มีการตราพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย พ.ศ. 2556 และที่แก้ไขเพิ่มเติมอีกหลายฉบับ จนในปัจจุบันได้มีการตราพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายและการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง พ.ศ. 2559 ซึ่งนับว่าเป็นมาตรการสำคัญที่ช่วยในการต่อต้านการปราบปรามการสนับสนุนทางการเงินของประเทศ นอกจากนี้ สำนักงาน ปปง. ได้ออกกฎกระทรวง และประกาศต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการฟอกเงิน การสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย และอยู่ใน

⁶⁸ “Egmontgroup” สืบค้นเมื่อวันที่ 28 กรกฎาคม 2560, <https://www.egmontgroup.org/en/content/egmont-committee>.

⁶⁹ “Financial Intelligence Units (FIUs)” สืบค้นเมื่อวันที่ 28 กรกฎาคม 2560, <https://www.egmontgroup.org/en/content/financial-intelligence-units-fius>.

ระหว่างการออกกฎกระทรวงและประกาศที่เกี่ยวข้องกับการสนับสนุนทางการเงินแก่การแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูงอีกหลายฉบับเพื่อให้สอดคล้องกับมาตรการระหว่างประเทศและมาตรฐานสากล อีกทั้ง สำนักงาน ปปง. ยังมีหน่วยกำกับและตรวจสอบ ที่มีหน้าที่ดูแลควบคุมธนาคารพาณิชย์ทุกธนาคารในประเทศให้มีการดำเนินการตามนโยบายและข้อแนะนำ FATF อันเป็นมาตรฐานสากลที่ต้องปฏิบัติ เพื่อให้การดำเนินการปราบปรามการสนับสนุนทางการเงินมีประสิทธิภาพในระบบเศรษฐกิจของประเทศ และหากสถาบันการเงินหรือผู้ประกอบการวิชาชีพไม่ดำเนินการหรือฝ่าฝืนข้อกฎหมาย ระเบียบ ก็จะได้รับโทษอย่างการถูกปรับ ซึ่งแตกต่างไปตามข้อกฎหมายที่มีการดำเนินการที่มีการฝ่าฝืนดังกล่าว

(2) ธนาคารแห่งประเทศไทย

ธนาคารแห่งประเทศไทย มีหน้าที่ในการกำกับดูแลธนาคารพาณิชย์ และดูแลภาพรวมของระบบสถาบันการเงินภายในประเทศ เพื่อให้เป็นไปตามมาตรฐานสากล โดยในปี พ.ศ. 2540 ที่มีวิกฤตการณ์ทางการเงินธนาคารแห่งประเทศไทยเริ่มกำหนดนโยบายและการกำกับดูแลโดยใช้การกำกับดูแลความเสี่ยง (Risk-based Supervision) และมีเกณฑ์การกำกับดูแลโดยวิธี On-site และ Off-site มากขึ้น รวมถึงมีการพัฒนาด้านการจัดเก็บข้อมูลให้เป็นระบบเพิ่มขึ้น

สำหรับในการสนับสนุนทางการเงินแก่การแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง ธนาคารแห่งประเทศไทยอาจจะไม่ได้ดูแลโดยตรงแต่ได้มีการกำกับดูแลให้ธนาคารพาณิชย์ปฏิบัติตามนโยบายมาตรฐานสากลให้ครบถ้วน เพื่อเป็นการต่อต้านการสนับสนุนทางการเงินเนื่องจากธุรกิจภาคการธนาคารเป็นธุรกิจหลักที่มีส่วนสำคัญในการเข้ามาเกี่ยวข้องกับการสนับสนุนทางการเงินแก่การแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง หากมีการกำกับดูแล และมีมาตรการอย่างชัดเจนย่อมช่วยต่อต้านระบบเศรษฐกิจการเงินของประเทศได้

(3) สำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์

สำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ (สำนักงานคณะกรรมการ ก.ล.ต.) ได้ก่อตั้งขึ้นเมื่อปี พ.ศ. 2535 มีฐานะเป็นนิติบุคคลที่จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ พ.ศ. 2535 โดยทำหน้าที่หลักในการกำกับดูแลตลาดทุนไทย ทั้งนี้ สำนักงานคณะกรรมการ ก.ล.ต. ได้กำหนดภารกิจหลักขององค์กรไว้⁷⁰ ดังนี้

1. พัฒนาตลาดทุนให้เป็นทางเลือกที่มีความสำคัญสำหรับผู้ระดมทุนและผู้ลงทุน

⁷⁰ “กลต.” สืบค้นเมื่อวันที่ 1 สิงหาคม 2560,

2. เสริมสร้างระบบและกลไกเพื่อช่วยให้ผู้ลงทุนได้รับความคุ้มครองและสามารถปกป้องตนเองได้

3. ดูแลรักษาให้ผู้ที่เกี่ยวข้องมีความมั่นใจ เชื่อถือในกลไกการทำงานของตัวกลาง และองค์กรต่าง ๆ ในตลาดทุน

4. ดำรงความเป็นองค์กรที่ซื่อตรง โปร่งใส เข้าใจธุรกิจ เท่าทันเหตุการณ์ และเป็นผู้รักษากฎหมายที่เข้มงวด และเป็นธรรม

โดยสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ถือว่าเป็นผู้มีหน้าที่รายงานตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. 2542 เกี่ยวกับการทำธุรกรรมต้องสงสัยตามว่าด้วยหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ ธุรกิจสัญญาซื้อขายล่วงหน้าตามกฎหมายว่าด้วยสัญญาซื้อขายล่วงหน้า และธุรกิจการซื้อขายล่วงหน้าตามกฎหมายว่าด้วยการซื้อขายสินค้าเกษตรล่วงหน้า เป็นต้น

(4) สำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย

สำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย (คปภ.) เป็นหน่วยงานของรัฐที่ไม่เป็นส่วนราชการและไม่เป็นรัฐวิสาหกิจ มีฐานะเป็นนิติบุคคลทำหน้าที่ดำเนินงานตามนโยบาย ที่กำหนดโดยคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย โดยมีภารกิจ ดังนี้

1. กำกับและพัฒนาธุรกิจประกันภัยให้มีความเข้มแข็งมั่นคง
2. ส่งเสริมสนับสนุนให้ธุรกิจประกันภัยมีบทบาทสร้างเสริมความแข็งแกร่งให้ ระบบเศรษฐกิจ สังคมของประเทศ และคุณภาพชีวิตที่ดีของประชาชน
3. คุ้มครองสิทธิประโยชน์ของประชาชนด้านการประกันภัย

สำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย ถือว่าเป็นผู้มีหน้าที่รายงานตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. 2542 เกี่ยวกับการทำธุรกรรมต้องสงสัยตามกฎหมายว่าด้วยการประกันชีวิตและการประกันวินาศภัย

(5) กรมส่งเสริมสหกรณ์

กรมส่งเสริมสหกรณ์ถือว่าเป็นผู้มีหน้าที่รายงานตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. 2542 เกี่ยวกับการทำธุรกรรมต้องสงสัยตามกฎหมายว่าด้วยสหกรณ์ เฉพาะสหกรณ์ที่มีทุนดำเนินการซึ่งมีมูลค่าหุ้นรวมตั้งแต่สองล้านบาทขึ้นไปและมีวัตถุประสงค์ดำเนินกิจการเกี่ยวกับการรับฝากเงิน ใ้กู้ ให้สินเชื่อ รับจำนอง หรือรับจำนำทรัพย์สิน

หรือจัดให้ได้มาซึ่งเงินหรือทรัพย์สินต่างๆ โดยวิธีใดๆ โดยกรมส่งเสริมสหกรณ์มีอำนาจหน้าที่ตามกฎหมาย ดังต่อไปนี้⁷¹

1. ดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยสหกรณ์ กฎหมายว่าด้วยการจัดที่ดินเพื่อการครองชีพเฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับการนิคมสหกรณ์และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง
2. ส่งเสริม สนับสนุน และดำเนินการตามที่นายทะเบียนสหกรณ์มอบหมายในการรับจดทะเบียน ส่งเสริม แนะนำ กำกับ และดูแลสหกรณ์ รวมทั้งตามอำนาจหน้าที่อื่นๆ ที่นายทะเบียนสหกรณ์สั่งการ ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยสหกรณ์
3. ส่งเสริม สนับสนุน พัฒนา และคุ้มครองระบบสหกรณ์
4. ส่งเสริม เผยแพร่ และให้ความรู้เกี่ยวกับอุดมการณ์ หลักการและวิธีการสหกรณ์ให้แก่บุคลากรสหกรณ์ กลุ่มเกษตรกร และประชาชนทั่วไป
5. ศึกษา วิเคราะห์ และวิจัย เพื่อพัฒนาระบบสหกรณ์ การบริหารจัดการองค์กร และการดำเนินธุรกิจของสหกรณ์และกลุ่มเกษตรกร ให้มีประสิทธิภาพและเข้มแข็งทั้งทางเศรษฐกิจและสังคม
6. ศึกษาและวิเคราะห์ เพื่อเสนอแนะแนวทางการพัฒนาสหกรณ์ให้กับคณะกรรมการพัฒนาการสหกรณ์แห่งชาติ
7. ศึกษา วิเคราะห์ ความต้องการของตลาดสินค้าสหกรณ์และสร้างเครือข่ายการเชื่อมโยงธุรกิจระหว่างสหกรณ์กับสหกรณ์สหกรณ์กับเอกชนทั้งในประเทศและต่างประเทศ
8. ส่งเสริมและสนับสนุนด้านเงินทุน ข้อมูลสารสนเทศ เทคโนโลยี และทรัพยากรอื่นๆ ที่เหมาะสมในการดำเนินงานของสหกรณ์และกลุ่มเกษตรกร
9. ปฏิบัติการอื่นใดตามที่กฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของกรมส่งเสริมสหกรณ์หรือตามที่กระทรวงหรือคณะรัฐมนตรีมอบหมาย

(6) กรมการปกครอง

กรมการปกครองถือว่าเป็นผู้มีหน้าที่รายงานตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. 2542 เกี่ยวกับการทำธุรกรรมต้องสงสัยตามกฎหมายว่าด้วยประกอบอาชีพค้าอัญมณี เพชรพลอย ทองคำ หรือเครื่องประดับที่ประดับด้วยอัญมณี เพชรพลอย

⁷¹ “กรมส่งเสริมสหกรณ์” สืบค้นเมื่อวันที่ 1 สิงหาคม 2560,

<http://www.cpd.go.th/cpdth2560/index.php/about-cpd/info-cpd/structure-cpd>.

หรือทองคำ การค้าหรือให้เช่าซีอีรยนต์ เกี่ยวกับนายหน้าหรือตัวแทนซื้อขายอสังหาริมทรัพย์ อาชีพ
ค้าของเก่าตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมการขายทอดตลาดและค้าของเก่า เป็นต้น

5.2.3 ปัญหาองค์กรที่บังคับใช้กฎหมายเกี่ยวกับอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง

5.2.3.1 ปัญหาความทับซ้อนของอำนาจหน้าที่ระหว่างองค์กร

(1) สภาพปัญหา

หากพิจารณาอำนาจและหน้าที่กรมศุลกากร ซึ่งมีอำนาจหน้าที่ในการ
ควบคุมดูแลการนำเข้าส่งออกสินค้าโดยผ่านชายแดนภายในราชอาณาจักร หากพิจารณาแล้วอาจมี
การทับซ้อนกันในกรณีที่มีนำเข้าส่งออกสินค้าประเภทอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง หน่วยงานใดจะ
มีอำนาจในการพิจารณาโทษ เนื่องจากกรมอุตสาหกรรมทหาร สำนักงานปรมาณูเพื่อสันติภาพ
กรมวิทยาศาสตร์การแพทย์ ก็มีการออกกฎหมาย และมาตรการควบคุมการนำเข้าส่งออกอาวุธและ
วัสดุเหล่านั้นอยู่แล้ว และในลักษณะเดียวกันกรมการค้าต่างประเทศ ซึ่งจะมีการออกกฎหมายสินค้า
ที่ใช้ได้สองทาง อาจจะมีการซ้ำซ้อนในอำนาจหน้าที่ความรับผิดชอบเช่นกัน เช่น ในพระราชบัญญัติ
ควบคุมอาวุธยุทธภัณฑ์ พ.ศ. 2530 มาตรา 15 บัญญัติว่า “ห้ามมิให้ผู้ใดสิ่งเข้ามา นำเข้ามา ผลิต หรือ
มีซึ่งยุทธภัณฑ์ เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากปลัดกระทรวงกลาโหม...” หากในกรณีที่มีผู้นำเข้ามาซึ่ง
อาวุธยุทธภัณฑ์เกี่ยวกับอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง หน่วยงานจะมีอำนาจหน้าที่ในการ
ดำเนินคดี เพราะกรมศุลกากรก็มีอำนาจตามพระราชบัญญัติศุลกากร พุทธศักราช 2469 หรือ
กรมการค้าต่างประเทศ ที่มีอำนาจหน้าที่ตามประกาศกระทรวงพาณิชย์ เรื่อง กำหนดให้สินค้าที่ใช้ได้
สองทางเป็นสินค้าที่ต้องขออนุญาต และกำหนดสินค้าที่ต้องปฏิบัติตามมาตรการจัดระเบียบในการ
ส่งออกไปนอกราชอาณาจักร พ.ศ. 2558 เช่นกัน และในกรณีของอุปกรณ์คอมพิวเตอร์ก็ยังไม่
มีหน่วยงานรับผิดชอบดำเนินการ เนื่องจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการส่งออกมีกระบวนการในการ
จัดการกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการส่งออกแล้ว แต่ในเรื่องเกี่ยวกับข้อมูลในระบบซอฟต์แวร์ และทรัพยากร
ของเครื่องคอมพิวเตอร์ของผู้ให้บริการผ่านอินเทอร์เน็ต (Cloud Computing) ยังไม่ได้มีการ
คาดการณ์ถึงกระบวนการดังกล่าว ที่จะต้องปฏิบัติให้สอดคล้องตามพันธกรณีระหว่างประเทศ
เช่นกัน⁷²

⁷² Richard Tauwhare. “Cloud Computing, Export Controls, and Sanctions, 19(2) *Journal Of Internet Law* pp.4, 5 (August 2015).

(2) แนวทางแก้ไข

ผู้วิจัยเห็นว่าควรมีการพิจารณาแยกบทบาทและหน่วยงานที่มีอำนาจหน้าที่กำกับดูแลให้ชัดเจนยิ่งขึ้น ในกรณีที่มีการฝ่าฝืนกฎหมายแต่ละฉบับว่าหน่วยงานใดเป็นผู้รับผิดชอบ หรืออาจมีการออกกฎหมายฉบับเดียวกันเพื่อควบคุมอาวุธที่มีอำนาจในการทำลายล้างสูงและมีหน่วยงานหลักเพียงหน่วยงานเดียวที่รับผิดชอบดูแลในกรณีที่อาวุธที่มีอำนาจในการทำลายล้างสูง เนื่องจากหากมีกรณีที่เกิดการฝ่าฝืนกฎหมายแล้ว อาจจะทำให้เกิดการขาดความชัดเจนว่าจะบังคับใช้กฎหมายฉบับใด เพื่อดำเนินคดีกับผู้กระทำความผิด อาจทำให้ผู้กระทำความผิดได้รับโทษอีกหากเป็นการกระทำความผิดจากการกระทำเดียวกัน

5.2.3.2 ปัญหาการขาดองค์รหลักในการดำเนินงาน

(1) สภาพปัญหา

การปฏิบัติตามพันธกรณีที่เกี่ยวข้องกับการสนับสนุนทางการเงินแก่การแพร่ขยายอาวุธที่มีอำนาจทำลายล้างสูง เน้นความสำคัญของกรอบกฎหมาย การมอบหมายหน่วยงานรับผิดชอบที่ชัดเจน ความร่วมมือระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งหน่วยบังคับใช้กฎหมายและหน่วยกำกับดูแล และภาคเอกชนที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งการส่งเสริมการปฏิบัติผ่านการจัดทำช่องทางสื่อสาร การให้แนวทางในการปฏิบัติที่ชัดเจน โดยในปัจจุบันมีกระทรวงการต่างประเทศเป็นอีกหน่วยงานหนึ่งที่ได้รับมอบดูแลในการติดต่อกับต่างประเทศ จนบางครั้งอาจทำให้เกิดความสับสนในการส่งเรื่อง หรือขอความช่วยเหลือในดำเนินการทางการเงินในการอายัด หรือระงับการดำเนินการกับทรัพย์สินดังกล่าวได้ อีกทั้งยังมีหน่วยงานที่รับผิดชอบเกี่ยวกับอาวุธที่มีอำนาจทำลายล้างสูงอีกหลายหน่วยงาน อาทิ กรมการค้าต่างประเทศ สำนักงานปรมาณูเพื่อสันติภาพ กรมโรงงานอุตสาหกรรม กรมวิทยาศาสตร์การแพทย์ ตลอดจนสำนักงาน ปปง. ก็มีอำนาจหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องดังกล่าว

(2) แนวทางแก้ไข

ผู้วิจัยเห็นว่าเพื่อให้การปรับปรุงแก้ไขกฎหมายที่เกี่ยวข้องให้สอดคล้องกับพันธกรณีตาม UNSC และมาตรฐานสากลตาม AML/CFT และเป็นการเตรียมความพร้อมเพื่อเข้ารับการประเมินการปฏิบัติตามมาตรฐานสากล จึงควรมีการจัดตั้งหน่วยงานกลางที่รับผิดชอบในการควบคุมดูแลการป้องกันและปราบปรามการสนับสนุนทางการเงินแก่การแพร่ขยายอาวุธที่มีอำนาจทำลายล้างสูงให้ชัดเจน โดยขอเสนอสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินเป็นหน่วยงานกลางมีหน้าที่ดูแลรับผิดชอบในกระบวนการที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันและปราบปรามทางการเงิน เพื่อให้การดำเนินการเกี่ยวกับการสนับสนุนทางการเงินแก่การแพร่ขยายอาวุธที่มีอำนาจทำลายล้างสูงมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

บทที่ 6

บทสรุปและข้อเสนอแนะ

6.1 บทสรุป

ด้วยอานุภาพและความร้ายแรงของอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง ซึ่งส่งผลกระทบต่อทั้งคน สัตว์ และพืช จึงส่งผลให้ทั่วโลกได้ตระหนักถึงความร้ายแรง และหาแนวทางในการป้องกัน การแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูงดังกล่าว ไม่ว่าจะเป็นการร่วมมือระหว่างประเทศในการลงนามในสนธิสัญญา และอนุสัญญาในการต่อต้านอาวุธประเภทดังกล่าว ทั้งอาวุธนิวเคลียร์ อาวุธเคมี และอาวุธชีวภาพ การอนุวัติการกฎหมายภายในให้สอดคล้องกับกฎหมายระหว่างประเทศ จากการศึกษาวิจัยทำให้เกิดความรู้ความเข้าใจกฎเกณฑ์ในทางระหว่างประเทศในการปราบปราม การสนับสนุนทางการเงินแก่การแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูงตามข้อมติคณะมนตรีความมั่นคงแห่งสหประชาชาติ และข้อเสนอแนะคณะทำงานเฉพาะกิจด้านมาตรการทางการเงิน (FATF) ที่มีแนวทางปฏิบัติที่สอดคล้องกับข้อมติดังกล่าว โดยขอพิจารณาเป็น 2 ประเด็น ได้แก่ สถานะทางกฎหมาย และปัญหาและความสอดคล้องกฎหมายระหว่างประเทศของประเทศไทย ดังนี้

6.1.1 สถานะทางกฎหมาย

หากพิจารณาข้อมติขององค์การระหว่างประเทศหลายองค์การ ถือว่าข้อมติของคณะมนตรีความมั่นคงแห่งสหประชาชาติมีความสำคัญยิ่ง โดยในกฎบัตรสหประชาชาติข้อที่ 25 กำหนดให้สมาชิกของสหประชาชาติยอมรับและปฏิบัติตามคำวินิจฉัยของคณะมนตรีความมั่นคงตามกฎบัตร และสถานะทางกฎหมายของข้อมติของคณะมนตรีความมั่นคงยังมีสถานะเหนือกว่าความตกลงระหว่างประเทศอื่นๆ ด้วย ตามกฎบัตรสหประชาชาติข้อที่ 103 แม้ว่าข้อมติขององค์การระหว่างประเทศ (Resolution) โดยทั่วไปเป็นเพียงคำแนะนำซึ่งไม่มีสถานะเป็นกฎหมายระหว่างประเทศหรือก่อให้เกิดผลผูกพันทางกฎหมายต่อรัฐก็ตาม และข้อมติขององค์การระหว่างประเทศบางประการเป็นส่วนหนึ่งของกฎหมายระหว่างประเทศ สืบเนื่องมาจากข้อมติดังกล่าวยังเป็นการกระทำในทางกฎหมายที่เกิดขึ้นจากการตกลงระหว่างรัฐสมาชิก ดังนั้น ข้อมติขององค์การระหว่างประเทศจึงถูกพิจารณาว่าเป็นส่วนหนึ่งของกฎหมายระหว่างประเทศ เช่น ข้อมติของคณะมนตรีความมั่นคงซึ่งถือว่ารัฐสมาชิกทุกรัฐจำต้องปฏิบัติตาม โดยข้อมติของคณะมนตรีความมั่นคงถูกเขียนขึ้นเพื่อเป็นเครื่องมือที่มีสถานะเสมือนกฎหมายให้มีกฎหมายและหลักการในการตีความเพื่อให้สามารถใช้อำนาจบังคับข้อมติดังกล่าวได้ และด้วยความสำคัญของข้อมติคณะมนตรีความมั่นคงภายใต้หมวด 7 แห่งกฎ

บัตรสหประชาชาติดังกล่าว จึงทำให้ข้อมติคณะมนตรีความมั่นคงแห่งสหประชาชาติมีค่าบังคับทางกฎหมาย แม้ว่าจะมีได้มีสถานะเป็นกฎหมายระหว่างประเทศก็ตาม เนื่องจากข้อมติคณะมนตรีความมั่นคงดังกล่าวเป็นเครื่องมือสำคัญของสหประชาชาติในการต่อต้านอำนาจไว้ซึ่งสันติภาพและความมั่นคงระหว่างประเทศ คณะมนตรีความมั่นคงแห่งสหประชาชาติจึงมีหน้าที่ในการวางแผนแนวทางหรือหลักการให้ประเทศสมาชิกหรือประเทศที่ไม่ใช่สมาชิกสหประชาชาติต้องปฏิบัติตาม เพื่อให้ทุกประเทศร่วมมือกันในการดำเนินการแก้ไขปัญหาระหว่างประเทศ รวมทั้งข้อมติที่เกี่ยวข้องกับการปราบปรามการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูงที่ออกมาเพื่อใช้เป็นเครื่องมือขององค์การสหประชาชาติในการป้องกันและปราบปรามอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง ซึ่งกำหนดไว้ในข้อมติที่ 1540 และมติที่สืบเนื่อง ดังนั้น จึงจำเป็นที่ทุกรัฐสมาชิกขององค์การสหประชาชาติต้องปฏิบัติตามเช่นกัน และหากรัฐสมาชิกใดไม่ปฏิบัติตามก็จะทำให้เกิดผลจากการไม่ปฏิบัติตามพันธกรณีดังกล่าว

สำหรับข้อเสนอแนะคณะทำงานเฉพาะกิจด้านมาตรการทางการเงิน (Financial Action Task Force : FATF) หากพิจารณาสถานะทางกฎหมายของคณะทำงาน FATF จะเห็นได้ว่าเป็นเพียงการเจรจาของที่ประชุมระหว่างรัฐบาลของประเทศกลุ่มอุตสาหกรรมและเศรษฐกิจชั้นนำของโลกที่มีมติให้นำข้อเสนอแนะทั้ง 40 ข้อ มาใช้เป็นมาตรฐานขั้นต่ำในการป้องกันและปราบปรามฟอกเงิน การสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย หรือการสนับสนุนทางการเงินแก่การแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง ดังนั้น คณะทำงาน FATF จึงไม่มีสถานะเป็นบุคคลในทางกฎหมายระหว่างประเทศ สำหรับข้อเสนอแนะ 40 ข้อ ก็มีใช้สนธิสัญญาที่มีผลผูกพันหรือมีค่าบังคับในตัวเอง จึงทำให้ไม่มีผลผูกพันทางกฎหมาย แต่อย่างไรก็ตาม ข้อเสนอแนะ 40 ข้อ อาจกลายเป็นการสร้างหลักกฎหมายเพื่อรองรับสถานการณ์สังคมระหว่างประเทศที่เปลี่ยนแปลงไป อาจกล่าวได้ว่าข้อเสนอแนะ 40 ข้อของ FATF เป็นกฎเกณฑ์ที่เกิดขึ้นใหม่ที่มีค่าบังคับอย่างอ่อน (Soft Law) คือ เป็นกฎเกณฑ์ที่มีแนวโน้มที่จะพัฒนาเป็นกฎหมายระหว่างประเทศต่อไป เพราะนานาประเทศต่างเห็นว่าเป็นสิ่งที่พึงปฏิบัติ (law as it should be) เพื่อใช้เป็นการอุดช่องโหว่ของกฎหมาย

ข้อเสนอแนะ FATF เป็นที่ยอมรับโดยทั่วไปว่าเป็นมาตรฐานสากลในการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน การสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย และการสนับสนุนทางการเงินแก่การแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง FATF โดยที่ประเทศไทยเป็นสมาชิกสมทบจึงจำต้องเข้ารับการประเมินและตรวจสอบว่าประเทศไทยมีข้อบกพร่องทางยุทธศาสตร์ด้านฟอกเงิน การสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย หรือการสนับสนุนทางการเงินแก่การแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง โดยข้อเสนอแนะ FATF ออกมาเพื่อรองรับข้อมติคณะมนตรีความมั่นคงแห่งสหประชาชาติที่ 1540 ที่ออกข้อมติภายใต้หมวด 7 แห่งกฎบัตรสหประชาชาติที่เกี่ยวกับภัยคุกคาม

ความมั่นคงและสันติภาพของประชาคมโลก ก็เพื่อให้ประเทศสมาชิกสหประชาชาติอนุวัติการตามข้อแนะนำ 40 ข้อ มาใช้เป็นแนวทางเพื่อตรากฎหมายภายในของประเทศสมาชิกด้วย ให้สอดคล้องกับข้อมติของคณะมนตรีความมั่นคงด้วย หากประเทศสมาชิกฝ่าฝืนอาจถูกลงโทษโดยการออกข้อมติ คณะมนตรีความมั่นคงสหประชาชาติมาบังคับเฉพาะรายเพื่อเป็นการบังคับให้ดำเนินการตามข้อมติ หรือดำเนินการมาตรการกีดกันทางการเมือง สังคม และเศรษฐกิจระหว่างประเทศได้โดยอ้างเหตุดังกล่าวมาเป็นข้อกีดกันทางการค้าและมาตรการที่ไม่ใช่ทางภาษี (Non Tariff Barrier) การระงับหรือการยกเลิกการใช้บังคับสนธิสัญญา มาตรการทางการทูต หรือการตัดสิทธิทางการค้า เป็นต้น

นอกจากนี้ ในเรื่องมาตรการทางการเงิน (Financial Sanction) คือการคว่ำบาตรทางเศรษฐกิจ ซึ่งเป็นมาตรการตอบโต้ทางการเงินโดยการกำหนดให้ประเทศที่ไม่มีกฎหมายหรือกฎหมายที่สอดคล้องกันมาตรการของคณะมนตรีความมั่นคง หรือมาตรการ FATF จะเป็นประเทศที่มีความเสี่ยงต่อการฟอกเงิน การสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย และการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง ประเทศที่ถูกกำหนดจะเป็นประเทศที่มีความเสี่ยงที่ถูกปฏิบัติ และประกาศโดยผ่านคำประกาศสาธารณะ (Public Statement) ของ FATF และผลคือประเทศต่างๆ จะเพิ่มความระมัดระวังกับประเทศต่างๆ ที่มีความเสี่ยงสูง ซึ่งจะนำไปสู่ขั้นตอนยุ่งยากมากขึ้นในการทำธุรกรรมระหว่างประเทศ ทำให้เป็นที่มาของข้อกีดกันทางการค้าได้อย่างชัดเจน ด้วยเหตุนี้ ประเทศไทยจึงต้องปฏิบัติให้สอดคล้องกับกฎหมายระหว่างประเทศ และมาตรฐานสากลของ FATF เพื่อให้ประเทศไทยไม่ประเทศที่มีความเสี่ยงต่อการฟอกเงิน การสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย และการสนับสนุนทางการเงินแก่การแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูงเช่นว่านั้น

6.1.2 ปัญหาและความไม่สอดคล้องกฎหมายระหว่างประเทศของประเทศไทย

สำหรับในเรื่องปัญหาและความสอดคล้องกฎหมายระหว่างประเทศของประเทศไทยมีการศึกษาและสรุปได้ในประเด็นสำคัญ ได้แก่ บทนิยาม ความแตกต่างในการกำหนดฐานความผิดและบทลงโทษการเพิกถอนรายชื่อบุคคลที่ถูกกำหนด มาตรการควบคุมภายใน สำนักงานสาขาต่างประเทศ และบริษัทในเครือ และความทับซ้อนของอำนาจหน้าที่ระหว่างองค์กร

6.1.2.1 บทนิยาม

(1) สภาพปัญหา

สำหรับประเทศไทยได้มีการตราพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายและการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง พ.ศ. 2559 จากนิยามในมาตรา 4 นั้น ปรากฏนิยามคำว่า “ระงับการดำเนินการกับทรัพย์สิน” หมายความว่า การห้ามโอน ขาย ยักยอก หรือจำหน่ายซึ่งทรัพย์สิน หรือเปลี่ยนสภาพใช้ประโยชน์

หรือกระทำการใด ๆ ต่อทรัพย์สินอันจะส่งผลเปลี่ยนแปลงต่อจำนวน มูลค่า ปริมาณ ทำเลที่ตั้ง หรือลักษณะของทรัพย์สินนั้น ซึ่งหากพิจารณาจากนิยามดังกล่าวพระราชบัญญัตินี้มุ่งเน้นการห้ามดำเนินธุรกรรมที่เกี่ยวข้องกับการเงินเฉพาะการโอน การขาย การยกย้าย การจำหน่าย หรือการกระทำใดๆ ที่เกี่ยวกับทรัพย์สินหรือส่งผลกระทบต่อทรัพย์สินเท่านั้น ซึ่งหากมองในแง่ของการดำเนินกิจกรรม (activity) ที่มีการทำธุรกรรมทางการเงินเข้ามาเกี่ยวข้อง การบัญญัตินิยามการระงับการดำเนินการกับทรัพย์สินย่อมไม่ครอบคลุมตามข้อมติคณะมนตรีความมั่นคงที่ 1540 ที่มุ่งเน้นการสนับสนุนทางการเงินในการพัฒนา ผลิต ได้รับ ครอบครอง ขนส่ง ถ่ายโอน หรือใช้ อาวุธนิวเคลียร์ อาวุธเคมี หรืออาวุธชีวภาพ รวมถึงอุปกรณ์นำส่งด้วย อีกทั้ง พระราชบัญญัตินี้ไม่ได้มีนิยามการสนับสนุนทางการเงินแก่การแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูงว่าหมายความถึงสิ่งใดบ้าง ทำให้มีการตีความได้หลากหลายยากต่อการนำมาปฏิบัติ

(2) แนวทางแก้ไข

ผู้วิจัยมีความเห็นว่า ควรศึกษาคำนิยามของประเทศออสเตรเลีย และคณะทำงานเฉพาะกิจด้านมาตรการสากล (FATF) ที่มีการนิยามการสนับสนุนทางการเงินเกี่ยวกับอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูงไว้แล้ว โดยครอบคลุมและสอดคล้องกับข้อมติคณะมนตรีความมั่นคงแห่งสหประชาชาติในเรื่องการปราบปรามการสนับสนุนทางการเงินแก่การแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง เพื่อให้สอดคล้องกับมาตรฐานสากล จึงควรจะมีการบัญญัติคำนิยามของการสนับสนุนทางการเงินแก่การแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูงให้ชัดเจน ในพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายและการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง พ.ศ. 2559 หรือออกกฎกระทรวงหรือประกาศสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน เพื่อจะได้ไม่ต้องเกิดความสับสนในการตีความและการปฏิบัติให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

6.1.2.2 ความแตกต่างในการกำหนดฐานความผิดและบทลงโทษ

(1) สภาพปัญหา

การกำหนดฐานความผิดและบทลงโทษการสนับสนุนทางการเงินแก่การแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูงนั้น ตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายและการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง พ.ศ. 2559 ซึ่งการกำหนดฐานความผิดดังกล่าวเป็นการกำหนดเป็นการกระทำผิดเป็นภาพรวมโดยมิได้กำหนดว่าการกระทำลักษณะหรือรูปแบบวิธีการอย่างไร เป็นการสนับสนุนทางการเงินจึงอาจทำให้เกิดช่องว่างในการบังคับใช้มาตรการลงโทษผู้กระทำผิดกฎหมาย และการนำผู้กระทำความผิดมาลงโทษ

(2) แนวทางแก้ไข

ผู้วิจัยมีความเห็นว่า ควรกำหนดฐานความผิดการสนับสนุนทางการเงินแก่การแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูงให้ชัดเจน ว่าการกระทำใดบ้างหรือการดำเนินกิจกรรมในลักษณะใดที่เข้าเงื่อนไขหรือองค์ประกอบในการกระทำความผิดฐานสนับสนุนทางการเงิน และกำหนดโทษให้หนักขึ้นในกรณีที่มีการเป็นการดำเนินกิจกรรมที่มีผลกระทบต่อระบบเศรษฐกิจในวงกว้างยิ่งขึ้น โดยกำหนดไว้ในพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายและการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง พ.ศ. 2559 หรือออกกฎกระทรวงหรือประกาศสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน

6.1.2.3 มาตรการควบคุมภายใน สำนักงานสาขาต่างประเทศ และบริษัทในเครือ

(1) สภาพปัญหา

โดยหลักแล้วผู้มีหน้าที่รายงานมีหน้าที่ต้องกำกับดูแลให้สำนักงานสาขาและบริษัทในเครือ ซึ่งไม่ว่าจะตั้งอยู่ในต่างประเทศหรือในประเทศไทย ปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินและกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายและการแพร่ขยายทางการเงินอย่างเคร่งครัด แต่อย่างไรก็ตาม ได้มีแนวทางการดำเนินงานของผู้มีหน้าที่รายงานที่เกี่ยวกับการควบคุมภายใน สำนักงานสาขาต่างประเทศ และบริษัทในเครือ แต่เป็นกรณีที่เกี่ยวข้องกับมาตรการควบคุมที่เกี่ยวกับการฟอกเงินและการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายเท่านั้น และมีแนวทางปฏิบัติกำหนดไว้ในแนวทางปฏิบัติเรื่อง การตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้าตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน แต่ยังไม่มีการเพิ่มเติมแนวทางปฏิบัติในส่วนที่เกี่ยวข้องกับมาตรการควบคุมภายในสำนักงานสาขาต่างประเทศ และบริษัทในเครือที่เกี่ยวกับการปราบปรามการสนับสนุนทางการเงินแก่การแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูงแต่อย่างใด

(2) แนวทางแก้ไข

ควรเพิ่มเติมแนวทางปฏิบัติในส่วนที่เกี่ยวข้องกับมาตรการควบคุมภายในสำนักงานสาขาต่างประเทศ และบริษัทในเครือที่เกี่ยวกับการปราบปรามการสนับสนุนทางการเงินแก่การแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูงให้สอดคล้องกับมาตรการของ FATF ดังกล่าว

6.1.2.4 การเพิกถอนรายชื่อบุคคลที่ถูกกำหนด

(1) สภาพปัญหา

ในกรณีบุคคลที่ถูกกำหนดเกี่ยวกับการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง ตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายและการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง พ.ศ. 2559 หรือกฎกระทรวงการพิจารณารายชื่อ

ผู้ซึ่งมีพฤติการณ์เกี่ยวข้องกับการก่อการร้ายหรือการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายและการทบทวนรายชื่อบุคคลที่ถูกกำหนดพ.ศ. 2560 ประกาศเมื่อวันที่ 7 มีนาคม 2560 หรือประกาศคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน เรื่อง การประกาศและการเพิกถอนรายชื่อบุคคลที่ถูกกำหนดตามมติของหรือประกาศภายใต้คณะมนตรีความมั่นคงแห่งสหประชาชาติ ประกาศเมื่อวันที่ 3 กุมภาพันธ์ 2560 หรือระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินว่าด้วยการประกาศรายชื่อบุคคลที่ถูกศาลมีคำสั่งเป็นบุคคลที่ถูกกำหนดและการแจ้งให้บุคคลที่ถูกกำหนดทราบถึงการถูกกำหนดรายชื่อ พ.ศ. 2560 ประกาศเมื่อวันที่ 23 มกราคม 2560 มีแต่หลักเกณฑ์และวิธีการที่เกี่ยวกับการเพิกถอนรายชื่อของบุคคลที่ถูกกำหนดตามมติของหรือประกาศภายใต้คณะมนตรีความมั่นคงแห่งสหประชาชาติเท่านั้น ซึ่งประเทศไทยยังไม่มีกฎหมายหรือระเบียบหลักเกณฑ์วิธีการที่ให้บุคคลที่มีรายชื่อเป็นผู้ถูกกำหนดใช้สิทธิในการเพิกถอนรายชื่อตนเองได้ หากมีกรณีที่บุคคลใดพบว่าต้องการจะเพิกถอนรายชื่อตนเองออกจากการถูกกำหนดก็ยังไม่มียุทธวิธีหรือหลักเกณฑ์ในการดำเนินการเพิกถอนรายชื่อดังกล่าว

(2) แนวทางแก้ไข

ประเทศไทยควรออกกฎหมายหรือระเบียบหลักเกณฑ์วิธีการที่ให้บุคคลที่มีรายชื่อเป็นผู้ถูกกำหนดใช้สิทธิในการเพิกถอนรายชื่อตนเองได้ หากมีกรณีที่บุคคลใดพบว่าต้องการจะเพิกถอนรายชื่อตนเองออกจากการถูกกำหนดก็ยังไม่มียุทธวิธีหรือหลักเกณฑ์ในการดำเนินการเพิกถอนรายชื่อดังกล่าวเพื่อให้ครบถ้วนตามมาตรการ FATF ดังกล่าว

6.1.2.5 ความทับซ้อนของอำนาจหน้าที่ระหว่างองค์กร

(1) สภาพปัญหา

หากพิจารณาอำนาจและหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับอาวุธที่มีอำนาจทำลายล้างสูง แบ่งได้เป็นหน่วยงานที่รับผิดชอบด้านอาวุธที่มีอำนาจทำลายล้างสูง และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการสนับสนุนทางการเงินแก่การแพร่ขยายอาวุธที่มีอำนาจทำลายล้างสูง ซึ่งมีความทับซ้อนกันในบางหน่วยงานที่มีการควบคุมการนำเข้าส่งออก หรือการควบคุมด้านการเงิน เช่น กรมศุลกากร กรมการค้าต่างประเทศ กรมอุตสาหกรรมทหาร สำนักงานปรมาณู รวมทั้งสำนักงาน ปปง. ทำให้การดำเนินการมีความลักลั่นกัน และยากในการประสานงานระหว่างภายในแต่ละหน่วยงานและในระดับประเทศ

(2) แนวทางแก้ไข

ผู้วิจัยเห็นว่าควรมีการพิจารณาแยกบทบาทและหน่วยงานที่มีอำนาจหน้าที่กำกับดูแลให้ชัดเจนยิ่งขึ้น ในกรณีที่มีการฝ่าฝืนกฎหมายแต่ละฉบับว่าหน่วยงานใดเป็นผู้รับผิดชอบ หรืออาจมีการออกกฎหมายฉบับเดียวกันเพื่อควบคุมอาวุธที่มีอำนาจทำลาย

ล้างสูงและมีหน่วยงานหลักเพียงหน่วยงานเดียวที่รับผิดชอบดูแลในกรณีที่มีอาชญาภาพในการทำลายล้างสูง เนื่องจากหากมีกรณีที่เกิดการฝ่าฝืนกฎหมายแล้ว อาจจะทำให้เกิดการขาดความชัดเจนว่าจะบังคับใช้กฎหมายฉบับใด เพื่อดำเนินคดีกับผู้กระทำความผิด อาจทำให้ผู้กระทำความผิดได้รับโทษอีกหากเป็นการกระทำความผิดจากการกระทำเดียวกัน ประกอบกับควรมีการปรับปรุงแก้ไขกฎหมายที่เกี่ยวข้องให้สอดคล้องกับพันธกรณีตาม UNSC และมาตรฐานสากลตาม AML/CFT เป็นการเตรียมความพร้อมเพื่อเข้ารับการประเมินการปฏิบัติตามมาตรฐานสากล จึงควรมีการจัดตั้งหน่วยงานกลางที่รับผิดชอบในการควบคุมดูแลการป้องกันและปราบปรามการสนับสนุนทางการเงินแก่การแพร่ขยายอาชญาภาพที่มีอาชญาภาพทำลายล้างสูงให้ชัดเจน โดยขอเสนอสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินเป็นหน่วยงานกลางมีหน้าที่ดูแลรับผิดชอบในกระบวนการที่เกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามทางการเงิน เพื่อให้การดำเนินการเกี่ยวกับการสนับสนุนทางการเงินแก่การแพร่ขยายอาชญาภาพที่มีอาชญาภาพทำลายล้างสูงมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

6.2 ข้อเสนอแนะ

ปัจจุบันทั่วโลกกำลังเผชิญภัยคุกคามจากการก่อการร้ายที่เกี่ยวข้องกับอาชญาภาพที่มีอาชญาภาพทำลายล้างสูง ซึ่งประเทศไทยถือว่าเป็นจุดยุทธศาสตร์การนำผ่านสินค้าเหล่านี้ไปยังผู้ก่อการร้ายได้สะดวก ดังนั้น หากประเทศไทยไม่มีมาตรการตรากฎหมายเพื่อป้องกันการค้าของประเทศไม่ให้ไปเกี่ยวข้องกับอาชญาภาพที่มีอาชญาภาพทำลายล้างสูงอย่างมีประสิทธิภาพ ก็จะเป็นปัจจัยหนึ่งที่ทำให้ประเทศไทยเสียภาพลักษณ์และความน่าเชื่อถือทางการค้าเนื่องจากไม่ให้ความสำคัญกับการปฏิบัติตามข้อมติของคณะมนตรีความมั่นคงแห่งสหประชาชาติ ประกอบกับไม่มีมาตรการควบคุมเพื่อป้องกันความเสี่ยงจากการก่อการร้ายและการยับยั้งการแพร่ขยายอาชญาภาพที่มีอาชญาภาพทำลายล้างสูงอย่างเพียงพอ จึงอาจทำให้ประเทศไทยสูญเสียโอกาสการเป็นศูนย์กลางการส่งออก การถ่ายลำ และการผ่านแดนสินค้าที่เกี่ยวข้องกับอาชญาภาพที่มีอาชญาภาพทำลายล้างสูงในภูมิภาคเอเชีย และสูญเสียโอกาสทางเศรษฐกิจจากการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ (Foreign Direct Investment : FDI) ที่จะเข้ามาลงทุนผลิตสินค้าที่ใช้เทคโนโลยีที่มีความซับซ้อนและมูลค่าสูงในประเทศไทย นอกจากนี้คู่ค้าอาจนำข้อมติดังกล่าวมาเป็นข้อกีดกันทางการค้าซึ่งส่งผลกระทบต่อส่งออกสินค้าของประเทศไทยด้วย

เนื่องด้วยการสนับสนุนทางการเงินแก่การแพร่ขยายอาชญาภาพที่มีอาชญาภาพทำลายล้างสูงต้องการเงินทุนในการสนับสนุนเป็นหลักเพื่อการดำเนินการและกระทำกิจกรรมให้บรรลุวัตถุประสงค์ ดังนั้น หากประเทศไทยต้องการปราบปรามการแพร่ขยายอาชญาภาพที่มีอาชญาภาพทำลายล้างสูงอย่างจริงจัง และเพื่อเป็นการอุดช่องว่าง นอกจากจะมีมาตรการควบคุมด้านการนำเข้าส่งออกอาชญาภาพ

ทำลายล้างสูงแล้ว เพื่อให้เป็นไปตามระบอบการควบคุมการส่งออกระหว่างประเทศ ได้แก่ ข้อตกลง วาร์เชนนาร์ ระบอบควบคุมเทคโนโลยีชิปนาซุ กลุ่มออสเตรเลีย และกลุ่มผู้ผลิตนิวเคลียร์⁷³ แล้ว ยังต้องมีการดำเนินการควบคุมเกี่ยวกับการทำธุรกรรมทางการเงินควบคู่ไปด้วย พร้อมทั้งดำเนินการ ให้สอดคล้องกับพันธกรณีระหว่างประเทศ

ถึงแม้ว่าประเทศที่มีอาวุธที่มีอำนาจทำลายล้างสูงต่างเห็นประโยชน์ของการมีอาวุธ ดังกล่าวต่อความมั่นคงก็ตาม⁷⁴ แต่สหประชาชาติก็เห็นความสำคัญในการควบคุมอาวุธดังกล่าว โดยการออกข้อมติของคณะมนตรีความมั่นคงแห่งสหประชาชาติ ตลอดจนการหาแนวทางในต่อต้าน การแพร่ขยายอาวุธที่มีอำนาจทำลายล้างสูงขององค์กร และหน่วยงานต่างๆ ในทางระหว่างประเทศ อาทิ คณะทำงานเฉพาะกิจด้านมาตรการสากล (FATF) โดย FATF ได้ออกมาตรการโดยการกำหนด เป็นข้อแนะนำ FATF ในการปราบปรามการสนับสนุนทางการเงิน ทั้งแนวทางในการป้องกันการฟอกเงิน การสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย รวมทั้งการสนับสนุนทางการเงินแก่การแพร่ขยายอาวุธ ที่มีอำนาจทำลายล้างสูงดังกล่าวด้วย แม้ว่าข้อแนะนำของ FATF จะมีได้มีสถานะเป็นกฎหมาย ระหว่างประเทศก็ตาม แต่ด้วยการให้การยอมรับและถือปฏิบัติ ทำให้หลายประเทศทั่วโลกได้ ข้อแนะนำ FATF มาเป็นแนวทางในการดำเนินการเพื่อแก้ปัญหาในการสนับสนุนทางการเงิน ซึ่งก่อให้เกิดประสิทธิภาพในการปราบปรามการสนับสนุนทางการเงินแก่การแพร่ขยายอาวุธที่มี อำนาจทำลายล้างสูงมากยิ่งขึ้น และสร้างความเชื่อมั่นให้กับประเทศต่างๆ ว่ามีความมุ่งมั่นในการ ร่วมมือในการจัดการปัญหาของประชาคมโลก และหากประเทศใดไม่ดำเนินการหรือไม่ปฏิบัติตามให้ สอดคล้องกับพันธกรณีระหว่างประเทศ ก็ทำให้ถูกดำเนินมาตรการต่างๆ เช่น การคว่ำบาตร การไม่ทำธุรกรรมกับสถาบันการเงิน ซึ่งก่อให้เกิดปัญหาทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคมของ เนื่องจาก ฝ่าฝืนการปฏิบัติตามข้อมติของคณะมนตรีความมั่นคง และข้อแนะนำ FATF ได้

นอกจากนี้ กฎหมายภายในของประเทศไทยที่เกี่ยวกับอาวุธที่มีอำนาจทำลายล้างสูง เช่น พระราชบัญญัติควบคุมยุทธภัณฑ์ พ.ศ. 2530 พระราชบัญญัติพลังงานปรมาณูเพื่อสันติ พ.ศ. 2504 พระราชบัญญัติเชื้อโรคและพิษจากสัตว์ พ.ศ. 2525 หรือพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ. 2535 มีบทบัญญัติที่เกี่ยวกับการป้องกันตัวอาวุธที่มีอำนาจทำลายล้างสูง ในการควบคุม วัสดุ

⁷³ นางสาวณญาดา ทองนวล, “การควบคุมการส่งออกอาวุธที่มีอำนาจทำลายล้างสูง : วิเคราะห์ในกรอบกฎหมายศุลกากร,” (วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2553), น.19-32.

⁷⁴ วิเชียร อินทะสี, “การแพร่กระจายของอาวุธที่มีอำนาจในการทำลายล้างสูง,” (รายงานผลการวิจัย, สถาบันเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ศึกษา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ปทุมธานี, 2545), น.164.

อุปกรณ์ การนำเข้าส่งออกเท่านั้น แต่เดิมนั้นก็ได้มีบทบัญญัติที่เกี่ยวกับการปราบปรามการสนับสนุนทางการเงินแก่การแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูงแต่อย่างใด ดังนั้น ประเทศไทยจึงมีการจัดทำพระราชบัญญัติปราบปรามการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายและการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง พ.ศ. 2559 เพื่อรองรับมาตรการในทางระหว่างประเทศ และตามข้อเสนอแนะ FATF ควรมีการกำหนดนิยามให้ชัดเจน ทั้งในเรื่องของอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง การสนับสนุนทางการเงินมีลักษณะอย่างไร ตลอดจนมีบทกำหนดโทษไว้อย่างชัดเจน โดยนำแนวทางของข้อเสนอแนะ FATF มาประกอบการพิจารณาดำเนินการ และจัดตั้งหน่วยงานหลักที่มีหน้าที่รับผิดชอบโดยตรงที่เกี่ยวกับการสนับสนุนทางการเงินแก่การแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง เพื่อให้การปราบปรามการสนับสนุนทางการเงินแก่การแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูงมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น เนื่องด้วยประเทศไทยได้พยายามอนุวัติการกฎหมายภายในให้สอดคล้องกับกฎหมายระหว่างประเทศและมาตรฐานสากลปัจจุบันประเทศถูกถอนรายชื่อออกจากการถูกเฝ้าระวังเรื่องฟอกเงินและสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย (AML/CFT) จึงถือว่าประเทศไทยไม่เป็นประเทศที่มีความเสี่ยงสูงในเรื่องฟอกเงินและสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายดังกล่าว ซึ่งจะส่งผลถึงภาพลักษณ์ของประเทศไทยในระดับโลกเช่นกัน

บรรณานุกรม

หนังสือ

จตุรนต์ ธีระวัฒน์. กฎหมายมนุษยธรรมระหว่างประเทศ. กรุงเทพมหานคร: คณะกรรมการกาชาดระหว่างประเทศ, 2550.

ประสิทธิ์ ปิวาวัฒนพานิช. คำอธิบายกฎหมายระหว่างประเทศ. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์เดือนตุลา, 2555.

สมบูรณ์ เสงี่ยมบุตร. กฎหมายระหว่างประเทศที่ใช้กันในปัจจุบัน. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพมหานคร: ธนรัชการพิมพ์, 2554.

วิทยานิพนธ์

กฤษฎากร ว่องวุฒิกุล. “หลักเกณฑ์และผลทางกฎหมายของการไม่ปฏิบัติตามพันธกรณีอันเป็นสาระสำคัญของสนธิสัญญาตามมาตรา 60 แห่งอนุสัญญากรุงเวียนนาว่าด้วยกฎหมายสนธิสัญญา ค.ศ. 1969.” วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2553.

ศิริมาศ สุขประสงค์. “การป้องกันและปราบปรามการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายตามกฎหมายระหว่างประเทศและผลกระทบทางกฎหมายสำหรับประเทศไทย.” วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2556.

ณญาดา ทองนวล. “การควบคุมการส่งออกอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง : วิเคราะห์ในกรอบกฎหมายศุลกากร.” วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2553.

นัตยา ทิววันต์. “ข้อขัดข้องการระหว่างประเทศในฐานะที่เป็นบ่อเกิดของกฎหมายระหว่างประเทศ.” วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2534.

พรรณทิพา พูลสวัสดิ์. “หลักการและปัญหากฎหมายตามอนุสัญญาระหว่างประเทศเพื่อการปราบปรามการให้การสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย ค.ศ. 1999.” วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2548.

เมือง พรเมษา. “สถานะเหนือกว่าของพันธกรณีตามกฎหมายบัตรสหประชาชาติต่อพันธกรณีตามข้อตกลงตามกฎหมายระหว่างประเทศอื่น : กรณีศึกษาข้อมติคณะมนตรีความมั่นคงว่าด้วยการต่อต้านการก่อการร้ายและคำวินิจฉัยของศาลยุติธรรมแห่งสหภาพยุโรป.” วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต คณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2555.

เอกสารอื่น

วิเชียร อินทะสี. การแพร่กระจายของอาวุธที่มีอำนาจในการทำลายล้างสูงในเอเชีย. สถาบันเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ศึกษา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ปทุมธานี.

เอกสารการสอนชุดวิชากฎหมายระหว่างประเทศ (international law) สาขานิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, ฉบับปรับปรุงครั้งที่ 1 หน่วยที่ 1-8.

Homeland Security Investigations. “การฟอกเงินและรูปแบบเบื้องต้น.” เอกสารประกอบการสัมมนา. จัดโดย Homeland Security Investigations กรุงเทพมหานคร, 2558.

บทความ

ฉัตรวดี จินดาวงษ์, “อาเซียนกับการเป็นเขตปลอด WMD.” ใน ASEAN Highlights. (2011).

อิเล็กทรอนิกส์

“กรมส่งเสริมสหกรณ์.” <http://www.cpd.go.th/cpdth2560/index.php/about-cpd/info-cpd/structure-cpd>, 1 สิงหาคม 2560.

กรมองค์การระหว่างประเทศ. “เซ็คคู้ต้าให้ซัวร์ มาตรการคว่ำบาตร ไกล่ตัวกว่าที่คิด.” <http://www.mfa.go.th/business/th/articles/>, 7 มิถุนายน 2560.

“กลต.” <http://www.investorchart.com/index.php?lay>, 1 สิงหาคม 2560.

กองสันติภาพ ความมั่นคงและการลดอาวุธ. “ภูมิหลัง IAEA.”

<http://www.mfa.go.th/main/th/issues/>, 18 เมษายน 2559.

คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีมหานคร. “การควบคุมการแพร่ขยายอาวุธทำลายล้างสูงผ่านมาตรการควบคุมการส่งออกสินค้าของประเทศไทย.”

<http://physics.mut.ac.th/km20161226.html>, 7 มิถุนายน 2560.

ธนาคารแห่งประเทศไทย. “FSAP คืออะไร.” 11 พฤษภาคม 2560

<https://www.bot.or.th/Thai/FinancialInstitutions/Policy/Documents/FSA Pth.pdf>.

“ระบบสิทธิพิเศษทางภาษีศุลกากรเป็นการทั่วไป (Generalized System of Preferences – GSP).”

<http://www.isit.or.th/uploads/Trademeasures/CNT0000258-file.doc>, 8 มิถุนายน 2560.

“อิหร่าน.” http://www.mfa.go.th/thai_inter_org/th/policy, 1 สิงหาคม 2560.

“Egmontgroup.” <https://www.egmontgroup.org/en/content/egmont-committee>, 28 กรกฎาคม 2560.

“Financial Intelligence Units (FIUs).”

<https://www.egmontgroup.org/en/content/financial-intelligence-units-fius>, 28 กรกฎาคม 2560.

“IMF.” <http://www.imf.org/en/About>, 28 กรกฎาคม 2560.

พระราชบัญญัติและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

พระราชบัญญัติศุลกากร พุทธศักราช 2469

พระราชบัญญัติควบคุมการส่งออกไปนอกราชอาณาจักรซึ่งอาวุธยุทธภัณฑ์ และสิ่งที่ใช้ในการสงคราม พ.ศ.2495

พระราชบัญญัติพลังงานปรมาณูเพื่อสันติภาพ พ.ศ. 2504

พระราชบัญญัติส่งออกไปนอกและการนำเข้ามาในราชอาณาจักรซึ่งสินค้า พ.ศ.2522

พระราชกำหนดควบคุมสินค้าตามชายแดน พ.ศ. 2524

พระราชบัญญัติควบคุมยุทธภัณฑ์ พ.ศ. 2530

พระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ. 2535

พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. 2542

พระราชบัญญัติโรงงานผลิตอาวุธของเอกชน พ.ศ. 2550

- พระราชกฤษฎีกาควบคุมการส่งออกไปนอกราชอาณาจักรซึ่งอาวุธยุทธภัณฑ์ และสิ่งที่ใช้ในการสงคราม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2552
- พระราชบัญญัติเชื้อโรคและพิษจากสัตว์ พ.ศ. 2558
- พระราชบัญญัติควบคุมโรคติดต่อ พ.ศ. 2558
- พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายและการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง พ.ศ. 2559
- ประกาศกระทรวงกลาโหม เรื่อง กำหนดชนิดยุทธภัณฑ์ที่ต้องขออนุญาตตามพระราชบัญญัติควบคุมยุทธภัณฑ์ พ.ศ.2530
- ประกาศกระทรวงพาณิชย์ เรื่อง กำหนดให้สินค้าที่ใช้ได้สองทางเป็นสินค้าที่ต้องขออนุญาตและกำหนดสินค้าที่ต้องปฏิบัติตามมาตรการจัดระเบียบในการส่งออกไปนอกราชอาณาจักร พ.ศ. 2558
- ประกาศกระทรวงพาณิชย์ เรื่อง กำหนดให้อาวุธยุทโธปกรณ์เป็นสินค้าที่ต้องห้ามส่งออกและนำเข้าจากรัฐเอริเทรีย พ.ศ. 2559

BOOK

- Charles W. Blau and H. Lowell Brown. U.S. Money Launderin. Matthew Bender & Company Press, 2015.
- Daniel H. Joyner. International Law and the Proliferation of Weapons of Mass Destruction. United States : Oxford University Press, 2009.
- Daniel H. Joyner. Interpreting the Nuclear Non-Proliferation Treaty. United States : Oxford University Press, 2011.
- Eric Arnett. Nuclear Wewpons After the Comprehensive Test Ban. United States : Oxford University Press, 1996.
- Frank Barnaby. How Nuclear Weapons Spread : Nuclear-weapon proliferation in the 1990s. Great Britain : T.J. Press,1993.
- Hitoshi Nasu. International Law on Peacekeeping : A study of Article 40 of the UN Charter. Leiden Boston : Martinus Nijhoff Publishers and VSP, 2009.

John Madinger. Money laundering : a guide for criminal investigators. 3rd edition. Boca Raton : CRC Press, 2012.

Jozef Goldblat and David Cox. Nuclear Weapon Tests : Prohibition or Limitation?. United States : Oxford University Press, 1988.

Regina Cowen Karp. Security Without Nuclear Weapons?. United States : Oxford University Press, 1992.

ARTICLE

Bryan R Early & Robert Spice. “Economic Sanctions, International Institutions, and Sanctions Busters : When Does Institutionalized Cooperation Help Sanctioning Efforts?.” 11 Foreign Policy Analysis. (2015).

Bryan R. Early and Amira Jadoon. “Do Sanctions Always Stigmatize? The Effects of Economic Sanctions on Foreign Aid.” 2 International Interactions. (2016).

David P. Auerswald. “Deterring Nonstate WMD Attacks.” Political Science Quarterly. (2006).

Elena Florișteanu. “Economic- Financial Delinquency : Financing Source of Terrorism.” 2(28) Buletin Stiintific. (2009).

Gregory Husisian. “U.S. Regulation of International Financial Institutions: It’s Time for an Integrated Approach to Compliance.” Foley & Lardner LLP. (February 2010).

Isoble Roele. “Sidelineing Subsidiarity : United Nations Security Council “Legislation” and its Infrs-Law.” 9 Rolel Incorporated. (2016).

Moyara Ruehsen and Leonard Spector. “Follow the proliferation money.” 71(5) Bulletin of the Atomic Scientists. (2015).

Nikos Passas. “Financial Controls and Counter-Proliferation of Weapons of Mass Destruction.” Case Western Reserve Journal of International Law. (2012).

Richard Tauwhare. “Cloud Computing, Export Controls, and Sanctions.” 19(2) Journal Of Internet Law. (August 2015).

Sue E. Eckert. “The Use of financial Measures to Promote Security.” 62(1) Journal of International Affairs. (2008).

Electronic

กระทรวงการต่างประเทศ, www.mfa.go.th.

กรมศุลกากร, www.customs.go.th.

คณะกรรมการเฉพาะกิจด้านมาตรการทางการเงิน, www.mfa.go.th.

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา, www.krisdika.go.th.

สำนักงานอาชญากรรมและยาเสพติดแห่งสหประชาชาติ, www.unodc.org.

องค์การตำรวจสากล, www.interpol.int.

องค์การสหประชาชาติ, www.un.org.

“Qatar-Gulf crisis: All the latest updates”

<http://www.aljazeera.com/news/2017/06/qatar-diplomatic-crisis-latest-updates-170605105550769.html>, June 7, 2017.

Stockholm International Peace Reserch Institute. “Dual-use and arms trade controls.”

<https://www.sipri.org/yearbook/2013/10>, May 20, 2017.

The International Atomic Energy Agency. “History.”

<https://www.iaea.org/about/overview/history>, Apirl 18, 2016.

United Nations Office for Disarmament Affairs. “About Us”

<https://www.un.org/disarmament/>, Apirl 18, 2016.

1540 Committee. “General Information”

<http://www.un.org/en/sc/1540/about-1540-committee/general-information/>, May 4, 2017.

ภาคผนวก ก

United Nations Security Council Resolution 1540 (2004)

United Nations

Security Council**Resolution 1540 (2004)****Adopted by the Security Council at its 4956th meeting, on 28 April 2004***The Security Council,*

Affirming that proliferation of nuclear, chemical and biological weapons, as well as their means of delivery,* constitutes a threat to international peace and security,

Reaffirming, in this context, the Statement of its President adopted at the Council's meeting at the level of Heads of State and Government on 31 January 1992 (S/23500), including the need for all Member States to fulfil their obligations in relation to arms control and disarmament and to prevent proliferation in all its aspects of all weapons of mass destruction,

Recalling also that the Statement underlined the need for all Member States to resolve peacefully in accordance with the Charter any problems in that context threatening or disrupting the maintenance of regional and global stability,

Affirming its resolve to take appropriate and effective actions against any threat to international peace and security caused by the proliferation of nuclear, chemical and biological weapons and their means of delivery, in conformity with its primary responsibilities, as provided for in the United Nations Charter,

Affirming its support for the multilateral treaties whose aim is to eliminate or prevent the proliferation of nuclear, chemical or biological weapons and

the importance for all States parties to these treaties to implement them fully in order to promote international stability,

* Definitions for the purpose of this resolution only:

Means of delivery: missiles, rockets and other unmanned systems capable of delivering nuclear, chemical, or biological weapons, that are specially designed for such use.

Non-State actor: individual or entity, not acting under the lawful authority of any State in conducting activities which come within the scope of this resolution.

Related materials: materials, equipment and technology covered by relevant multilateral treaties and arrangements, or included on national control lists, which could be used for the design, development, production or use of nuclear, chemical and biological weapons and their means of delivery.

Welcoming efforts in this context by multilateral arrangements which contribute to non-proliferation,

Affirming that prevention of proliferation of nuclear, chemical and biological weapons should not hamper international cooperation in materials, equipment and technology for peaceful purposes while goals of peaceful utilization should not be used as a cover for proliferation,

Gravely concerned by the threat of terrorism and the risk that non-State actors* such as those identified in the United Nations list established and maintained by the Committee established under Security Council resolution 1267 and those to whom resolution 1373 applies, may acquire, develop, traffic in or use nuclear, chemical and biological weapons and their means of delivery,

Gravely concerned by the threat of illicit trafficking in nuclear, chemical, or biological weapons and their means of delivery, and related materials,* which adds a new dimension to the issue of proliferation of such weapons and also poses a threat to international peace and security,

Recognizing the need to enhance coordination of efforts on national, subregional, regional and international levels in order to strengthen a global response to this serious challenge and threat to international security,

Recognizing that most States have undertaken binding legal obligations under treaties to which they are parties, or have made other commitments aimed at preventing the proliferation of nuclear, chemical or biological weapons, and have taken effective measures to account for, secure and physically protect sensitive materials, such as those required by the Convention on the Physical Protection of Nuclear Materials and those recommended by the IAEA Code of Conduct on the Safety and Security of Radioactive Sources,

Recognizing further the urgent need for all States to take additional effective measures to prevent the proliferation of nuclear, chemical or biological weapons and their means of delivery,

Encouraging all Member States to implement fully the disarmament treaties and agreements to which they are party,

Reaffirming the need to combat by all means, in accordance with the Charter of the United Nations, threats to international peace and security caused by terrorist acts,

Determined to facilitate henceforth an effective response to global threats in the area of non-proliferation,

Acting under Chapter VII of the Charter of the United Nations,

1. *Decides that* all States shall refrain from providing any form of support to non-State actors that attempt to develop, acquire, manufacture, possess, transport, transfer or use nuclear, chemical or biological weapons and their means of delivery;

2. *Decides also* that all States, in accordance with their national procedures, shall adopt and enforce appropriate effective laws which prohibit any non-State actor to manufacture, acquire, possess, develop, transport, transfer or use nuclear, chemical or biological weapons and their means of delivery, in particular for terrorist purposes, as well as attempts to engage in any of the foregoing activities, participate in them as an accomplice, assist or finance them;

3. *Decides also* that all States shall take and enforce effective measures to establish domestic controls to prevent the proliferation of nuclear, chemical, or biological weapons and their means of delivery, including by establishing appropriate controls over related materials and to this end shall:

(a) Develop and maintain appropriate effective measures to account for and secure such items in production, use, storage or transport;

(b) Develop and maintain appropriate effective physical protection measures;

(c) Develop and maintain appropriate effective border controls and law enforcement efforts to detect, deter, prevent and combat, including through international cooperation when necessary, the illicit trafficking and brokering in such items in accordance with their national legal authorities and legislation and consistent with international law;

(d) Establish, develop, review and maintain appropriate effective national export and trans-shipment controls over such items, including appropriate laws and regulations to control export, transit, trans-shipment and re-export and controls on providing funds and services related to such export and trans-shipment such as

financing, and transporting that would contribute to proliferation, as well as establishing end-user controls; and establishing and enforcing appropriate criminal or civil penalties for violations of such export control laws and regulations;

4. *Decides* to establish, in accordance with rule 28 of its provisional rules of procedure, for a period of no longer than two years, a Committee of the Security Council, consisting of all members of the Council, which will, calling as appropriate on other expertise, report to the Security Council for its examination, on the implementation of this resolution, and to this end calls upon States to present a first report no later than six months from the adoption of this resolution to the Committee on steps they have taken or intend to take to implement this resolution;

5. *Decides* that none of the obligations set forth in this resolution shall be interpreted so as to conflict with or alter the rights and obligations of State Parties to the Nuclear Non-Proliferation Treaty, the Chemical Weapons Convention and the Biological and Toxin Weapons Convention or alter the responsibilities of the International Atomic Energy Agency or the Organization for the Prohibition of Chemical Weapons;

6. *Recognizes* the utility in implementing this resolution of effective national control lists and calls upon all Member States, when necessary, to pursue at the earliest opportunity the development of such lists;

7. *Recognizes* that some States may require assistance in implementing the provisions of this resolution within their territories and invites States in a position to do so to offer assistance as appropriate in response to specific requests to the States lacking the legal and regulatory infrastructure, implementation experience and/or resources for fulfilling the above provisions;

8. *Calls upon* all States:

(a) To promote the universal adoption and full implementation, and, where necessary, strengthening of multilateral treaties to which they are parties, whose aim is to prevent the proliferation of nuclear, biological or chemical weapons;

(b) To adopt national rules and regulations, where it has not yet been done, to ensure compliance with their commitments under the key multilateral nonproliferation treaties;

(c) To renew and fulfil their commitment to multilateral cooperation, in particular within the framework of the International Atomic Energy Agency, the Organization for the Prohibition of Chemical Weapons and the Biological and Toxin Weapons Convention, as important means of pursuing and achieving their common objectives in the area of non-proliferation and of promoting international cooperation for peaceful purposes;

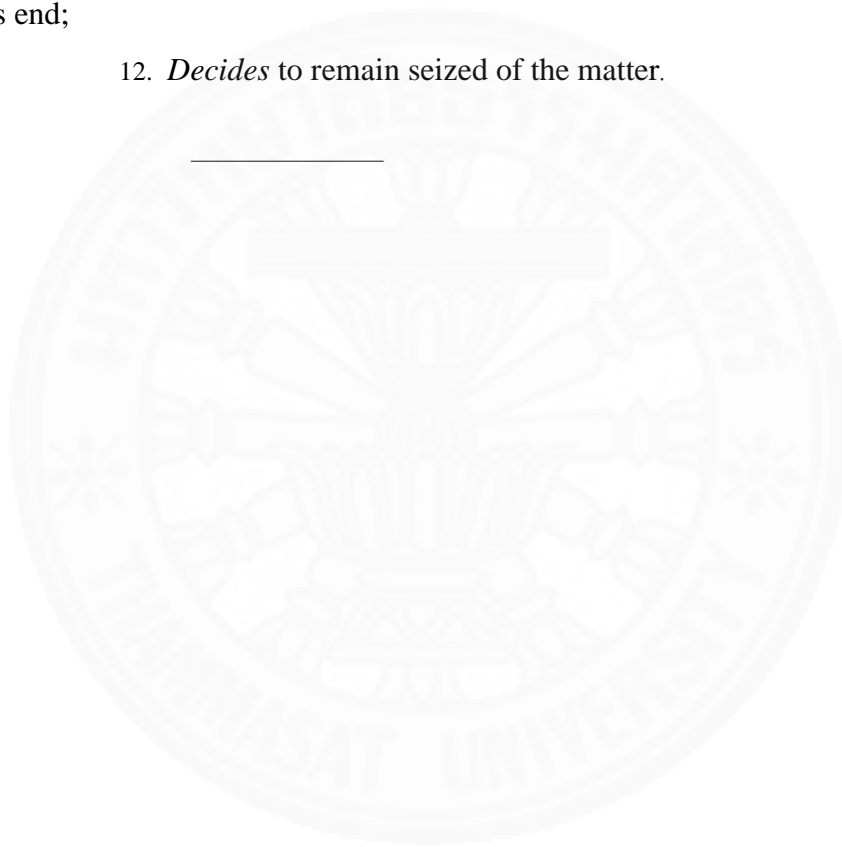
(d) To develop appropriate ways to work with and inform industry and the public regarding their obligations under such laws;

9. *Calls upon* all States to promote dialogue and cooperation on nonproliferation so as to address the threat posed by proliferation of nuclear, chemical, or biological weapons, and their means of delivery;

10. Further to counter that threat, *calls upon* all States, in accordance with their national legal authorities and legislation and consistent with international law, to take cooperative action to prevent illicit trafficking in nuclear, chemical or biological weapons, their means of delivery, and related materials;

11. *Expresses* its intention to monitor closely the implementation of this resolution and, at the appropriate level, to take further decisions which may be required to this end;

12. *Decides* to remain seized of the matter.

ภาคผนวก ข

United Nations Security Council Resolution 1718 (2006)

United Nations

Security Council**Resolution 1718 (2006)**

**Adopted by the Security Council at its 5551st meeting,
on 14 October 2006**

The Security Council,

Recalling its previous relevant resolutions, including resolution 825 (1993), resolution 1540 (2004) and, in particular, resolution 1695 (2006), as well as the statement of its President of 6 October 2006 (S/PRST/2006/41),

Reaffirming that proliferation of nuclear, chemical and biological weapons, as well as their means of delivery, constitutes a threat to international peace and security,

Expressing the gravest concern at the claim by the Democratic People's Republic of Korea (DPRK) that it has conducted a test of a nuclear weapon on 9 October 2006, and at the challenge such a test constitutes to the Treaty on the Non-Proliferation of Nuclear Weapons and to international efforts aimed at strengthening the global regime of non-proliferation of nuclear weapons, and the danger it poses to peace and stability in the region and beyond,

Expressing its firm conviction that the international regime on the non-proliferation of nuclear weapons should be maintained and recalling that the DPRK cannot have the status of a nuclear-weapon state in accordance with the Treaty on the Non-Proliferation of Nuclear Weapons,

Deploring the DPRK's announcement of withdrawal from the Treaty on the Non-Proliferation of Nuclear Weapons and its pursuit of nuclear weapons,

Deploring further that the DPRK has refused to return to the Six-Party talks without precondition,

Endorsing the Joint Statement issued on 19 September 2005 by China, the DPRK, Japan, the Republic of Korea, the Russian Federation and the United States,

Underlining the importance that the DPRK respond to other security and humanitarian concerns of the international community,

Expressing profound concern that the test claimed by the DPRK has generated increased tension in the region and beyond, and *determining* therefore that there is a clear threat to international peace and security,

Acting under Chapter VII of the Charter of the United Nations, and taking measures under its Article 41,

1. *Condemns* the nuclear test proclaimed by the DPRK on 9 October 2006 in flagrant disregard of its relevant resolutions, in particular resolution 1695 (2006), as well as of the statement of its President of 6 October 2006 (S/PRST/2006/41), including that such a test would bring universal condemnation of the international community and would represent a clear threat to international peace and security;

2. *Demands* that the DPRK not conduct any further nuclear test or launch of a ballistic missile;

3. *Demands* that the DPRK immediately retract its announcement of withdrawal from the Treaty on the Non-Proliferation of Nuclear Weapons;

4. *Demands* further that the DPRK return to the Treaty on the Non-Proliferation of Nuclear Weapons and International Atomic Energy Agency (IAEA) safeguards, and *underlines* the need for all States Parties to the Treaty on the Non-Proliferation of Nuclear Weapons to continue to comply with their Treaty obligations;

5. *Decides* that the DPRK shall suspend all activities related to its ballistic missile programme and in this context re-establish its pre-existing commitments to a moratorium on missile launching;

6. *Decides* that the DPRK shall abandon all nuclear weapons and existing nuclear programmes in a complete, verifiable and irreversible manner, shall act strictly in accordance with the obligations applicable to parties under the Treaty on the Non-Proliferation of Nuclear Weapons and the terms and conditions of its International Atomic Energy Agency (IAEA) Safeguards Agreement (IAEA

INFCIRC/403) and shall provide the IAEA transparency measures extending beyond these requirements, including such access to individuals, documentation, equipments and facilities as may be required and deemed necessary by the IAEA;

7. *Decides* also that the DPRK shall abandon all other existing weapons of mass destruction and ballistic missile programme in a complete, verifiable and irreversible manner;

8. *Decides* that:

(a) All Member States shall prevent the direct or indirect supply, sale or transfer to the DPRK, through their territories or by their nationals, or using their flag vessels or aircraft, and whether or not originating in their territories, of:

(i) Any battle tanks, armoured combat vehicles, large calibre artillery systems, combat aircraft, attack helicopters, warships, missiles or missile systems as defined for the purpose of the United Nations Register on Conventional Arms, or related materiel including spare parts, or items as determined by the Security Council or the Committee established by paragraph 12 below (the Committee);

(ii) All items, materials, equipment, goods and technology as set out in the lists in documents S/2006/814 and S/2006/815, unless within 14 days of adoption of this resolution the Committee has amended or completed their provisions also taking into account the list in document S/2006/816, as well as other items, materials, equipment, goods and technology, determined by the Security Council or the Committee, which could contribute to DPRK's nuclear-related, ballistic missile-related or other weapons of mass destruction-related programmes;

(iii) Luxury goods;

(b) The DPRK shall cease the export of all items covered in subparagraphs (a) (i) and (a) (ii) above and that all Member States shall prohibit the procurement of such items from the DPRK by their nationals, or using their flagged vessels or aircraft, and whether or not originating in the territory of the DPRK;

(c) All Member States shall prevent any transfers to the DPRK by their nationals or from their territories, or from the DPRK by its nationals or from its territory, of technical training, advice, services or assistance related to the provision, manufacture, maintenance or use of the items in subparagraphs (a) (i) and (a) (ii) above;

(d) All Member States shall, in accordance with their respective legal processes, freeze immediately the funds, other financial assets and economic resources which are on their territories at the date of the adoption of this resolution or at any time thereafter, that are owned or controlled, directly or indirectly, by the persons or entities designated by the Committee or by the Security Council as being engaged in or providing support for, including through other illicit means, DPRK's nuclear-related, other weapons of mass destruction-related and ballistic missile-related programmes, or by persons or entities acting on their behalf or at their direction, and ensure that any

funds, financial assets or economic resources are prevented from being made available by their nationals or by any persons or entities within their territories, to or for the benefit of such persons or entities;

(e) All Member States shall take the necessary steps to prevent the entry into or transit through their territories of the persons designated by the Committee or by the Security Council as being responsible for, including through supporting or promoting, DPRK policies in relation to the DPRK's nuclear-related, ballistic missile-related and other weapons of mass destruction-related programmes, together with their family members, provided that nothing in this paragraph shall oblige a state to refuse its own nationals entry into its territory;

(f) In order to ensure compliance with the requirements of this paragraph, and thereby preventing illicit trafficking in nuclear, chemical or biological weapons, their means of delivery and related materials, all Member States are called upon to take, in accordance with their national authorities and legislation, and consistent with international law, cooperative action including through inspection of cargo to and from the DPRK, as necessary;

9. *Decides* that the provisions of paragraph 8 (d) above do not apply to financial or other assets or resources that have been determined by relevant States:

(a) To be necessary for basic expenses, including payment for foodstuffs, rent or mortgage, medicines and medical treatment, taxes, insurance premiums, and public utility charges, or exclusively for payment of reasonable professional fees and reimbursement of incurred expenses associated with the provision of legal services, or fees or service charges, in accordance with national laws, for routine holding or maintenance of frozen funds, other financial assets and economic resources, after notification by the relevant States to the Committee of the intention to authorize, where appropriate, access to such funds, other financial assets and economic resources and in the absence of a negative decision by the Committee within five working days of such notification;

(b) To be necessary for extraordinary expenses, provided that such determination has been notified by the relevant States to the Committee and has been approved by the Committee; or

(c) To be subject of a judicial, administrative or arbitral lien or judgement, in which case the funds, other financial assets and economic resources may be used to satisfy that lien or judgement provided that the lien or judgement was entered prior to the date of the present resolution, is not for the benefit of a person referred to in paragraph 8 (d) above or an individual or entity identified by the Security Council or the Committee, and has been notified by the relevant States to the Committee;

10. *Decides* that the measures imposed by paragraph 8 (e) above shall not apply where the Committee determines on a case-by-case basis that such travel is justified on the grounds of humanitarian need, including religious obligations, or where

the Committee concludes that an exemption would otherwise further the objectives of the present resolution;

11. *Calls upon* all Member States to report to the Security Council within thirty days of the adoption of this resolution on the steps they have taken with a view to implementing effectively the provisions of paragraph 8 above;

12. *Decides* to establish, in accordance with rule 28 of its provisional rules of procedure, a Committee of the Security Council consisting of all the members of the Council, to undertake the following tasks:

(a) To seek from all States, in particular those producing or possessing the items, materials, equipment, goods and technology referred to in paragraph 8 (a) above, information regarding the actions taken by them to implement effectively the measures imposed by paragraph 8 above of this resolution and whatever further information it may consider useful in this regard;

(b) To examine and take appropriate action on information regarding alleged violations of measures imposed by paragraph 8 of this resolution;

(c) To consider and decide upon requests for exemptions set out in paragraphs 9 and 10 above;

(d) To determine additional items, materials, equipment, goods and technology to be specified for the purpose of paragraphs 8 (a) (i) and 8 (a) (ii) above;

(e) To designate additional individuals and entities subject to the measures imposed by paragraphs 8 (d) and 8 (e) above;

(f) To promulgate guidelines as may be necessary to facilitate the implementation of the measures imposed by this resolution;

(g) To report at least every 90 days to the Security Council on its work, with its observations and recommendations, in particular on ways to strengthen the effectiveness of the measures imposed by paragraph 8 above;

13. *Welcomes and encourages further* the efforts by all States concerned to intensify their diplomatic efforts, to refrain from any actions that might aggravate tension and to facilitate the early resumption of the Six-Party Talks, with a view to the expeditious implementation of the Joint Statement issued on 19 September 2005 by China, the DPRK, Japan, the Republic of Korea, the Russian Federation and the United States, to achieve the verifiable denuclearization of the Korean Peninsula and to maintain peace and stability on the Korean Peninsula and in north-east Asia;

14. *Calls upon* the DPRK to return immediately to the Six-Party Talks without precondition and to work towards the expeditious implementation of the Joint Statement issued on 19 September 2005 by China, the DPRK, Japan, the Republic of Korea, the Russian Federation and the United States;

15. *Affirms* that it shall keep DPRK's actions under continuous review and that it shall be prepared to review the appropriateness of the measures contained in paragraph 8 above, including the strengthening, modification, suspension or lifting of the measures, as may be needed at that time in light of the DPRK's compliance with the provisions of the resolution;

16. *Underlines* that further decisions will be required, should additional measures be necessary;

17. *Decides* to remain actively seized of the matter.

ภาคผนวก ค

United Nations Security Council Resolution 1730 (2006)

United Nations

Security Council**Resolution 1730 (2006)**

**Adopted by the Security Council at its 5599th meeting,
on 19 December 2006**

The Security Council,

Recalling the statement of its President of 22 June 2006 (S/PRST/2006/28),

Emphasizing that sanctions are an important tool in the maintenance and restoration of international peace and security,

Further emphasizing the obligations placed upon all Member States to implement, in full, the mandatory measures adopted by the Security Council,

Continuing in its resolve to ensure that sanctions are carefully targeted in support of clear objectives and implemented in ways that balance effectiveness against possible adverse consequences,

Committed to ensuring that fair and clear procedures exist for placing individuals and entities on sanctions lists and for removing them, as well as for granting humanitarian exemptions,

1. *Adopts* the de-listing procedure in the document annexed to this resolution and *requests* the Secretary-General to establish within the Secretariat

(Security Council Subsidiary Organs Branch), a focal point to receive de-listing requests and to perform the tasks described in the attached annex;

2. *Directs* the sanctions committees established by the Security Council, including those established pursuant to resolution 1718 (2006), 1636 (2005), 1591 (2005), 1572 (2004), 1533 (2004), 1521 (2005), 1518 (2003), 1267 (1999), 1132 (1997), 918 (1994), and 751 (1992) to revise their guidelines accordingly;

3. *Decides* to remain seized of the matter.

De-listing procedure

The Security Council requests the Secretary-General to establish, within the Secretariat (Security Council Subsidiary Organs Branch), a focal point to receive de-listing requests. Petitioners seeking to submit a request for de-listing can do so either through the focal point process outlined below or through their state of residence or citizenship.¹

The focal point will perform the following tasks:

Receive de-listing requests from a petitioner (individual(s), groups, undertakings, and/or entities on the Sanctions Committee's lists).

1. Verify if the request is new or is a repeated request.
2. If it is a repeated request and if it does not contain any additional information, return it to the petitioner.
3. Acknowledge receipt of the request to the petitioner and inform the petitioner on the general procedure for processing that request.
4. Forward the request, for their information and possible comments to the designating government(s) and to the government(s) of citizenship and residence. Those governments are encouraged to consult with the designating government(s) before recommending de-listing. To this end, they may approach the focal point, which, if the designating state(s) so agree(s), will put them in contact with the designating state(s).
5. (a) If, after these consultations, any of these governments recommend de-listing, that government will forward its recommendation, either through the focal point or directly to the Chairman of the Sanctions Committee, accompanied by that government's explanation. The Chairman will then place the de-listing request on the Committee's agenda.

(b) If any of the governments, which were consulted on the de-listing request under paragraph 5 above oppose the request, the focal point will so inform the Committee and provide copies of the de-listing request. Any member of the Committee, which possesses information in support of the de-listing request, is encouraged to share such information with the governments that reviewed the de-listing request under paragraph 5 above.

(c) If, after a reasonable time (3 months), none of the governments which reviewed the de-listing request under paragraph 5 above comment, or indicate that they are working on the de-listing request to the Committee and require an additional definite period of time, the focal point will so notify all members of the Committee and provide copies of the de-listing request. Any member of the Committee may, after consultation with the designating government(s), recommend de-listing by forwarding the request to the Chairman of the Sanctions Committee, accompanied by an explanation. (Only one member of the Committee needs to recommend de-listing in order to place the issue on the Committee's agenda.) If after one month, no Committee member recommends de-listing, then it shall be deemed rejected and the Chairman of the Committee shall inform the focal point accordingly.

7. The focal point shall convey all communications, which it receives from Member States, to the Committee for its information.

8. Inform the petitioner:

(a) Of the decision of the Sanctions Committee to grant the de-listing petition; or

(b) That the process of consideration of the de-listing request within the Committee has been completed and that the petitioner remains on the list of the Committee.

ภาคผนวก ง

United Nations Security Council Resolution 1737 (2006)

United Nations

Security Council**Resolution 1737 (2006)**

**Adopted by the Security Council at its 5612th meeting,
on 23 December 2006**

The Security Council,

Recalling the Statement of its President, S/PRST/2006/15, of 29 March 2006, and its resolution 1696 (2006) of 31 July 2006,

Reaffirming its commitment to the Treaty on the Non-Proliferation of Nuclear Weapons, and recalling the right of States Party, in conformity with Articles I and II of that Treaty, to develop research, production and use of nuclear energy for peaceful purposes without discrimination,

Reiterating its serious concern over the many reports of the IAEA Director General and resolutions of the IAEA Board of Governors related to Iran's nuclear programme, reported to it by the IAEA Director General, including IAEA Board resolution GOV/2006/14,

Reiterating its serious concern that the IAEA Director General's report of 27 February 2006 (GOV/2006/15) lists a number of outstanding issues and concerns on Iran's nuclear programme, including topics which could have a military nuclear dimension, and that the IAEA is unable to conclude that there are no undeclared nuclear materials or activities in Iran,

Reiterating its serious concern over the IAEA Director General's report of 28 April 2006 (GOV/2006/27) and its findings, including that, after more than three years of Agency efforts to seek clarity about all aspects of Iran's nuclear programme, the existing gaps in knowledge continue to be a matter of concern, and that the IAEA is unable to make progress in its efforts to provide assurances about the absence of undeclared nuclear material and activities in Iran,

Noting with serious concern that, as confirmed by the IAEA Director General's reports of 8 June 2006 (GOV/2006/38), 31 August 2006 (GOV/2006/53) and 14 November 2006 (GOV/2006/64), Iran has not established full and sustained suspension of all enrichment-related and reprocessing activities as set out in resolution 1696 (2006), nor resumed its cooperation with the IAEA under the Additional Protocol, nor taken the other steps required of it by the IAEA Board of

Governors, nor complied with the provisions of Security Council resolution 1696 (2006) and which are essential to build confidence, and *deploring* Iran's refusal to take these steps,

Emphasizing the importance of political and diplomatic efforts to find a negotiated solution guaranteeing that Iran's nuclear programme is exclusively for peaceful purposes, and *noting* that such a solution would benefit nuclear nonproliferation elsewhere, and *welcoming* the continuing commitment of China, France, Germany, the Russian Federation, the United Kingdom and the United States, with the support of the European Union's High Representative to seek a negotiated solution,

Determined to give effect to its decisions by adopting appropriate measures to persuade Iran to comply with resolution 1696 (2006) and with the requirements of the IAEA, and also to constrain Iran's development of sensitive technologies in support of its nuclear and missile programmes, until such time as the Security Council determines that the objectives of this resolution have been met,

Concerned by the proliferation risks presented by the Iranian nuclear programme and, in this context, by Iran's continuing failure to meet the requirements of the IAEA Board of Governors and to comply with the provisions of Security Council resolution 1696 (2006), *mindful* of its primary responsibility under the Charter of the United Nations for the maintenance of international peace and security,

Acting under Article 41 of Chapter VII of the Charter of the United Nations,

1. *Affirms* that Iran shall without further delay take the steps required by the IAEA Board of Governors in its resolution GOV/2006/14, which are essential to build confidence in the exclusively peaceful purpose of its nuclear programme and to resolve outstanding questions;

2. *Decides*, in this context, that Iran shall without further delay suspend the following proliferation sensitive nuclear activities:

(a) all enrichment-related and reprocessing activities, including research and development, to be verified by the IAEA; and

(b) work on all heavy water-related projects, including the construction of a research reactor moderated by heavy water, also to be verified by the IAEA;

3. *Decides* that all States shall take the necessary measures to prevent the supply, sale or transfer directly or indirectly from their territories, or by their nationals or using their flag vessels or aircraft to, or for the use in or benefit of, Iran, and whether or not originating in their territories, of all items, materials, equipment, goods and technology which could contribute to Iran's enrichment-related, reprocessing or heavy water-related activities, or to the development of nuclear weapon delivery systems, namely:

(a) those set out in sections B.2, B.3, B.4, B.5, B.6 and B.7 of INFCIRC/254/Rev.8/Part 1 in document S/2006/814;

(b) those set out in sections A.1 and B.1 of INFCIRC/254/Rev.8/Part 1 in document S/2006/814, except the supply, sale or transfer of:

(i) equipment covered by B.1 when such equipment is for light water reactors;

(ii) low-enriched uranium covered by A.1.2 when it is incorporated in assembled nuclear fuel elements for such reactors;

(c) those set out in document S/2006/815, except the supply, sale or transfer of items covered by 19.A.3 of Category II;

(d) any additional items, materials, equipment, goods and technology, determined as necessary by the Security Council or the Committee established by paragraph 18 below (herein "the Committee"), which could contribute to enrichment-related, or reprocessing, or heavy water-related activities, or to the development of nuclear weapon delivery systems;

4. *Decides* that all States shall take the necessary measures to prevent the supply, sale or transfer directly or indirectly from their territories, or by their nationals or using their flag vessels or aircraft to, or for the use in or benefit of, Iran, and whether or not originating in their territories, of the following items, materials, equipment, goods and technology:

(a) those set out in INFCIRC/254/Rev.7/Part2 of document S/2006/814 if the State determines that they would contribute to enrichment-related, reprocessing or heavy water-related activities;

(b) any other items not listed in documents S/2006/814 or S/2006/815 if the State determines that they would contribute to enrichment-related, reprocessing or heavy water-related activities, or to the development of nuclear weapon delivery systems;

(c) any further items if the State determines that they would contribute to the pursuit of activities related to other topics about which the IAEA has expressed concerns or identified as outstanding;

5. *Decides* that, for the supply, sale or transfer of all items, materials, equipment, goods and technology covered by documents S/2006/814 and S/2006/815 the export of which to Iran is not prohibited by subparagraphs 3 (b), 3 (c) or 4 (a) above, States shall ensure that:

(a) the requirements, as appropriate, of the Guidelines as set out in documents S/2006/814 and S/2006/985 have been met; and

(b) they have obtained and are in a position to exercise effectively a right to verify the end-use and end-use location of any supplied item; and

(c) they notify the Committee within ten days of the supply, sale or transfer; and

(d) in the case of items, materials, equipment, goods and technology contained in document S/2006/814, they also notify the IAEA within ten days of the supply, sale or transfer;

6. *Decides* that all States shall also take the necessary measures to prevent the provision to Iran of any technical assistance or training, financial assistance, investment, brokering or other services, and the transfer of financial resources or services, related to the supply, sale, transfer, manufacture or use of the prohibited items, materials, equipment, goods and technology specified in paragraphs 3 and 4 above;

7. *Decides* that Iran shall not export any of the items in documents S/2006/814 and S/2006/815 and that all Member States shall prohibit the procurement of such items from Iran by their nationals, or using their flag vessels or aircraft, and whether or not originating in the territory of Iran;

8. *Decides* that Iran shall provide such access and cooperation as the IAEA requests to be able to verify the suspension outlined in paragraph 2 and to resolve all outstanding issues, as identified in IAEA reports, and *calls upon* Iran to ratify promptly the Additional Protocol;

9. *Decides* that the measures imposed by paragraphs 3, 4 and 6 above shall not apply where the Committee determines in advance and on a case-by-case basis that such supply, sale, transfer or provision of such items or assistance would clearly not contribute to the development of Iran's technologies in support of its proliferation sensitive nuclear activities and of development of nuclear weapon delivery systems,

including where such items or assistance are for food, agricultural, medical or other humanitarian purposes, provided that:

(a) contracts for delivery of such items or assistance include appropriate end-user guarantees; and

(b) Iran has committed not to use such items in proliferation sensitive nuclear activities or for development of nuclear weapon delivery systems;

10. *Calls upon* all States to exercise vigilance regarding the entry into or transit through their territories of individuals who are engaged in, directly associated with or providing support for Iran's proliferation sensitive nuclear activities or for the development of nuclear weapon delivery systems, and *decides* in this regard that all States shall notify the Committee of the entry into or transit through their territories of the persons designated in the Annex to this resolution (herein "the Annex"), as well as of additional persons designated by the Security Council or the Committee as being engaged in, directly associated with or providing support for Iran's proliferation sensitive nuclear activities and for the development of nuclear weapon delivery systems, including through the involvement in procurement of the prohibited items, goods, equipment, materials and technology specified by and under the measures in paragraphs 3 and 4 above, except where such travel is for activities directly related to the items in subparagraphs 3 (b) (i) and (ii) above;

11. *Underlines* that nothing in the above paragraph requires a State to refuse its own nationals entry into its territory, and that all States shall, in the implementation of the above paragraph, take into account humanitarian considerations as well as the necessity to meet the objectives of this resolution, including where Article XV of the IAEA Statute is engaged;

12. *Decides* that all States shall freeze the funds, other financial assets and economic resources which are on their territories at the date of adoption of this resolution or at any time thereafter, that are owned or controlled by the persons or entities designated in the Annex, as well as those of additional persons or entities designated by the Security Council or by the Committee as being engaged in, directly associated with or providing support for Iran's proliferation sensitive nuclear activities or the development of nuclear weapon delivery systems, or by persons or entities acting on their behalf or at their direction, or by entities owned or controlled by them, including through illicit means, and that the measures in this paragraph shall cease to apply in respect of such persons or entities if, and at such time as, the Security Council or the Committee removes them from the Annex, and *decides further* that all States shall ensure that any funds, financial assets or economic resources are prevented from being made available by their nationals or by any persons or entities within their territories, to or for the benefit of these persons and entities;

13. *Decides* that the measures imposed by paragraph 12 above do not apply to funds, other financial assets or economic resources that have been determined by relevant States:

(a) to be necessary for basic expenses, including payment for foodstuffs, rent or mortgage, medicines and medical treatment, taxes, insurance premiums, and public utility charges or exclusively for payment of reasonable professional fees and reimbursement of incurred expenses associated with the provision of legal services, or fees or service charges, in accordance with national laws, for routine holding or maintenance of frozen funds, other financial assets and economic resources, after notification by the relevant States to the Committee of the intention to authorize, where appropriate, access to such funds, other financial assets or economic resources and in the absence of a negative decision by the Committee within five working days of such notification;

(b) to be necessary for extraordinary expenses, provided that such determination has been notified by the relevant States to the Committee and has been approved by the Committee;

(c) to be the subject of a judicial, administrative or arbitral lien or judgement, in which case the funds, other financial assets and economic resources may be used to satisfy that lien or judgement provided that the lien or judgement was entered into prior to the date of the present resolution, is not for the benefit of a person or entity designated pursuant to paragraphs 10 and 12 above, and has been notified by the relevant States to the Committee;

(d) to be necessary for activities directly related to the items specified in subparagraphs 3 (b) (i) and (ii) and have been notified by the relevant States to the Committee;

14. *Decides* that States may permit the addition to the accounts frozen pursuant to the provisions of paragraph 12 above of interests or other earnings due on those accounts or payments due under contracts, agreements or obligations that arose prior to the date on which those accounts became subject to the provisions of this resolution, provided that any such interest, other earnings and payments continue to be subject to these provisions and are frozen;

15. *Decides* that the measures in paragraph 12 above shall not prevent a designated person or entity from making payment due under a contract entered into prior to the listing of such a person or entity, provided that the relevant States have determined that:

(a) the contract is not related to any of the prohibited items, materials, equipment, goods, technologies, assistance, training, financial assistance, investment, brokering or services referred to in paragraphs 3, 4 and 6 above;

(b) the payment is not directly or indirectly received by a person or entity designated pursuant to paragraph 12 above; and after notification by the relevant States to the Committee of the intention to make or receive such payments or to authorize, where appropriate, the unfreezing of funds, other financial assets or economic resources for this purpose, ten working days prior to such authorization;

16. *Decides* that technical cooperation provided to Iran by the IAEA or under its auspices shall only be for food, agricultural, medical, safety or other humanitarian purposes, or where it is necessary for projects directly related to the items specified in subparagraphs 3 (b) (i) and (ii) above, but that no such technical cooperation shall be provided that relates to the proliferation sensitive nuclear activities set out in paragraph 2 above;

17. *Calls upon* all States to exercise vigilance and prevent specialized teaching or training of Iranian nationals, within their territories or by their nationals, of disciplines which would contribute to Iran's proliferation sensitive nuclear activities and development of nuclear weapon delivery systems;

18. *Decides* to establish, in accordance with rule 28 of its provisional rules of procedure, a Committee of the Security Council consisting of all the members of the Council, to undertake the following tasks:

(a) to seek from all States, in particular those in the region and those producing the items, materials, equipment, goods and technology referred to in paragraphs 3 and 4 above, information regarding the actions taken by them to implement effectively the measures imposed by paragraphs 3, 4, 5, 6, 7, 8, 10 and 12 of this resolution and whatever further information it may consider useful in this regard;

(b) to seek from the secretariat of the IAEA information regarding the actions taken by the IAEA to implement effectively the measures imposed by paragraph 16 of this resolution and whatever further information it may consider useful in this regard;

(c) to examine and take appropriate action on information regarding alleged violations of measures imposed by paragraphs 3, 4, 5, 6, 7, 8, 10 and 12 of this resolution;

(d) to consider and decide upon requests for exemptions set out in paragraphs 9, 13 and 15 above;

(e) to determine as may be necessary additional items, materials, equipment, goods and technology to be specified for the purpose of paragraph 3 above;

(f) to designate as may be necessary additional individuals and entities subject to the measures imposed by paragraphs 10 and 12 above;

(g) to promulgate guidelines as may be necessary to facilitate the implementation of the measures imposed by this resolution and include in such guidelines a requirement on States to provide information where possible as to why any individuals and/or entities meet the criteria set out in paragraphs 10 and 12 and any relevant identifying information;

(h) to report at least every 90 days to the Security Council on its work and on the implementation of this resolution, with its observations and recommendations, in particular on ways to strengthen the effectiveness of the measures imposed by paragraphs 3, 4, 5, 6, 7, 8, 10 and 12 above;

19. *Decides* that all States shall report to the Committee within 60 days of the adoption of this resolution on the steps they have taken with a view to implementing effectively paragraphs 3, 4, 5, 6, 7, 8, 10, 12 and 17 above;

20. *Expresses* the conviction that the suspension set out in paragraph 2 above as well as full, verified Iranian compliance with the requirements set out by the IAEA Board of Governors, would contribute to a diplomatic, negotiated solution that guarantees Iran's nuclear programme is for exclusively peaceful purposes, *underlines* the willingness of the international community to work positively for such a solution, *encourages* Iran, in conforming to the above provisions, to re-engage with the international community and with the IAEA, and *stresses* that such engagement will be beneficial to Iran;

21. *Welcomes* the commitment of China, France, Germany, the Russian Federation, the United Kingdom and the United States, with the support of the European Union's High Representative, to a negotiated solution to this issue and encourages Iran to engage with their June 2006 proposals (S/2006/521), which were endorsed by the Security Council in resolution 1696 (2006), for a long-term comprehensive agreement which would allow for the development of relations and cooperation with Iran based on mutual respect and the establishment of international confidence in the exclusively peaceful nature of Iran's nuclear programme;

22. *Reiterates* its determination to reinforce the authority of the IAEA, strongly supports the role of the IAEA Board of Governors, *commends* and *encourages* the Director General of the IAEA and its secretariat for their ongoing professional and impartial efforts to resolve all remaining outstanding issues in Iran within the framework of the IAEA, *underlines* the necessity of the IAEA continuing its work to clarify all outstanding issues relating to Iran's nuclear programme;

23. *Requests* within 60 days a report from the Director General of the IAEA on whether Iran has established full and sustained suspension of all activities mentioned in this resolution, as well as on the process of Iranian compliance with all the steps required by the IAEA Board and with the other provisions of this resolution, to the IAEA Board of Governors and in parallel to the Security Council for its consideration;

24. *Affirms* that it shall review Iran's actions in the light of the report referred to in paragraph 23 above, to be submitted within 60 days, and:

(a) that it shall suspend the implementation of measures if and for so long as Iran suspends all enrichment-related and reprocessing activities, including research and development, as verified by the IAEA, to allow for negotiations;

(b) that it shall terminate the measures specified in paragraphs 3, 4, 5, 6, 7, 10 and 12 of this resolution as soon as it determines that Iran has fully complied with its obligations under the relevant resolutions of the Security Council and met the requirements of the IAEA Board of Governors, as confirmed by the IAEA Board;

(c) that it shall, in the event that the report in paragraph 23 above shows that Iran has not complied with this resolution, adopt further appropriate measures under Article 41 of Chapter VII of the Charter of the United Nations to persuade Iran to comply with this resolution and the requirements of the IAEA, and underlines that further decisions will be required should such additional measures be necessary;

25. *Decides* to remain seized of the matter.

Annex A. Entities involved in the nuclear programme

1. Atomic Energy Organisation of Iran
2. Mesbah Energy Company (provider for A40 research reactor – Arak)
3. Kala-Electric (aka Kalaye Electric) (provider for PFEP – Natanz)
4. Pars Trash Company (involved in centrifuge programme, identified in IAEA reports)
5. Farayand Technique (involved in centrifuge programme, identified in IAEA reports)
6. Defence Industries Organisation (overarching MODAFL-controlled entity, some of whose subordinates have been involved in the centrifuge programme making components, and in the missile programme)
7. 7th of Tir (subordinate of DIO, widely recognized as being directly involved in the nuclear programme)

B. Entities involved in the ballistic missile programme

1. Shahid Hemmat Industrial Group (SHIG) (subordinate entity of AIO)
2. Shahid Bagheri Industrial Group (SBIG) (subordinate entity of AIO)
3. Fajr Industrial Group (formerly Instrumentation Factory Plant, subordinate entity of AIO)

C. Persons involved in the nuclear programme

- Development
1. Mohammad Qannadi, AEOI Vice President for Research & Development
 2. Behman Asgarpour, Operational Manager (Arak)
 3. Dawood Agha-Jani, Head of the PFEP (Natanz)
 4. Ehsan Monajemi, Construction Project Manager, Natanz
 5. Jafar Mohammadi, Technical Adviser to the AEOI (in charge of managing the production of valves for centrifuges)
 6. Ali Hajinia Leilabadi, Director General of Mesbah Energy Company
 7. Lt Gen Mohammad Mehdi Nejad Nouri, Rector of Malek Ashtar University of Defence Technology (chemistry dept, affiliated to MODALF, has conducted experiments on beryllium)

D. Persons involved in the ballistic missile programme

- AIO
1. Gen Hosein Salimi, Commander of the Air Force, IRGC (Pasdaran)
 2. Ahmad Vahid Dastjerdi, Head of the AIO
 3. Reza-Gholi Esmaeli, Head of Trade & International Affairs Dept, AIO
 4. Bahmanyar Morteza Bahmanyar, Head of Finance & Budget Dept, AIO

E. Persons involved in both the nuclear and ballistic missile programmes

1. Maj Gen Yahya Rahim Safavi, Commander, IRGC (Pasdaran)
-

ภาคผนวก จ

United Nations Security Council Resolution 1747 (2007)

United Nations

Security Council**Resolution 1747 (2007)**

**Adopted by the Security Council at its 5647th meeting,
on 24 March 2007**

The Security Council,

Recalling the Statement of its President, S/PRST/2006/15, of 29 March 2006, and its resolution 1696 (2006) of 31 July 2006, and its resolution 1737 (2006) of 23 December 2006, and *reaffirming* their provisions,

Reaffirming its commitment to the Treaty on the Non-Proliferation of Nuclear Weapons, the need for all States Party to that Treaty to comply fully with all their obligations, and recalling the right of States Party, in conformity with Articles I and II of that Treaty, to develop research, production and use of nuclear energy for peaceful purposes without discrimination,

Recalling its serious concern over the reports of the IAEA Director General as set out in its resolutions 1696 (2006) and 1737 (2006),

Recalling the latest report by the IAEA Director General (GOV/2007/8) of 22 February 2007 and *deploring* that, as indicated therein, Iran has failed to comply with resolution 1696 (2006) and resolution 1737 (2006),

Emphasizing the importance of political and diplomatic efforts to find a negotiated solution guaranteeing that Iran's nuclear programme is exclusively for peaceful purposes, and *noting* that such a solution would benefit nuclear nonproliferation elsewhere, and *welcoming* the continuing commitment of China, France, Germany, the Russian Federation, the United Kingdom and the United States, with the support of the European Union's High Representative to seek a negotiated solution,

Recalling the resolution of the IAEA Board of Governors (GOV/2006/14), which states that a solution to the Iranian nuclear issue would contribute to global non-proliferation efforts and to realizing the objective of a Middle East free of weapons of mass destruction, including their means of delivery,

Determined to give effect to its decisions by adopting appropriate measures to persuade Iran to comply with resolution 1696 (2006) and resolution 1737 (2006) and with the requirements of the IAEA, and also to constrain Iran's development of sensitive technologies in support of its nuclear and missile programmes, until such time as the Security Council determines that the objectives of these resolutions have been met,

Recalling the requirement on States to join in affording mutual assistance in carrying out the measures decided upon by the Security Council,

Concerned by the proliferation risks presented by the Iranian nuclear programme and, in this context, by Iran's continuing failure to meet the requirements of the IAEA Board of Governors and to comply with the provisions of Security Council resolutions 1696 (2006) and 1737 (2006), *mindful* of its primary responsibility under the Charter of the United Nations for the maintenance of international peace and security,

Acting under Article 41 of Chapter VII of the Charter of the United Nations,

1. *Reaffirms* that Iran shall without further delay take the steps required by the IAEA Board of Governors in its resolution GOV/2006/14, which are essential to build confidence in the exclusively peaceful purpose of its nuclear programme and to resolve outstanding questions, and, in this context, *affirms* its decision that Iran shall without further delay take the steps required in paragraph 2 of resolution 1737 (2006);

2. *Calls upon* all States also to exercise vigilance and restraint regarding the entry into or transit through their territories of individuals who are engaged in, directly associated with or providing support for Iran's proliferation sensitive nuclear activities or for the development of nuclear weapon delivery systems, and *decides* in this regard that all States shall notify the Committee established pursuant to paragraph 18 of resolution 1737 (2006) (herein "the Committee") of the entry into or transit through their territories of the persons designated in the Annex to resolution 1737 (2006) or Annex I to this resolution, as well as of additional persons designated by the Security Council or the Committee as being engaged in, directly associated with or

providing support for Iran's proliferation sensitive nuclear activities or for the development of nuclear weapon delivery systems, including through the involvement in procurement of the prohibited items, goods, equipment, materials and technology specified by and under the measures in paragraphs 3 and 4 of resolution 1737 (2006), except where such travel is for activities directly related to the items in subparagraphs 3 (b) (i) and (ii) of that resolution;

3. *Underlines* that nothing in the above paragraph requires a State to refuse its own nationals entry into its territory, and that all States shall, in the implementation of the above paragraph, take into account humanitarian considerations, including religious obligations, as well as the necessity to meet the objectives of this resolution and resolution 1737 (2006), including where Article XV of the IAEA Statute is engaged;

4. *Decides* that the measures specified in paragraphs 12, 13, 14 and 15 of resolution 1737 (2006) shall apply also to the persons and entities listed in Annex I to this resolution;

5. *Decides* that Iran shall not supply, sell or transfer directly or indirectly from its territory or by its nationals or using its flag vessels or aircraft any arms or related materiel, and that all States shall prohibit the procurement of such items from Iran by their nationals, or using their flag vessels or aircraft, and whether or not originating in the territory of Iran;

6. *Calls upon* all States to exercise vigilance and restraint in the supply, sale or transfer directly or indirectly from their territories or by their nationals or using their flag vessels or aircraft of any battle tanks, armoured combat vehicles, large calibre artillery systems, combat aircraft, attack helicopters, warships, missiles or missile systems as defined for the purpose of the United Nations Register on Conventional Arms to Iran, and in the provision to Iran of any technical assistance or training, financial assistance, investment, brokering or other services, and the transfer of financial resources or services, related to the supply, sale, transfer, manufacture or use of such items in order to prevent a destabilising accumulation of arms;

7. *Calls upon* all States and international financial institutions not to enter into new commitments for grants, financial assistance, and concessional loans, to the government of the Islamic Republic of Iran, except for humanitarian and developmental purposes;

8. *Calls upon* all States to report to the Committee within 60 days of the adoption of this resolution on the steps they have taken with a view to implementing effectively paragraphs 2, 4, 5, 6 and 7 above;

9. *Expresses* the conviction that the suspension set out in paragraph 2 of resolution 1737 (2006) as well as full, verified Iranian compliance with the requirements set out by the IAEA Board of Governors would contribute to a diplomatic,

negotiated solution that guarantees Iran's nuclear programme is for exclusively peaceful purposes, *underlines* the willingness of the international community to work positively for such a solution, *encourages* Iran, in conforming to the above provisions, to re-engage with the international community and with the IAEA, and *stresses* that such engagement will be beneficial to Iran;

10. *Welcomes* the continuous affirmation of the commitment of China, France, Germany, the Russian Federation, the United Kingdom and the United States, with the support of the European Union's High Representative, to a negotiated solution to this issue and *encourages* Iran to engage with their June 2006 proposals (S/2006/521), attached in Annex II to this resolution, which were endorsed by the Security Council in resolution 1696 (2006), and *acknowledges* with appreciation that this offer to Iran remains on the table, for a long-term comprehensive agreement which would allow for the development of relations and cooperation with Iran based on mutual respect and the establishment of international confidence in the exclusively peaceful nature of Iran's nuclear programme;

11. *Reiterates* its determination to reinforce the authority of the IAEA, strongly supports the role of the IAEA Board of Governors, *commends and encourages* the Director General of the IAEA and its secretariat for their ongoing professional and impartial efforts to resolve all outstanding issues in Iran within the framework of the IAEA, *underlines* the necessity of the IAEA, which is internationally recognized as having authority for verifying compliance with safeguards agreements, including the non-diversion of nuclear material for nonpeaceful purposes, in accordance with its Statute, to continue its work to clarify all outstanding issues relating to Iran's nuclear programme;

12. *Requests* within 60 days a further report from the Director General of the IAEA on whether Iran has established full and sustained suspension of all activities mentioned in resolution 1737 (2006), as well as on the process of Iranian compliance with all the steps required by the IAEA Board and with the other provisions of resolution 1737 (2006) and of this resolution, to the IAEA Board of Governors and in parallel to the Security Council for its consideration;

13. *Affirms* that it shall review Iran's actions in light of the report referred to in paragraph 12 above, to be submitted within 60 days, and:

(a) that it shall suspend the implementation of measures if and for so long as Iran suspends all enrichment-related and reprocessing activities, including research and development, as verified by the IAEA, to allow for negotiations in good faith in order to reach an early and mutually acceptable outcome;

(b) that it shall terminate the measures specified in paragraphs 3, 4, 5, 6, 7 and 12 of resolution 1737 (2006) as well as in paragraphs 2, 4, 5, 6 and 7 above as

soon as it determines, following receipt of the report referred to in paragraph 12 above, that Iran has fully complied with its obligations under the relevant resolutions of the Security Council and met the requirements of the IAEA Board of Governors, as confirmed by the IAEA Board;

(c) that it shall, in the event that the report in paragraph 12 above shows that Iran has not complied with resolution 1737 (2006) and this resolution, adopt further appropriate measures under Article 41 of Chapter VII of the Charter of the United Nations to persuade Iran to comply with these resolutions and the requirements of the IAEA, and underlines that further decisions will be required should such additional measures be necessary;

14. *Decides* to remain seized of the matter.

Annex I Entities involved in nuclear or ballistic missile activities

1. Ammunition and Metallurgy Industries Group (AMIG) (aka Ammunition Industries Group) (AMIG controls 7th of Tir, which is designated under resolution 1737 (2006) for its role in Iran's centrifuge programme. AMIG is in turn owned and controlled by the Defence Industries Organisation (DIO), which is designated under resolution 1737 (2006))

2. Esfahan Nuclear Fuel Research and Production Centre (NFRPC) and Esfahan Nuclear Technology Centre (ENTC) (Parts of the Atomic Energy Organisation of Iran's (AEOI) Nuclear Fuel Production and Procurement Company, which is involved in enrichment-related activities. AEOI is designated under resolution 1737 (2006))

3. Kavoshyar Company (Subsidiary company of AEOI, which has sought glass fibres, vacuum chamber furnaces and laboratory equipment for Iran's nuclear programme)

4. Parchin Chemical Industries (Branch of DIO, which produces ammunition, explosives, as well as solid propellants for rockets and missiles)

5. Karaj Nuclear Research Centre (Part of AEOI's research division)

6. Novin Energy Company (aka Pars Novin) (Operates within AEOI and has transferred funds on behalf of AEOI to entities associated with Iran's nuclear programme)

7. Cruise Missile Industry Group (aka Naval Defence Missile Industry Group) (Production and development of cruise missiles. Responsible for naval missiles including cruise missiles)

8. Bank Sepah and Bank Sepah International (Bank Sepah provides support for the Aerospace Industries Organisation (AIO) and subordinates, including Shahid Hemmat Industrial Group (SHIG) and Shahid Bagheri Industrial Group (SBIG), both of which were designated under resolution 1737 (2006)

9. Sanam Industrial Group (subordinate to AIO, which has purchased equipment on AIO's behalf for the missile programme)

10. Ya Mahdi Industries Group (subordinate to AIO, which is involved in international purchases of missile equipment)

Iranian Revolutionary Guard Corps entities

1. Qods Aeronautics Industries (Produces unmanned aerial vehicles (UAVs), parachutes, para-gliders, para-motors, etc. Iranian Revolutionary Guard Corps (IRGC) has boasted of using these products as part of its asymmetric warfare doctrine)

2. Pars Aviation Services Company (Maintains various aircraft including MI-171, used by IRGC Air Force)

3. Sho'aa Aviation (Produces micro-lights which IRGC has claimed it is using as part of its asymmetric warfare doctrine)

Persons involved in nuclear or ballistic missile activities

1. Fereidoun Abbasi-Davani (Senior Ministry of Defence and Armed Forces Logistics (MODAFL) scientist with links to the Institute of Applied Physics, working closely with Mohsen Fakhrizadeh-Mahabadi, designated below)

2. Mohsen Fakhrizadeh-Mahabadi (Senior MODAFL scientist and former head of the Physics Research Centre (PHRC). The IAEA have asked to interview him about the activities of the PHRC over the period he was head but Iran has refused)

3. Seyed Jaber Safdari (Manager of the Natanz Enrichment Facilities)

4. Amir Rahimi (Head of Esfahan Nuclear Fuel Research and Production Center, which is part of the AEOI's Nuclear Fuel Production and Procurement Company, which is involved in enrichment-related activities)

5. Mohsen Hojati (Head of Fajr Industrial Group, which is designated under resolution 1737 (2006) for its role in the ballistic missile programme)
6. Mehردادا Akhlaghi Ketabachi (Head of SBIG, which is designated under resolution 1737 (2006) for its role in the ballistic missile programme)
7. Naser Maleki (Head of SHIG, which is designated under resolution 1737 (2006) for its role in Iran's ballistic missile programme. Naser Maleki is also a MODAFL official overseeing work on the Shahab-3 ballistic missile programme. The Shahab-3 is Iran's long range ballistic missile currently in service)
8. Ahmad Derakhshandeh (Chairman and Managing Director of Bank Sepah, which provides support for the AIO and subordinates, including SHIG and SBIG, both of which were designated under resolution 1737 (2006))

Iranian Revolutionary Guard Corps key persons

1. Brigadier General Morteza Rezaie (Deputy Commander of IRGC)
2. Vice Admiral Ali Akbar Ahmadian (Chief of IRGC Joint Staff)
3. Brigadier General Mohammad Reza Zahedi (Commander of IRGC Ground Forces)
4. Rear Admiral Morteza Safari (Commander of IRGC Navy)
5. Brigadier General Mohammad Hejazi (Commander of Bassij resistance force)
6. Brigadier General Qasem Soleimani (Commander of Qods force)
7. General Zolqadr (IRGC officer, Deputy Interior Minister for Security Affairs)

Annex II Elements of a long-term agreement

Our goal is to develop relations and cooperation with Iran, based on mutual respect and the establishment of international confidence in the exclusively peaceful nature of the nuclear programme of the Islamic Republic of Iran. We propose a fresh start in the negotiation of a comprehensive agreement with Iran. Such an agreement would be deposited with the International Atomic Energy Agency (IAEA)

and endorsed in a Security Council resolution. To create the right conditions for negotiations,

We will:

- Reaffirm Iran's right to develop nuclear energy for peaceful purposes in conformity with its obligations under the Treaty on the Non-Proliferation of Nuclear Weapons (hereinafter, NPT), and in this context reaffirm our support for the development by Iran of a civil nuclear energy programme.

- Commit to support actively the building of new light water reactors in Iran through international joint projects, in accordance with the IAEA statute and NPT.

- Agree to suspend discussion of Iran's nuclear programme in the Security Council upon the resumption of negotiations.

Iran will:

- Commit to addressing all of the outstanding concerns of IAEA through full cooperation with IAEA,

- Suspend all enrichment-related and reprocessing activities to be verified by IAEA, as requested by the IAEA Board of Governors and the Security Council, and commit to continue this during these negotiations.

- Resume the implementation of the Additional Protocol.

Areas of future cooperation to be covered in negotiations on a long-term agreement

1. Nuclear

We will take the following steps:

Iran's rights to nuclear energy

- Reaffirm Iran's inalienable right to nuclear energy for peaceful purposes without discrimination and in conformity with articles I and II of NPT, and cooperate with Iran in the development by Iran of a civil nuclear power programme.

- Negotiate and implement a Euratom/Iran nuclear cooperation agreement.

Light water reactors

- Actively support the building of new light water power reactors in Iran through international joint projects, in accordance with the IAEA statute and NPT, using state-of-the-art technology, including by authorizing the transfer of necessary goods and the provision of advanced technology to make its power reactors safe against earthquakes.
- Provide cooperation with the management of spent nuclear fuel and radioactive waste through appropriate arrangements.

Research and development in nuclear energy

- Provide a substantive package of research and development cooperation, including possible provision of light water research reactors, notably in the fields of radioisotope production, basic research and nuclear applications in medicine and agriculture.

Fuel guarantees

- Give legally binding, multilayered fuel assurances to Iran, based on :
 - Participation as a partner in an international facility in Russia to provide enrichment services for a reliable supply of fuel to Iran's nuclear reactors. Subject to negotiations, such a facility could enrich all uranium hexafluoride (UF₆) produced in Iran.
 - Establishment on commercial terms of a buffer stock to hold a reserve of up to five years' supply of nuclear fuel dedicated to Iran, with the participation and under supervision of IAEA.
 - Development with IAEA of a standing multilateral mechanism for reliable access to nuclear fuel, based on ideas to be considered at the next meeting of the Board of Governors.

Review of moratorium

The long-term agreement would, with regard to common efforts to build international confidence, contain a clause for review of the agreement in all its aspects, to follow:

- Confirmation by IAEA that all outstanding issues and concerns reported by it, including those activities which could have a military nuclear dimension, have been resolved;
- Confirmation that there are no undeclared nuclear activities or materials in Iran and that international confidence in the exclusively peaceful nature of Iran's civil nuclear programme has been restored.

2. Political and economic Regional security cooperation

Support for a new conference to promote dialogue and cooperation on regional security issues.

International trade and investment

Improving Iran's access to the international economy, markets and capital, through practical support for full integration into international structures, including the World Trade Organization and to create the framework for increased direct investment in Iran and trade with Iran (including a trade and economic cooperation agreement with the European Union). Steps would be taken to improve access to key goods and technology.

Civil aviation

Civil aviation cooperation, including the possible removal of restrictions on United States and European manufacturers in regard to the export of civil aircraft to Iran, thereby widening the prospect of Iran renewing its fleet of civil airliners.

Energy partnership

Establishment of a long-term energy partnership between Iran and the European Union and other willing partners, with concrete and practical applications.

Telecommunications infrastructure

Support for the modernization of Iran's telecommunication infrastructure and advanced Internet provision, including by possible removal of relevant United States and other export restrictions.

High technology cooperation

Cooperation in fields of high technology and other areas to be agreed upon.

Agriculture

Support for agricultural development in Iran, including possible access to United States and European agricultural products, technology and farm equipment.

ภาคผนวก ฉ

United Nations Security Council Resolution 1803 (2008)

United Nations

Security Council**Resolution 1803 (2008)**

**Adopted by the Security Council at its 5848th meeting,
on 3 March 2008**

The Security Council,

Recalling the Statement of its President, S/PRST/2006/15, of 29 March 2006, and its resolution 1696 (2006) of 31 July 2006, its resolution 1737 (2006) of 23 December 2006 and its resolution 1747 (2007) of 24 March 2007, and *reaffirming* their provisions,

Reaffirming its commitment to the Treaty on the Non-Proliferation of Nuclear Weapons, the need for all States Party to that Treaty to comply fully with all their obligations, and recalling the right of States Party, in conformity with Articles I and II of that Treaty, to develop research, production and use of nuclear energy for peaceful purposes without discrimination,

Recalling the resolution of the IAEA Board of Governors (GOV/2006/14), which states that a solution to the Iranian nuclear issue would contribute to global non-proliferation efforts and to realizing the objective of a Middle East free of weapons of mass destruction, including their means of delivery,

Noting with serious concern that, as confirmed by the reports of 23 May 2007 (GOV/2007/22), 30 August 2007 (GOV/2007/48), 15 November 2007

(GOV/2007/58) and 22 February 2008 (GOV/2008/4) of the Director General of the International Atomic Energy Agency (IAEA), Iran has not established full and sustained suspension of all enrichment related and reprocessing activities and heavy water-related projects as set out in resolution 1696 (2006), 1737 (2006), and 1747 (2007), nor resumed its cooperation with the IAEA under the Additional Protocol, nor taken the other steps required by the IAEA Board of Governors, nor complied with the provisions of Security Council resolution 1696 (2006), 1737 (2006) and 1747 (2007) and which are essential to build confidence, and *deploring* Iran's refusal to take these steps,

Noting with concern that Iran has taken issue with the IAEA's right to verify design information which had been provided by Iran pursuant to the modified Code 3.1, *emphasizing* that in accordance with Article 39 of Iran's Safeguards Agreement Code 3.1 cannot be modified nor suspended unilaterally and that the

Agency's right to verify design information provided to it is a continuing right, which is not dependent on the stage of construction of, or the presence of nuclear material at, a facility,

Reiterating its determination to reinforce the authority of the IAEA, strongly supporting the role of the IAEA Board of Governors, *commending* the IAEA for its efforts to resolve outstanding issues relating to Iran's nuclear programme in the work plan between the Secretariat of the IAEA and Iran (GOV/2007/48, Attachment), *welcoming* the progress in implementation of this work plan as reflected in the IAEA Director General's reports of 15 November 2007 (GOV/2007/58) and 22 February 2008 (GOV/2008/4), *underlining* the importance of Iran producing tangible results rapidly and effectively by completing implementation of this work plan including by providing answers to all the questions the IAEA asks so that the Agency, through the implementation of the required transparency measures, can assess the completeness and correctness of Iran's declaration,

Expressing the conviction that the suspension set out in paragraph 2 of resolution 1737 (2006) as well as full, verified Iranian compliance with the requirements set out by the IAEA Board of Governors would contribute to a diplomatic, negotiated solution, that guarantees Iran's nuclear programme is for exclusively peaceful purposes,

Stressing that China, France, Germany, the Russian Federation, the United Kingdom and the United States are willing to take further concrete measures on exploring an overall strategy of resolving the Iranian nuclear issue through negotiation on the basis of their June 2006 proposals (S/2006/521), and *noting* the confirmation by these countries that once the confidence of the international community in the exclusively peaceful nature of Iran's nuclear programme is restored, it will be treated in the same manner as that of any Non-Nuclear Weapon State party to the Treaty on the Non-Proliferation of Nuclear Weapons,

Having regard to States' rights and obligations relating to international trade,

Welcoming the guidance issued by the Financial Actions Task Force (FATF) to assist States in implementing their financial obligations under resolution 1737 (2006),

Determined to give effect to its decisions by adopting appropriate measures to persuade Iran to comply with resolution 1696 (2006), resolution 1737 (2006), resolution 1747 (2007) and with the requirements of the IAEA, and also to constrain Iran's development of sensitive technologies in support of its nuclear and missile programmes, until such time as the Security Council determines that the objectives of these resolutions have been met,

Concerned by the proliferation risks presented by the Iranian nuclear programme and, in this context, by Iran's continuing failure to meet the requirements of the IAEA Board of Governors and to comply with the provisions of Security Council resolutions 1696 (2006), 1737 (2006) and 1747 (2007), *mindful* of its primary responsibility under the Charter of the United Nations for the maintenance of international peace and security,

Acting under Article 41 of Chapter VII of the Charter of the United Nations,

1. *Reaffirms* that Iran shall without further delay take the steps required by the IAEA Board of Governors in its resolution GOV/2006/14, which are essential to build confidence in the exclusively peaceful purpose of its nuclear programme and to resolve outstanding questions, and, in this context, *affirms* its decision that Iran shall without delay take the steps required in paragraph 2 of resolution 1737 (2006), and *underlines* that the IAEA has sought confirmation that Iran will apply Code 3.1 modified;

2. *Welcomes* the agreement between Iran and the IAEA to resolve all outstanding issues concerning Iran's nuclear programme and progress made in this regard as set out in the Director General's report of 22 February 2008 (GOV/2008/4), *encourages* the IAEA to continue its work to clarify all outstanding issues, *stresses* that this would help to re-establish international confidence in the exclusively peaceful nature of Iran's nuclear programme, and *supports* the IAEA in strengthening its safeguards on Iran's nuclear activities in accordance with the Safeguards Agreement between Iran and the IAEA;

3. *Calls upon* all States to exercise vigilance and restraint regarding the entry into or transit through their territories of individuals who are engaged in, directly associated with or providing support for Iran's proliferation sensitive nuclear activities or for the development of nuclear weapon delivery systems, and *decides* in this regard that all States shall notify the Committee established pursuant to paragraph 18 of resolution 1737 (2006) (herein "the Committee") of the entry into or transit through their territories of the persons designated in the Annex to resolution 1737 (2006), Annex I to resolution 1747 (2007) or Annex I to this resolution, as well as of additional persons

designated by the Security Council or the Committee as being engaged in, directly associated with or providing support for Iran's proliferation sensitive nuclear activities or for the development of nuclear weapon delivery systems, including through the involvement in procurement of the prohibited items, goods, equipment, materials and technology specified by and under the measures in paragraphs 3 and 4 of resolution 1737 (2006), except where such entry or transit is for activities directly related to the items in subparagraphs 3 (b) (i) and (ii) of resolution 1737 (2006);

4. *Underlines* that nothing in paragraph 3 above requires a State to refuse its own nationals entry into its territory, and that all States shall, in the implementation of the above paragraph, take into account humanitarian considerations, including religious obligations, as well as the necessity to meet the objectives of this resolution, resolution 1737 (2006) and resolution 1747 (2007), including where Article XV of the IAEA Statute is engaged;

5. *Decides* that all States shall take the necessary measures to prevent the entry into or transit through their territories of individuals designated in Annex II to this resolution as well as of additional persons designated by the Security Council or the Committee as being engaged in, directly associated with or providing support for Iran's proliferation sensitive nuclear activities or for the development of nuclear weapon delivery systems, including through the involvement in procurement of the prohibited items, goods, equipment, materials and technology specified by and under the measures in paragraphs 3 and 4 of resolution 1737 (2006), except where such entry or transit is for activities directly related to the items in subparagraphs 3 (b) (i) and (ii) of resolution 1737 (2006) and provided that nothing in this paragraph shall oblige a State to refuse its own nationals entry into its territory;

6. *Decides* that the measures imposed by paragraph 5 above shall not apply where the Committee determines on a case-by-case basis that such travel is justified on the grounds of humanitarian need, including religious obligations, or where the Committee concludes that an exemption would otherwise further the objectives of the present resolution;

7. *Decides* that the measures specified in paragraphs 12, 13, 14 and 15 of resolution 1737 (2006) shall apply also to the persons and entities listed in Annexes I and III to this resolution, and any persons or entities acting on their behalf or at their direction, and to entities owned or controlled by them and to persons and entities determined by the Council or the Committee to have assisted designated persons or entities in evading sanctions of, or in violating the provisions of, this resolution, resolution 1737 (2006) or resolution 1747 (2007);

8. *Decides* that all States shall take the necessary measures to prevent the supply, sale or transfer directly or indirectly from their territories or by their nationals or using their flag vessels or aircraft to, or for use in or benefit of, Iran, and whether or not originating in their territories, of:

(a) all items, materials, equipment, goods and technology set out in INFCIRC/254/Rev.7/Part 2 of document S/2006/814, except the supply, sale or transfer, in accordance with the requirements of paragraph 5 of resolution 1737 (2006), of items, materials, equipment, goods and technology set out in sections 1 and 2 of the Annex to that document, and sections 3 to 6 as notified in advance to the Committee, only when for exclusive use in light water reactors, and where such supply, sale or transfer is necessary for technical cooperation provided to Iran by the IAEA or under its auspices as provided for in paragraph 16 of resolution 1737 (2006);

(b) all items, materials, equipment, goods and technology set out in 19.A.3 of Category II of document S/2006/815;

9. *Calls upon* all States to exercise vigilance in entering into new commitments for public provided financial support for trade with Iran, including the granting of export credits, guarantees or insurance, to their nationals or entities involved in such trade, in order to avoid such financial support contributing to the proliferation sensitive nuclear activities, or to the development of nuclear weapon delivery systems, as referred to in resolution 1737 (2006);

10. *Calls upon* all States to exercise vigilance over the activities of financial institutions in their territories with all banks domiciled in Iran, in particular with Bank Melli and Bank Saderat, and their branches and subsidiaries abroad, in order to avoid such activities contributing to the proliferation sensitive nuclear activities, or to the development of nuclear weapon delivery systems, as referred to in resolution 1737 (2006);

11. *Calls upon* all States, in accordance with their national legal authorities and legislation and consistent with international law, in particular the law of the sea and relevant international civil aviation agreements, to inspect the cargoes to and from Iran, of aircraft and vessels, at their airports and seaports, owned or operated by Iran Air Cargo and Islamic Republic of Iran Shipping Line, provided there are reasonable grounds to believe that the aircraft or vessel is transporting goods prohibited under this resolution or resolution 1737 (2006) or resolution 1747 (2007);

12. *Requires* all States, in cases when inspection mentioned in the paragraph above is undertaken, to submit to the Security Council within five working days a written report on the inspection containing, in particular, explanation of the grounds for the inspection, as well as information on its time, place, circumstances, results and other relevant details;

13. *Calls upon* all States to report to the Committee within 60 days of the adoption of this resolution on the steps they have taken with a view to implementing effectively paragraphs 3, 5, 7, 8, 9, 10 and 11 above;

14. *Decides* that the mandate of the Committee as set out in paragraph 18 of resolution 1737 (2006) shall also apply to the measures imposed in resolution 1747 (2007) and this resolution;

15. *Stresses* the willingness of China, France, Germany, the Russian Federation, the United Kingdom and the United States to further enhance diplomatic efforts to promote resumption of dialogue, and consultations on the basis of their offer to Iran, with a view to seeking a comprehensive, long-term and proper solution of this issue which would allow for the development of all-round relations and wider cooperation with Iran based on mutual respect and the establishment of international confidence in the exclusively peaceful nature of Iran's nuclear programme, and inter alia, starting direct talks and negotiation with Iran as long as Iran suspends all enrichment-related and reprocessing activities, including research and development, as verified by the IAEA;

16. *Encourages* the European Union High Representative for the Common Foreign and Security Policy to continue communication with Iran in support of political and diplomatic efforts to find a negotiated solution including relevant proposals by China, France, Germany, the Russian Federation, the United Kingdom and the United States with a view to create necessary conditions for resuming talks;

17. *Emphasizes* the importance of all States, including Iran, taking the necessary measures to ensure that no claim shall lie at the instance of the Government of Iran, or of any person or entity in Iran, or of persons or entities designated pursuant to resolution 1737 (2006) and related resolutions, or any person claiming through or for the benefit of any such person or entity, in connection with any contract or other transaction where its performance was prevented by reason of the measures imposed by the present resolution, resolution 1737 (2006) or resolution 1747 (2007);

18. *Requests* within 90 days a further report from the Director General of the IAEA on whether Iran has established full and sustained suspension of all activities mentioned in resolution 1737 (2006), as well as on the process of Iranian compliance with all the steps required by the IAEA Board and with the other provisions of resolution 1737 (2006), resolution 1747 (2007) and of this resolution, to the IAEA Board of Governors and in parallel to the Security Council for its consideration;

19. *Reaffirms* that it shall review Iran's actions in light of the report referred to in the paragraph above, and:

(a) that it shall suspend the implementation of measures if and for so long as Iran suspends all enrichment-related and reprocessing activities, including research and development, as verified by the IAEA, to allow for negotiations in good faith in order to reach an early and mutually acceptable outcome;

(b) that it shall terminate the measures specified in paragraphs 3, 4, 5, 6, 7 and 12 of resolution 1737 (2006), as well as in paragraphs 2, 4, 5, 6 and 7 of resolution 1747 (2007), and in paragraphs 3, 5, 7, 8, 9, 10 and 11 above, as soon as it determines, following receipt of the report referred to in the paragraph above, that Iran has fully complied with its obligations under the relevant resolutions of the Security Council and met the requirements of the IAEA Board of Governors, as confirmed by the IAEA Board;

(c) that it shall, in the event that the report shows that Iran has not complied with resolution 1696 (2006), resolution 1737 (2006), resolution 1747 (2007) and this resolution, adopt further appropriate measures under Article 41 of Chapter VII of the Charter of the United Nations to persuade Iran to comply with these resolutions and the requirements of the IAEA, and underlines that further decisions will be required should such additional measures be necessary;

20. *Decides* to remain seized of the matter.

Annex I

1. Amir Moayyed Alai (involved in managing the assembly and engineering of centrifuges)
2. Mohammad Fedai Ashiani (involved in the production of ammonium uranyl carbonate and management of the Natanz enrichment complex)
3. Abbas Rezaee Ashtiani (a senior official at the AEOI Office of Exploration and Mining Affairs)
4. Haleh Bakhtiar (involved in the production of magnesium at a concentration of 99.9%)
5. Morteza Behzad (involved in making centrifuge components)
6. Dr. Mohammad Eslami (Head of Defence Industries Training and Research Institute)
7. Seyyed Hussein Hosseini (AEOI official involved in the heavy water research reactor project at Arak)
8. M. Javad Karimi Sabet (Head of Novin Energy Company, which is designated under resolution 1747 (2007))
9. Hamid-Reza Mohajerani (involved in production management at the Uranium Conversion Facility (UCF) at Esfahan)
10. Brigadier-General Mohammad Reza Naqdi (former Deputy Chief of Armed Forces General Staff for Logistics and Industrial Research/Head of State AntiSmuggling Headquarters, engaged in efforts to get round the sanctions imposed by resolutions 1737 (2006) and 1747 (2007))
11. Houshang Nobari (involved in the management of the Natanz enrichment complex)
12. Abbas Rashidi (involved in enrichment work at Natanz)

13. Ghasem Soleymani (Director of Uranium Mining Operations at the Saghand Uranium Mine)

Annex II

A. Individuals listed in resolution 1737 (2006)

1. Mohammad Qannadi, AEOI Vice President for Research & Development

2. Dawood Agha-Jani, Head of the PFEP (Natanz)

3. Behman Asgarpour, Operational Manager (Arak)

B. Individuals listed in resolution 1747 (2007)

1. Seyed Jaber Safdari (Manager of the Natanz Enrichment Facilities)

2. Amir Rahimi (Head of Esfahan Nuclear Fuel Research and Production Center, which is part of the AEOI's Nuclear Fuel Production and Procurement Company, which is involved in enrichment-related activities)

Annex III

1. Abzar Boresh Kaveh Co. (BK Co.) (involved in the production of centrifuge components)

2. Barzagani Tejarat Tavanmad Saccal companies (subsidiary of Saccal System companies) (this company tried to purchase sensitive goods for an entity listed in resolution 1737 (2006))

3. Electro Sanam Company (E. S. Co./E. X. Co.) (AIO front-company, involved in the ballistic missile programme)

4. Ettehad Technical Group (AIO front-company, involved in the ballistic missile programme)

5. Industrial Factories of Precision (IFP) Machinery (aka Instrumentation Factories Plant) (used by AIO for some acquisition attempts)

6. Jabber Ibn Hayan (AEOI laboratory involved in fuel-cycle activities)

7. Joza Industrial Co. (AIO front-company, involved in the ballistic missile programme)
 8. Khorasan Metallurgy Industries (subsidiary of the Ammunition Industries Group (AMIG) which depends on DIO. Involved in the production of centrifuges components)
 9. Niru Battery Manufacturing Company (subsidiary of the DIO. Its role is to manufacture power units for the Iranian military including missile systems)
 10. Pishgam (Pioneer) Energy Industries (has participated in construction of the Uranium Conversion Facility at Esfahan)
 11. Safety Equipment Procurement (SEP) (AIO front-company, involved in the ballistic missile programme)
 12. TAMAS Company (involved in enrichment-related activities. TAMAS is the overarching body, under which four subsidiaries have been established, including one for uranium extraction to concentration and another in charge of uranium processing, enrichment and waste)
-

ภาคผนวก ข

United Nations Security Council Resolution 1874 (2009)

United Nations

Security Council**Resolution 1874 (2009)**

**Adopted by the Security Council at its 6141st meeting,
on 12 June 2009**

The Security Council,

Recalling its previous relevant resolutions, including resolution 825 (1993), resolution 1540 (2004), resolution 1695 (2006), and, in particular, resolution 1718 (2006), as well as the statements of its President of 6 October 2006 (S/PRST/2006/41) and 13 April 2009 (S/PRST/2009/7),

Reaffirming that proliferation of nuclear, chemical and biological weapons, as well as their means of delivery, constitutes a threat to international peace and security,

Expressing the gravest concern at the nuclear test conducted by the Democratic People's Republic of Korea ("the DPRK") on 25 May 2009 (local time) in violation of resolution 1718 (2006), and at the challenge such a test constitutes to the Treaty on Non-Proliferation of Nuclear Weapons ("the NPT") and to international efforts aimed at strengthening the global regime of non-proliferation of nuclear weapons towards the 2010 NPT Review Conference, and the danger it poses to peace and stability in the region and beyond,

Stressing its collective support for the NPT and commitment to strengthen the Treaty in all its aspects, and global efforts towards nuclear non-

proliferation and nuclear disarmament, and *recalling* that the DPRK cannot have the status of a nuclear-weapon state in accordance with the NPT in any case,

Deploing the DPRK's announcement of withdrawal from the NPT and its pursuit of nuclear weapons,

Underlining once again the importance that the DPRK respond to other security and humanitarian concerns of the international community,

Underlining also that measures imposed by this resolution are not intended to have adverse humanitarian consequences for the civilian population of the DPRK,

Expressing its gravest concern that the nuclear test and missile activities carried out by the DPRK have further generated increased tension in the region and beyond, and *determining* that there continues to exist a clear threat to international peace and security,

Reaffirming the importance that all Member States uphold the purposes and principles of the Charter of the United Nations,

Acting under Chapter VII of the Charter of the United Nations, and taking measures under its Article 41,

1. *Condemns* in the strongest terms the nuclear test conducted by the DPRK on 25 May 2009 (local time) in violation and flagrant disregard of its relevant resolutions, in particular resolutions 1695 (2006) and 1718 (2006), and the statement of its President of 13 April 2009 (S/PRST/2009/7);

2. *Demands* that the DPRK not conduct any further nuclear test or any launch using ballistic missile technology;

3. *Decides* that the DPRK shall suspend all activities related to its ballistic missile programme and in this context re-establish its pre-existing commitments to a moratorium on missile launches;

4. *Demands* that the DPRK immediately comply fully with its obligations under relevant Security Council resolutions, in particular resolution 1718 (2006);

5. *Demands* that the DPRK immediately retract its announcement of withdrawal from the NPT;

6. *Demands* further that the DPRK return at an early date to the NPT and International Atomic Energy Agency (IAEA) safeguards, bearing in mind the rights and obligations of States Parties to the NPT, and *underlines* the need for all States Parties to the NPT to continue to comply with their Treaty obligations;

7. *Calls upon* all Member States to implement their obligations pursuant to resolution 1718 (2006), including with respect to designations made by the Committee established pursuant to resolution 1718 (2006) ("the Committee") pursuant to the statement of its President of 13 April 2009 (S/PRST/2009/7);

8. *Decides* that the DPRK shall abandon all nuclear weapons and existing nuclear programs in a complete, verifiable and irreversible manner and immediately cease all related activities, shall act strictly in accordance with the obligations applicable to parties under the NPT and the terms and conditions of the IAEA Safeguards Agreement (IAEA INFCIRC/403) and shall provide the IAEA transparency measures extending beyond these requirements, including such access to individuals, documentation, equipment and facilities as may be required and deemed necessary by the IAEA;

9. *Decides* that the measures in paragraph 8 (b) of resolution 1718 (2006) shall also apply to all arms and related materiel, as well as to financial transactions, technical training, advice, services or assistance related to the provision, manufacture, maintenance or use of such arms or materiel;

10. *Decides* that the measures in paragraph 8 (a) of resolution 1718 (2006) shall also apply to all arms and related materiel, as well as to financial transactions, technical training, advice, services or assistance related to the provision, manufacture, maintenance or use of such arms, except for small arms and light weapons and their related materiel, and *calls upon* States to exercise vigilance over the direct or indirect supply, sale or transfer to the DPRK of small arms or light weapons, and further *decides* that States shall notify the Committee at least five days prior to selling, supplying or transferring small arms or light weapons to the DPRK;

11. *Calls upon* all States to inspect, in accordance with their national authorities and legislation, and consistent with international law, all cargo to and from the DPRK, in their territory, including seaports and airports, if the State concerned has information that provides reasonable grounds to believe the cargo contains items the supply, sale, transfer, or export of which is prohibited by paragraph 8 (a), 8 (b), or 8 (c) of resolution 1718 or by paragraph 9 or 10 of this resolution, for the purpose of ensuring strict implementation of those provisions;

12. *Calls upon* all Member States to inspect vessels, with the consent of the flag State, on the high seas, if they have information that provides reasonable grounds to believe that the cargo of such vessels contains items the supply, sale, transfer, or export of which is prohibited by paragraph 8 (a), 8 (b), or 8 (c) of resolution 1718 (2006) or by paragraph 9 or 10 of this resolution, for the purpose of ensuring strict implementation of those provisions;

13. *Calls upon* all States to cooperate with inspections pursuant to paragraphs 11 and 12, and, if the flag State does not consent to inspection on the high seas, *decides* that the flag State shall direct the vessel to proceed to an appropriate and convenient port for the required inspection by the local authorities pursuant to paragraph 11;

14. *Decides* to authorize all Member States to, and that all Member States shall, seize and dispose of items the supply, sale, transfer, or export of which is prohibited by paragraph 8 (a), 8 (b), or 8 (c) of resolution 1718 or by paragraph 9 or 10 of this resolution that are identified in inspections pursuant to paragraph 11, 12, or 13

in a manner that is not inconsistent with their obligations under applicable Security Council resolutions, including resolution 1540 (2004), as well as any obligations of parties to the NPT, the Convention on the Prohibition of the Development, Production, Stockpiling and Use of Chemical Weapons and on Their Destruction of 29 April 1997, and the Convention on the Prohibition of the Development, Production and Stockpiling of Bacteriological (Biological) and Toxin Weapons and on Their Destruction of 10 April 1972, and *decides* further that all States shall cooperate in such efforts;

15. *Requires* any Member State, when it undertakes an inspection pursuant to paragraph 11, 12, or 13, or seizes and disposes of cargo pursuant to paragraph 14, to submit promptly reports containing relevant details to the Committee on the inspection, seizure and disposal;

16. *Requires* any Member State, when it does not receive the cooperation of a flag State pursuant to paragraph 12 or 13 to submit promptly to the Committee a report containing relevant details;

17. *Decides* that Member States shall prohibit the provision by their nationals or from their territory of bunkering services, such as provision of fuel or supplies, or other servicing of vessels, to DPRK vessels if they have information that provides reasonable grounds to believe they are carrying items the supply, sale, transfer, or export of which is prohibited by paragraph 8 (a), 8 (b), or 8 (c) of resolution 1718 (2006) or by paragraph 9 or 10 of this resolution, unless provision of such services is necessary for humanitarian purposes or until such time as the cargo has been inspected, and seized and disposed of if necessary, and *underlines* that this paragraph is not intended to affect legal economic activities;

18. *Calls upon* Member States, in addition to implementing their obligations pursuant to paragraphs 8 (d) and (e) of resolution 1718 (2006), to prevent the provision of financial services or the transfer to, through, or from their territory, or to or by their nationals or entities organized under their laws (including branches abroad), or persons or financial institutions in their territory, of any financial or other assets or resources that could contribute to the DPRK's nuclear-related, ballistic missile-related, or other weapons of mass destruction-related programs or activities, including by freezing any financial or other assets or resources on their territories or that hereafter come within their territories, or that are subject to their jurisdiction or that hereafter become subject to their jurisdiction, that are associated with such programs or activities and applying enhanced monitoring to prevent all such transactions in accordance with their national authorities and legislation;

19. *Calls upon* all Member States and international financial and credit institutions not to enter into new commitments for grants, financial assistance, or concessional loans to the DPRK, except for humanitarian and developmental purposes directly addressing the needs of the civilian population, or the promotion of denuclearization, and also *calls upon* States to exercise enhanced vigilance with a view to reducing current commitments;

20. *Calls upon* all Member States not to provide public financial support for trade with the DPRK (including the granting of export credits, guarantees or insurance to their nationals or entities involved in such trade) where such financial support could contribute to the DPRK's nuclear-related or ballistic missile-related or other WMD-related programs or activities;

21. *Emphasizes* that all Member States should comply with the provisions of paragraphs 8 (a) (iii) and 8 (d) of resolution 1718 (2006) without prejudice to the activities of the diplomatic missions in the DPRK pursuant to the Vienna Convention on Diplomatic Relations;

22. *Calls upon* all Member States to report to the Security Council within forty-five days of the adoption of this resolution and thereafter upon request by the Committee on concrete measures they have taken in order to implement effectively the provisions of paragraph 8 of resolution 1718 (2006) as well as paragraphs 9 and 10 of this resolution, as well as financial measures set out in paragraphs 18, 19 and 20 of this resolution;

23. *Decides* that the measures set out at paragraphs 8 (a), 8 (b) and 8 (c) of resolution 1718 (2006) shall also apply to the items listed in INFCIRC/254/Rev.9/Part 1a and INFCIRC/254/Rev.7/Part 2a;

24. *Decides* to adjust the measures imposed by paragraph 8 of resolution 1718 (2006) and this resolution, including through the designation of entities, goods, and individuals, and directs the Committee to undertake its tasks to this effect and to report to the Security Council within thirty days of adoption of this resolution, and further *decides* that, if the Committee has not acted, then the Security Council will complete action to adjust the measures within seven days of receiving that report;

25. *Decides* that the Committee shall intensify its efforts to promote the full implementation of resolution 1718 (2006), the statement of its President of 13 April 2009 (S/PRST/2009/7) and this resolution, through a work programme covering compliance, investigations, outreach, dialogue, assistance and cooperation, to be submitted to the Council by 15 July 2009, and that it shall also receive and consider reports from Member States pursuant to paragraphs 10, 15, 16 and 22 of this resolution;

26. *Requests* the Secretary-General to create for an initial period of one year, in consultation with the Committee, a group of up to seven experts ("Panel of Experts"), acting under the direction of the Committee to carry out the following tasks: (a) assist the Committee in carrying out its mandate as specified in resolution 1718 (2006) and the functions specified in paragraph 25 of this resolution; (b) gather, examine and analyze information from States, relevant United Nations bodies and other interested parties regarding the implementation of the measures imposed in resolution 1718 (2006) and in this resolution, in particular incidents of non-compliance; (c) make recommendations on actions the Council, or the Committee or Member States, may consider to improve implementation of the measures imposed in resolution 1718 (2006)

and in this resolution; and (d) provide an interim report on its work to the Council no later than 90 days after adoption of this resolution, and a final report to the Council no later than 30 days prior to termination of its mandate with its findings and recommendations;

27. *Urges* all States, relevant United Nations bodies and other interested parties, to cooperate fully with the Committee and the Panel of Experts, in particular by supplying any information at their disposal on the implementation of the measures imposed by resolution 1718 (2006) and this resolution;

28. *Calls upon* all Member States to exercise vigilance and prevent specialized teaching or training of DPRK nationals within their territories or by their nationals, of disciplines which could contribute to the DPRK's proliferation sensitive nuclear activities and the development of nuclear weapon delivery systems;

29. *Calls upon* the DPRK to join the Comprehensive Nuclear-Test-Ban Treaty at the earliest date;

30. *Supports* peaceful dialogue, *calls upon* the DPRK to return immediately to the Six Party Talks without precondition, and *urges* all the participants to intensify their efforts on the full and expeditious implementation of the Joint Statement issued on 19 September 2005 and the joint documents of 13 February 2007 and 3 October 2007, by China, the DPRK, Japan, the Republic of Korea, the Russian Federation and the United States, with a view to achieving the verifiable denuclearization of the Korean Peninsula and to maintain peace and stability on the Korean Peninsula and in north-east Asia;

31. *Expresses* its commitment to a peaceful, diplomatic and political solution to the situation and welcomes efforts by Council members as well as other Member States to facilitate a peaceful and comprehensive solution through dialogue and to refrain from any actions that might aggravate tensions;

32. *Affirms* that it shall keep the DPRK's actions under continuous review and that it shall be prepared to review the appropriateness of the measures contained in paragraph 8 of resolution 1718 (2006) and relevant paragraphs of this resolution, including the strengthening, modification, suspension or lifting of the measures, as may be needed at that time in light of the DPRK's compliance with relevant provisions of resolution 1718 (2006) and this resolution;

33. *Underlines* that further decisions will be required, should additional measures be necessary;

34. *Decides* to remain actively seized of the matter.

ภาคผนวก ข

United Nations Security Council Resolution 1929 (2010)

United Nations

Security Council**Resolution 1929 (2010)**

**Adopted by the Security Council at its 6335th meeting, on
9 June 2010**

The Security Council,

Recalling the Statement of its President, S/PRST/2006/15, and its resolutions 1696 (2006), 1737 (2006), 1747 (2007), 1803 (2008), 1835 (2008), and 1887 (2009) and *reaffirming* their provisions,

Reaffirming its commitment to the Treaty on the Non-Proliferation of Nuclear Weapons, the need for all States Party to that Treaty to comply fully with all their obligations, and *recalling* the right of States Party, in conformity with Articles I and II of that Treaty, to develop research, production and use of nuclear energy for peaceful purposes without discrimination,

Recalling the resolution of the IAEA Board of Governors (GOV/2006/14), which states that a solution to the Iranian nuclear issue would contribute to global non-proliferation efforts and to realizing the objective of a Middle East free of weapons of mass destruction, including their means of delivery,

Noting with serious concern that, as confirmed by the reports of 27 February 2006 (GOV/2006/15), 8 June 2006 (GOV/2006/38), 31 August 2006 (GOV/2006/53), 14 November 2006 (GOV/2006/64), 22 February 2007 (GOV/2007/8), 23 May 2007 (GOV/2007/122), 30 August 2007 (GOV/2007/48), 15 November 2007

(GOV/2007/58), 22 February 2008 (GOV/2008/4), 26 May 2008 (GOV/2008/115), 15 September 2008 (GOV/2008/38), 19 November 2008 (GOV/2008/59), 19 February 2009 (GOV/2009/8), 5 June 2009 (GOV/2009/35), 28 August 2009 (GOV/2009/55), 16 November 2009 (GOV/2009/74), 18 February 2010 (GOV/2010/10) and 31 May 2010 (GOV/2010/28) of the Director General of the International Atomic Energy Agency (IAEA), Iran has not established full and sustained suspension of all enrichment-related and reprocessing activities and heavy water-related projects as set out in resolutions 1696 (2006), 1737 (2006), 1747 (2007) and 1803 (2008) nor resumed its cooperation with the IAEA under the Additional Protocol, nor cooperated with the IAEA in connection with the remaining issues of concern, which need to be clarified to exclude the possibility of military dimensions of Iran's nuclear programme, nor taken the other steps required by the IAEA Board of Governors, nor complied with the provisions of Security Council resolutions 1696 (2006), 1737 (2006), 1747 (2007) and 1803 (2008) and which are essential to build confidence, and *deploring* Iran's refusal to take these steps,

Reaffirming that outstanding issues can be best resolved and confidence built in the exclusively peaceful nature of Iran's nuclear programme by Iran responding positively to all the calls which the Council and the IAEA Board of Governors have made on Iran,

Noting with serious concern the role of elements of the Islamic Revolutionary Guard Corps (IRGC, also known as "Army of the Guardians of the Islamic Revolution"), including those specified in Annex D and E of resolution 1737 (2006), Annex I of resolution 1747 (2007) and Annex II of this resolution, in Iran's proliferation sensitive nuclear activities and the development of nuclear weapon delivery systems,

Noting with serious concern that Iran has constructed an enrichment facility at Qom in breach of its obligations to suspend all enrichment-related activities, and that Iran failed to notify it to the IAEA until September 2009, which is inconsistent with its obligations under the Subsidiary Arrangements to its Safeguards Agreement,

Also noting the resolution of the IAEA Board of Governors (GOV/2009/82), which urges Iran to suspend immediately construction at Qom, and to clarify the facility's purpose, chronology of design and construction, and calls upon Iran to confirm, as requested by the IAEA, that it has not taken a decision to construct, or authorize construction of, any other nuclear facility which has as yet not been declared to the IAEA,

Noting with serious concern that Iran has enriched uranium to 20 per cent, and did so without notifying the IAEA with sufficient time for it to adjust the existing safeguards procedures,

Noting with concern that Iran has taken issue with the IAEA's right to verify design information which had been provided by Iran pursuant to the modified Code 3.1, and *emphasizing* that in accordance with Article 39 of Iran's Safeguards Agreement Code 3.1 cannot be modified nor suspended unilaterally and that the IAEA's

right to verify design information provided to it is a continuing right, which is not dependent on the stage of construction of, or the presence of nuclear material at, a facility,

Reiterating its determination to reinforce the authority of the IAEA, strongly supporting the role of the IAEA Board of Governors, and *commending* the IAEA for its efforts to resolve outstanding issues relating to Iran's nuclear programme,

Expressing the conviction that the suspension set out in paragraph 2 of resolution 1737 (2006) as well as full, verified Iranian compliance with the requirements set out by the IAEA Board of Governors would contribute to a diplomatic, negotiated solution that guarantees Iran's nuclear programme is for exclusively peaceful purposes,

Emphasizing the importance of political and diplomatic efforts to find a negotiated solution guaranteeing that Iran's nuclear programme is exclusively for peaceful purposes and *noting* in this regard the efforts of Turkey and Brazil towards an agreement with Iran on the Tehran Research Reactor that could serve as a confidence-building measure,

Emphasizing also, however, in the context of these efforts, the importance of Iran addressing the core issues related to its nuclear programme,

Stressing that China, France, Germany, the Russian Federation, the United Kingdom and the United States are willing to take further concrete measures on exploring an overall strategy of resolving the Iranian nuclear issue through negotiation on the basis of their June 2006 proposals (S/2006/521) and their June 2008 proposals (INFCIRC/730), and *noting* the confirmation by these countries that once the confidence of the international community in the exclusively peaceful nature of Iran's nuclear programme is restored it will be treated in the same manner as that of any Non-Nuclear Weapon State Party to the Treaty on the Non-Proliferation of Nuclear Weapons,

Welcoming the guidance issued by the Financial Action Task Force (FATF) to assist States in implementing their financial obligations under resolutions 1737 (2006) and 1803 (2008), and *recalling* in particular the need to exercise vigilance over transactions involving Iranian banks, including the Central Bank of Iran, so as to prevent such transactions contributing to proliferation-sensitive nuclear activities, or to the development of nuclear weapon delivery systems,

Recognizing that access to diverse, reliable energy is critical for sustainable growth and development, while noting the potential connection between Iran's revenues derived from its energy sector and the funding of Iran's proliferation-sensitive nuclear activities, and *further noting* that chemical process equipment and materials required for the petrochemical industry have much in common with those required for certain sensitive nuclear fuel cycle activities,

Having regard to States' rights and obligations relating to international trade,

Recalling that the law of the sea, as reflected in the United Nations Convention on the Law of the Sea (1982), sets out the legal framework applicable to ocean activities,

Calling for the ratification of the Comprehensive Nuclear-Test-Ban Treaty by Iran at an early date,

Determined to give effect to its decisions by adopting appropriate measures to persuade Iran to comply with resolutions 1696 (2006), 1737 (2006), 1747 (2007) and 1803 (2008) and with the requirements of the IAEA, and also to constrain Iran's development of sensitive technologies in support of its nuclear and missile programmes, until such time as the Security Council determines that the objectives of these resolutions have been met,

Concerned by the proliferation risks presented by the Iranian nuclear programme and mindful of its primary responsibility under the Charter of the United Nations for the maintenance of international peace and security,

Stressing that nothing in this resolution compels States to take measures or actions exceeding the scope of this resolution, including the use of force or the threat of force,

Acting under Article 41 of Chapter VII of the Charter of the United Nations,

1. *Affirms* that Iran has so far failed to meet the requirements of the IAEA Board of Governors and to comply with resolutions 1696 (2006), 1737 (2006), 1747

(2007) and 1803 (2008);

2. *Affirms* that Iran shall without further delay take the steps required by the IAEA Board of Governors in its resolutions GOV/2006/14 and GOV/2009/82, which are essential to build confidence in the exclusively peaceful purpose of its nuclear programme, to resolve outstanding questions and to address the serious concerns raised by the construction of an enrichment facility at Qom in breach of its obligations to suspend all enrichment-related activities, and, in this context, *further affirms* its decision that Iran shall without delay take the steps required in paragraph 2 of resolution 1737 (2006);

3. *Reaffirms* that Iran shall cooperate fully with the IAEA on all outstanding issues, particularly those which give rise to concerns about the possible military dimensions of the Iranian nuclear programme, including by providing access without delay to all sites, equipment, persons and documents requested by the IAEA, and *stresses* the importance of ensuring that the IAEA have all necessary resources and authority for the fulfilment of its work in Iran;

4. *Requests* the Director General of the IAEA to communicate to the Security Council all his reports on the application of safeguards in Iran;

5. *Decides* that Iran shall without delay comply fully and without qualification with its IAEA Safeguards Agreement, including through the application of modified Code 3.1 of the Subsidiary Arrangement to its Safeguards Agreement, *calls upon* Iran to act strictly in accordance with the provisions of the Additional Protocol to its IAEA Safeguards Agreement that it signed on 18 December 2003, *calls upon* Iran to ratify promptly the Additional Protocol, and *reaffirms* that, in accordance with Articles 24 and 39 of Iran's Safeguards Agreement, Iran's Safeguards Agreement and its Subsidiary Arrangement, including modified Code 3.1, cannot be amended or changed unilaterally by Iran, and *notes* that there is no mechanism in the Agreement for the suspension of any of the provisions in the Subsidiary Arrangement;

6. *Reaffirms* that, in accordance with Iran's obligations under previous resolutions to suspend all reprocessing, heavy water-related and enrichment-related activities, Iran shall not begin construction on any new uranium-enrichment, reprocessing, or heavy water-related facility and shall discontinue any ongoing construction of any uranium-enrichment, reprocessing, or heavy water-related facility;

7. *Decides* that Iran shall not acquire an interest in any commercial activity in another State involving uranium mining, production or use of nuclear materials and technology as listed in INFCIRC/254/Rev.9/Part 1, in particular uranium enrichment and reprocessing activities, all heavy-water activities or technology related to ballistic missiles capable of delivering nuclear weapons, and *further decides* that all States shall prohibit such investment in territories under their jurisdiction by Iran, its nationals, and entities incorporated in Iran or subject to its jurisdiction, or by persons or entities acting on their behalf or at their direction, or by entities owned or controlled by them;

8. *Decides* that all States shall prevent the direct or indirect supply, sale or transfer to Iran, from or through their territories or by their nationals or individuals subject to their jurisdiction, or using their flag vessels or aircraft, and whether or not originating in their territories, of any battle tanks, armoured combat vehicles, large calibre artillery systems, combat aircraft, attack helicopters, warships, missiles or missile systems as defined for the purpose of the United Nations Register of Conventional Arms, or related materiel, including spare parts, or items as determined by the Security Council or the Committee established pursuant to resolution 1737 (2006) ("the Committee"), *decides* further that all States shall prevent the provision to Iran by their nationals or from or through their territories of technical training, financial resources or services, advice, other services or assistance related to the supply, sale, transfer, provision, manufacture, maintenance or use of such arms and related materiel, and, in this context, *calls upon* all States to exercise vigilance and restraint over the supply, sale, transfer, provision, manufacture and use of all other arms and related materiel;

9. *Decides* that Iran shall not undertake any activity related to ballistic missiles capable of delivering nuclear weapons, including launches using ballistic

missile technology, and that States shall take all necessary measures to prevent the transfer of technology or technical assistance to Iran related to such activities;

10. *Decides* that all States shall take the necessary measures to prevent the entry into or transit through their territories of individuals designated in Annex C, D and E of resolution 1737 (2006), Annex I of resolution 1747 (2007), Annex I of resolution 1803 (2008) and Annexes I and II of this resolution, or by the Security Council or the Committee pursuant to paragraph 10 of resolution 1737 (2006), except where such entry or transit is for activities directly related to the provision to Iran of items in subparagraphs 3(b)(i) and (ii) of resolution 1737 (2006) in accordance with paragraph 3 of resolution 1737 (2006), *underlines* that nothing in this paragraph shall oblige a State to refuse its own nationals entry into its territory, and *decides* that the measures imposed in this paragraph shall not apply when the Committee determines on a case-by-case basis that such travel is justified on the grounds of humanitarian need, including religious obligations, or where the Committee concludes that an exemption would otherwise further the objectives of this resolution, including where Article XV of the IAEA Statute is engaged;

11. *Decides* that the measures specified in paragraphs 12, 13, 14 and 15 of resolution 1737 (2006) shall apply also to the individuals and entities listed in Annex I of this resolution and to any individuals or entities acting on their behalf or at their direction, and to entities owned or controlled by them, including through illicit means, and to any individuals and entities determined by the Council or the Committee to have assisted designated individuals or entities in evading sanctions of, or in violating the provisions of, resolutions 1737 (2006), 1747 (2007), 1803 (2008) or this resolution;

12. *Decides* that the measures specified in paragraphs 12, 13, 14 and 15 of resolution 1737 (2006) shall apply also to the Islamic Revolutionary Guard Corps (IRGC, also known as “Army of the Guardians of the Islamic Revolution”) individuals and entities specified in Annex II, and to any individuals or entities acting on their behalf or at their direction, and to entities owned or controlled by them, including through illicit means, and *calls upon* all States to exercise vigilance over those transactions involving the IRGC that could contribute to Iran’s proliferation-sensitive nuclear activities or the development of nuclear weapon delivery systems;

13. *Decides* that for the purposes of the measures specified in paragraphs 3, 4, 5, 6 and 7 of resolution 1737 (2006), the list of items in S/2006/814 shall be superseded by the list of items in INFCIRC/254/Rev.9/Part 1 and INFCIRC/254/Rev.7/Part 2, and any further items if the State determines that they could contribute to enrichment-related, reprocessing or heavy water-related activities or to the development of nuclear weapon delivery systems, and further *decides* that for the purposes of the measures specified in paragraphs 3, 4, 5, 6 and 7 of resolution 1737 (2006), the list of items contained in S/2006/815 shall be superseded by the list of items contained in S/2010/263;

14. *Calls upon* all States to inspect, in accordance with their national authorities and legislation and consistent with international law, in particular the law of the sea and relevant international civil aviation agreements, all cargo to and from Iran, in their territory, including seaports and airports, if the State concerned has information that provides reasonable grounds to believe the cargo contains items the supply, sale, transfer, or export of which is prohibited by paragraphs 3, 4 or 7 of resolution 1737 (2006), paragraph 5 of resolution 1747 (2007), paragraph 8 of resolution 1803 (2008) or paragraphs 8 or 9 of this resolution, for the purpose of ensuring strict implementation of those provisions;

15. *Notes* that States, consistent with international law, in particular the law of the sea, may request inspections of vessels on the high seas with the consent of the flag State, and *calls upon* all States to cooperate in such inspections if there is information that provides reasonable grounds to believe the vessel is carrying items the supply, sale, transfer, or export of which is prohibited by paragraphs 3, 4 or 7 of resolution 1737 (2006), paragraph 5 of resolution 1747 (2007), paragraph 8 of resolution 1803 (2008) or paragraphs 8 or 9 of this resolution, for the purpose of ensuring strict implementation of those provisions;

16. *Decides* to authorize all States to, and that all States shall, seize and dispose of (such as through destruction, rendering inoperable, storage or transferring to a State other than the originating or destination States for disposal) items the supply, sale, transfer, or export of which is prohibited by paragraphs 3, 4 or 7 of resolution 1737 (2006), paragraph 5 of resolution 1747 (2007), paragraph 8 of resolution 1803 (2008) or paragraphs 8 or 9 of this resolution that are identified in inspections pursuant to paragraphs 14 or 15 of this resolution, in a manner that is not inconsistent with their obligations under applicable Security Council resolutions, including resolution 1540 (2004), as well as any obligations of parties to the NPT, and *decides* further that all States shall cooperate in such efforts;

17. *Requires* any State, when it undertakes an inspection pursuant to paragraphs 14 or 15 above to submit to the Committee within five working days an initial written report containing, in particular, explanation of the grounds for the inspections, the results of such inspections and whether or not cooperation was provided, and, if items prohibited for transfer are found, *further requires* such States to submit to the Committee, at a later stage, a subsequent written report containing relevant details on the inspection, seizure and disposal, and relevant details of the transfer, including a description of the items, their origin and intended destination, if this information is not in the initial report;

18. *Decides* that all States shall prohibit the provision by their nationals or from their territory of bunkering services, such as provision of fuel or supplies, or other servicing of vessels, to Iranian-owned or -contracted vessels, including chartered vessels, if they have information that provides reasonable grounds to believe they are carrying items the supply, sale, transfer, or export of which is prohibited by paragraphs

3, 4 or 7 of resolution 1737 (2006), paragraph 5 of resolution 1747 (2007), paragraph 8 of resolution 1803 (2008) or paragraphs 8 or 9 of this resolution, unless provision of such services is necessary for humanitarian purposes or until such time as the cargo has been inspected, and seized and disposed of if necessary, and *underlines* that this paragraph is not intended to affect legal economic activities;

19. *Decides* that the measures specified in paragraphs 12, 13, 14 and 15 of resolution 1737 (2006) shall also apply to the entities of the Islamic Republic of Iran Shipping Lines (IRISL) as specified in Annex III and to any person or entity acting on their behalf or at their direction, and to entities owned or controlled by them, including through illicit means, or determined by the Council or the Committee to have assisted them in evading the sanctions of, or in violating the provisions of, resolutions 1737 (2006), 1747 (2007), 1803 (2008) or this resolution;

20. *Requests* all Member States to communicate to the Committee any information available on transfers or activity by Iran Air's cargo division or vessels owned or operated by the Islamic Republic of Iran Shipping Lines (IRISL) to other companies that may have been undertaken in order to evade the sanctions of, or in violation of the provisions of, resolutions 1737 (2006), 1747 (2007), 1803 (2008) or this resolution, including renaming or re-registering of aircraft, vessels or ships, and requests the Committee to make that information widely available;

21. *Calls upon* all States, in addition to implementing their obligations pursuant to resolutions 1737 (2006), 1747 (2007), 1803 (2008) and this resolution, to prevent the provision of financial services, including insurance or re-insurance, or the transfer to, through, or from their territory, or to or by their nationals or entities organized under their laws (including branches abroad), or persons or financial institutions in their territory, of any financial or other assets or resources if they have information that provides reasonable grounds to believe that such services, assets or resources could contribute to Iran's proliferation-sensitive nuclear activities, or the development of nuclear weapon delivery systems, including by freezing any financial or other assets or resources on their territories or that hereafter come within their territories, or that are subject to their jurisdiction or that hereafter become subject to their jurisdiction, that are related to such programmes or activities and applying enhanced monitoring to prevent all such transactions in accordance with their national authorities and legislation;

22. *Decides* that all States shall require their nationals, persons subject to their jurisdiction and firms incorporated in their territory or subject to their jurisdiction to exercise vigilance when doing business with entities incorporated in Iran or subject to Iran's jurisdiction, including those of the IRGC and IRISL, and any individuals or entities acting on their behalf or at their direction, and entities owned or controlled by them, including through illicit means, if they have information that provides reasonable grounds to believe that such business could contribute to Iran's

proliferation-sensitive nuclear activities or the development of nuclear weapon delivery systems or to violations of resolutions 1737 (2006), 1747 (2007), 1803 (2008) or this resolution;

23. *Calls upon* States to take appropriate measures that prohibit in their territories the opening of new branches, subsidiaries, or representative offices of Iranian banks, and also that prohibit Iranian banks from establishing new joint ventures, taking an ownership interest in or establishing or maintaining correspondent relationships with banks in their jurisdiction to prevent the provision of financial services if they have information that provides reasonable grounds to believe that these activities could contribute to Iran's proliferation-sensitive nuclear activities or the development of nuclear weapon delivery systems;

24. *Calls upon* States to take appropriate measures that prohibit financial institutions within their territories or under their jurisdiction from opening representative offices or subsidiaries or banking accounts in Iran if they have information that provides reasonable grounds to believe that such financial services could contribute to Iran's proliferation-sensitive nuclear activities or the development of nuclear weapon delivery systems;

25. *Deplores* the violations of the prohibitions of paragraph 5 of resolution 1747 (2007) that have been reported to the Committee since the adoption of resolution 1747 (2007), and *commends* States that have taken action to respond to these violations and report them to the Committee;

26. *Directs* the Committee to respond effectively to violations of the measures decided in resolutions 1737 (2006), 1747 (2007), 1803 (2008) and this resolution, and *recalls* that the Committee may designate individuals and entities who have assisted designated persons or entities in evading sanctions of, or in violating the provisions of, these resolutions;

27. *Decides* that the Committee shall intensify its efforts to promote the full implementation of resolutions 1737 (2006), 1747 (2007), 1803 (2008) and this resolution, including through a work programme covering compliance, investigations, outreach, dialogue, assistance and cooperation, to be submitted to the Council within forty-five days of the adoption of this resolution;

28. *Decides* that the mandate of the Committee as set out in paragraph 18 of resolution 1737 (2006), as amended by paragraph 14 of resolution 1803 (2008), shall also apply to the measures decided in this resolution, including to receive reports from States submitted pursuant to paragraph 17 above;

29. *Requests* the Secretary-General to create for an initial period of one year, in consultation with the Committee, a group of up to eight experts ("Panel of Experts"), under the direction of the Committee, to carry out the following tasks: (a) assist the Committee in carrying out its mandate as specified in paragraph 18 of

resolution 1737 (2006) and paragraph 28 of this resolution; (b) gather, examine and analyse information from States, relevant United Nations bodies and other interested parties regarding the implementation of the measures decided in resolutions 1737 (2006), 1747 (2007), 1803 (2008) and this resolution, in particular incidents of non-compliance; (c) make recommendations on actions the Council, or the Committee or State, may consider to improve implementation of the relevant measures; and (d) provide to the Council an interim report on its work no later than 90 days after the Panel's appointment, and a final report to the Council no later than 30 days prior to the termination of its mandate with its findings and recommendations;

30. *Urges* all States, relevant United Nations bodies and other interested parties, to cooperate fully with the Committee and the Panel of Experts, in particular by supplying any information at their disposal on the implementation of the measures decided in resolutions 1737 (2006), 1747 (2007), 1803 (2008) and this resolution, in particular incidents of non-compliance;

31. *Calls upon* all States to report to the Committee within 60 days of the adoption of this resolution on the steps they have taken with a view to implementing effectively paragraphs 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 21, 22, 23 and 24;

32. *Stresses* the willingness of China, France, Germany, the Russian Federation, the United Kingdom and the United States to further enhance diplomatic efforts to promote dialogue and consultations, including to resume dialogue with Iran on the nuclear issue without preconditions, most recently in their meeting with Iran in Geneva on 1 October 2009, with a view to seeking a comprehensive, longterm and proper solution of this issue on the basis of the proposal made by China, France, Germany, the Russian Federation, the United Kingdom and the United States on 14 June 2008, which would allow for the development of relations and wider cooperation with Iran based on mutual respect and the establishment of international confidence in the exclusively peaceful nature of Iran's nuclear programme and, inter alia, starting formal negotiations with Iran on the basis of the June 2008 proposal, and *acknowledges with appreciation* that the June 2008 proposal, as attached in Annex IV to this resolution, remains on the table;

33. *Encourages* the High Representative of the European Union for Foreign Affairs and Security Policy to continue communication with Iran in support of political and diplomatic efforts to find a negotiated solution, including relevant proposals by China, France, Germany, the Russian Federation, the United Kingdom and the United States with a view to create necessary conditions for resuming talks, and *encourages* Iran to respond positively to such proposals;

34. *Commends* the Director General of the IAEA for his 21 October 2009 proposal of a draft Agreement between the IAEA and the Governments of the Republic of France, the Islamic Republic of Iran and the Russian Federation for Assistance in Securing Nuclear Fuel for a Research Reactor in Iran for the Supply of Nuclear Fuel to the Tehran Research Reactor, *regrets* that Iran has not responded

constructively to the 21 October 2009 proposal, and *encourages* the IAEA to continue exploring such measures to build confidence consistent with and in furtherance of the Council's resolutions;

35. *Emphasizes* the importance of all States, including Iran, taking the necessary measures to ensure that no claim shall lie at the instance of the Government of Iran, or of any person or entity in Iran, or of persons or entities designated pursuant to resolution 1737 (2006) and related resolutions, or any person claiming through or for the benefit of any such person or entity, in connection with any contract or other transaction where its performance was prevented by reason of the measures imposed by resolutions 1737 (2006), 1747 (2007), 1803 (2008) and this resolution;

36. *Requests* within 90 days a report from the Director General of the IAEA on whether Iran has established full and sustained suspension of all activities mentioned in resolution 1737 (2006), as well as on the process of Iranian compliance with all the steps required by the IAEA Board of Governors and with other provisions of resolutions 1737 (2006), 1747 (2007), 1803 (2008) and of this resolution, to the IAEA Board of Governors and in parallel to the Security Council for its consideration;

37. *Affirms* that it shall review Iran's actions in light of the report referred to in paragraph 36 above, to be submitted within 90 days, and: (a) that it shall suspend the implementation of measures if and for so long as Iran suspends all enrichment-related and reprocessing activities, including research and development, as verified by the IAEA, to allow for negotiations in good faith in order to reach an early and mutually acceptable outcome; (b) that it shall terminate the measures specified in paragraphs 3, 4, 5, 6, 7 and 12 of resolution 1737 (2006), as well as in paragraphs 2, 4, 5, 6 and 7 of resolution 1747 (2007), paragraphs 3, 5, 7, 8, 9, 10 and 11 of resolution 1803 (2008), and in paragraphs 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 21, 22, 23 and 24 above, as soon as it determines, following receipt of the report referred to in the paragraph above, that Iran has fully complied with its obligations under the relevant resolutions of the Security Council and met the requirements of the IAEA Board of Governors, as confirmed by the IAEA Board of Governors; (c) that it shall, in the event that the report shows that Iran has not complied with resolutions 1737 (2006), 1747 (2007), 1803 (2008) and this resolution, adopt further appropriate measures under Article 41 of Chapter VII of the Charter of the United Nations to persuade Iran to comply with these resolutions and the requirements of the IAEA, and *underlines* that further decisions will be required should such additional measures be necessary;

38. *Decides* to remain seized of the matter.

Annex I Individuals and entities involved in nuclear or ballistic missile activities

Entities

1. **Amin Industrial Complex:** Amin Industrial Complex sought temperature controllers which may be used in nuclear research and operational/production facilities. Amin Industrial Complex is owned or controlled by, or acts on behalf of, the Defense Industries Organization (DIO), which was designated in resolution 1737 (2006).

Location: P.O. Box 91735-549, Mashad, Iran; Amin Industrial Estate, Khalage Rd., Seyedi District, Mashad, Iran; Kaveh Complex, Khalaj Rd., Seyedi St., Mashad, Iran

A.K.A.: Amin Industrial Compound and Amin Industrial Company

2. **Armament Industries Group:** Armament Industries Group (AIG) manufactures and services a variety of small arms and light weapons, including large- and medium-calibre guns and related technology. AIG conducts the majority of its procurement activity through Hadid Industries Complex.

Location: Sepah Islam Road, Karaj Special Road Km 10, Iran; Pasdaran Ave., P.O. Box 19585/777, Tehran, Iran

3. **Defense Technology and Science Research Center:** Defense Technology and Science Research Center (DTSRC) is owned or controlled by, or acts on behalf of, Iran's Ministry of Defense and Armed Forces Logistics (MODAFL), which oversees Iran's defence R&D, production, maintenance, exports, and procurement.

Location: Pasdaran Ave, PO Box 19585/777, Tehran, Iran

4. **Doostan International Company:** Doostan International Company (DICO) supplies elements to Iran's ballistic missile program.

5. **Farasakht Industries:** Farasakht Industries is owned or controlled by, or act on behalf of, the Iran Aircraft Manufacturing Company, which in turn is owned or controlled by MODAFL.

Location: P.O. Box 83145-311, Kilometer 28, Esfahan-Tehran Freeway, Shahin Shahr, Esfahan, Iran

6. **First East Export Bank, P.L.C.:** First East Export Bank, PLC is owned or controlled by, or acts on behalf of, Bank Mellat. Over the last seven years, Bank Mellat has facilitated hundreds of millions of dollars in transactions for Iranian nuclear, missile, and defense entities.

Location: Unit Level 10 (B1), Main Office Tower, Financial Park Labuan, Jalan Merdeka, 87000 WP Labuan, Malaysia; Business Registration Number LL06889 (Malaysia)

7. **Kaveh Cutting Tools Company**: Kaveh Cutting Tools Company is owned or controlled by, or acts on behalf of, the DIO.

Location: 3rd Km of Khalaj Road, Seyyedi Street, Mashad 91638, Iran; Km 4 of Khalaj Road, End of Seyedi Street, Mashad, Iran; P.O. Box 91735-549, Mashad, Iran; Khalaj Rd., End of Seyyedi Alley, Mashad, Iran; Moqan St., Pasdaran St., Pasdaran Cross Rd., Tehran, Iran

8. **M. Babaie Industries**: M. Babaie Industries is subordinate to Shahid Ahmad Kazemi Industries Group (formally the Air Defense Missile Industries Group) of Iran's Aerospace Industries Organization (AIO). AIO controls the missile organizations Shahid Hemmat Industrial Group (SHIG) and the Shahid Bakeri Industrial Group (SBIG), both of which were designated in resolution 1737 (2006).

Location: P.O. Box 16535-76, Tehran, 16548, Iran

9. **Malek Ashtar University**: A subordinate of the DTRSC within MODAFL. This includes research groups previously falling under the Physics Research Center (PHRC). IAEA inspectors have not been allowed to interview staff or see documents under the control of this organization to resolve the outstanding issue of the possible military dimension to Iran's nuclear program.

Location: Corner of Imam Ali Highway and Babaei Highway, Tehran, Iran

10. **Ministry of Defense Logistics Export**: Ministry of Defense Logistics Export (MODLEX) sells Iranian-produced arms to customers around the world in contravention of resolution 1747 (2007), which prohibits Iran from selling arms or related materiel.

Location: PO Box 16315-189, Tehran, Iran; located on the west side of Dabestan Street, Abbas Abad District, Tehran, Iran

11. **Mizan Machinery Manufacturing**: Mizan Machinery Manufacturing (3M) is owned or controlled by, or acts on behalf of, SHIG. Location: P.O. Box 16595-365, Tehran, Iran

A.K.A.: 3MG

12. **Modern Industries Technique Company**: Modern Industries Technique Company (MITEC) is responsible for design and construction of the IR-40

heavy water reactor in Arak. MITEC has spearheaded procurement for the construction of the IR-40 heavy water reactor. Location: Arak, Iran

A.K.A.: Rahkar Company, Rahkar Industries, Rahkar Sanaye Company, Rahkar Sanaye Novin

13. **Nuclear Research Center for Agriculture and Medicine**: The Nuclear Research Center for Agriculture and Medicine (NFRPC) is a large research component of the Atomic Energy Organization of Iran (AEOI), which was designated in resolution 1737 (2006). The NFRPC is AEOI's center for the development of nuclear fuel and is involved in enrichment-related activities.

Location: P.O. Box 31585-4395, Karaj, Iran

A.K.A.: Center for Agricultural Research and Nuclear Medicine;
Karaji

Agricultural and Medical Research Center

14. **Pejman Industrial Services Corporation**: Pejman Industrial Services Corporation is owned or controlled by, or acts on behalf of, SBIG.

Location: P.O. Box 16785-195, Tehran, Iran

15. **Sabalan Company**: Sabalan is a cover name for SHIG. Location:
Damavand Tehran Highway, Tehran, Iran

16. **Sahand Aluminum Parts Industrial Company (SAPICO)**: SAPICO is a cover name for SHIG.

Location: Damavand Tehran Highway, Tehran, Iran

17. **Shahid Karrazi Industries**: Shahid Karrazi Industries is owned or controlled by, or act on behalf of, SBIG.

Location: Tehran, Iran

18. **Shahid Satarri Industries**: Shahid Sattari Industries is owned or controlled by, or acts on behalf of, SBIG.

Location: Southeast Tehran, Iran

A.K.A.: Shahid Sattari Group Equipment Industries

19. **Shahid Sayyade Shirazi Industries**: Shahid Sayyade Shirazi Industries (SSSI) is owned or controlled by, or acts on behalf of, the DIO.

Location: Next To Nirou Battery Mfg. Co, Shahid Babaii Expressway, Nobonyad Square, Tehran, Iran; Pasdaran St., P.O. Box 16765, Tehran 1835, Iran; Babaei Highway – Next to Niru M.F.G, Tehran, Iran

20. **Special Industries Group:** Special Industries Group (SIG) is a subordinate of DIO.

Location: Pasdaran Avenue, PO Box 19585/777, Tehran, Iran

21. **Tiz Pars:** Tiz Pars is a cover name for SHIG. Between April and July 2007, Tiz Pars attempted to procure a five axis laser welding and cutting machine, which could make a material contribution to Iran's missile program, on behalf of SHIG.

Location: Damavand Tehran Highway, Tehran, Iran

22. **Yazd Metallurgy Industries:** Yazd Metallurgy Industries (YMI) is a subordinate of DIO.

Location: Pasdaran Avenue, Next To Telecommunication Industry, Tehran 16588, Iran; Postal Box 89195/878, Yazd, Iran; P.O. Box 89195-678, Yazd, Iran; Km 5 of Taft Road, Yazd, Iran

A.K.A.: Yazd Ammunition Manufacturing and Metallurgy Industries, Directorate of Yazd Ammunition and Metallurgy Industries

Individuals

Javad Rahiqi: Head of the Atomic Energy Organization of Iran (AEOI) Esfahan Nuclear Technology Center (additional information: DOB: 24 April 1954; POB: Marshad).

Annex II Entities owned, controlled, or acting on behalf of the Islamic Revolutionary Guard Corps

1. **Fater (or Faater) Institute:** Khatam al-Anbiya (KAA) subsidiary. Fater has worked with foreign suppliers, likely on behalf of other KAA companies on IRGC projects in Iran.

2. **Gharagahe Sazandegi Ghaem:** Gharagahe Sazandegi Ghaem is owned or controlled by KAA.

3. **Ghorb Karbala:** Ghorb Karbala is owned or controlled by KAA.

4. **Ghorb Nooh:** Ghorb Nooh is owned or controlled by KAA

5. **Hara Company:** Owned or controlled by Ghorb Nooh.

6. **Imensazan Consultant Engineers Institute:** Owned or controlled by, or acts on behalf of, KAA.

7. **Khatam al-Anbiya Construction Headquarters:** Khatam al-Anbiya Construction Headquarters (KAA) is an IRGC-owned company involved in large scale civil and military construction projects and other engineering activities. It undertakes a significant amount of work on Passive Defense Organization projects. In particular, KAA subsidiaries were heavily involved in the construction of the uranium enrichment site at Qom/Fordow.

8. **Makin:** Makin is owned or controlled by or acting on behalf of KAA, and is a subsidiary of KAA.

9. **Omran Sahel:** Owned or controlled by Ghorb Nooh.

10. **Oriental Oil Kish:** Oriental Oil Kish is owned or controlled by or acting on behalf of KAA.

11. **Rah Sahel:** Rah Sahel is owned or controlled by or acting on behalf of KAA.

12. **Rahab Engineering Institute:** Rahab is owned or controlled by or acting on behalf of KAA, and is a subsidiary of KAA.

13. **Sahel Consultant Engineers:** Owned or controlled by Ghorb Nooh.

14. **Sepanir:** Sepanir is owned or controlled by or acting on behalf of KAA.

15. **Sepasad Engineering Company:** Sepasad Engineering Company is owned or controlled by or acting on behalf of KAA.

Annex III Entities owned, controlled, or acting on behalf of the Islamic Republic of Iran Shipping Lines (IRISL)

1. Irano Hind Shipping Company

Location: 18 Mehrshad Street, Sadaghat Street, Opposite of Park Mellat, Valie-Asr Ave., Tehran, Iran; 265, Next to Mehrshad, Sedaghat St., Opposite of Mellat Park, Vali Asr Ave., Tehran 1A001, Iran

2. IRISL Benelux NV

Location: Noorderlaan 139, B-2030, Antwerp, Belgium; V.A.T. Number BE480224531 (Belgium)

3. **South Shipping Line Iran (SSL)**

Location: Apt. No. 7, 3rd Floor, No. 2, 4th Alley, Gandi Ave., Tehran, Iran;

Qaem Magham Farahani St., Tehran, Iran

Annex IV

Proposal to the Islamic Republic of Iran by China, France, Germany, the Russian Federation, the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland, the United States of America and the European Union

Presented to the Iranian authorities on 14 June 2008 Teheran

Possible Areas of Cooperation with Iran

In order to seek a comprehensive, long-term and proper solution of the Iranian nuclear issue consistent with relevant UN Security Council resolutions and building further upon the proposal presented to Iran in June 2006, which remains on the table, the elements below are proposed as topics for negotiations between China, France, Germany, Iran, Russia, the United Kingdom, and the United States, joined by the High Representative of the European Union, as long as Iran verifiably suspends its enrichment-related and reprocessing activities, pursuant to OP 15 and OP 19(a) of UNSCR 1803. In the perspective of such negotiations, we also expect Iran to heed the requirements of the UNSC and the IAEA. For their part, China, France, Germany, Russia, the United Kingdom, the United States and the European Union High Representative state their readiness: to recognize Iran's right to develop research, production and use of nuclear energy for peaceful purposes in conformity with its NPT obligations; to treat Iran's nuclear programme in the same manner as that of any Non-nuclear Weapon State Party to the NPT once international confidence in the exclusively peaceful nature of Iran's nuclear programme is restored.

Nuclear Energy

- Reaffirmation of Iran's right to nuclear energy for exclusively peaceful purposes in conformity with its obligations under the NPT.
- Provision of technological and financial assistance necessary for Iran's peaceful use of nuclear energy, support for the resumption of technical cooperation projects in Iran by the IAEA.
- Support for construction of LWR based on state-of-the-art technology.

- Support for R&D in nuclear energy as international confidence is gradually restored.
- Provision of legally binding nuclear fuel supply guarantees.
- Cooperation with regard to management of spent fuel and radioactive waste.

Political

- Improving the six countries' and the EU's relations with Iran and building up mutual trust.
- Encouragement of direct contact and dialogue with Iran.
- Support Iran in playing an important and constructive role in international affairs.
- Promotion of dialogue and cooperation on non-proliferation, regional security and stabilization issues.
- Work with Iran and others in the region to encourage confidence-building measures and regional security.
- Establishment of appropriate consultation and cooperation mechanisms.
- Support for a conference on regional security issues.
- Reaffirmation that a solution to the Iranian nuclear issue would contribute to non-proliferation efforts and to realizing the objective of a Middle East free of weapons of mass destruction, including their means of delivery.
- Reaffirmation of the obligation under the UN Charter to refrain in their international relations from the threat or use of force against the territorial integrity or political independence of any State or in any other manner inconsistent with the Charter of the United Nations.
- Cooperation on Afghanistan, including on intensified cooperation in the fight against drug trafficking, support for programmes on the return of Afghan refugees to Afghanistan; cooperation on reconstruction of Afghanistan; cooperation on guarding the Iran-Afghan border.

Economic

Steps towards the normalization of trade and economic relations, such as improving Iran's access to the international economy, markets and capital through practical support for full integration into international structures, including the World Trade Organization, and to create the framework for increased direct investment in Iran and trade with Iran.

Energy Partnership

Steps towards the normalization of cooperation with Iran in the area of energy: establishment of a long-term and wide-ranging strategic energy partnership between Iran and the European Union and other willing partners, with concrete and practical applications/measures.

Agriculture

- Support for agricultural development in Iran.

Facilitation of Iran's complete self-sufficiency in food through cooperation in modern technology.

Environment, Infrastructure

- Civilian Projects in the field of environmental protection, infrastructure, science and technology, and high-tech:

- Development of transport infrastructure, including international transport corridors.

- Support for modernization of Iran's telecommunication infrastructure, including by possible removal of relevant export restrictions.

Civil Aviation

- Civil aviation cooperation, including the possible removal of restrictions on manufacturers exporting aircraft to Iran:

- Enabling Iran to renew its civil aviation fleet;

- Assisting Iran to ensure that Iranian aircraft meet international safety standards.

Economic, social and human development/humanitarian issues

- Provide, as necessary, assistance to Iran's economic and social development and humanitarian need.
- Cooperation/technical support in education in areas of benefit to Iran:
 - Supporting Iranians to take courses, placements or degrees in areas such as civil engineering, agriculture and environmental studies;
 - Supporting partnerships between Higher Education Institutions e.g. public health, rural livelihoods, joint scientific projects, public administration, history and philosophy.
 - Cooperation in the field of development of effective emergency response capabilities (e.g. seismology, earthquake research, disaster control etc.).
 - Cooperation within the framework of a "dialogue among civilizations".

Implementation mechanism

- Constitution of joint monitoring groups for the implementation of a future agreement.
-

ภาคผนวก ฅ

United Nations Security Council Resolution 1977 (2011)

United Nations

Security Council**Resolution 1977 (2011)**

**Adopted by the Security Council at its 6518th meeting, on
20 April 2011**

The Security Council,

Reaffirming its resolutions 1540 (2004) of 28 April 2004, 1673 (2006) of 27 April 2006 and 1810 (2008) of 25 April 2008,

Reaffirming that the proliferation of nuclear, chemical and biological weapons, as well as their means of delivery, constitutes a threat to international peace and security,

Reaffirming the need for all Member States to comply fully with their obligations and fulfil their commitments in relation to arms control, disarmament and non-proliferation in all its aspects of all weapons of mass destruction and their means of delivery,

Reaffirming that prevention of proliferation of nuclear, chemical and biological weapons should not hamper international cooperation in materials, equipment and technology for peaceful purposes while goals of peaceful utilization should not be misused for proliferation purposes,

Remaining gravely concerned by the threat of terrorism and the risk that non state actors may acquire, develop, traffic in or use nuclear, chemical, and biological weapons and their means of delivery,

Reaffirming its resolve to take appropriate and effective actions against any threat to international peace and security caused by the proliferation of nuclear, chemical and biological weapons and their means of delivery, in conformity with its primary responsibilities, as provided for in the United Nations Charter,

Reaffirming its decision that none of the obligations in resolution 1540 (2004) shall be interpreted so as to conflict with or alter the rights and obligations of State Parties to the Treaty on the Non-Proliferation of Nuclear Weapons, the Chemical Weapons Convention and the Biological and Toxin Weapons Convention or alter the responsibilities of the International Atomic Energy Agency or the Organization for the Prohibition of Chemical Weapons,

Noting that international cooperation between States, in accordance with international law, is required to counter the illicit trafficking by non-State actors in nuclear, chemical and biological weapons, their means of delivery and related materials,

Recognizing the need to enhance coordination of efforts at national, regional, subregional and international levels, as appropriate, in order to strengthen a global response to the serious challenge and threat to international peace and security posed by the proliferation of weapons of mass destruction and their means of delivery,

Emphasizing the need for States to take all appropriate national measures in accordance with their national authorities and legislation, and consistent with international law, to strengthen export controls, to control access to intangible transfers of technology and to information that could be used for weapons of mass destruction and their means of delivery, to prevent proliferation financing and shipments, and to secure sensitive materials,

Endorsing the work already carried out by the Committee established pursuant to resolution 1540 (2004), hereafter the 1540 Committee, in accordance with its programmes of work, including the establishment of the working groups for facilitating implementation of the Programme of Work,

Recognizing States' progress in implementing resolution 1540 (2004), *while noting* that States have taken fewer measures in some of its areas,

Endorsing also the valuable activities of the 1540 Committee with relevant international regional and subregional organizations,

Taking note of international efforts towards full implementation of resolution 1540 (2004), including on preventing the financing of proliferation-related activities, and *taking into consideration* the guidance of the framework of the Financial Action Task Force (FATF),

Noting that not all States have presented to the 1540 Committee their national reports on implementation of resolution 1540 (2004),

Further noting that the full implementation of resolution 1540 (2004) by all States, including the adoption of national laws and measures to ensure

implementation of these laws, is a long-term task that will require continuous efforts at national, regional and international levels,

Recognizing, in that regard, the importance of dialogue between the 1540 Committee and Member States and stressing that direct contact is an effective means of such dialogue,

Recognizing that many States continue to require assistance in implementing resolution 1540 (2004), *emphasizing* the importance of providing States, in response to their requests, with effective assistance that meets their needs, and *welcoming* the coordinating and facilitating role of the 1540 Committee in this regard,

Stressing, in that regard, the need of enhanced assistance and collaboration among States, between the 1540 Committee and States, and between the 1540 Committee and relevant international, regional and subregional organizations in assisting States to implement resolution 1540 (2004),

Recognizing the importance of progress towards achieving the goals and objectives of the 2010 Nuclear Security Summit as a contribution to the effective implementation of Security Council resolution 1540 (2004),

Calling on States to work together urgently to prevent and suppress acts of nuclear terrorism including through increased cooperation and full implementation of the relevant international conventions, and through appropriate measures to reinforce the existing legal framework with a view to ensure that those committing offences of nuclear terrorism are effectively held accountable,

Endorsing the 2009 comprehensive review of the status of implementation of resolution 1540 and *taking note* of the findings and recommendations contained in its final document,

Acting under Chapter VII of the Charter of the United Nations:

1. *Reiterates* its decisions in and the requirements of resolution 1540 (2004), and *re-emphasizes* the importance for all States to implement fully that resolution;

2. *Decides* to extend the mandate of the 1540 Committee for a period of 10 years until 25 April 2021;

3. *Decides* that the 1540 Committee will conduct a comprehensive review on the status of implementation of resolution 1540 (2004), both after five years and prior to the renewal of its mandate, including, if necessary, recommendations on adjustments to the mandate, and will submit to the Security Council a report on the conclusions of those reviews, and *decides* that, accordingly, the first review should be held before December 2016;

4. *Again decides* that the 1540 Committee should submit an annual Programme of Work to the Security Council before the end of each May, and *decides* that next Programme of Work will be prepared before 31 May 2011;

5. *Decides* to continue to provide the 1540 Committee with the assistance of experts, and to this end:

(a) *Requests* the Secretary-General to establish, in consultation with the 1540 Committee, a group of up to eight experts (“group of experts”), acting under the direction and purview of the Committee, composed of individuals with the appropriate experience and knowledge to provide the Committee with expertise, to assist the Committee in carrying out its mandate under resolutions 1540 (2004), 1673 (2006), 1810 (2008) and this resolution, including through facilitation of assistance to improve implementation of resolution 1540 (2004);

(b) *Requests*, in that regard, the 1540 Committee to consider recommendations for the Committee and the group of experts on expertise requirements, broad geographic representation, working methods, modalities, and structure, including consideration of the feasibility of a coordination and leadership position of the group of experts, and to present these recommendations to the Security Council no later than 31 August 2011;

Implementation

6. *Again calls upon* all States that have not yet presented a first report on steps they have taken or intend to take to implement resolution 1540 (2004) to submit such a report to the Committee without delay;

7. *Again encourages* all States that have submitted such reports to provide, when appropriate or upon the request of the 1540 Committee, additional information on their implementation of resolution 1540 (2004), including, voluntarily, on States’ effective practices;

8. *Encourages* all States to prepare on a voluntary basis national implementation action plans, with the assistance of the 1540 Committee as appropriate, mapping out their priorities and plans for implementing the key provisions of resolution 1540 (2004), and to submit those plans to the 1540 Committee;

9. *Decides* that the 1540 Committee shall continue to intensify its efforts to promote the full implementation by all States of resolution 1540 (2004), through its Programme of Work, which includes the compilation and general examination of information on the status of States’ implementation of resolution 1540 (2004) as well as States’ efforts at outreach, dialogue, assistance and cooperation; and which addresses in particular all aspects of paragraphs 1, 2 and 3 of that resolution, which encompasses (a) accountability, (b) physical protection, (c) border controls and law enforcement efforts and (d) national export and trans-shipment controls including controls on providing funds and services such as financing to such exports and trans-

shipments; and includes, as necessary, specific priorities for its work, taking into account its annual review on the implementation of resolution 1540 (2004), prepared with the assistance of the group of experts before the end of each December;

10. *Urges* the 1540 Committee to continue to engage actively with States and relevant international, regional and subregional organizations to promote the sharing of experience, lessons learned and effective practices, in the areas covered by resolution 1540 (2004), drawing in particular on information provided by States as well as examples of successful assistance, and to liaise on the availability of programmes which might facilitate the implementation of resolution 1540 (2004), while bearing in mind that customized assistance is useful for the effective implementation of resolution 1540 (2004) at national levels;

11. *Encourages*, in that regard, the 1540 Committee, with the support of necessary relevant expertise, to actively engage in dialogue with States on the implementation of resolution 1540 (2004), including through visits to States at their invitation;

12. *Requests* the 1540 Committee, with the support of the group of experts, to identify effective practices, templates and guidance, with a view to develop a compilation, as well as to consider preparing a technical reference guide about resolution 1540 (2004), to be used by States on a voluntary basis in implementing resolution 1540 (2004), and in that regard, *encourages* the 1540 Committee, at its discretion, to draw also on relevant expertise, including, civil society and the private sector, with, as appropriate, their State's consent;

Assistance

13. *Encourages* States that have requests for assistance to convey them to the 1540 Committee, and *encourages* them to make use of the Committee's assistance template to that effect;

14. *Urges* States and relevant international, regional and subregional organizations to inform the Committee as appropriate of areas in which they are able to provide assistance; and *calls upon* States and such organizations, if they have not done so previously, to provide the 1540 Committee with a point of contact for assistance by 31 August 2011;

15. *Urges* the 1540 Committee to continue strengthening the Committee's role in facilitating technical assistance for implementation of resolution 1540 (2004), in particular by engaging actively, with the support of the group of experts, in matching offers and requests for assistance, through such means as visits to States, at the invitation of the State concerned, assistance templates, action plans or other information submitted to the 1540 Committee;

16. *Supports* the continued efforts of the 1540 Committee to secure a coordinated and transparent assistance process that provides timely and ready availability of information for States seeking assistance and for States prepared to provide assistance;

17. *Encourages* meetings on assistance issues with the participation of the 1540 Committee, between States prepared to offer assistance, States requesting assistance, other interested States, and relevant international, regional and subregional organizations;

Cooperation with International, Regional, and Subregional Organizations

18. *Calls upon* relevant international, regional and subregional organizations to designate and provide the 1540 Committee by 31 August 2011 with a point of contact or coordinator for the implementation of resolution 1540 (2004); and *encourages* them to enhance cooperation and information sharing with the 1540 Committee on technical assistance and all other issues of relevance for the implementation of resolution 1540 (2004);

19. *Reiterates* the need to continue to enhance ongoing cooperation among the 1540 Committee, the Security Council Committee established pursuant to resolution 1267 (1999), concerning Al-Qaida and the Taliban, and the Security Council Committee established pursuant to resolution 1373 (2001), concerning counter-terrorism, including through, as appropriate, enhanced information sharing, coordination on visits to States, within their respective mandates, technical assistance and other issues of relevance to all three committees; and expressing its intention to provide guidance to the committees on areas of common interest in order to better coordinate their efforts;

Transparency and Outreach

20. *Requests* the 1540 Committee to continue to institute transparency measures and activities, inter alia by making fullest possible use of the Committee's website, and *urges* the Committee to conduct, with the participation of the group of experts, regular meetings open to all Member States on the Committee's and group's activities related to the aforementioned objectives;

21. *Requests* the 1540 Committee to continue to organize and participate in outreach events on the implementation of resolution 1540 (2004) at the international, regional, subregional, and, as appropriate, national level, and promote the refinement

of these outreach efforts to focus on specific thematic and regional issues related to implementation;

Administration and Resources

22. *Recognizes* that implementation of the mandate of the 1540 Committee requires sustained support and adequate resources; and to that end:

(a) *Endorses* the existing administrative and logistics support to the 1540 Committee from the Office for Disarmament Affairs, and decides that the Committee should report to the Council by January 2012 on the possibility of strengthening this support, including through strengthening of ODA's regional capacity to support the implementation of the resolution at regional, subregional and national levels;

(b) *Calls upon* the Secretariat to provide and maintain sufficient expertise to support activities of the 1540 Committee as outlined in the present resolution;

(c) *Encourages* States that are able to do so to provide resources to the Office of Disarmament Affairs to assist States in implementing their 1540 obligations, and to make available "in kind" contributions or cost-free training and expertise to the 1540 Committee to help the group of experts meet requests for assistance in a timely and effective manner;

(d) *Invites* the 1540 Committee to consider developing, in close cooperation with relevant international, regional and subregional organizations and other United Nations bodies, ways to utilize and maintain expertise, including, in particular, of former experts of the group, that could be made available for specific missions and assistance needs regarding the implementation of resolution 1540 (2004);

(e) *Urges* the 1540 Committee to continue to encourage and take full advantage of voluntary financial contributions to assist States in identifying and addressing their needs for the implementation of resolution 1540 (2004), and *requests* the 1540 Committee at its discretion, to promote the efficient and effective use of the existing funding mechanisms within the United Nations system;

23. *Decides* to remain seized of the matter.

ภาคผนวก ก

United Nations Security Council Resolution 2087 (2013)

United Nations

Security Council**Resolution 2087 (2013)**

**Adopted by the Security Council at its 6904th meeting,
on 22 January 2013**

The Security Council,

Recalling its previous relevant resolutions, including resolution 825 (1993), resolution 1540 (2004), resolution 1695 (2006), resolution 1718 (2006), resolution 1874 (2009), resolution 1887 (2009), as well as the statements of its President of 6 October 2006 (S/PRST/2006/41), 13 April 2009 (S/PRST/2009/7) and 16 April 2012 (S/PRST/2012/13),

Recognizing the freedom of all States to explore and use outer space in accordance with international law, including restrictions imposed by relevant Security Council resolutions,

1. *Condemns* the DPRK's launch of 12 December 2012, which used ballistic missile technology and was in violation of resolutions 1718 (2006) and 1874 (2009);
2. *Demands* that the DPRK not proceed with any further launches using ballistic missile technology, and comply with resolutions 1718 (2006) and 1874 (2009) by suspending all activities related to its ballistic missile program and in this context re-establish its pre-existing commitments to a moratorium on missile launches;

3. *Demands* that the DPRK immediately comply fully with its obligations under resolutions 1718 (2006) and 1874 (2009), including that it: abandon all nuclear weapons and existing nuclear programs in a complete, verifiable and irreversible manner; immediately cease all related activities; and not conduct any further launches that use ballistic missile technology, nuclear test or any further provocation;

4. *Reaffirms* its current sanctions measures contained in resolutions 1718 (2006) and 1874 (2009);

5. *Recalls* the measures imposed by paragraph 8 of resolution 1718 (2006), as modified by resolution 1874 (2009), and *determines* that:

(a) The measures specified in paragraph 8 (d) of resolution 1718 (2006) shall apply to the individuals and entities listed in Annex I and II, and the measures specified in paragraph 8 (e) of resolution 1718 (2006) shall apply to the individuals listed in Annex I; and,

(b) The measures imposed in paragraph 8 (a), 8 (b) and 8 (c) of resolution 1718 (2006) shall apply to the items in INFCIRC/254/Rev.11/Part 1 and INFCIRC/254/Rev.8/Part 2 and S/2012/947;

6. *Recalls* paragraph 18 of resolution 1874 (2009), and *calls upon* Member States to exercise enhanced vigilance in this regard, including monitoring the activities of their nationals, persons in their territories, financial institutions, and other entities organized under their laws (including branches abroad) with or on behalf of financial institutions in the DPRK, or of those that act on behalf or at the direction of DPRK financial institutions, including their branches, representatives, agents and subsidiaries abroad;

7. *Directs* the Committee established pursuant to resolution 1718 (2006) to issue an Implementation Assistance Notice regarding situations where a vessel has refused to allow an inspection after such an inspection has been authorized by the vessel's Flag State or if any DPRK-flagged vessel has refused to be inspected pursuant to paragraph 12 of resolution 1874 (2009);

8. *Recalls* paragraph 14 of resolution 1874 (2009), *recalls* further that States may seize and dispose of items consistent with the provisions of resolutions 1718 (2006), 1874 (2009) and this resolution, and further *clarifies* that methods for States to dispose include, but are not limited to, destruction, rendering inoperable, storage or transferring to another State other than the originating or destination States for disposal;

9. *Clarifies* that the measures imposed in resolutions 1718 (2006) and 1874 (2009) prohibit the transfer of any items if a State relevant to a transaction has information that provides reasonable grounds to believe that a designated individual or entity is the originator, intended recipient or facilitator of the item's transfer;

10. *Calls upon* Member States which have not yet done so to report on the measures they have taken to implement the provisions of resolutions 1718 (2006) and 1874 (2009), *encourages* other Member States to submit, if any, additional information on implementing the provisions of resolutions 1718 (2006) and 1874 (2009);

11. *Encourages* international agencies to take necessary steps to ensure that all their activities with respect to the DPRK are consistent with the provisions of resolutions 1718 (2006) and 1874 (2009), and further *encourages* relevant agencies to engage with the Committee regarding their activities with respect to the DPRK that may relate to provisions of these resolutions;

12. *Deplores* the violations of the measures imposed in resolution 1718 (2006) and 1874 (2009), including the use of bulk cash to evade sanctions, *underscores* its concern over the supply, sale or transfer to or from the DPRK or through States' territories of any item that could contribute to activities prohibited by resolutions 1718 (2006) or 1874 (2009) and the importance of appropriate action by States in this regard, *calls on* States to exercise vigilance and restraint regarding the entry into or transit through their territories of individuals working on behalf or at the direction of a designated individual or entity, *directs* the Committee to review reported violations and take action as appropriate, including through designating entities and individuals that have assisted the evasion of sanctions or in violating the provisions of resolutions 1718 (2006) and 1874 (2009);

13. *Emphasizes* the importance of all States, including the DPRK, taking the necessary measures to ensure that no claim shall lie at the instance of the DPRK, or of any person or entity in the DPRK, or of persons or entities designated pursuant to resolutions 1718 (2006) and 1874 (2009), or any person claiming through or for the benefit of any such person or entity, in connection with any contract or other transaction where its performance was prevented by reason of the measures imposed by resolutions 1718 (2006) and 1874 (2009);

14. *Reaffirms* its desire for a peaceful, diplomatic and political solution to the situation, welcomes efforts by Council members as well as other States to facilitate a peaceful and comprehensive solution through dialogue, and *underlines* the need to refrain from any action that might aggravate tensions;

15. *Reaffirms* its support to the Six Party Talks, *calls* for their resumption, *urges* all the participants to intensify their efforts on the full and expeditious implementation of the 19 September 2005 Joint Statement issued by China, the DPRK, Japan, the Republic of Korea, the Russian Federation and the United States, with a view to achieving the verifiable denuclearization of the Korean Peninsula in a peaceful manner and to maintaining peace and stability on the Korean Peninsula and in northeast Asia;

16. *Calls upon* all Member States to implement fully their obligations pursuant to resolutions 1718 (2006) and 1874 (2009);

17. *Re-emphasizes* that all Member States should comply with the provisions of paragraphs 8 (a) (iii) and 8 (d) of resolution 1718 (2006) without prejudice to the activities of the diplomatic missions in the DPRK pursuant to the Vienna Convention on Diplomatic Relations;

18. *Underlines* that measures imposed by resolutions 1718 (2006) and 1874 (2009) are not intended to have adverse humanitarian consequences for the civilian population of the DPRK;

19. *Affirms* that it shall keep the DPRK's actions under continuous review and is prepared to strengthen, modify, suspend or lift the measures as may be needed in light of the DPRK's compliance, and, in this regard, *expresses its determination* to take significant action in the event of a further DPRK launch or nuclear test;

20. *Decides* to remain actively seized of the matter.

Annex I Travel Ban/Asset Freeze

1. PAEK CHANG-HO

a. *Description*: senior official and head of the satellite control center of Korean Committee for Space Technology.

b. *AKA*: Pak Chang-Ho; Paek Chang-Ho

c. *Identifiers*: Passport: 381420754; Passport Date of Issue: 7 December 2011; Passport Date of Expiration: 7 December 2016; D.O.B. 18 June

1964; P.O.B. Kaesong, DPRK

2. CHANG MYONG-CHIN

a. *Description*: General Manager of the Sohae Satellite Launching Station and head of launch center at which the 13 April and 12 December 2012 launches took place.

b. *AKA*: Jang Myong-Jin

c. *Identifiers*: D.O.B. 1966; Alt. D.O.B. 1965

3. RA KY-ONG-SU

a. *Description:* Ra Ky'ong-Su is a Tanchon Commercial Bank (TCB) official. In this capacity he has facilitated transactions for TCB. Tanchon was designated by the Committee in April 2009 as the main DPRK financial entity responsible for sales of conventional arms, ballistic missiles, and goods related to the assembly and manufacture of such weapons.

4. KIM KWANG-IL

a. *Description:* Kim Kwang-il is a Tanchon Commercial Bank (TCB) official. In this capacity, he has facilitated transactions for TCB and the Korea Mining Development Trading Corporation (KOMID). Tanchon was designated by the Committee in April 2009 as the main DPRK financial entity responsible for sales of conventional arms, ballistic missiles, and goods related to the assembly and manufacture of such weapons. KOMID was designated by the Committee in April 2009 and is the DPRK's primary arms dealer and main exporter of goods and equipment related to ballistic missiles and conventional weapons.

Annex II Asset Freeze

1. KOREAN COMMITTEE FOR SPACE TECHNOLOGY

a. *Description:* The Korean Committee for Space Technology (KCST) orchestrated the DPRK's launches on 13 April 2012 and 12 December 2012 via the satellite control center and Sohae launch area.

b. *AKA:* DPRK Committee for Space Technology; Department of Space Technology of the DPRK; Committee for Space Technology; KCST

c. *Location:* Pyongyang, DPRK

2. BANK OF EAST LAND

a. *Description:* DPRK financial institution Bank of East Land facilitates weapons-related transactions for, and other support to, arms manufacturer and exporter Green Pine Associated Corporation (Green Pine). Bank of East Land has actively worked with Green Pine to transfer funds in a manner that circumvents sanctions. In 2007 and 2008, Bank of East Land facilitated transactions involving Green Pine and Iranian financial institutions, including Bank Melli and Bank Sepah. The Security Council designated Bank Sepah in resolution 1747 (2007) for providing support to Iran's ballistic missile program. Green Pine was designated by the Committee in April 2012.

b. AKA: Dongbang BANK; TONGBANG U·NHAENG; TONGBANG BANK

c. *Location:* P.O. Box 32, BEL Building, Jonseung-Dung, Moranbong District, Pyongyang, DPRK

3. KOREA KUMRYONG TRADING CORPORATION

a. *Description:* Used as an alias by the Korea Mining Development Trading Corporation (KOMID) to carry out procurement activities. KOMID was designated by the Committee in April 2009 and is the DPRK's primary arms dealer and main exporter of goods and equipment related to ballistic missiles and conventional weapons.

4. TOSONG TECHNOLOGY TRADING CORPORATION

a. *Description:* The Korea Mining Development Corporation (KOMID) is the parent company of Tosong Technology Trading Corporation. KOMID was designated by the Committee in April 2009 and is the DPRK's primary arms dealer and main exporter of goods and equipment related to ballistic missiles and conventional weapons.

b. *Location:* Pyongyang, DPRK

5. KOREA RYONHA MACHINERY JOINT VENTURE CORPORATION

a. *Description:* Korea Ryonbong General Corporation is the parent company of Korea Ryonha Machinery Joint Venture Corporation. Korea Ryonbong General Corporation was designated by the Committee in

April 2009 and is a defence conglomerate specializing in acquisition for DPRK defence industries and support to that country's military-related sales.

b. AKA: CHOSUN YUNHA MACHINERY JOINT OPERATION COMPANY; KOREA RYENHA MACHINERY J/V CORPORATION; RYONHA MACHINERY JOINT VENTURE CORPORATION

c. *Location:* Central District, Pyongyang, DPRK; Mangungdae-gu, Pyongyang, DPRK; Mangyongdae District, Pyongyang, DPRK

6. LEADER (HONG KONG) INTERNATIONAL

a. *Description:* Facilitates shipments on behalf of the Korea Mining Development Trading Corporation (KOMID). KOMID was designated by the Committee in April 2009 and is the DPRK's primary arms dealer and main exporter of goods and equipment related to ballistic missiles and conventional weapons.

b. AKA: Leader International Trading Limited

c. *Location:* Room 1610 Nan Fung Tower, 173 Des Voeux Road, Hong Kong

ภาคผนวก ก

United Nations Security Council Resolution 2094 (2013)

United Nations

Security Council**Resolution 2094 (2013)**

**Adopted by the Security Council at its 6932nd meeting, on
7 March 2013**

The Security Council,

Recalling its previous relevant resolutions, including resolution 825 (1993), resolution 1540 (2004), resolution 1695 (2006), resolution 1718 (2006), resolution 1874 (2009), resolution 1887 (2009) and resolution 2087 (2013), as well as the statements of its President of 6 October 2006 (S/PRST/2006/41), 13 April 2009 (S/PRST/2009/7) and 16 April 2012 (S/PRST/2012/13),

Reaffirming that proliferation of nuclear, chemical and biological weapons, as well as their means of delivery, constitutes a threat to international peace and security,

Underlining once again the importance that the DPRK respond to other security and humanitarian concerns of the international community,

Expressing the gravest concern at the nuclear test conducted by the Democratic People's Republic of Korea ("the DPRK") on 12 February 2013 (local time) in violation of resolutions 1718 (2006), 1874 (2009) and resolution 2087 (2013), and at the challenge such a test constitutes to the Treaty on Non-Proliferation of Nuclear

Weapons (“the NPT”) and to international efforts aimed at strengthening the global regime of non-proliferation of nuclear weapons, and the danger it poses to peace and stability in the region and beyond,

Concerned that the DPRK is abusing the privileges and immunities accorded under the Vienna Convention on Diplomatic and Consular Relations,

Welcoming the Financial Action Task Force’s (FATF) new Recommendation 7 on targeted financial sanctions related to proliferation, and *urging* Member States to apply FATF’s Interpretative Note to Recommendation 7 and related guidance papers for effective implementation of targeted financial sanctions related to proliferation,

Expressing its gravest concern that the DPRK’s ongoing nuclear and ballistic missile-related activities have further generated increased tension in the region and beyond, and *determining* that there continues to exist a clear threat to international peace and security,

Acting under Chapter VII of the Charter of the United Nations, and taking measures under its Article 41,

1. *Condemns* in the strongest terms the nuclear test conducted by the DPRK on 12 February 2013 (local time) in violation and flagrant disregard of the Council’s relevant resolutions;
2. *Decides* that the DPRK shall not conduct any further launches that use ballistic missile technology, nuclear tests or any other provocation;
3. *Demands* that the DPRK immediately retract its announcement of withdrawal from the NPT;
4. *Demands further* that the DPRK return at an early date to the NPT and International Atomic Energy Agency (IAEA) safeguards, bearing in mind the rights and obligations of States parties to the NPT, and underlines the need for all States parties to the NPT to continue to comply with their Treaty obligations;
5. *Condemns* all the DPRK’s ongoing nuclear activities, including its uranium enrichment, *notes* that all such activities are in violation of resolutions 1718 (2006), 1874 (2009) and 2087 (2013), *reaffirms* its decision that the DPRK shall abandon all nuclear weapons and existing nuclear programmes, in a complete, verifiable and irreversible manner and immediately cease all related activities and shall act strictly in accordance with the obligations applicable to parties under the NPT and the terms and conditions of the IAEA Safeguards Agreement (IAEA INFCIRC/403);
6. *Reaffirms* its decision that the DPRK shall abandon all other existing weapons of mass destruction and ballistic missile programmes in a complete, verifiable and irreversible manner;

7. *Reaffirms* that the measures imposed in paragraph 8 (c) of resolution 1718 (2006) apply to items prohibited by paragraphs 8 (a) (i), 8 (a) (ii) of resolution 1718 (2006) and paragraphs 9 and 10 of resolution 1874 (2009), *decides* that the measures imposed in paragraph 8 (c) of resolution 1718 (2006) also apply to paragraphs 20 and 22 of this resolution, and *notes* that these measures apply also to brokering or other intermediary services, including when arranging for the provision, maintenance or use of prohibited items in other States or the supply, sale or transfer to or exports from other States;

8. *Decides further* that measures specified in paragraph 8 (d) of resolution 1718 (2006) shall apply also to the individuals and entities listed in annexes I and II of this resolution and to any individuals or entities acting on their behalf or at their direction, and to entities owned or controlled by them, including through illicit means, and *decides further* that the measures specified in paragraph 8 (d) of resolution 1718 (2006) shall apply to any individuals or entities acting on the behalf or at the direction of the individuals and entities that have already been designated, to entities owned or controlled by them, including through illicit means;

9. *Decides* that the measures specified in paragraph 8 (e) of resolution 1718 (2006) shall also apply to the individuals listed in annex I of this resolution and to individuals acting on their behalf or at their direction;

10. *Decides* that the measures specified in paragraph 8 (e) of resolution 1718 (2006) and the exemptions set forth in paragraph 10 of resolution 1718 (2006) shall also apply to any individual whom a State determines is working on behalf or at the direction of a designated individual or entity or individuals assisting the evasion of sanctions or violating the provisions of resolutions 1718 (2006), 1874 (2009), 2087 (2013), and this resolution, and further *decides* that, if such an individual is a DPRK national, then States shall expel the individual from their territories for the purpose of repatriation to the DPRK consistent with applicable national and international law, unless the presence of an individual is required for fulfilment of a judicial process or exclusively for medical, safety or other humanitarian purposes, provided that nothing in this paragraph shall impede the transit of representatives of the Government of the DPRK to the United Nations Headquarters to conduct United Nations business;

11. *Decides* that Member States shall, in addition to implementing their obligations pursuant to paragraphs 8 (d) and (e) of resolution 1718 (2006), prevent the provision of financial services or the transfer to, through, or from their territory, or to or by their nationals or entities organized under their laws (including branches abroad), or persons or financial institutions in their territory, of any financial or other assets or resources, including bulk cash, that could contribute to the DPRK's nuclear or ballistic missile programmes, or other activities prohibited by resolutions 1718 (2006), 1874 (2009), 2087 (2013), or this resolution, or to the evasion of measures imposed by

resolutions 1718 (2006), 1874 (2009), 2087 (2013), or this resolution, including by freezing any financial or other assets or resources on their territories or that hereafter come within their territories, or that are subject to their jurisdiction or that hereafter become subject to their jurisdiction, that are associated with such programmes or activities and applying enhanced monitoring to prevent all such transactions in accordance with their national authorities and legislation;

12. *Calls upon* States to take appropriate measures to prohibit in their territories the opening of new branches, subsidiaries, or representative offices of DPRK banks, and also *calls upon* States to prohibit DPRK banks from establishing new joint ventures and from taking an ownership interest in or establishing or maintaining correspondent relationships with banks in their jurisdiction to prevent the provision of financial services if they have information that provides reasonable grounds to believe that these activities could contribute to the DPRK's nuclear or ballistic missile programmes, or other activities prohibited by resolutions 1718 (2006), 1874 (2009), 2087 (2013), and this resolution, or to the evasion of measures imposed by resolutions 1718 (2006), 1874 (2009), 2087 (2013), or this resolution;

13. *Calls upon* States to take appropriate measures to prohibit financial institutions within their territories or under their jurisdiction from opening representative offices or subsidiaries or banking accounts in the DPRK if they have information that provides reasonable grounds to believe that such financial services could contribute to the DPRK's nuclear or ballistic missile programmes, and other activities prohibited by resolutions 1718 (2006), 1874 (2009), 2087 (2013), and this resolution;

14. *Expresses* concern that transfers to the DPRK of bulk cash may be used to evade the measures imposed in resolutions 1718 (2006), 1874 (2009), 2087 (2013), and this resolution, and *clarifies* that all States shall apply the measures set forth in paragraph 11 of this resolution to the transfers of cash, including through cash couriers, transiting to and from the DPRK so as to ensure such transfers of bulk cash do not contribute to the DPRK's nuclear or ballistic missile programmes, or other activities prohibited by resolutions 1718 (2006), 1874 (2009), 2087 (2013), or this resolution, or to the evasion of measures imposed by resolutions 1718 (2006), 1874 (2009), 2087 (2013), or this resolution;

15. *Decides* that all Member States shall not provide public financial support for trade with the DPRK (including the granting of export credits, guarantees or insurance to their nationals or entities involved in such trade) where such financial support could contribute to the DPRK's nuclear or ballistic missile programmes, or other activities prohibited by resolutions 1718 (2006), 1874 (2009), 2087 (2013), or this resolution, or to the evasion of measures imposed by resolutions 1718 (2006), 1874 (2009), 2087 (2013), or this resolution;

16. *Decides* that all States shall inspect all cargo within or transiting through their territory that has originated in the DPRK, or that is destined for the DPRK, or has been brokered or facilitated by the DPRK or its nationals, or by individuals or entities acting on their behalf, if the State concerned has credible information that provides reasonable grounds to believe the cargo contains items the supply, sale, transfer, or export of which is prohibited by resolutions 1718 (2006), 1874 (2009), 2087 (2013), or this resolution, for the purpose of ensuring strict implementation of those provisions;

17. *Decides* that, if any vessel has refused to allow an inspection after such an inspection has been authorized by the vessel's flag State, or if any DPRK-flagged vessel has refused to be inspected pursuant to paragraph 12 of resolution 1874 (2009), all States shall deny such a vessel entry to their ports, unless entry is required for the purpose of an inspection, in the case of emergency or in the case of return to its port of origination, and *decides* further that any State that has been refused by a vessel to allow an inspection shall promptly report the incident to the Committee;

18. *Calls upon* States to deny permission to any aircraft to take off from, land in or overfly their territory, if they have information that provides reasonable grounds to believe that the aircraft contains items the supply, sale, transfer or export of which is prohibited by resolutions 1718 (2006), 1874 (2009), 2087 (2013), or this resolution, except in the case of an emergency landing;

19. *Requests* all States to communicate to the Committee any information available on transfers of DPRK aircraft or vessels to other companies that may have been undertaken in order to evade the sanctions or in violating the provisions of resolution 1718 (2006), 1874 (2009), 2087 (2013), or this resolution, including renaming or re-registering of aircraft, vessels or ships, and *requests* the Committee to make that information widely available;

20. *Decides* that the measures imposed in paragraphs 8 (a) and 8 (b) of resolution 1718 (2006) shall also apply to the items, materials, equipment, goods and technology listed in annex III of this resolution;

21. *Directs* the Committee to review and update the items contained in the lists specified in paragraph 5 (b) of resolution 2087 (2013) no later than twelve months from the adoption of this resolution and on an annual basis thereafter, and *decides* that, if the Committee has not acted to update this information by then, the Security Council will complete action to update within an additional thirty days;

22. *Calls upon* and allows all States to prevent the direct or indirect supply, sale or transfer to or from the DPRK or its nationals, through their territories or by their nationals, or using their flag vessels or aircraft, and whether or not originating in their territories of any item if the State determines that such item could contribute to the DPRK's nuclear or ballistic missile programmes, activities prohibited by resolutions

1718 (2006), 1874 (2009), 2087 (2013), or this resolution, or to the evasion of measures imposed by resolutions 1718 (2006), 1874 (2009), 2087 (2013), or this resolution, and *directs* the Committee to issue an Implementation Assistance Notice regarding the proper implementation of this provision;

23. *Reaffirms* the measures imposed in paragraph 8 (a) (iii) of resolution 1718 (2006) regarding luxury goods, and *clarifies* that the term “luxury goods” includes, but is not limited to, the items specified in annex IV of this resolution;

24. *Calls upon* States to exercise enhanced vigilance over DPRK diplomatic personnel so as to prevent such individuals from contributing to the DPRK’s nuclear or ballistic missile programmes, or other activities prohibited by resolutions 1718 (2006), 1874 (2009), 2087 (2013), and this resolution, or to the evasion of measures imposed by resolutions 1718 (2006), 1874 (2009), 2087 (2013), or this resolution;

25. *Calls upon* all States to report to the Security Council within ninety days of the adoption of this resolution, and thereafter upon request by the Committee, on concrete measures they have taken in order to implement effectively the provisions of this resolution, and *requests* the Panel of Experts established pursuant to resolution 1874 (2009), in cooperation with other UN sanctions monitoring groups, to continue its efforts to assist States in preparing and submitting such reports in a timely manner;

26. *Calls upon* all States to supply information at their disposal regarding non-compliance with the measures imposed in resolutions 1718 (2006), 1874 (2009), 2087 (2013), or this resolution;

27. *Directs* the Committee to respond effectively to violations of the measures decided in resolutions 1718 (2006), 1874 (2009), 2087 (2013), and this resolution, *directs* the Committee to designate additional individuals and entities to be subject to the measures imposed in resolutions 1718 (2006), 1874 (2009), 2087 (2013), and this resolution, and *decides* that the Committee may designate any individuals for measures under paragraphs 8 (d) and 8 (e) of resolution 1718 (2006) and entities for measures under paragraph 8 (d) of resolution 1718 (2006) that have contributed to the DPRK’s nuclear or ballistic missile programmes, or other activities prohibited by resolutions 1718 (2006), 1874 (2009), 2087 (2013), or this resolution, or to the evasion of measures imposed by resolutions 1718 (2006), 1874 (2009), 2087 (2013), or this resolution;

28. *Decides* that the mandate of the Committee, as set out in paragraph 12 of resolution 1718 (2006), shall apply with respect to the measures imposed in resolution 1874 (2009) and this resolution;

29. *Recalls* the creation, pursuant to paragraph 26 of resolution 1874 (2009), of a Panel of Experts, under the direction of the Committee, to carry out the

tasks provided for by that paragraph, *decides* to extend until 7 April 2014 the Panel's mandate, as renewed by resolution 2050 (2012), *decides further* that this mandate shall apply with respect to the measures imposed in this resolution, *expresses its intent* to review the mandate and take appropriate action regarding further extension no later than twelve months from the adoption of this resolution, *requests* the Secretary-General to create a group of up to eight experts and to take the necessary administrative measures to this effect, and *requests* the Committee, in consultation with the Panel, to adjust the Panel's schedule of reporting;

30. *Emphasizes* the importance of all States, including the DPRK, taking the necessary measures to ensure that no claim shall lie at the instance of the DPRK, or of any person or entity in the DPRK, or of persons or entities designated for measures set forth in resolutions 1718 (2006), 1874 (2009), 2087 (2013), or this resolution, or any person claiming through or for the benefit of any such person or entity, in connection with any contract or other transaction where its performance was prevented by reason of the measures imposed by this resolution or previous resolutions;

31. *Underlines* that measures imposed by resolutions 1718 (2006), 1874 (2009), 2087 (2013) and this resolution are not intended to have adverse humanitarian consequences for the civilian population of the DPRK;

32. *Emphasizes* that all Member States should comply with the provisions of paragraphs 8 (a) (iii) and 8 (d) of resolution 1718 (2006) without prejudice to the activities of diplomatic missions in the DPRK pursuant to the Vienna Convention on Diplomatic Relations;

33. *Expresses* its commitment to a peaceful, diplomatic and political solution to the situation and welcomes efforts by Council members as well as other States to facilitate a peaceful and comprehensive solution through dialogue and to refrain from any actions that might aggravate tensions;

34. *Reaffirms* its support to the Six-Party Talks, *calls for* their resumption, *urges* all the participants to intensify their efforts on the full and expeditious implementation of the 19 September 2005 Joint Statement issued by China, the DPRK, Japan, the Republic of Korea, the Russian Federation and the United States, with a view to achieving the verifiable denuclearization of the Korean Peninsula in a peaceful manner and to maintaining peace and stability on the Korean Peninsula and in north-east Asia;

35. *Reiterates* the importance of maintaining peace and stability on the Korean Peninsula and in north-east Asia at large;

36. *Affirms* that it shall keep the DPRK's actions under continuous review and is prepared to strengthen, modify, suspend or lift the measures as may be needed in light of the DPRK's compliance, and, in this regard, *expresses its*

determination to take further significant measures in the event of a further DPRK launch or nuclear test;

37. *Decides* to remain seized of the matter.

Annex I Travel ban/asset freeze

1. YO·N CHO·NG NAM

(a) Description: Chief Representative for the Korea Mining Development Trading Corporation (KOMID). The KOMID was designated by the Committee in April 2009 and is the DPRK's primary arms dealer and main exporter of goods and equipment related to ballistic missiles and conventional weapons.

2. KO CH·O·L-CHAE

(a) Description: Deputy Chief Representative for the Korea Mining Development Trading Corporation (KOMID). The KOMID was designated by the Committee in April 2009 and is the DPRK's primary arms dealer and main exporter of goods and equipment related to ballistic missiles and conventional weapons.

3. MUN CHO·NG-CH·O·L

(a) Description: Mun Cho'ng-Ch'o'l is a TCB official. In this capacity he has facilitated transactions for TCB. Tanchon was designated by the Committee in April 2009 and is the main DPRK financial entity for sales of conventional arms, ballistic missiles, and goods related to the assembly and manufacture of such weapons.

Annex II Asset freeze

1. SECOND ACADEMY OF NATURAL SCIENCES

(a) Description: The Second Academy of Natural Sciences is a national-level organization responsible for research and development of the DPRK's advanced weapons systems, including missiles and probably nuclear weapons. The Second Academy of Natural Sciences uses a number of subordinate organizations to obtain technology, equipment, and information from overseas, including Tangun Trading Corporation, for use in the DPRK's missile and probably nuclear weapons programmes. Tangun Trading Corporation was designated by the Committee in July 2009 and is primarily responsible for the procurement of commodities and technologies to support DPRK's defence research and development programmes, including, but not limited to,

weapons of mass destruction and delivery system programmes and procurement, including materials that are controlled or prohibited under relevant multilateral control regimes.

(b) AKA: 2ND ACADEMY OF NATURAL SCIENCES; CHE 2 CHAYON KWAHAKWON; ACADEMY OF NATURAL SCIENCES; CHAYON KWAHAK-WON; NATIONAL DEFENSE ACADEMY; KUKPANG KWAHAK-WON; SECOND ACADEMY OF NATURAL SCIENCES RESEARCH INSTITUTE; SANSRI

(c) Location: Pyongyang, DPRK

2. KOREA COMPLEX EQUIPMENT IMPORT CORPORATION

(a) Description: Korea Ryonbong General Corporation is the parent company of Korea Complex Equipment Import Corporation. Korea Ryonbong General Corporation was designated by the Committee in April 2009 and is a defence conglomerate specializing in acquisition for DPRK defence industries and support to that country's military-related sales.

(b) Location: Rakwon-dong, Pothonggang District, Pyongyang, DPRK

Annex III Items, materials, equipment, goods and technology

Nuclear items

1. Perfluorinated Lubricants

- They can be used for lubricating vacuum pump and compressor bearings. They have a low vapour pressure, are resistant to uranium hexafluoride (UF₆), the gaseous uranium compound used in the gas centrifuge process, and are used for pumping fluorine.

2. UF₆ Corrosion Resistant Bellow-sealed Valves

- They can be used in uranium enrichment facilities (such as gas centrifuge and gaseous diffusion plants), in facilities that produce uranium hexafluoride (UF₆), the gaseous uranium compound used in the gas centrifuge process, in fuel fabrication facilities and in facilities handling tritium.

Missile items

1. Special corrosion resistant steels – limited to steels resistant to Inhibited Red Fuming Nitric Acid (IRFNA) or nitric acid, such as nitrogen stabilized duplex stainless steel (N-DSS).

2. Ultra high-temperature ceramic composite materials in solid form (i.e. blocks, cylinders, tubes or ingots) in any of the following form factors:

(a) Cylinders having a diameter of 120 mm or greater and a length of 50 mm or greater;

(b) Tubes having an inner diameter of 65 mm or greater and a wall thickness of 25 mm or greater and a length of 50 mm or greater; or (c) Blocks having a size of 120 mm x 120 mm x 50 mm or greater.

3. Pyrotechnically Actuated Valves.

4. Measurement and control equipment usable for wind tunnels (balance, thermal stream measurement, flow control).

5. Sodium Perchlorate.

Chemical weapons list

1. Vacuum pumps with a manufacturer's specified maximum flow-rate greater than 1 m³/h (under standard temperature and pressure conditions), casings (pump bodies), preformed casing-liners, impellers, rotors, and jet pump nozzles designed for such pumps, in which all surfaces that come into direct contact with the chemicals being processed are made from controlled materials.

Annex IV Luxury goods

1. Jewelry:

(a) Jewelry with pearls;

(b) Gems;

- (c) Precious and semi-precious stones (including diamonds, sapphires, rubies, and emeralds);
 - (d) Jewelry of precious metal or of metal clad with precious metal.
2. Transportation items, as follows:
- (a) Yachts;
 - (b) Luxury automobiles (and motor vehicles): automobiles and other motor vehicles to transport people (other than public transport), including station wagons;
 - (c) Racing cars.

ภาคผนวก ก

United Nations Security Council Resolution 2270 (2016)

United Nations

Security Council**Resolution 2270 (2016)**

**Adopted by the Security Council at its 7638th meeting,
on 2 March 2016**

The Security Council,

Recalling its previous relevant resolutions, including resolution 825 (1993), resolution 1540 (2004), resolution 1695 (2006), resolution 1718 (2006), resolution 1874 (2009), resolution 1887 (2009), resolution 2087 (2013) and resolution 2094 (2013), as well as the statements of its President of 6 October 2006 (S/PRST/2006/41), 13 April 2009 (S/PRST/2009/7) and 16 April 2012 (S/PRST/2012/13),

Reaffirming that proliferation of nuclear, chemical and biological weapons, as well as their means of delivery, constitutes a threat to international peace and security,

Expressing gravest concern at the nuclear test conducted by the Democratic People's Republic of Korea ("the DPRK") on 6 January 2016 in violation of resolutions 1718 (2006), 1874 (2009), 2087 (2013) and 2094 (2013), and at the challenge such a test constitutes to the Treaty on Non-Proliferation of Nuclear Weapons ("the NPT") and to international efforts aimed at strengthening the global regime of non-

proliferation of nuclear weapons, and the danger it poses to peace and stability in the region and beyond,

Underlining once again the importance that the DPRK respond to other security and humanitarian concerns of the international community,

Underlining also that measures imposed by this resolution are not intended to have adverse humanitarian consequences for the civilian population DPRK,

Regretting the DPRK's diversion of financial, technical and industrial resources toward developing its nuclear weapons and ballistic missile program, and condemning its declared intent to develop nuclear weapons,

Expressing deep concern at the grave hardship that the DPRK people are subjected to,

Expressing great concern that the DPRK's arms sales have generated revenues that are diverted to the pursuit of nuclear weapons and ballistic missiles while DPRK citizens have great unmet needs,

Expressing serious concern that the DPRK has continued to violate relevant Security Council resolutions through repeated launches of ballistic missiles in 2014 and 2015, as well as the submarine-launched ballistic missile ejection test in 2015 and *noting* that all such ballistic missile activities contribute to the DPRK's development of nuclear weapons delivery systems and increase tension in the region and beyond,

Expressing continued concern that the DPRK is abusing the privileges and immunities accorded under the Vienna Conventions on Diplomatic and Consular Relations,

Expressing its gravest concern that the DPRK's ongoing nuclear-, and ballistic missile-related activities have further generated increased tension in the region and beyond, and *determining* that there continues to exist a clear threat to international peace and security,

Acting under Chapter VII of the Charter of the United Nations, and taking measures under its Article 41,

1. *Condemns* in the strongest terms the nuclear test conducted by the DPRK on 6 January 2016 in violation and flagrant disregard of the Council's relevant resolutions, and further *condemns* the DPRK's launch of 7 February 2016, which used ballistic missile technology and was in serious violation of resolutions 1718 (2006), 1874 (2009), 2087 (2013), and 2094 (2013);

2. *Reaffirms* its decisions that the DPRK shall not conduct any further launches that use ballistic missile technology, nuclear tests, or any other provocation, and shall suspend all activities related to its ballistic missile program and in this context

re-establish its pre-existing commitments to a moratorium on missile launches, and *demands* that the DPRK immediately comply fully with these obligations;

3. *Reaffirms* its decisions that the DPRK shall abandon all nuclear weapons and existing nuclear programs in a complete, verifiable and irreversible manner, and immediately cease all related activities;

4. *Reaffirms* its decision that the DPRK shall abandon all other existing weapons of mass destruction and ballistic missile programs in a complete, verifiable and irreversible manner;

5. *Reaffirms* that, pursuant to paragraph 8 (c) of resolution 1718 (2006), all Member States shall prevent any transfers to the DPRK by their nationals or from their territories, or from the DPRK by its nationals or from its territory, of technical training, advice, services or assistance related to the provision, manufacture, maintenance or use of nuclear-related, ballistic missile-related or other weapons of mass destruction-related items, materials, equipment, goods and technology, and *underscores* that this provision prohibits the DPRK from engaging in any form of technical cooperation with other Member States on launches using ballistic missile technology, even if characterized as a satellite launch or space launch vehicle;

6. *Decides* that the measures in paragraph 8 (a) of resolution 1718 (2006) shall also apply to all arms and related materiel, including small arms and light weapons and their related materiel, as well as to financial transactions, technical training, advice, services or assistance related to the provision, manufacture, maintenance or use of such arms and related materiel;

7. *Affirms* that the obligations imposed in paragraphs 8 (a), 8 (b) and 8 (c) of resolution 1718 (2006), as extended by paragraphs 9 and 10 of resolution 1874 (2009), apply with respect to the shipment of items to or from the DPRK for repair, servicing, refurbishing, testing, reverse-engineering, and marketing, regardless of whether ownership or control is transferred, and *underscores* that the measures specified in paragraph 8 (e) of resolution 1718 (2006) shall also apply to any individual traveling for the purposes of carrying out the activities described in this paragraph;

8. *Decides* that the measures imposed in paragraphs 8 (a) and 8 (b) of resolution 1718 (2006) shall also apply to any item, except food or medicine, if the State determines that such item could directly contribute to the development of the DPRK's operational capabilities of its armed forces, or to exports that support or enhance the operational capabilities of armed forces of another Member State outside the DPRK, and *decides* also that this provision shall cease to apply to the supply, sale or transfer of an item, or its procurement, if:

(a) the State determines that such activity is exclusively for humanitarian purposes or exclusively for livelihood purposes which will not be used by

DPRK individuals or entities to generate revenue, and also not related to any activity prohibited by resolutions 1718 (2006), 1874 (2009), 2087 (2013), 2094 (2013) or this resolution, provided that the State notifies the Committee in advance of such determination and also informs the Committee of measures taken to prevent the diversion of the item for such other purposes, or

(b) the Committee has determined on a case-by-case basis that a particular supply, sale or transfer would not be contrary to the objectives of resolutions 1718 (2006), 1874 (2009), 2087 (2013), 2094 (2013) or this resolution;

9. *Recalls* that paragraph 9 of resolution 1874 (2009) requires States to prohibit the procurement from the DPRK of technical training, advice, services or assistance related to the provision, manufacture, maintenance or use of arms and related materiel, and *clarifies* that this paragraph prohibits States from engaging in the hosting of trainers, advisors, or other officials for the purpose of military-, paramilitary- or police-related training;

10. *Decides* that the measures specified in paragraph 8 (d) of resolution 1718 (2006) shall apply also to the individuals and entities listed in Annex I and II of this resolution and to any individuals or entities acting on their behalf or at their direction, and to entities owned or controlled by them, including through illicit means;

11. *Decides* that the measures specified in paragraph 8 (e) of resolution 1718 (2006) shall apply also to the individuals listed in Annex I of this resolution and to individuals acting on their behalf or at their direction;

12. *Affirms* that “economic resources,” as referred to in paragraph 8 (d) of resolution 1718 (2006), includes assets of every kind, whether tangible or intangible, movable or immovable, actual or potential, which potentially may be used to obtain funds, goods, or services, such as vessels (including maritime vessels);

13. *Decides* that if a Member State determines that a DPRK diplomat, governmental representative, or other DPRK national acting in a governmental capacity, is working on behalf or at the direction of a designated individual or entity, or of an individual or entities assisting in the evasion of sanctions or violating the provisions of resolutions 1718 (2006), 1874 (2009), 2087 (2013), 2094 (2013) or this resolution, then the Member State shall expel the individual from its territory for the purpose of repatriation to the DPRK consistent with applicable national and international law, provided that nothing in this paragraph shall impede the transit of representatives of the Government of the DPRK to the United Nations Headquarters or other UN facilities to conduct United Nations business, and *decides* that the provisions of this paragraph shall not apply with respect to a particular individual if:

a) the presence of the individual is required for fulfillment of a judicial process,

b) the presence of the individual is required exclusively for medical, safety or other humanitarian purposes, or c) the Committee has determined on a case-by-case basis that the expulsion of the individual would be contrary to the objectives of resolutions 1718 (2006), 1874 (2009), 2087 (2013), 2094 (2013) and this resolution;

14. *Decides* that, if a Member State determines that an individual who is not a national of that State is working on behalf of or at the direction of a designated individual or entity or assisting the evasion of sanctions or violating the provisions of resolutions 1718 (2006), 1874 (2009), 2087 (2013), 2094 (2013) or this resolution, then Member States shall expel the individual from their territories for the purpose of repatriation to the individual's state of nationality, consistent with applicable national and international law, unless the presence of the individual is required for fulfillment of a judicial process or exclusively for medical, safety or other humanitarian purposes, or the Committee has determined on a case-by-case basis that the expulsion of the individual would be contrary to the objectives of resolutions 1718 (2006), 1874 (2009), 2087 (2013), 2094 (2013) or this resolution, provided that nothing in this paragraph shall impede the transit of representatives of the Government of the DPRK to the United Nations Headquarters or other UN facilities to conduct United Nations business;

15. *Underscores* that, as a consequence of implementing the obligations imposed in paragraph 8 (d) of resolution 1718 (2006) and paragraphs 8 and 11 of resolution 2094 (2013), all Member States shall close the representative offices of designated entities and prohibit such entities, as well as individuals or entities acting for or on their behalf, directly or indirectly, from participating in joint ventures or any other business arrangements, and *underscores* that if a representative of such an office is a DPRK national, then States are required to expel the individual from their territories for the purpose of repatriation to the DPRK consistent with applicable national and international law, pursuant to and consistent with paragraph 10 of resolution 2094 (2013);

16. *Notes* that the DPRK frequently uses front companies, shell companies, joint ventures and complex, opaque ownership structures for the purpose of violating measures imposed in relevant Security Council resolutions, and, in this regard, *directs* the Committee, with the support of the Panel, to identify individuals and entities engaging in such practices and, if appropriate, designate them to be subject to the measures imposed in resolutions 1718 (2006), 1874 (2009), 2087 (2013), 2094 (2013) and this resolution;

17. *Decides* that all Member States shall prevent specialized teaching or training of DPRK nationals within their territories or by their nationals of disciplines which could contribute to the DPRK's proliferation sensitive nuclear activities or the development of nuclear weapon delivery systems, including teaching or training in advanced physics, advanced computer simulation and related computer sciences,

geospatial navigation, nuclear engineering, aerospace engineering, aeronautical engineering and related disciplines;

18. *Decides* that all States shall inspect the cargo within or transiting through their territory, including in their airports, seaports and free trade zones, that has originated in the DPRK, or that is destined for the DPRK, or has been brokered or facilitated by the DPRK or its nationals, or by individuals or entities acting on their behalf or at their direction, or entities owned or controlled by them, or by designated individuals or entities, or that is being transported on DPRK flagged aircraft or maritime vessels, for the purposes of ensuring that no items are transferred in violation of resolutions 1718 (2006), 1874 (2009), 2087 (2013), 2094 (2013) and this resolution, and calls upon States to implement such inspections in a manner that minimizes the impact on the transfer of cargo that the State determines is for humanitarian purposes;

19. *Decides* that Member States shall prohibit their nationals and those in their territories from leasing or chartering their flagged vessels or aircraft or providing crew services to the DPRK, and *decides* that this prohibition shall also apply with respect to any designated individuals or entities, any other DPRK entities, any other individuals or entities whom the State determines to have assisted in the evasion of sanctions or in violating the provisions of resolutions 1718 (2006), 1874 (2009), 2087 (2013), 2094 (2013) or this resolution, any individuals or entities acting on behalf or at the direction of any of the aforementioned, and any entities owned or controlled by any of the aforementioned, *calls upon* Member States to de register any vessel that is owned, operated or crewed by the DPRK, further *calls upon* Member States not to register any such vessel that is de-registered by another Member State pursuant to this paragraph, and *decides* that this provision shall not apply with respect to such leasing, chartering or provision of crew services notified to the Committee in advance on a case-by-case basis accompanied by:

a) information demonstrating that such activities are exclusively for livelihood purposes which will not be used by DPRK individuals or entities to generate revenue, and b) information on measures taken to prevent such activities from contributing to violations of the aforementioned resolutions;

20. *Decides* that all States shall prohibit their nationals, persons subject to their jurisdiction and entities incorporated in their territory or subject to their jurisdiction from registering vessels in the DPRK, obtaining authorization for a vessel to use the DPRK flag, and from owning, leasing, operating, providing any vessel classification, certification or associated service, or insuring any vessel flagged by the DPRK, and *decides* that this measure shall not apply to activities notified in advance by the Committee on a case-by-case basis, following provision to the Committee of detailed information on the activities, including the names of individuals and entities involved in them, information demonstrating that such activities are exclusively for livelihood purposes which will not be used by DPRK individuals or entities to generate

revenue and on measures taken to prevent such activities from contributing to violations of resolutions 1718 (2006), 1874 (2009), 2087 (2013), 2094 (2013) or this resolution;

21. *Decides* that all States shall deny permission to any aircraft to take off from, land in or overfly, unless under the condition of landing for inspection, their territory, if they have information that provides reasonable grounds to believe that the aircraft contains items the supply, sale, transfer or export of which is prohibited by resolutions 1718 (2006), 1874 (2009), 2087 (2013), 2094 (2013) or this resolution, except in the case of an emergency landing, and *calls upon* all States, when considering whether to grant overflight permission to flights to assess known risk factors;

22. *Decides* that all Member States shall prohibit the entry into their ports of any vessel if the Member State has information that provides reasonable grounds to believe the vessel is owned or controlled, directly or indirectly, by a designated individual or entity, or contains cargo the supply, sale, transfer or export of which is prohibited by resolutions 1718 (2006), 1874 (2009), 2087 (2013), 2094 (2013) or this resolution, unless entry is required in the case of emergency or in the case of return to its port of origination, or for inspection, or unless the Committee determines in advance that such entry is required for humanitarian purposes or any other purposes consistent with the objectives of this resolution;

23. *Recalls* that the Committee has designated the DPRK firm Ocean Maritime Management (OMM), *notes* that the vessels specified in Annex III of this resolution are economic resources controlled or operated by OMM and therefore subject to the asset freeze imposed in paragraph 8 (d) of resolution 1718 (2006), and *underscores* that Member States are required to implement the relevant provisions of that resolution;

24. *Decides* that the DPRK shall abandon all chemical and biological weapons and weapons-related programs, and shall act strictly in accordance with its obligations as a State Party to the Convention on the Prohibition of the Development, Production, or Stockpiling of Bacteriological (Biological) and Toxin

Weapons and Their Destruction, and *calls upon* the DPRK to accede to the Convention on the Prohibition of the Development, Production, Stockpiling and Use of Chemical Weapons and Their Destruction, and then to immediately comply with its provisions;

25. *Decides* to adjust the measures imposed by paragraph 8 of resolution 1718 (2006) and this resolution through the designation of additional goods, *directs* the Committee to undertake its tasks to this effect and to report to the Security Council within fifteen days of adoption of this resolution, and further *decides* that, if the Committee has not acted, then the Security Council will complete action to adjust the measures within seven days of receiving that report;

26. *Directs* the Committee to review and update the items contained in S/2006/853/CORR.1 no later than sixty days from the adoption of this resolution and on an annual basis thereafter;

27. *Decides* that the measures imposed in paragraphs 8 (a) and 8 (b) of resolution 1718 (2006) shall also apply to any item if the State determines that such item could contribute to the DPRK's nuclear or ballistic missile programs or other weapons of mass destruction programs, activities prohibited by resolutions 1718 (2006), 1874 (2009), 2087 (2013), 2094 (2013), and this resolution, or to the evasion of measures imposed by resolutions 1718 (2006), 1874 (2009), 2087 (2013), 2094 (2013), and this resolution;

28. *Reaffirms* paragraphs 14 through 16 of resolution 1874 (2009), and paragraph 8 of resolution 2087 (2013), and *decides* that these paragraphs shall apply also with respect to any items the supply, sale or transfer of which is prohibited by resolutions 1718 (2006), 1874 (2009), 2087 (2013), 2094 (2013) or this resolution identified in inspections conducted pursuant to paragraph 18 of this resolution;

29. *Decides* that the DPRK shall not supply, sell or transfer, directly or indirectly, from its territory or by its nationals or using its flag vessels or aircraft, coal, iron, and iron ore, and that all States shall prohibit the procurement of such material from the DPRK by their nationals, or using their flag vessels or aircraft, and whether or not originating in the territory of the DPRK, and *decides* that this provision shall not apply with respect to:

(a) Coal that the procuring State confirms on the basis of credible information has originated outside the DPRK and was transported through the DPRK solely for export from the Port of Rajin (Rason), provided that the State notifies the Committee in advance and such transactions are unrelated to generating revenue for the DPRK's nuclear or ballistic missile programs or other activities prohibited by resolutions 1718 (2006), 1874 (2009), 2087 (2013), 2094 (2013) or this resolution; and,

(b) Transactions that are determined to be exclusively for livelihood purposes and unrelated to generating revenue for the DPRK's nuclear or ballistic missile programs or other activities prohibited by resolutions 1718 (2006), 1874 (2009), 2087 (2013), 2094 (2013) or this resolution;

30. *Decides* that the DPRK shall not supply, sell or transfer, directly or indirectly, from its territory or by its nationals or using its flag vessels or aircraft, gold, titanium ore, vanadium ore, and rare earth minerals, and that all States shall prohibit the procurement of such material from the DPRK by their nationals, or using their flag vessels or aircraft, and whether or not originating in the territory of the DPRK;

31. *Decides* that all States shall prevent the sale or supply, by their nationals or from their territories or using their flag vessels or aircraft, of aviation fuel,

including aviation gasoline, naphtha-type jet fuel, kerosene-type jet fuel, and kerosene-type rocket fuel, whether or not originating in their territory, to the territory of the DPRK, or unless the Committee has approved in advance on an exceptional case-by-case basis the transfer to the DPRK of such products for verified essential humanitarian needs, subject to specified arrangements for effective monitoring of delivery and use, and *decides* also that this provision shall not apply with respect to the sale or supply of aviation fuel to civilian passenger aircraft outside the DPRK exclusively for consumption during its flight to the DPRK and its return flight;

32. *Decides* that the asset freeze imposed by paragraph 8 (d) of resolution 1718 (2006) shall apply to all the funds, other financial assets and economic resources outside of the DPRK that are owned or controlled, directly or indirectly, by entities of the Government of the DPRK or the Worker's Party of Korea, or by individuals or entities acting on their behalf or at their direction, or by entities owned or controlled by them, that the State determines are associated with the DPRK's nuclear or ballistic missile programs or other activities prohibited by resolutions 1718 (2006), 1874 (2009), 2087 (2013), 2094 (2013) or this resolution, *decides* further that all States except the DPRK shall ensure that any funds, financial assets or economic resources are prevented from being made available by their nationals or by any individuals or entities within their territories, to or for the benefit of such individuals or entities, or individuals or entities acting on their behalf or at their direction, or entities owned or controlled by them, and *decides* that these measures shall not apply with respect to funds, other financial assets and economic resources that are required to carry out activities of the DPRK's missions to the United Nations and its specialized agencies and related organizations or other diplomatic and consular missions of the DPRK, and to any funds, other financial assets and economic resources that the Committee determines in advance on a case-by-case basis are required for the delivery of humanitarian assistance, denuclearization or any other purpose consistent with the objectives of this resolution;

33. *Decides* that States shall prohibit in their territories the opening and operation of new branches, subsidiaries, and representative offices of DPRK banks, *decides* further that States shall prohibit financial institutions within their territories or subject to their jurisdiction from establishing new joint ventures and from taking an ownership interest in or establishing or maintaining correspondent relationships with DPRK banks, unless such transactions have been approved by the Committee in advance, and *decides* that States shall take the necessary measures to close such existing branches, subsidiaries and representative offices, and also to terminate such joint ventures, ownership interests and correspondent banking relationships with DPRK banks within ninety days from the adoption of this resolution;

34. *Decides* that States shall prohibit financial institutions within their territories or subject to their jurisdiction from opening new representative offices or subsidiaries, branches or banking accounts in the DPRK;

35. *Decides* that States shall take the necessary measures to close existing representative offices, subsidiaries or banking accounts in the DPRK within ninety days, if the State concerned has credible information that provides reasonable grounds to believe that such financial services could contribute to the DPRK's nuclear or ballistic missile programs, or other activities prohibited by resolutions 1718 (2006), 1874 (2009), 2087 (2013), 2094 (2013) or this resolution, and *decides* further that this provision shall not apply if the Committee determines on a case-by-case basis that such offices, subsidiaries or accounts are required for the delivery of humanitarian assistance or the activities of diplomatic missions in the DPRK pursuant to the Vienna Convention on Diplomatic Relations or the activities of the United Nations or its specialized agencies or related organizations, or for any other purposes consistent with resolutions 1718 (2006), 1874 (2009), 2087 (2013), 2094 (2013) or this resolution;

36. *Decides* that all States shall prohibit public and private financial support from within their territories or by persons or entities subject to their jurisdiction for trade with the DPRK (including the granting of export credits, guarantees or insurance to their nationals or entities involved in such trade) where such financial support could contribute to the DPRK's nuclear or ballistic missile programs or other activities prohibited by resolutions 1718 (2006), 1874 (2009), 2087 (2013), 2094 (2013) or this resolution, including paragraph 8;

37. *Expresses* concern that transfers to the DPRK of gold may be used to evade the measures imposed in resolutions 1718 (2006), 1874 (2009), 2087 (2013), 2094 (2013) and this resolution, and *clarifies* that all States shall apply the measures set forth in paragraph 11 of resolution 2094 (2013) to the transfers of gold, including through gold couriers, transiting to and from the DPRK so as to ensure such transfers of gold do not contribute to the DPRK's nuclear or ballistic missile programs, or other activities prohibited by resolutions 1718 (2006), 1874 (2009), 2087 (2013), 2094 (2013) or this resolution, or to the evasion of measures imposed by resolutions 1718 (2006), 1874 (2009), 2087 (2013), 2094 (2013) or this resolution;

38. *Recalls* that the Financial Action Task Force (FATF) has called upon countries to apply enhanced due diligence and effective countermeasure to protect their jurisdictions from the DPRK's illicit financial activity, and *calls upon* Member States to apply the FATF Recommendation 7, its Interpretive Note, and related guidance to effectively implement targeted financial sanctions related to proliferation;

39. *Reaffirms* the measures imposed in paragraph 8 (a) (iii) of resolution 1718 (2006) regarding luxury goods, and *clarifies* that the term "luxury goods" includes, but is not limited to, the items specified in Annex V of this resolution;

40. *Calls upon* all States to report to the Security Council within ninety days of the adoption of this resolution, and thereafter upon request by the Committee,

on concrete measures they have taken in order to implement effectively the provisions of this resolution, *requests* the Panel of Experts established pursuant to resolution 1874 (2009), in cooperation with other UN sanctions monitoring groups, to continue its efforts to assist States in preparing and submitting such reports in a timely manner, and *directs* the Committee to prioritize outreach to those Member States who have never submitted implementation reports as requested by the Security Council;

41. *Calls upon* all States to supply information at their disposal regarding non-compliance with the measures imposed in resolutions 1718 (2006), 1874 (2009), 2087 (2013), 2094 (2013) or this resolution;

42. *Encourages* all States to examine the circumstances of previously reported sanctions violations, particularly the items seized or activities prevented pursuant to the relevant resolutions, so as to assist in ensuring full and appropriate implementation of these resolutions, especially paragraph 27 of this resolution, and *notes* in this regard the reporting of the Panel of Experts and the information regarding sanctions violations that the Committee has released publicly;

43. *Directs* the Committee to respond effectively to violations of the measures decided in resolutions 1718 (2006), 1874 (2009), 2087 (2013), 2094 (2013), and this resolution, and, in this regard, *directs* the Committee to designate additional individuals and entities to be subject to the measures imposed in resolutions 1718 (2006), 1874 (2009), 2087 (2013), 2094 (2013), and this resolution;

44. *Directs* the Committee to continue its efforts to assist Member States in implementing the measures imposed on the DPRK, and, in this regard, *requests* the Committee to draft and circulate a comprehensive compilation of all the measures imposed in resolutions 1718 (2006), 1874 (2009), 2087 (2013), 2094 (2013), and this resolution so as to facilitate Member State implementation;

45. *Directs* the Committee to update the information contained on the Committee's list of individuals and entities, including new aliases and front companies, and *directs* the Committee to complete this task within 45 days of the adoption of this resolution and every twelve months thereafter;

46. *Decides* that the mandate of the Committee, as set out in paragraph 12 of resolution 1718 (2006), shall apply with respect to the measures imposed in resolution 1874 (2009), 2094 (2013) and this resolution;

47. *Emphasizes* the importance of all States, including the DPRK, taking the necessary measures to ensure that no claim shall lie at the instance of the DPRK, or of any person or entity in the DPRK, or of persons or entities designated for measures set forth in resolutions 1718 (2006), 1874 (2009), 2087 (2013), 2094 (2013) or this resolution, or any person claiming through or for the benefit of any such person or entity, in connection with any contract or other transaction where its performance was prevented by reason of the measures imposed by this resolution or previous resolutions;

48. *Underlines* that measures imposed by resolutions 1718 (2006), 1874 (2009), 2087 (2013), 2094 (2013) and this resolution are not intended to have adverse humanitarian consequences for the civilian population of the DPRK or to affect negatively those activities, including economic activities and cooperation, that are not prohibited by resolutions 1718 (2006), 1874 (2009), 2087 (2013), 2094 (2013) or this resolution, and the work of international organizations and non-governmental organization carrying out assistance and relief activities in the DPRK for the benefit of the civilian population of the DPRK;

49. *Reiterates* the importance of maintaining peace and stability on the Korean Peninsula and in north-east Asia at large, and *expresses* its commitment to a peaceful, diplomatic and political solution to the situation and welcomes efforts by Council members as well as other States to facilitate a peaceful and comprehensive solution through dialogue and to refrain from any actions that might aggravate tensions;

50. *Reaffirms* its support to the Six Party Talks, *calls* for their resumption, and *reiterates* its support for the commitments set forth in the Joint Statement of 19 September 2005 issued by China, the DPRK, Japan, the Republic of Korea, the Russian Federation, and the United States, including that the goal of the Six-Party Talks is the verifiable denuclearization of the Korean Peninsula in a peaceful manner, that the United States and the DPRK undertook to respect each other's sovereignty and exist peacefully together, and that the Six Parties undertook to promote economic cooperation, and all other relevant commitments;

51. *Affirms* that it shall keep the DPRK's actions under continuous review and is prepared to strengthen, modify, suspend or lift the measures as may be needed in light of the DPRK's compliance, and, in this regard, *expresses its determination* to take further significant measures in the event of a further DPRK nuclear test or launch;

52. *Decides* to remain seized of the matter.

Annex I : Travel Ban/Asset Freeze (Individuals)

1. CHOE CHUN-SIK

Description: Choe Chun-sik was the director of the Second Academy of Natural Sciences (SANS) and was the head of the DPRK's long-range missile program.

a. *AKA:* Choe Chun Sik; Ch'oe Ch'un Sik

b. *Identifiers:* DOB: 12 October 1954; Nationality: DPRK

2. CHOE SONG IL

- a. *Description:* Tanchon Commercial Bank Representative in Vietnam
- b. *AKA:* NA
- c. *Identifiers:* Passport: 472320665; Passport Date of Expiration: 26 Sep 2017; Passport: 563120356; Nationality: DPRK

3. HYON KWANG IL

- a. *Description:* Hyon Kwang Il is the Department Director for Scientific Development at the National Aerospace Development Administration.
- b. *AKA:* Hyon Gwang Il
- c. *Identifiers:* DOB: 27 May 1961; Nationality: DPRK

4. JANG BOM SU

- a. *Description:* Tanchon Commercial Bank Representative in Syria
- b. *AKA:* Jang Pom Su
- c. *Identifiers:* DOB: 15 April 1957; Nationality: DPRK

5. JANG YONG SON

- a. *Description:* Korea Mining Development Trading Corporation (KOMID) Representative in Iran
- b. *AKA:* NA
- c. *Identifiers:* DOB: 20 February 1957; Nationality: DPRK

6. JON MYONG GUK

- a. *Description:* Tanchon Commercial Bank Representative in Syria
- b. *AKA:* Cho'n Myo'ng-kuk
- c. *Identifiers:* Passport: 4721202031; Passport Date of Expiration: 21 Feb 2017; Nationality: DPRK; DOB: 18 Oct 1976

7. KANG MUN KIL

- a. *Description:* Kang Mun Kil has conducted nuclear procurement activities as a representative of Namchongang, also known as Namhung.
- b. *AKA:* Jiang Wen-ji
- c. *Identifiers:* Passport: PS 472330208; Passport Date of Expiration: 4 July 2017; Nationality: DPRK

8. KANG RYONG

- a. *Description:* Korea Mining Development Trading Corporation (KOMID) Representative in Syria
- b. *AKA:* NA
- c. *Identifiers:* DOB: 21 August 1969; Nationality: DPRK

9. KIM JUNG JONG

- a. *Description:* Tanchon Commercial Bank Representative in Vietnam
- b. *AKA:* Kim Chung Chong
- c. *Identifiers:* Passport: 199421147 Passport Date of Expiration: 29 Dec 2014; Passport: 381110042, Passport Date of Expiration: 25 Jan 2016; Passport: 563210184, Passport Date of Expiration: 18 Jun 2018; DOB: 07 Nov 1966, Nationality: DPRK

10. KIM KYU

- a. *Description:* Korea Mining Development Trading Corporation (KOMID) External Affairs Officer
- b. *AKA:* NA
- c. *Identifiers:* DOB: 30 July 1968, Nationality: DPRK

11. KIM TONG MY-ONG

a. *Description:* Kim Tong My'ong is the President of Tanchon Commercial Bank and has held various positions within Tanchon Commercial bank since at least 2002. He has also played a role in managing Amroggang's affairs.

b. *AKA:* Kim Chin-So'k, Kim Tong-Myong, Kim Jin-Sok; Kim, Hyok-Chol

c. *Identifiers:* DOB: 1964; Nationality: DPRK

12. KIM YONG CHOL

a. *Description:* KOMID Representative in Iran

b. *AKA:* NA

c. *Identifiers:* DOB. 18 February 1962; Nationality: DPRK

13. KO TAE HUN

a. *Description:* Tanchon Commercial Bank Representative

b. *AKA:* Kim Myong Gi

c. *Identifiers:* Passport: 563120630; Passport Date of Expiration: 20 March 2018, D.O.B. 25 May 1972; Nationality: DPRK

14. RI MAN GON

a. *Description:* Ri Man Gon is the Minister of the Munitions Industry Department.

b. *AKA:* n/a

c. *Identifiers:* DOB: 29 October 1945; Passport number: PO381230469; Passport Date of Expiration: 6 April 2016; Nationality: DPRK

15. RYU JIN

a. *Description:* KOMID Representative in Syria

b. *AKA:* NA

c. *Identifiers:* DOB: 07 August 1965; Passport Number: 563410081; Nationality: DPRK

16. YU CHOL U

- a. *Description:* Yu Chol U is the Director of the National Aerospace Development Administration.
- b. *AKA:* n/a
- c. *Identifiers:* Nationality: DPRK List Update for Alias: Ra, Kyong-Su (KPi.008) — *New AKA:* Chang, Myong Ho

Annex II : Asset Freeze (Entities)

1. ACADEMY OF NATIONAL DEFENSE SCIENCE

a. *Description:* The Academy of National Defense Science is involved in the DPRK's efforts to advance the development of its ballistic missile and nuclear weapons programs.

- b. *AKA:* n/a
- c. *Location:* Pyongyang, DPRK

2. CHONGCHONGANG SHIPPING COMPANY

a. *Description:* The Chongchongang Shipping Company, through its vessel, the Chong Chon Gang, attempted to directly import the illicit shipment of conventional weapons and arms to the DPRK in July 2013.

- b. *AKA:* Chong Chon Gang Shipping Co. Ltd.
- c. *Location:* Address: 817 Haeun, Donghung-dong, Central District, Pyongyang, DPRK; Alternate Address: 817, Haeum, Tonghun-dong, Chung-gu, Pyongyang, DPRK; IMO Number: 5342883

3. DAEDONG CREDIT BANK (DCB)

a. *Description:* Daedong Credit Bank has provided financial services to the Korea Mining Development Trading Corporation (KOMID) and Tanchon Commercial Bank. Since at least 2007, DCB has facilitated hundreds of financial transactions worth millions of dollars on behalf of KOMID and Tanchon Commercial Bank. In some cases, DCB has knowingly facilitated transactions by using deceptive financial practices.

b. *AKA:* DCB; *AKA:* Taedong Credit Bank

c. *Location:* Address: Suite 401, Potonggang Hotel, Ansan-Dong, Pyongchon District, Pyongyang, DPRK; Alternate Address: Ansan-dong, Botonggang Hotel, Pongchon, Pyongyang, DPRK; SWIFT: DCBK KKPY

4. HESONG TRADING COMPANY

a. *Description:* The Korea Mining Development Trading Corporation (KOMID) is the parent company of Hesong Trading Corporation.

b. *Location:* Pyongyang, DPRK

5. KOREA KWANGSON BANKING CORPORATION (KKBC)

a. *Description:* KKBC provides financial services in support to Tanchon Commercial Bank and Korea Hyoksin Trading Corporation, a subordinate of the Korea Ryonbong General Corporation. Tanchon Commercial Bank has used KKBC to facilitate funds transfers likely amounting to millions of dollars, including transfers involving Korea Mining Development Corporation related funds.

b. *AKA:* KKBC

c. *Address:* Jungson-dong, Sungri Street, Central District, Pyongyang, DPRK

6. KOREA KWANGSONG TRADING CORPORATION

a. *Description:* The Korea Ryongbong General Corporation is the parent company of Korea Kwangsong Trading Corporation.

b. *Address:* Rakwon-dong, Pothonggang District, Pyongyang, DPRK

7. MINISTRY OF ATOMIC ENERGY INDUSTRY

a. *Description:* The Ministry of Atomic Energy Industry was created in 2013 for the purpose of modernizing the DPRK's atomic energy industry to increase the production of nuclear materials, improve their quality, and further develop an independent DPRK nuclear industry. As such, the MAEI is known to be a critical player in the DPRK's development of nuclear weapons and is in charge of day-to-day operation of the country's nuclear weapons program, and under it are other nuclear-related

organizations. Under this ministry are a number of nuclear-related organizations and research centers, as well as two committees: an Isotope Application Committee and a Nuclear Energy Committee. The MAEI also directs a nuclear research center at Yongbyun, the site of the DPRK's known plutonium facilities. Furthermore, in the 2015 Panel of Experts (POE) report, the POE stated that Ri Je-son, a former director of the GBAE who was designated by the Committee established pursuant to resolution 1718 (2006) in 2009 for engagement in or support for nuclear related programs, was appointed as head of the MAEI on April 9, 2014.

b. *AKA:* MAEI

c. *Address:* Haeun-2-dong, Pyongchon District, Pyongyang, DPRK

8. MUNITIONS INDUSTRY DEPARTMENT

a. *Description:* The Munitions Industry Department is involved in key aspects of the DPRK's missile program. MID is responsible for overseeing the development of the DPRK's ballistic missiles, including the Taepo Dong-2. The MID oversees the DPRK's weapons production and R&D programs, including the DPRK's ballistic missile program. The Second Economic Committee and the Second Academy of Natural Sciences – also designated in August 2010 – are subordinate to the MID. The MID in recent years has worked to develop the KN08 road-mobile ICBM.

b. *AKA:* Military Supplies Industry Department

c. *Location:* Pyongyang, DPRK

9. NATIONAL AEROSPACE DEVELOPMENT ADMINISTRATION

a. *Description:* NADA is involved in the DPRK's development of space science and technology, including satellite launches and carrier rockets.

b. *AKA:* NADA

c. *Location:* DPRK

10. OFFICE 39

a. *Description:* DPRK government entity.

b. *AKA:* Office #39; *AKA:* Office No. 39; *AKA:* Bureau 39; *AKA:* Central Committee Bureau 39; *AKA:* Third Floor; *AKA:* Division 39

c. *Location:* DPRK

11. RECONNAISSANCE GENERAL BUREAU

a. *Description:* The Reconnaissance General Bureau is the DPRK's premiere intelligence organization, created in early 2009 by the merger of existing intelligence organizations from the Korean Workers' Party, the Operations Department and Office 35, and the Reconnaissance Bureau of the Korean People's Army. The Reconnaissance General Bureau trades in conventional arms and controls the DPRK conventional arms firm Green Pine Associated Corporation.

b. *AKA:* Chongchal Ch'ongguk; KPA Unit 586; RGB

c. *Location:* Address: Hyongjesan-Guyok, Pyongyang, DPRK; Alternate Address: Nungrado, Pyongyang, DPRK.

12. SECOND ECONOMIC COMMITTEE

a. *Description:* The Second Economic Committee is involved in key aspects of the DPRK's missile program. The Second Economic Committee is responsible for overseeing the production of the DPRK's ballistic missiles, and directs the activities of KOMID.

b. *AKA:* N/A

c. *Location:* Kangdong, DPRK

List Update for Alias: NAMCHONGANG TRADING CORPORATION (KPe.004) – New AKA: Namhung Trading Corporation

Annex III : OMM Vessels

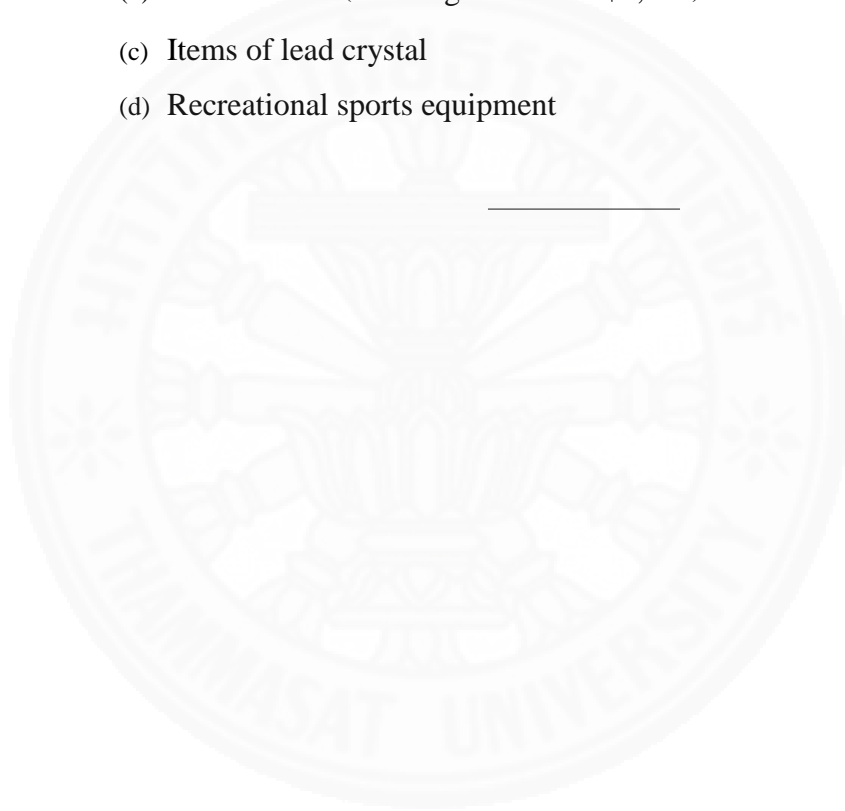
Ship Name *IMO Number*

1. CHOL RYONG (RYONG GUN BONG) 8606173
2. CHONGBONG(GREENLIGHT)(BLUE NOUVELLE) 8909575
3. CHONG RIM 2 8916293
4. DAWNLIGHT 9110236

5. EVER BRIGHT 88 (J STAR) 8914934
6. GOLD STAR 3 (BENEVOLENCE 2) 8405402
7. HOE RYONG 9041552
8. HU CHANG (O UN CHONG NYON) 8330815
9. HUI CHON (HWANG GUM SAN 2) 8405270
10. JH 86 8602531
11. JI HYE SAN (HYOK SIN 2) 8018900
12. JIN Tal 9163154
13. JIN TENG 9163166
14. KANG GYE (PI RYU GANG) 8829593
15. MI RIM 8713471
16. MI RIM 2 9361407
17. O RANG (PO THONG GANG) 8829555
18. ORION STAR (RICHOCÉAN) 9333589
19. RA NAM 2 8625545
20. RANAM 3 9314650
21. RYO MYONG 8987333
22. RYONG RIM (JON JIN 2) 8018912
23. SE PHO (RAK WON 2) 8819017
24. SONGJIN (JANG JA SAN CHONG NYON HO) 8133530
25. SOUTH HILL 2 8412467
26. SOUTH HILL 5 9138680
27. TAN CHON (RYONG GANG 2) 7640378
28. THAE PYONG SAN (PETREL 1) 9009085
29. TONG HUNG SAN (CHONG CHON GANG) 7937317
30. GRAND KARO 8511823
31. TONG HUNG 1 8661575

Annex IV: Luxury Goods

- (a) Luxury watches: wrist, pocket, and other with a case of precious metal or of metal clad with precious metal
 - (b) Transportation items, as follows:
 - (1) aquatic recreational vehicles (such as personal watercraft)
 - (2) snowmobiles (valued greater than \$2,000)
 - (c) Items of lead crystal
 - (d) Recreational sports equipment
-

ภาคผนวก ฐ

FATF Recommendation 7

RECOMMENDATION 7**TARGETED FINANCIAL SANCTIONS RELATED TO PROLIFERATION**

- 7.1 Countries should implement targeted financial sanctions without delay to comply with United Nations Security Council Resolutions, adopted under Chapter VII of the Charter of the United Nations, relating to the prevention, suppression and disruption of proliferation of weapons of mass destruction and its financing.¹⁸⁴
- 7.2 Countries should establish the necessary legal authority and identify competent authorities responsible for implementing and enforcing targeted financial sanctions, and should do so in accordance with the following standards and procedures.
- (a) Countries should require all natural and legal persons within the country to freeze, without delay and without prior notice, the funds or other assets of designated persons and entities.
 - (b) The freezing obligation should extend to: (i) all funds or other assets that are owned or controlled by the designated person or entity, and not just those that can be tied to a particular act, plot or threat of proliferation; (ii) those funds or other assets that are wholly or jointly owned or controlled, directly or indirectly, by designated persons or entities; and (iii) the funds or other assets derived or generated from funds or other assets owned or controlled directly or indirectly by designated persons or entities, as well as (iv) funds or other assets of persons and entities acting on behalf of, or at the direction of designated persons or entities.

¹⁸⁴ Recommendation 7 is applicable to all current UNSCRs applying targeted financial sanctions relating to the financing of proliferation of weapons of mass destruction, any future successor resolutions, and any future UNSCRs which impose targeted financial sanctions in the context of the financing of proliferation of weapons of mass destruction. At the time of issuance of this Methodology, (February 2013), the UNSCRs applying targeted financial sanctions relating to the financing of proliferation of weapons of mass destruction are: S/RES/1718(2006), S/RES/1737(2006), S/RES/1747(2007), S/RES/1803(2008), S/RES/1874(2009), and S/RES/1929(2010).

- (c) Countries should ensure that any funds or other assets are prevented from being made available by their nationals or by any persons or entities within their territories, to or for the benefit of designated persons or entities unless licensed, authorised or otherwise notified in accordance with the relevant United Nations Security Council Resolutions.
 - (d) Countries should have mechanisms for communicating designations to financial institutions and DNFBPs immediately upon taking such action, and providing clear guidance to financial institutions and other persons or entities, including DNFBPs, that may be holding targeted funds or other assets, on their obligations in taking action under freezing mechanisms.
 - (e) Countries should require financial institutions and DNFBPs to report to competent authorities any assets frozen or actions taken in compliance with the prohibition requirements of the relevant UNSCRs, including attempted transactions.
 - (f) Countries should adopt measures which protect the rights of *bona fide* third parties acting in good faith when implementing the obligations under Recommendation 7.
- 7.3 Countries should adopt measures for monitoring and ensuring compliance by financial institutions and DNFBPs with the relevant laws or enforceable means governing the obligations under Recommendation 7. Failure to comply with such laws or enforceable means should be subject to civil, administrative or criminal sanctions.
- 7.4 Countries should develop and implement publicly known procedures to submit de-listing requests to the Security Council in the case of designated persons and entities that, in the view of the country, do not or no longer meet the criteria for designation¹⁸⁵. These should include:
- (a) enabling listed persons and entities to petition a request for de-listing at the Focal Point for de-listing established pursuant to

¹⁸⁵ Such procedures and criteria should be in accordance with any applicable guidelines or procedures adopted by the United Nations Security Council pursuant to UNSCR 1730 (2006) and any successor resolutions, including those of the Focal Point mechanism established under that resolution.

UNSCR 1730, or informing designated persons or entities to petition the Focal Point directly;

- (b) publicly known procedures to unfreeze the funds or other assets of persons or entities with the same or similar name as designated persons or entities, who are inadvertently affected by a freezing mechanism (*i.e.* a false positive), upon verification that the person or entity involved is not a designated person or entity;
- (c) authorising access to funds or other assets, where countries have determined that the exemption conditions set out in UNSCRs 1718 and 1737 are met, in accordance with the procedures set out in those resolutions; and
- (d) mechanisms for communicating de-listings and unfreezings to the financial sector and the DNFBPs immediately upon taking such action, and providing guidance to financial institutions and other persons or entities, including DNFBPs, that may be holding targeted funds or other assets, on their obligations to respect a de-listing or unfreezing action.

7.5 With regard to contracts, agreements or obligations that arose prior to the date on which accounts became subject to targeted financial sanctions:

- (a) countries should permit the addition to the accounts frozen pursuant to UNSCRs 1718 or 1737 of interests or other earnings due on those accounts or payments due under contracts, agreements or obligations that arose prior to the date on which those accounts became subject to the provisions of this resolution, provided that any such interest, other earnings and payments continue to be subject to these provisions and are frozen; and
- (b) freezing action taken pursuant to UNSCR 1737 should not prevent a designated person or entity from making any payment due under a contract entered into prior to the listing of such person or entity, provided that: (i) the relevant countries have determined that the contract is not related to any of the prohibited items, materials, equipment, goods, technologies, assistance, training, financial assistance, investment, brokering or services referred to in the relevant Security Council resolution; (ii) the relevant countries have determined that the payment is not directly or indirectly

received by a person or entity designated pursuant to UNSCR 1737; and (iii) the relevant countries have submitted prior notification to the 1737 Sanctions Committee of the intention to make or receive such payments or to authorise, where appropriate, the unfreezing of funds, other financial assets or economic resources for this purpose, ten working days prior to such authorisation.

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ	นางสาววนิดา แซ่มพวงงาม
วันเดือนปีเกิด	13 กรกฎาคม 2523
วุฒิการศึกษา	นิติศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยรามคำแหง เนติบัณฑิตไทย
ตำแหน่ง	นิติกรชำนาญการ สำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน
ผลงานทางวิชาการ	“กฎเกณฑ์ในการปราบปรามการสนับสนุนทางการเงิน แก่การแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูงตาม กฎหมายระหว่างประเทศ และการศึกษาเปรียบเทียบ การอนุวัติการ.” วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2559.
ประสบการณ์ทำงาน	สิงหาคม พ.ศ. 2547 - ปัจจุบัน นิติกรชำนาญการ สำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน มิถุนายน พ.ศ. 2545 - สิงหาคม พ.ศ. 2547 นิติกร กรมบังคับคดี